

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Norges
Prokuratorer, Saksførere
og Advokater
1660-1905

BIOGRAFISKE OPLYSNINGER
VED
S. H. FINNEGRØNN

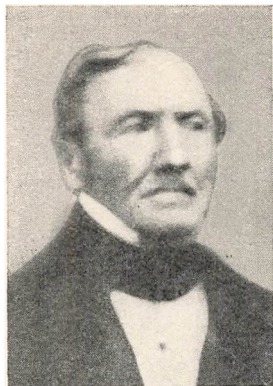
BIND II 2DEN DEL
DE EMBEDSMÆSSIG UTNÆVNTE
PROKURATORER 1814-1848

PROKURATORERNE 1814—1848

Aas, Gunder. 1785–1853. Overretsprokurator. Amtmand.

Født 13. mai 1785 paa Øjaas i Melhus og død 5. mai 1853 i Stavanger, søn av gaardbruker *Lars Gundersen* og *Kari Ingebrigtsdatter Ekren*, hadde allerede 11 aars tjeneste bak sig som kontorbetjent da han 17. april 1812 blev examinatus juris med bekvem og 27. april s. a. tok den praktiske prøve med vel, hvorefter han underkastet sig den for auditorer forordnede prøve i militær lovkyndighet. Han fik straks post som edsv. fuldmægtig og blev saa prøveprokurator i Lister og Mandal amt, men mottok 27. febr. 1814 stillingen som *garnisonsauditor*, magasin- og ammunitionsforvalter paa Vardøhus fæstning, hvormed var forbundet byfogedforretningerne i Vardø kjøpstad, i haap om at nyte godt av det denne embedsmand ved kgl. resol. av 5. septbr. 1800 givne løfte om befordring til civilt embede efter to aars velforrettet tjeneste. Fra denne stilling tok han avsked med vartpenge 20. jan. 1817 og fratraadte 1. juli næstefter, fik amtsbevilgning 20. novbr. 1818 som prøveprokurator ved Trondhjems stifts overret og byting og blev 21. decbr. 1818 adjungert sorenskriver i Strinden og Selbu. Som saadan fungerte han til han 21. mai 1821 blev konstituert sorenskriver sammesteds. Imidlertid hadde Aas 3. mars 1821 faat utnævnelse til *overretsprokurator* i riket, men befordredes allerede 23. aug. s. a. til *sorenskriver* i Vestre Robygge laget. Som saadan fik han sæte i komm. av 1824 angaaende trælastdriften i det Arendske vasdrag og blev i 1826 tillike medlem av komm. av 1824 angaaende Finmarkens opkomst. Under 9. febr. 1829 befordredes Aas til *sorenskriver* i Jæderen og Dalene og utnævntes 12. septbr. 1833 til *amtmand* i Stavanger. I alle stillinger nød Aas anseelse som en usædvanlig dygtig og indsigtfuld mand, hadde et jovialt og elskværdig væsen og forstod at vurdere sin energiske og myndige frues indflydelse. Særlig gjorde Aas sig fortjent ved en forbedret jurisdiktionsinndeling i sine embedsdistrikter, saa de tidligere for administrationen bryssomme uoverensstemmelser mellem den verdslige og geistlige inndeling blev hævet. Hans Femaarsberetninger om Stavanger amt fra 1835 til 1850 er trykt i «Beretninger om Rigets

GUNDER AAS.
Efter fot.

oeconomiske Tilstand». — I 1820 blev Aas sammen med en forretningskyndig valgt til at revidere Norges Banks regnskaper, og Stortinget satte ham ind i den komité som skulde undersøke bankens bøker og beholdninger. Efter i 1818 at ha været 2. suppleant for Finmarken mødte Aas paa Stortinget i 1833 som 4. repræsentant for Stavanger amt og blev i 1839 2. og i 1842 og 1848 1. suppleant for Stavanger by. Ridder av St. Olavs orden 21. aug. 1849 for fortjenstlig embedsvirk-somhet.

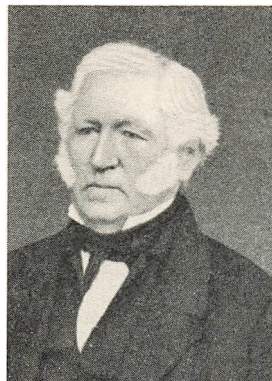
Gift 1812 med *Anne Margrethe Gabrielle Lund*, f. 16. aug. 1784 i Farsund og død 13.

juni 1864 i Stavanger, datter av kjøbmand *Gabriel Gabrielsen Lund* og *Signe Margrethe Eilertsdatter Lund*; hun var blind i sine sidste otte aar.

Abel, Frederik Christian Thrane. 1798—1881. Under-
retsprokurator. Sorenskriver.

Født 23. decbr. 1798 i Tveit og død 28. april 1881 i Farsund, søn av sogneprest til Vanse, provst *Paul Severin Abel* og *Karen Sibylle Barth*, fik sin skolegang i Vanse almueskole, som forøvrig dengang hadde en meget dygtig lærer i kirkesanger Tosaas, og kom som ny-konfirmert paa sorenskriver i Lyngdal Bøckmanns kontor i Farsund som skrivergut. I fritimerne tok han privatundervisning, fik en antagelig præliminærexamen i 1819 og blev examinatus juris 20. mars 1821 med bekvem; for den praktiske prøve 3. aug. 1824 fik han karakteren vel. I juni 1822 indtraadte han atter paa Bøckmanns sorenskrivervkontor, blev der fra septbr. maaned edsv. fuldmægtig og utnævntes 16. septbr. 1825 til *underretsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Farsund. Stiftamtmand Schouboe anbefalte ham som et sædelig og retskaffent «menneske», som hadde git prøver paa flid og duelighet, og ansaa det ønskeligt at faa et par nye prokura-torer i det store distrikt, hvor der utenfor kjøbstæderne for tiden kun fandtes en eneste, nemlig prokurator Ole Ohlsen i Farsund. Da Abel i 1844 søkte Kragerø byfogedembede erklærte sorenskriver i Lyngdal, senere stiftamtmand i Christiansand M. B. Kjørboe at han i Abel hadde lært at kjende «en meget duelig saksfører, der med utmerket flid og omsorg pleier sine parters tarv og med samvittighetsfuldhet

utfører enhver forretning, der blir ham overdraget. Han er derhos bekjendt som en særdeles retskaffen mand, og jeg er forvisset om at han vil erhverve sig agtelse i enhver embedsstilling, som maatte bli ham tildel. Dette har jeg ikke villet undlate paa hr. Abels anmodning at meddele, skjønt jeg anser mit vidnesbyrd uforførdent for en mand, der har været saa længe i embedsstilling at hans gode forhold maa være noksom bekjendt. Jeg maa anta at hans indtægter i den senere tid er betydelig avtat, da der kun er meget faa private og offentlige saker i denne egn, og uagtet hans sjeldne orden i økonomiske anliggender

FREDERIK ABEL.
Efter fot.

antar jeg det umulig for ham at underholde sin store familie og opdrage sine mange barn, om han ikke snart naadigst forundes en bedre embedsstilling . . .» Abel fungerte ved flere leiligheter som sættestemmer, hadde i 1835 faat i oppdrag av Justisdepartementet at bringe panteregistrene for Lyngdals og Flekkefjords sorenskriverier i behørig orden og indvalgte ved Formandskapslovens ikrafttræden i Farsunds første formandskap, hvor han straks blev ordfører og hvori han sat til 1839 og fra 1845 til 1846. Under 2. juni 1846 blev han utnævnt til *byfoged* i Kragerø, med hvilket embede dengang var forbundet stillingen som politimester, postmester, maaler og vraker, og indtraadte i august s. a. i denne nye virkekreds, hvor han gjennom otte aar erhvervet sig megen anseelse. Da han 16. mai 1854 blev utnævnt til *sorenskriver* i Lyngdal og forlot byen fik han av dens borgere et sølvkaffeservice «som synlig tegn paa den agtelse og hengivenhet, de næret overfor ham og hans hus». Siden utøvet han, med bopæl i Farsund, en anset dommervirksomhet indtil han som landets ældste juridiske embedsmand avgik ved døden i 1881, like til den sidste tid i fuld vigør paa sine tingreiser. En dygtig og nidkjær embedsmand, en kjærlig, om end streng familiefar og en utmerket samfundsborger.

Gift 7. juli 1828 i Sogndal i Dalene med *Margrethe Christine Schjelderup*, f. 4. april 1804 s.steds og død 27. mars 1895 i Farsund, datter av overtoldbetjent *Hans Holtermann Schjelderup* og *Gertine Jürgens*.

J. L. ALSING.
Efter fot.

Alsing, Johan Ludvig. 1812—1902.

Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 9. juni 1812 i Kragerø og død 7. juni 1902 i Christiania, søn av seilmaker *Paul Alsing* og 1. hustru *Christine Susanne Schweigaard* og derved fætter av A. M. Schweigaard, tok, dimittert fra Skiens skole, ex. artium 1831 og ex. philos. i juni 1832, begge med laud., og blev 4. juli 1837 cand. juris med laud.; for den praktiske prøve 16. jan. 1839 fik han haud illaud., men tok den om igjen 4. juli 1843 med laud. Fra 1837 var han i to aar paa kontoret hos sorenskriveren i Eker, Modum og Sigdal C. W. Falsen, hvis søn Enevold

han samtidig manuducerte i lovkyndighet, fra 1839 i to aar hos prokurator J. C. Darjes paa Eker, fra 1840 fuldmægtig hos prokurator Henschien sammesteds og fra 1841 til 1843 fuldmægtig hos prokurator P. A. Midelfart i Drammen. I 1843 til 1845 var Alsing av Justisdep.tet beskikket til referent i justiskommissionen mot prokuratorerne Juell og Lund i Sogn. Den 31. oktbr. 1844 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i Christiania, men tiltraadte ikke dette embede, da han 28. mai 1845 overflyttedes som *overretsprokurator* i Trondhjem. Her var han fra 1853 til 1856 konst. sorenskriver i Strinden og Selbu, blev 22. septbr. 1856 utnævnt til *sorenskriver* i Guldalen, hvor han bodde paa Kvaal i Melhus, forflyttedes 15. novbr. 1862 til sorenskriver i Eidsvold og endelig 14. juni 1873 til sorenskriver i Eker, Modum og Sigdal, hvor han 35 aar tidligere hadde begyndt sin løpebane som kontorist. Fra dette embede erholdt han avsked 29. decbr. 1881 fra 1. mars 1882 at regne med en aarlig pension av kr. 3 500, som av Stortinget blev nedsat til 2 000 kr. Ridder av St. Olavs orden 21. jan. 1882 «for fortjenstfuld embedsvirksomhet». Paa grund av den store anseelse, han nød som underdommer for skarp sindighet, godt judicium, klare og greie dommer, blev der flere ganger rettet henvendelse til Alsing om at melde sig til assessorat i Høiesteret. Her hadde han jo ogsaa flere av sine bedste venner som assessor Meldahl, begge Thomle'r og Blich, men han foretrak livet paa landet og en sorenskrivers mere avvekslende arbeide. Da han ved sin avsked flyttet til Christiania blev han straks beskikket, 31. oktbr. 1882, til efter justitiarii nærmere tilkaldelse at fungere som extraord. assessor i Høiesteret, i hvilken stilling han stod til utgangen av 1892. Alsing hadde utpræget humoristisk sans og, selskabeligt anlagt, førte han et

meget gjestfrit hus; like til det sidste bevarte han sin livlige aand usvækket, sin skarpe og logiske tænkeevne og sin sterke interesse for offentlige gjøremaal og begivenheter.

Gift 2. aug. 1845 paa Kaupanger i Sogndal med *Bolette Sophie de Knagenhielm*, f. 17. febr. 1820 s.steds og død 12. novbr. 1909 i Christiania, datter av løjtnant *Niels Joachim de Knagenhielm* til Kaupanger og *Anne Sophie Dorothea Wiese*. Alsing og hustru oprettet 6. novbr. 1901 et legat paa 44 000 kr. til fordel for trængende enker og ugifte døtre efter borgere, embeds- og bestillingsmænd i Kragerø.

Andersen, Christian. 1769—1821. Overretsprokurator.

Født 27. decbr. 1769 paa Moss og død 18. decbr. 1821 paa Braaholmen i Sævik, Overhallen, søn av kjøbmand *Ole Andersen* og *Birgitte Cathrine Riber*, blev examinatus juris 24. april 1801 med vel og tok den praktiske prøve 28. april s. a. med bekvem. Med Nordre Trondhjems amts bevilling av 29. jan. 1806 som prøveprokurator for to aar tok han bopæl paa Hildrem i Overhallen, fik adskillig praxis og fortsatte utover den fastsatte tid uten at søke kgl. utnævnelse. Ved amtmann Elsters embedstiltrædelse i 1816 var Andersen den eneste prokurator i amtet, «og da her jevnlig forefalder saavel beneficerte som justissaker», skriver Elster i 1819, «var Amtet nødt til at overdrage ham sammes utførelse, og den forlegenhet, Amtet saaledes befandt sig i blev først avhjulpet efterhaanden derved at Søren Thornes (i 1816), Olaus Wahl (i 1817) og løjtnant Frederik Daniel Timme (i 1819) anholdt om bevilling til at utføre saker i mit amt». Andersen blev derfor tilkjendegit at han maatte søke kgl. bevilling, ifald han vilde fortsætte, og hertil var han med sine «ualmindelige talenter til enhver juridisk forretning» ganske selvskrevet. Han indsendte ogsaa straks fornøden ansøgning 6. jan. 1820 og forklarer heri at naar han ikke hadde gjort dette tidligere, var det fordi han hadde anset amtsbevillingen som perpetuerende og heri trodd at finde saa meget mere grund som det samme hadde været tilfældet med de ældste prokuratorer i Trondhjem, til exempel Christian Petersen (prøveprok. 1802) og Ole Iversen (prøveprok. 1800), hvilke endnu ikke hadde faat kgl. bestalling¹⁾, og Jonas Lie, som i 1818 var meddelt saadan bestalling

¹⁾ *Ole Iversen* hadde 15. april 1802 faat kgl. bestalling som overretsprokurator i Trondhjem, hvad Andersen saaledes har været uvidende om. — *Frederik Daniel Timme*, som var løjtnant paa vartpenge og ridder av Dannebrog, blev examinatus juris i 1812, fik henholdsvis 10. mai 1819 og 26. juni 1819 amtsbevilling som prøveprokurator i Søndre og Nordre Trondhjems amter; han fik aldrig kgl. utnævnelse til prokurator, men blev i 1826 sorenskriver i Strinden og Selbu.

hadde forut i 16 aar fungert som prøveprokurator i stiftet; forordn. av 3. juni 1796 syntes ham heller ikke at indeholde noget forbud i saa henseende. Under 3. juni 1820 blev Andersen derpaa utnævnt til *overretsprokurator* i Trondhjem stift og hadde siden bopæl paa Braaeholmen, hvor han i det følgende aar avgik ved døden.

Gift 24. mars 1807 i Ranum, Overhallen, med *Margrethe Bjørn*, f. 5. juni 1782 i Sparbu, datter av *Peder* og *Anna Bjørn*.

Andresen, Christian Wilhelm 1811–1886. *Overretsprokurator*. Høiesteretsadvokat; se s. 2.

PETER ARENTZ.
Tegn. efter fot.

Arentz, Peter Nicolai Zernichow.

1813–1883. *Underretsprokurator*.

Født 6. oktbr. 1813 i Bergen og død 25. febr. 1883 paa Hamar, søn av adjunkt, senere sogneprest til Nannestad *Jørgen Meldal Arentz* og *Margrethe Marie Zernichow*, tok, privat dimittert, ex. artium i 1831 med non contemn., ex. philos. i 1832 med laud., og blev cand. juris 4. jan. 1837 med haud illaud., hvorfor han gik op igjen, men fik samme karakter 20. decbr. s. a.; praktisk prøve 18. jan. 1837 med haud illaud. Arentz kom først i et aars tid paa kontoret hos foged Hofgaard i Buskerud og underviste samtidig to av dennes sønner,

var fra 1839 til septbr. 1841 fogedfuldmægtig paa Hedemarken og et aars tid konst. foged og derefter vel et aar paa Akers fogedkontor. Herfra gir foged Gjerdrum ham utmerket attest for at være en exemplarisk ordentlig mand i alle maater med en retskaffen og elskværdig karakter. Fra jan. 1843 tjenstgjorde han som ekstraskriver i Finansdep.tet. Under 7. mai 1845 utnævntes han til *underretsprokurator* i Bratsberg «med tilgrænsende amter» Nedenes og Robyggelaget, Jarlsberg og Larvik, Buskerud og Søndre Bergenhus med forpligtelse til at ta bopæl i Øvre Telemarkens fogderi. Han slog sig ned paa Opgaarden i Kviteseid, men «anledningen til virksomhet for en sakfører paa dette sted viste sig temmelig indskrænket», og han søkte derfor temmelig hurtig om forflyttelse. Den 26. septbr. 1846 blev han saa prokurator ved Underretterne i Hedemarkens og «tilgrænsende amter» 2: Akershus, Christians, Smaalenene og Søndre Trond-

hjem. Han fik nu sin bopæl paa Hamar, hvor han var medlem av direktionen for Hamar Sparebank fra dens oprettelse i 1856 til 1871 og valgtes i 1857 til stortingssuppleant for Hamar og Lillehammer. Ugift.

Arndtsen, Ole. 1786—1846. Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 24. mai 1786 i Christiania og død 26. febr. 1846 i Bamle, søn av kjøbmand *Peder Arndtsen* og *Margrethe Alfsen*, blev examinatus juris 14. april 1810 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve. Han blev straks fuldmægtig hos sorenskriver *Wulfsberg* paa Eker, derefter hos sorenskriver i Aker, kancelliraad *Heltzen*, fik amtsbevilling som prøveprokurator i Akershus 18. febr. 1814, med bopæl i Christiania, og bevilling som prøveprokurator ved Akershus stiftsoverret 17. mars 1815. Paa stiftamtmand *Falbes* anbefaling at være «en særdeles duelig, ordentlig og hæderlig ung mand» blev *Arndtsen* 13. oktbr. 1817 utnævnt til *overretsprokurator* i riket og praktiserte i Christiania med et ganske godt klientel til han 2. juni 1823 blev *foged* paa Helgeland, bosat i Alstahaug. Herfra blev han 4. oktbr. 1830 *sorenskriver* paa Helgeland og sluttelig 23. april 1842 *sorenskriver* i Bamle. *Arndtsens* venlige og elskværdige karakter skaffet ham venner hvor han færdedes, og i sine embedsdistrikter nød han megen tillid som en samvittighetsfuld mand.

Gift 16. febr. 1813 i Christiania med *Wilhelmine Cathrine Castberg*, f. 16. febr. 1788 i Bergen og død 28. juni 1853 i Statshelle, datter av magasinforvalter *Tycho Diderik Castberg* og *Helene Margrethe Calmeyer*. Deres søn var justerdirektør *Adam Fredrik Oluf Arndtsen*.

OLE ARNDTSEN.
Efter miniatur.

Arntzen, Carl. 1801—1877. Overretsprokurator. Høiesterechtsadvokat; se s. 11.

Arveschoug, Ole Siewers. 1802—1877. Underretsprokurator. Postmester.

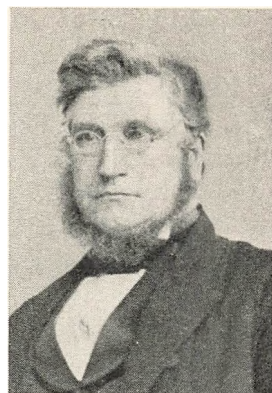
Født 19. novbr. 1802 paa Solum i Skoger og død 2. decbr. 1877 paa Kongsberg, søn av proprietær *Ulrik Frederik Arveschoug* og *Barbara Kierkgaard*, fik i 1819 en antagelig præliminærexamen, blev examinatus juris 17. juli 1823 med bekvem og tok den praktiske prøve 25. aug. 1824 med temmelig vel. Fra høsten 1823 til høsten 1826 var Arveschoug paa Søndre Jarlsberg sorenskriverkontor, det sidste aar som edsv. fuldmægtig, fra 19. april 1827 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Juell i Øvre Telemarken, og ved dennes suspensjon «assisterte» han som kontorist den konst. sorenskriver, prokurator Richter, av hvem han fik en meget god attest. Under 29. juli 1830 blev han endelig utnævnt til *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget og bosatte sig i Risør, hvor han fristet en bedrøvelig tilværelse i en stilling som likefrem tvang sin indehaver til at stifte gjæld. Han søkte sig ogsaa hurtigst mulig bort, fik 11. mai 1832 *lensmandsombudet* i Sem og Nøtterø og tok avsked som prokurator s. d. I sin nye stilling blev han jevnlig benyttet av almuen som juridisk konsulent og fungerte i 1839 med amtsbevilling tillike som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg; i 1840 var han medlem av Sem herredstyre. Efter ansøknng blev han 15. juli 1840 atter utnævnt til *underrettsprokurator*, denne gang i Buskerud med bolig paa Kongsberg, drev her i de følgende 17 aar en taalelig praxis og blev 3. jan. 1843 medlem av bergstadens repræsentantskap og 16. decbr. 1846 av formandskapet, hvor han siden hadde sæde i en række aar. I en under 23. febr. 1849 paa kjendt justiskommissionssak angaaende mislig omgang med grubesølv var Arveschoug referent og fik ved domsavsigelsen en utmerket attest for sin heldige fremstilling av den vidtløftige sak. Under 7. mai 1857 blev han utnævnt til *postmester* i Aalesund, fra hvilket embede han 5. mai 1875 bevilledes avsked med 500 spd. i pension. Skjønt han fik det bedste skudsmaal for samvittighetsfuldhet og hæderlighet som embedsmand er det tydelig at Arveschoug ikke har været nogen expedit herre; der klages gjentagne ganger i byens avis over efterlatenhet paa postkontoret, og i vittighetsbladet «Uglen» annonceres ved Arveschougs fratræden: «En forældet postbetjening er avgaat ved døden ved Aalesunds postkontor. Begravelsen foregaar paa Kongsberg». Arveschoug flyttet tilbake til Kongsberg og tilbragte her sine sidste leveaar. Han var meget musikalsk, hadde en meget vakker baryton og spilte en utmerket violin.

Gift 18. mai 1831 i Skogn med *Dorothea Tyrholm*, f. 20. oktbr. 1807 paa Moss og død 28. febr. 1890 i Christiania, datter av kjøbmand *Magnus Israels Tyrholm* og *Catharine Christine Scheel*.

Aubert, Michael Conrad Sophus Emil. 1811–1872. Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 2. juli 1811 i Christiania og død 8. novbr. 1872 i Sande, Jarlsberg, søn av generalmajor *Benoni Aubert* og *Jacobine Henriette Thaulow*, Henrik Wergelands moster, blev, dimittert fra sin fødeby's kathedralskole, student med laud. i 1828, tok ex. philos. i 1829 med laud. præ ceteris og gik 1830 ind i Finansdep.tet som kopist. Han blev cand. juris 15. decbr. 1835 med laud.; for den praktiske prøve 7. juli 1836 fik han haud illaud., tok den om igjen 11. jan. 1838 med samme karakter og 3. juli 1841 med laud. Indtil 17. juli 1836 fortsatte han som kopist, blev i decbr. d. a. edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Baade i Indre Sogn og tjenstgjorde som saadan i vel fire aar med undtagelse av 4 maaneder i 1838, da han atter var kopist i Finansdep.tet. «Jeg er 29 aar, gift, og har kuns mørke utsigter», skriver han i sin ansøgning fra Solvorn 25. juli 1841 om prokuratorbestalling. Under 29. juli 1841 utnævntes han til *overretsprokurator* i Bergens stift, hvor han i de seks aar, han praktiserte i Bergen, vandt anseelse som en rask og dygtig jurist. Ved kgl. resol. av 28. febr. 1846 blev det overdraget ham paa offentlig bekostning at anstille undersøkelser vedrørende juryinstitutionen i England og det vestlige Mellem-Europa. Resultaterne av de paa reiser i 1846 og 1847 samlede erfaringer utkom i 1849 i en omfangsrik indberetning «Om mundtlig Rettergang og Edsvorne», hvorhos han i «Bergenske Blade» 1849 skrev en række artikler «Er Edsvorneretter mere uavhengige og mere upartiske end de faste Statsdommere?» Kort efter sin tilbakkomst fra utlandet blev Aubert 8. decbr. 1847 utnævnt til *sorenskriver* i Lofoten og Vesteraalen, med bopæl i Hadsel, befordredes 18. septbr. 1852 til *amtmand* i Nordre Bergenhus, med bopæl i Lærdal, og 10. novbr. 1860 til *borgermester* i Trondhjem. Herfra blev han 25. juni 1866 *sorenskriver* i Nordre Jarlsberg og døde i dette embede 1872. — Aubert var i 1836 Studentersamfundets formand, nogen maaneder i 1847 redaktør av Bergens Stiftstidende, blev beskikket til formand i Bratsberg amts matrikuleringskomm. og blev i 1866 suppleant i Norges Banks repræsentantskap. Han sat i Stortinget 1851 som 2. repræsentant for Nordlands amt, blev valgt til 3. suppleant for Nordre Bergenhus i 1857 og 2. suppleant for Trondhjem og Levanger i 1862

M. C. S. EMIL AUBERT.
Efter fot.

—63 og 1865—66. Han avgav møte paa det overord. Storting i 1864 istedetfor H. P. Jenssen, som hadde meldt alderdomsforfald.

Gift 1. gang 19. juli 1839 i Solvorn med *Inger Christine Baade*, f. 4. febr. 1813 i Skjold og død 24. oktbr. 1845 i Bergen, datter av overretsprokurator *Andreas Baade* og *Johanne Margrethe Magnus*.

Gift 2. gang 19. aug. 1847 i Bergen med *Gjertrud Sophie Løberg*, f. 10. april 1821 paa Kongsberg og død 16. febr. 1850 paa Raavold i Vesteraalen, datter av forvalter *Andreas Løberg* og *Anna Berg*.

Gift 3. gang 12. novbr. 1852 i Bergen med *Caroline Johanne Marie Løberg*, f. 11. novbr. 1812 i Bergen og død 3. juni 1865 i Trondhjem, søster av hans 2. hustru.

Av hans barn var amtmann i Bratsberg Otto Aubert.

Balchen, Guldbrand Gulbrandsen. 1812—1848. Underretsprokurator.

Født 6. decbr. 1812 i Bergen og død 8. mai 1848 i Lofoten, søn av senest resid. kapellan til Bergens domkirke *Johan Peter Balchen* og 1. hustru *Christiane Wilhelmine Gulbrandsen*, blev student med laud., dimittert fra sin fødebys kathedralskole, i 1832, tok ex. philos. med haud illaud. i 1833 og blev cand. juris med haud illaud. 7. juli 1837; for practicum 30. juli 1838 fik han non cont., men tok den op igjen 15. juli 1844 med haud illaud. Fra 1. aug. 1837 var han fuldmægtig hos sorenskriveren i Nordhordland, derefter fra 1. mars 1839 hos sorenskriveren i Yttre Sogn, hvor han i et par maaneder ogsaa var konst. i embedet, og fra 1. april 1841 hos fogden i Nordhordland og Voss. Fra 5. mai 1845 til 15. mai 1846 var Balchen konst. politiadjutant i Bergen, hvor han for sin retskafne karakter og velvillige sindelag blev meget avholdt. Ved kgl. resol. 18. mars 1840 blev han tilforordnet den i 1838 nedsatte kommission til undersøkelse og beriktigelse av de ved overformyndetiet i Yttre Sogn fra sorenskriver Munthes tid befundne mangler og var fra 1844 i to aar befuldmægtiget i distriktet for Bergens bankadministration. Under 26. septbr. 1846 utnævntes han til *underretsprokurator* i Nordlands amt og praktiserte siden i dette og tilgrænsende amter. Han døde like før han skulde feire sit bryllup i Bergen med *Juliane Sophie Hammer*.

Bang, Andreas. 1788—1829. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 13.

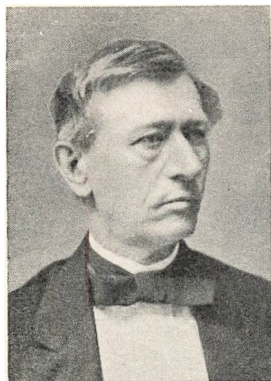
Bang, Waldemar Wilhelm. 1783–1829. Overretsprokurator.

Født 2. april 1783 i Leikanger og død 1. april 1829 i Slagen av apoplexi, søn av foged i Sogn *Joachim Schweder Bang* og *Barbara Marie Geelmuyden*, tok, dimittert fra Christiania kathedralskole, ex. artium i 1802 og juridisk præl. ex. i 1805, men valgte derefter den militære vei, blev fændrik i den norske armé 1807, utnævntes 24. april 1808 til *secondløjtnant* ved Søndenfjeldske regiments nationale bataljon og forsattes 14. sept. 1808 til den gevorbne; var i 1814 adjutant hos general Ohme. Utilfreds med foreningen med Sverige tok han avsked fra krigstjenesten i 1814 og gik løs paa det juridiske studium. Han blev examinatus juris 14. aug. 1817 med bekvem for den theoretiske og 28. aug. 1817 temmelig vel for den praktiske prøve og fik beskikkelse som prøveprocurator i Jarlsberg grevskap, Tønsberg og Holmestrand 4. oktbr. 1817 og i Larvik amt 25. oktbr. 1817. Under 27. decbr. 1819 utnævntes han til *overretsprokurator* i Jarlsberg grevskap samt byerne Holmestrand og Tønsberg, med bopæl ved sidstnævnte sted. Overbirkedommeren gav ham attest for at «ha vist flid og dueligheit som sakfører, fortrinlig utmerket sig ved endelig behandling og billig betaling og vist sig at være en særdeles retskaffen og ærekjær mand, som vilde bli meget savnet, ifald han forlot egnen». Han forpagtet gaarden Røraas i Slagen og avgik her ved døden 1829.

Gift med *Johanne Cathrine Fleischer*, f. 3. decbr. 1794 i Vaale og død 21. juni 1886 paa Kongsberg, datter av oberstløjtnant *Andreas Jacob Fleischer* og *Anne Christiane Lemvig*.

Barth, Daniel Nicolaj. 1810–1870. Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 29. aug. 1810 i Kragerø og død 14. mai 1880 i Christiansand, søn av skibsfører *Abraham Bøckmann Barth* og *Anne Marie Møller*, tjenestgjorde som skriverkarl paa forskjellige embedskontorer fra 1825, fik en rosværdig præliminærexamen 1831 og blev examinatus juris med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve 30. juni 1834. Privat dimittert tok han ex. artium i 1838 med haud illaud., ex. philos. 1839 med laud., blev cand. juris 5. juli 1841 med laud. til begge prøver og utnævntes 28. juni 1843 til *overretsprokurator* i Akershus stift. Efter at ha praktisert en kort tid paa Kongsberg nedsatte Barth sig i Christiania og hadde her oparbeidet en god forretning med anseelse som en dygtig og expedit jurist, da han 29. oktbr. 1859 blev utnævnt til *sorenskriver* i Torridal. Han

D. N. BARTH.
Efter fot.

Cathrine Blom. — Av Barths barn er Christian Wilhelm Garben Barth advokat i Christiania.

fik sin bopæl i Christiansand og røgtet sit embede paa en anerkjendt fortjenstlig maate til sin død i 1880; blev begravet i Christiania.

Gift 1. gang 18. mai 1845 paa Kongsberg med *Marie Cathrine Koefoed*, f. 5. aug. 1815 s.steds og død 3. sept. 1853 i Christiania av kolera, datter av sorenskriver *Hans Wølner Koefoed* og *Jarngerd Julie Sivertsson*.

Gift 2. gang 31. aug. 1860 i Garnisonskirken, Christiania, med *Susanne Christiane Garben*, f. 29. febr. 1836 i Drammen og død 18. mai 1924 i Christiania, datter av kaptein *Christian Wilhelm Garben* og *Jeanette*

Bay, Carsten Johannes. 1793–1875. Underrettsprokurator.

Foged.

Født 6. mai 1793 i Skjeberg og død 19. juni 1875 i Elverum, søn av bruksfoged paa Borregaard *Christian Emahus Bay* og *Inger Cathrine Carstensdatter Hjersing*, var i aarene 1815 til 1819 fuldmægtig ved Østerdalens sorenskriverkontor, fik en antagelig præliminærexamen i 1821 og blev 1823 examinatus juris med bekvem for den theoretiske prøve 17. decbr. og temmelig vel for den praktiske 22. decbr. Straks efter examen mottok han atter ansættelse ved Østerdalens sorenskriverkontor, hvor han dels som edsv. fuldmægtig og dels som konst. sorenskriver uavbrudt forblev til han 11. jan. 1827 utnævntes til *underrettsprokurator* i Hedemarkens amt og nedsatte sig i Elverum, hvor han bodde paa gaarden Løken indtil han i 1834 kjøbte Søndre Hvarstad. Amtmand Heidemann anbefalte ham som en til juridiske forretninger duelig og velskikket mand, hvis moralske forhold og vandel fortjente det bedste skudsmaal. Ved sorenskriver Randulfs død 2. jan. 1837 blev han konst. sorenskriver i Østerdalen og fungerte under den ved kgl. resol. av 10. juni s. a. iverksatte deling av dette svære distrikt i to embeder og indtil Christian Frederik Erichsen med utnævnelse av 10. septbr. tiltraadte Søndre Østerdalens sorenskriveri. Bay fik høi anseelse som en dygtig og retsindig sakfører og utnævntes 8. decbr. 1847 til *foged* i Hedemarkens fogderi. Han flyttet nu til Hamar, hvor han samtidig var magistrat indtil 1853, og

lot sin eiendomsgaard bruke av sin ældste søn Christian Bay indtil han ved mageskifte med Staten i 1854 overtok den tidligere chefsgaard Lillehof i Elverum, som han forøvrig igjen solgte s. a. Paa Hamar deltok han i opprettelsen av Sparebanken 1856 og sat i dens direktion indtil 1860. Efter 2. septbr. 1867 at ha tat avsked fra embedet flyttet Bay tilbake til Elverum, hvor han tok bopæl hos sin søn Christian Bay paa Søberg.

Gift 25. septbr. 1828 i Elverum med *Fredrikke Andrea Bassøe*, født 27. okbr. 1806 i Trysil og død 3. jan. 1848 i Elverum, datter av sogneprest *Andreas Bassøe* og 2. hustru *Christiane Hedvig Rottbøll Krog*. Av hans barn blev *Christiane Marie Mathilde Bay* gift med sorenskriver paa Toten *Johan Christian Scheel*, *Carl Nicalai Bay* sakfører paa Hamar, og *Johanne Elida Dorothea Bay* gift med sorenskriver i Vinger og Odalen *Jacob Rolsdorff Andersen*.

CARSTEN BAY
Tegn. efter fot.

Bech, Ove Christian Krog. 1803—1858. Underrettsprokurator.

Født 30. decbr. 1803 i Trondhjem og død 14. jan 1858, søn av kjøbmand *Cornelius Michelsen Bech* og *Elisabeth Christine Paus Krog*, kom i sekstenaars alderen paa kontoret hos fogden *Barth* i Inderøen. «Ved min ankomst til Inderøen sorenskriveri i 1819», skriver sorenskriver (da i *Stjør* og *Værdalen*) *Klykken* i en anbefaling, «fandt jeg Bech, den tid en ungdom, paa foged *Barths* kontor. Hans principal — en mand utrustet med videnskaper, utmerket embedsduelighet og menneskekjærlighet, opdrog denne sin unge betjent med en faderlig omsorg og fandt snart løn for sin møie, thi Bech var allerede et aar derefter en brukbar kontorbetjent og vedblev i denne kondition til 1823». I de to sidste aar var han fuldmægtig og «utmerket sig saavel ved oppebørselsvæsenet som ved aktoratene og det executive i den grad at hans principal fandt ham uundværlig. Men hans fremtids vel fordret at han maatte reise til *Christiania* for at soutinere juridisk examen, og jeg var ved denne leilighet vidne til en skilsmisse, der røbet et forhold, hvis hjertelighet ei kunde ha været ømmere og nærmere mellem far og søn» Efter en antag lig præliminærexamen i 1825 blev han *examinatus juris* 25. febr. 1826

med bekvem, — for den praktiske prøve 10. mars s. a. fik han vel —, var derefter i tre aar fuldmægtig hos foged Aarestrup i Stjør og Værdalen og blev ved fogdens suspension i mars 1829 konstitueret i embedet til han 13. april 1835 blev utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Skogn. Han fremla utmerkede attester for «talent, duelighet og retskaffenhet og var en menneskeven, til hvem fattig og rik kunde henvende sig med tillidsfuldhet og derfor i besiddelse av særdeles agtelse og yndest». Disse overstrømmende uttalelser blev beklageligvis gjort delvis tilskamme da Bech kom i kassemangel som konst. foged og ved dom blev avsat som saadan 24. febr. 1849. Ved samme resolution blev han ogsaa anset avskediget som prokurator. Han bodde da i Værdalen.

Gift 20. oktbr. 1831 i Skogn med *Charlotte Sophie Luytkis*, døpt 26. febr. 1804 i Kolvereid og død 11. juni 1844 i Værdalen, datter av sogneprest *Michael Nissen Luytkis* og 2. hustru *Christiane Schjerving*. Deres datter Albertine Fredrikke Bech blev gift med saksfører Daniel Klykken i Sogn.

Bentzen, Christen. 1794—1839. Underretsprokurator. Overfiskevraker.

Født 18. juli 1794 paa Kongsberg og død 5. april 1839 i Bergen, søn av tømmermand *Bent Hermansen* og *Gunhild Marie Olsdatter Smaaland*, hadde i tre aar været elev av Kongsberg middelskole da han ved forældrenes død i 1811 blev henvist til at sørge for sit eget underhold. Han tok straks kondition paa Buskerud amtskontor først hos grev Wedel Jarlsberg til mai 1813 og derefter hos efterfølgeren amtmand Johan Collett indtil oktober 1815, da han reiste til Christiania for at studere til juridisk examen. I 1816 fik han en antagelig prælexamen, og 16. febr. 1818 blev han *examinatus juris* med bekvem for den theoretiske prøve og tok den praktiske 6. febr. 1819 med temmelig vel. Under studierne var han samtidig ekstraskriver i 3. departement og konst. stadsguardein i Christiania. Straks efter fuldendt examen blev han i 1819 fuldmægtig ved Rakkestad sorenskriverkontor og fik 7. decbr. 1820 bevilling som prøveprokurator i Smaalene. Som saadan bosatte han sig paa Holter i Rygge og fik i sin praxis ord for at være en retskaffen, kyndig og flittig ung mand. Med jevnt gode anbefalinger fra samtlige stillinger blev han utnævnt 2. decbr. 1823 til *underretsprokurator* i Smaalene og befordredes, efter ansøking, 4. oktbr. 1830 til *overfiskevraker* i Bergen.

Med hensyn til beskaffenheten av dette embede, er det bemærket:

at den store mængde fisk, som utskibes fra Bergen, ikke kunde veies paa sedvanlig vis paa toldboden uten at besvære utskibningen og stanse de mange øvrige der forefaldende forretninger. Veiningen foregik derfor ved sjøboderne og paa fartøierne under tilsyn av 10 underfiskevrakere og overtilsyn av en overfiskevraker, som hittil hadde været meddelt kgl. bestalling. Underfiskevrakerne blev antat conjunctim av toldinspektøren og overfiskevrakeren og lønnes av toldkassen med 25 skill. pr. 100 voger av den for utgaaende veiede fisk. Overfiskevrakeren hadde derimot alene en fast gage paa 240 spd. aarlig, og denne stilling blev derfor at regne som et toldbetjentembede.

Gift 11. novbr. 1824 i Vestre Aker med *Wilhelmine Marie Charite Rode*, f. 14. mai 1800 paa Østgaard i Berg og død 16. decbr. 1858 i Skien, datter av kaptein *William Walcker Rode* og *Cathrine Calmeyer*.

Berg, Niels Pedersen. 1809—1846.

Overretsprokurator.

Født 11. febr. 1809 i Tønsberg og død 26. septbr. 1846 i Christiania, søn av teglmester *Peder Hansen Berg* og *Johanne Halvorsdatter*, blev, privat dimittert, student med haud illaud. 1828, tok i 1829 ex. philos. med laud. og var derefter lærer ved realskolen paa Moss. Den 22. juni 1836 blev han cand. juris med laud.; fik for practicum 22. juli s. a., 30. juli 1838 og 5. septbr. 1839 haud illaud., men tok den om igjen for fjerde gang 4. febr. 1841 med laud. Under 29. decbr. 1841 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl paa Braaten, Jeløen, og 26. jan. 1843 til *overretsprokurator* i stiftet og tok bopæl i Christiania. I 1842 blev Berg medlem av den til revision av Smaalenenes amts arrestvæsen nedsatte kommission og forfattet og utgav i Moss s. a. kommissionens betænkning og indstilling. Det var et meget godt arbeide, som 8. mai

CHR. BENTZEN.
Efter maleri av J. Munch.

NIELS BERG.
Efter maleri.

1843 bragte ham ind som medlem av den i 1842 nedsatte kgl. komm. om opførelse av et Bodsfængsel i Christiania. Han fik da i opdrag at foreta de forberedende arbeider til reform av fængselsvæsenet, i hvilken anledning han ved reiser omkring i landet undersøkte rikets arrestlokaler. I «Den Constitutionelle» skrev han i 1845 «Om Fængselsvæsenets nuværende Standpunkt», hvad kort efter utkom i 1. bind av «For Fængsels- og Fattigvæsen», og fra hans pen foreligger i «Granskeren» V en avhandling «Om Varetægts-Fængsler og Justits-sager» og forøvrig forskjellige anonyme artikler i «Morgenbl.» m. fl. blad.

Gift 30. decbr. 1845 paa Alby, Jeløen, med *Børgine Nilsine Hielm*, født 11. septbr. 1810 i Kjøbenhavn og død 9 novbr. 1860 i Christiania, datter av høiesteretsadvokat *Jonas Anton Hielm* og *Sophie Magdalene Bøegh*.

EDVARD BERGH.
Efter foto.

Bergh, Edvard Rosing. 1811—1852.

Overretsprokurator.

Født 3. septbr. 1811 i Nes, Romerike, og død 27. juli 1852 i Christiansand, søn av ritmester *Carl Jacob Bergh* og *Olavine Cathrine Olafsen*, tok ex. artium med haud illaud. 1828, ex. philos. med laud. 1829 og blev juridisk kandidat med haud illaud. 15. decbr. 1834; for practicum 7. juli 1835 fik han laud. Fra 30. septbr. 1835 var han derefter edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Ryfylke, kom vaaren 1837 i samme egenskab til sorenskriveren i Østre Robyggelaget, som bodde paa Nes i Herefoss, og fik efterhaanden omtrent

hele embedsbyrden, da sorenskriveren, Sommerfelt, led under daarlig helbred. Med gode attester for duelighet og praktisk færdighet fik han 15. juli 1840 utnævnelse til *underretsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget, med bopæl i Lillesand. Herfra blev han befordret 1. april 1844 til *overretsprokurator* i Christiansands stift og døde i embedet 27. juli 1852, anset som en dygtig, velvillig og hjælpsom mand.

Gift 22. decbr. 1837 i Christiania med *Johanne Cathrine Lange*, f. 20. april 1811 paa Fredrikshald og død 25. septbr. 1870 i Christiania, datter av kjøbmand *Bernt Christopher Lange* og *Martha Marie Bodom*. Deres søn var saksfører, senere sorenskriver i Helgeland Christian Anker Bergh.

Bergh, Olav Anton. 1812—1858. Overrettsprokurator.

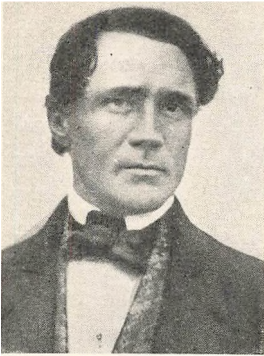
Født 28. decbr. 1812 i Gran og død 25. decbr. 1858 i Bergen, søn av ritmester *Carl Jacob Bergh* og *Olavine Cathrine Olafsen*, blev, privat dimittert, student med haud illaud. 1829, tok ex. philos. med laud. i 1830 og blev juridisk kandidat 24. juni 1836, praktisk prøve 7. juli 1836, med haud illaud. for begge prøver. Efter et par aars kontoristtjeneste var han fuldmægtig indtil han 29. aug. 1844 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget, med bopæl paa Løvland i Evje. Her faldt faa og ubetydelige saker, og naar de faldt, var det kun med vanskelighet det lot sig gjøre at faa sig tilvristet betalingen. Med de klareste utsigter til sulteforing og dertil med opofrelser for at faa en anstændig bopæl drev bekymringer for den kommende fremtid ham til snaest at søke sig forflyttet. Men det gik ikke saa fort, og først 30. mars 1848 blev han befordret til *overrettsprokurator* i Bergens stift. Bosat i Bergen kom han i leveligere forhold og hadde nogenlunde utkomme av sin praxis indtil en smertefuld sygdom kastet ham paa sykesengen i 1855. Efter tre aars lidelser avgik han ved døden i 1858.

Gift 7. mars 1841 i Gran med *Wilhelmine Christine Marie Hougs*, f. 18. jan. 1814 i Bergen og død der 6. jan. 1900, datter av kapteinvaktmester *Hans Andreas Hougs* og *Engel Wolff*. Deres søn *Carl Jacob Bergh* var sakfører i Bergen, senere sorenskriver i Midthordland.

Berner, Oluf Steen Julius. 1809—1855. Overrettsprokurator.

Overrettsassessor.

Født 29. juni 1809 i Larvik og død 13. septbr. 1855 i Christiansand, søn av kjøbmand *Joachim Berner* og *Karen Kristine Bull*, tok, privat dimittert, ex. artium i 1828 med laud., ex. philos. i 1829 med laud. præ ceteris og blev cand. juris 19. juni 1833 med laud.; for den praktiske prøve 1. juli 1833 fik han haud illaud., men tok den om igjen 7. juli 1836 med laud. Han var derefter kopist i Justisdep.tet og edsv. fuldmægtig, indtil han 18. jan. 1839 utnævntes til *overrettsprokurator* i Akerhus stift og praktiserte i Christiania til han 14. juni 1844 blev *byfoged* og postmester paa Molde, hvorfra han 3. april 1849 befordredes til assessor i Christiansands stiftsverret. Berner nød anseelse som en dygtig og strengt retsindig jurist. I 1853 var han ordfører i stiftsstadens formandskap og byens 1. representant paa Stortinget i 1854. Da han for helbredens skyld skulde reise til Madeira medfulgte han dampskibet «Norge», som 10. septbr. 1855

O. S. J. BERNER.
Efter fot.

kolliderte med dampskibet «Bergen» utenfor Christianssand og gik tilbunds; skjønt adskillig skadet formaaet han at holde sig oppe ved svømming til han i sidste øieblik blev reddet. Han var da meget medtat og døde tre dager senere av blodstyrting.

Gift 1. gang 4. juni 1840 i Hedrum med *Marie Louise Falkenberg*, født 31. mai 1816 i Larvik og død 14. decbr. 1841 i Christiania, datter av kjøbmand *Christian Bugge Falkenberg* og *Louise Augusta Symfora Linaae*.

Gift. 2. gang 26. juli 1846 i Kragerø med *Christiane Sofie Rømer*, født 1. oktober 1812 s.steds og død 15. jan. 1850 i Christianssand,

datter av kjøbmand *Abraham Rømer* og *Marie Magdalene Heuch*. Hans eneste barn var stortingspræsident *Carl Berner*, født 20. novbr. 1841 og død 25. mai 1918.

Bing, Just Johan. 1793—1877. Underrettsprokurator. Sørensskriver.

Født 9. septbr. 1793 i Fredrikstad og død 7. jan. 1877 paa Elvestad i Eidsberg, søn av kaptein og staldmester *Frederik Christian Bing* og *Johanne Antonette Kuhlmann*, blev *officer* 7. mai 1809, men tok avsked i 1815 som premierløytnant ved Nordenfjeldske inf.regiment og blev 1. assistent ved Armédepartementets revisionskontor. Han studerte derefter jus og blev *examinatus juris* 17. decbr. 1822 med bekvem og tok 31. jan. 1823 den praktiske prøve med vel. Fra 26. jan. 1823 til 25. oktbr. 1824 var han derpaa konst. byfoged i Fredrikstad, indtraadte i jan. 1826 i den kgl. kommission til undersøkelse og paakjendelse av de korruperte forhold ved manufakturert paa Kongsberg og indehadde fra 1. jan. 1827 til 31. decbr. 1831 konstitution som sorenskriver i Tune og Vembe. Under 4. aug. 1827 utnævntes Bing til *underrettsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl i Fredrikstad, erhvervet sig som saadan anseelse som en særdeles retscaffen og dygtig mand og befordredes 12. oktbr. 1831 til *byfoged* i Fredrikstad. Dette embede gav imidlertid ikke de indtægter, han hadde forutsat, og da han tillike frygtet at det paatænkte handelsanlæg i Sannesund vilde virke uheldig paa forholdene i Fredrikstad og dermed paa hans indtægter som byfoged og at det vilde medføre prisfald paa bygaardene, hvad han som eier av egen gaard vilde

komme til at lide ved, søgte han i 1837 Tune sorenskriveri. Amtmand Wulfsberg erklærede i denne anledning at Bing med utmerket due- lighed havde forestaaet sine embeder og indlagt sig megen yndest i distriktet, og da det derhos vilde konvenere ham som gaardeier at kunne bli boende i Fredrikstad by, vilde amtmanden gi sin særdeles anbefaling. Under 11. septbr. 1839 blev Bing utnævnt til *sorenskriver* i Tune, og samtidig avskaffedes distriktets tidligere navn Tune og Vembe. Herfra forflyttedes han 11. jan. 1853 til sorenskriver i Rakkestad, og her avgik han ved døden 1877 som en fra alle hold høit respektert og avholdt embeds- mand og dygtig dommer. Ridder av St. Olavs orden 3. mai 1859 for fortjenstlig embedsvirksomhet. — Stortingssuppleant for Fredrikstad 1827, 1830 og 1833, repræsentant 1836, 1836–37 og 1839, repræsen- tant for Fredrikstad og Sarpsborg 1845 og 1848.

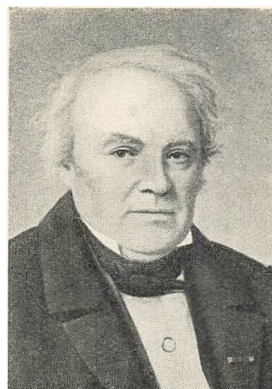
Gift 1. gang 17. februar 1815 i Fredrikstad med *Wilhelmine Margrethe Bremer*, f. 10. febr. 1796 s.steds og død 10. jan. 1860 i Eidsberg, datter av auditor *Frederik Daniel Christopher Bremer* og *Hedvig Margrethe Storm*.

Gift 2. gang 21. juni 1865 i Eidsberg med *Hanna Marianne Holst*, f. 1. jan. 1838 paa Vadsø og død 18. jan. 1927 paa Gaustad asyl, datter av provst *Johan Frederik Holst* og *Susanne Marianne Antonette Arbo*.

Birch, Jens Johannes Abildgaard. 1817–1874. Over- retsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 14.

Bjerck, Caspar Wessel. 1807–1884. Underretsprokurator. Foged.

Født 14. mars 1807 i Trondhjem og død 15. juni 1884 paa Halmrast i Søndre Land, søn av tømmermand *Peter Petersen Bjerck* og *Ingeborg Jonsdatter*, fik i 1831 en antagelig præliminærexamen og blev examinatus juris 26. juni 1833 med bekvem for den theoretiske og 1. juli s. a. temmelig vel for den praktiske prøve. Han var der- efter sorenskriverfuldmægtig til han 29. jan. 1842 med gode anbe- falinge utnævntes til *underretsprokurator* i Christians amt, med bolig

JUST BING.
Efter fot.

CASPAR BJERCK.
Ffter fot.

i Faaberg, senere i Øier. Med sit omgjængelige og elskværdige væsen hadde han let for at komme paa god fot med bønderne, var en meget dygtig prokurator og interessert for alle fremskridt. Under 2. novbr. 1867 blev han utnævnt til *foged* i Hadeland og Land og døde i embedet efter sytten aars anerkjendt dygtig virksomhet. Bjerck var en vakker og beleven herre; musikalsk interessert og i besiddelse av en klangfuld baryton ivret han særlig for sangforeninger og ledet selv en saadan i Øier.

Gift 1. gang 11. febr. 1835 i Fosen med *Anna Kaasbøll*, f. 30. decbr. 1806 paa Hitteren og død 4. mai 1836 i Faaberg, datter av sorenskriver *Lauritz Kaasbøll* og *Olava Margrethe Molde*.

Gift 2. gang 3. septbr. 1838 i Faaberg med *Inger Johanne Møinichen*, døpt 18. septbr. 1796 i Trondhjem og død 8. febr. 1876 i S. Land, datter av byfoged *Thomas Henrik Møinichen* og *Ingeborg Birgitte Røring*.

Bjørset, Knud Andreas. 1807–1852. Underrettsprokurator.

Født 16. mars 1807 i Molde og død der 18. febr. 1852, søn av matros *Hans Wadbech Knudsen* og *Inger Maria Johansdatter*, kom i 1820 som kontorbetjent til sorenskriveren i Romsdalen, hvor han i 1826 blev fuldmægtig, fik i 1829 en antagelig præl. ex. og blev 4. juli 1832 examinatus juris med bekvem for den theoretiske og 10. juli s. a. vel for den praktiske prøve. I septbr. og oktbr. 1834 var han konst. foged i Romsdalen, blev i 1834 kopist i Revisionsdep.tet og deltok s. a. i kasseundersøkelsen hos fogden i Ringerike og Halvingdal. Under 22. mars 1839 blev han *kgl. fuldmægtig* i nævnte departement og utnævntes 16. novbr. 1841 til *underrettsprokurator* i Romsdalen med bopæl paa Molde. Ved sin virksomhet i distriktet fra de unge dager av hadde han erhvervet sig saa stor yndest at befolkningen søkte Regjeringen om at faa ham utnævnt til foged ved ledigheten i dette embede i 1834, hvad alene av anciennitetshensyn var ganske utænkeligt. I Molde fik han hurtig megen søkning, men efter faa aars forløb begyndte symptomerne at vise sig paa den alvorlige sygdom som i 1852 la ham i graven, og det gik da selvsagt tilbake med forretningen. Hans hustru fik saa examinatus juris *Gunder Paulsen* til assistance, denne overtok Bjørsets praxis og oparbeidet en meget blomstrende forretning.

Gift 28. aug. 1838 i Molde med *Marie Magdalene Width*, f. 12. april 1812 paa Molde og død 20. jan. 1881 s.steds, datter av kjøbmand *Henning Bastian Width* og *Karen Helene Aune*. Hun blev gift paany 30. septbr. 1852 paa Molde med ovenn. saksfører *Gunder Paulsen*, f. 30. juni 1821 paa Sorknes i Grue og død 16. aug. 1872 paa Molde. Av hele hendes efterslekt lever nu kun den 85 aar gamle søn Knud Bjørset, forlikskommissær i Aalesund.

Blackstad, Rasmus Martinus.

1792—1845. Overretsprokurator. Sorenskriver.

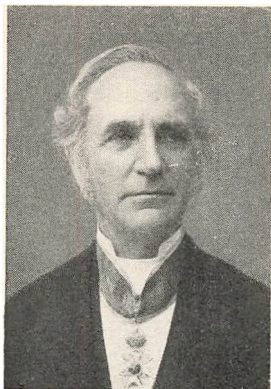
Døpt 9. april 1792 i Søkkelven, Ørskog, og død 4. mai 1845 i Hareid, søn av gaardbruker *Jon Olsen Blakstad* og *Marthe Larsdatter*, fik en antagelig præl. ex. i 1820, blev, efter flere aars kondition hos juridiske embedsmænd og tjeneste som ekstraskriver i Justitsdep.tets revisionskontor fra 1. jan. 1821 til 15. mars 1822, examinatus juris 18. mars 1822 med bekvem og tok den praktiske prøve 18. oktbr. 1822 med vel. Utnævntes 28. jan. 1823 til *underretsprokurator* i Romsdals amt, hvor han «som en beskeden, vitebegjærlig, flittig og god yngling i høi grad besad sine foresattes yndest og som prokurator ved sin retsindighet og moralske vandel ei alene vandt almuens tillid, men ogsaa alles agtelse». Den 3. juli 1826 blev han befordret til *overretsprokurator* i Bergens stift fra 14. mai 1827, konstituertes 25. mai 1827 som 2. assessor i Bergens politiret og fungerte som saadan i 6½ aar uten for dette arbeide, som tok ham tre dager ukentlig, at erholde ringeste godtgjørelse; i 2½ aar var han derhos konst. byfoged i Bergen. Med utmerkede anbefalinger for duellighet og retskaffen vandel blev han 15. juni 1835 *sorenskriver* i Søndre Søndmør og fik bopæl paa Larsnæs i Rovde. Dette ved haarde sjøreiser besværlige embede tok stærkt paa hans kræfter, og da disse ikke var av de robuste, søkte han allerede efter et aars forløp forflyttelse, men opnaet det ikke.

Gift 4. juni 1830 i Bergen med *Emmiche Christine Trumpy*, f. 29. april 1809 s.steds og død 26. jan. 1861 i Volden i nyt ægteskap med sogneprest Hans Nicolai Wraamann; datter av skibsfører *Caspar Trumpy* og 2. hustru *Davida Maartmann*. Deres søn var riksadvokat Johan Trumpy Blackstad, f. 16. novbr. 1832 og død 8. novbr. 1904.

RASMUS BLACKSTAD.
Efter maleri.

C. J. BLICH.
Efter fot.

Blich, Christian Julius. 1812–1891.

Overrettsprokurator. Høiesteretsassessor.

Født 9. novbr. 1812 i Christiania og død 25. mai 1891 sammesteds, søn av oberst og kommandant i Fredrikstad *Jens Christian Blich* og 1. hustru *Juliane Marie Bjerregaard*, tok, dimittert fra Christiania kathedralskole, ex. artium 1830, ex. philos. 1831 og blev cand. juris 16. decbr. 1834, alt med laud.; for den praktiske prøve 7. juli 1835 fik han non cont., tok den om igjen 7. juli 1836 med haud illaud. og paany 11. juli 1838 med laud. Fra 1835 var han paa prokurator Midelfarts kontor i Drammen, hvor han i ti maaneder

indehadde konstitution som politifuldmægtig, og autoriseres i septbr. 1838 som fuldmægtig hos advokat Frederik Stang. Som en mand av baade theoretisk og praktisk dygtighet anbefaltes Blich av Stiftoverretten til at komme i fortrinlig betragtning, og stiftamtmanden ansaa ham utmerket skikket til sakfører. Under 6. mai 1840 blev han utnævnt til *overrettsprokurator* i Akershus stift, nedsatte sig i Christiania, hvor han fik megen praxis og anseelse som en dygtig og behagelig mand, blev 25. aug. 1856 konst. 3. assessor i Stiftoverretten, gik 26. septbr. 1863 op til 2. assessor og utnævntes 2. juli 1864 til *høiesteretsassessor*. Fra dette embede erholdt han avsked 25. mai 1889. — Ridder av St. Olavs orden 21. aug. 1866 og kommandør 1. kl. 21. jan. 1881 for fortjenstfuld embedsvirksomhet.

Gift 26. decbr. 1840 paa Bragernes med *Emilie Poulsson*, f. 26. decbr. 1816 s.steds og død 2. mars 1895 i Christiania, datter av tobaksfabrikant *Poul Halvor Poulsson* og *Ingeborg Mathea Moe*.

Blom, Søren Martinus. 1798–1874. Underrettsprokurator.

Byfoged.

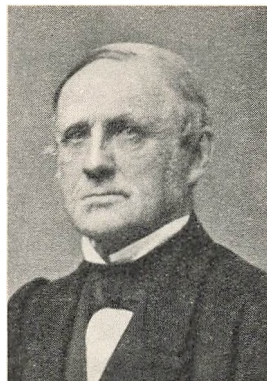
Født 22. decbr. 1798 i Gjerpen og død 17. mars 1874 i Brevik, søn av skibsfører, senere trælasthaner i Skien *Hans Jensen Blom* og 2. hustru *Anne Christine Falkum*, fik i 1821 en antagelig præl. ex., blev examinatus juris med bekvem 21. decbr. 1822 og fik for den praktiske prøve 7. febr. 1825 temmelig vel. Allerede fra 1806 hadde han været kontorist hos sorenskriver Wessel i Nedre Telemarken, og efter examen var han dennes edsv. fuldmægtig i 10 aar til han 21.

decbr. 1832 utnævntes til *underrettsprokurator* i Bratsberg amt, hvor han bodde paa sin odelsgaard Nordre Falkum i Gjerpen. Den 30. april 1849 blev han *byfoged* og postmester i Brevik og tillike notarius publ. i Langesund og døde i dette embede som en i alle henseender anset hædersmand. Han var stortingssuppleant for Brevik 1859–60, 1862–63 og 1868–69.

Gift 23. oktbr. 1827 i Solum med *Gjertrud Christiane Wessel*, f. 26. oktbr. 1808 i Solum og død 7. mai 1908 i Christiania, datter av sorenskriver *Jonas Wessel (Olsen)* og 2. hustru *Severine Alette Huitfeldt*. Av hans barn var

Jonas Wessel Blom saksfører i Skien og *Sophie Amalie Blom* gift med saksfører *Halvor Paulsen* i Skien.

SØREN BLOM.
Efter fot.

Borchsenius, Frederik Charlo Sophus. 1808—1880.

Underrettsprokurator. Foged.

Født 10. jan. 1808 i Værum, Jylland, og død 12. decbr. 1880 i Gjerpen, søn av sogneprest *Johan Borchsenius* og *Anne Helene Storm*, var en tid paa herredsfogedkontor i Jylland, kom i 1829 til Norge som kontorist hos sin farbror sorenskriver i Øvre Romerike *Laurentius Borchsenius* og blev *examinatus juris* 3. jan. 1832 med bekvem; for den praktiske prøve 11. jan. 1832 fik han temmelig vel, men tok den om igjen med vel 8. juli 1834. Straks efter examen blev han i 1832 edsv. fuldmægtig hos sorenskriver *Wessel* i Nedre Telemarken, naturaliseres av Stortinget som norsk borger 25. april 1837 for at konstitueres som foged i Nedre Telemarken og Bamle og utnævntes 16. oktbr. 1841 til *underrettsprokurator* i Bratsberg amt. Nogen større saksførerpraxis fik han ikke anledning til at erhverve sig, da han fra 1843 blev konstituert amtmann i Bratsberg og 2. mars 1844 utnævntes til *foged* i Nedre Telemarken; bosat paa Klyve. Fra 1. juli 1879 til sin død var han atter *konst. amtmann*. Han nød megen anseelse som overmaade dygtig embedsmand.

Borchsenius indehadde efterhaanden talrike kommunale tillidshverv, var saaledes sparebankdirektør først i Skien og senere i Gjerpen, forlikskommisær og bankadministrator i Skien og deltok i 1844 i opprettelsen av Porsgrunds Sparebank. I 1868 maatte han nedlægge disse hverv, da han som følge av store endossementsforpligtelser blev nødt

F. C. S. BORCHSENIUS.
Efter fot.

til at overgi sit bo til konkursbehandling. Paa sin gaard Mæla i Gjerpen drev han med levende interesse jordbruk og forsøksdrift, som krævet store omkostninger, og skrev saavel i den lokale presse som i «Morgenbl.» og fl. andre blad om praktiske landbruksspørmaal, saaledes om hesteavlens forbedring, bengjødning, engvanding etc. og ivret for indførelse av landbruksmaskiner. Han var ogsaa med i den første komité om Nordsjøkanalen. Medlem av den kgl. komm. av 8. novbr. 1843 om utvandring. Stortingsmand for Bratsberg paa alle Storting fra 1842 til 1864 undtagen i 1851, da han frabad sig valg; paa de tre første ting sekretær i Stortinget. «Med et godt hoved», heter det i Dahl og Løbergs «Karakterskildringer» av repræsentanterne i 1845, «for ener han forretningsdygtighet og er i det hele en meget aktiv stortingsmand, skjønt han maaske ikke altid viser den karakterfasthet, som man hos en repræsentant kunde ønske. Man beskylder ham ogsaa for en utidig lyst til at gjøre bænkeforslag og redaktionsbemerkninger, som i sig selv er litet eller intet værd, men som mangengang i utide har spildt tingets tid.¹⁾ Han er lav, har ansats til fedme, er lyshaaret, rødmusset med et aapent, godmodigt ansigt. Hans foredrag, der i begyndelsen av hans stortingsbane var under al kritik, stammende og uregelret, er i senere tid blit meget bedre, og han taler nu temmelig flytende, skjønt endnu meget lavt; at han av fødsel er jyde kan neppe høres. I politisk henseende er han av disse Middelhavsfarere, som man ikke riktig vet hvor man skal sætte, dog maa han vel helst regnes til det konservativ-ministerielle parti». Borchsenius førte paa sit mønsterbruk Mæla en storstilet gjestfrihet, var en blid og venlig hjemmets mand, men stridbar og kolerisk i sit virke som saa mange energiske mænd med svære arbeidspligter.

Gift 1. oktbr. 1835 i Solum med *Anne Margrethe Wessel*, f. 1. decbr. 1810 paa Bjørndalen i Solum og død 26. jan. 1885 i Skien, datter av sorenskriver *Jonas Wessel (Olsen)* og 2. hustru *Severine Alette Huitfeldt*.

¹⁾ Som medlem av Stortinget 1848 forfattet han en indstilling fra Protokollkomiteen med *et bilag* som allerede var trykt, men efter forslag av Schweigaard besluttedes ikke indlemmet i Stortingsforhandlingerne.

Breder, Paul Peter Wilhelm.

1816—1890. Overretsprokurator. Amtmand. Toldkasserer.

Født 10. april 1816 paa Fredrikshald og død 15. jan. 1890 i Drammen, søn av provst og sogneprest Søren Breder og Mette Christine Preus, kom efter farens tidlige død i 1831 som søn i huset til rektor Frølich, blev, dimittert fra sin fødebys skole, student med haud illaud. 1834 og tok ex. philos. med samme karakter i 1835. De kummerlige kaar, hvori hans mor og mange søskende var efterladt, tillot ham ikke uavbrudt at ligge ved universitetet. Han tok derfor fra 14. mars 1836 en post som huslærer for kaptein, senere oberst Christopher Stenersens barn paa Blæstad i Vang og begyndte først utpaa høsten 1837 ved subsidier fra en privat velgjører at studere jus. I novbr. 1839 meldte han sig til examen og hadde begyndt den skriftlige prøve, da han i nogen dager blev liggende syk. Nogens lunde restituert søkte han om at faa fortsætte examen, men dette blev nægtet, og først 9. juli 1840 blev han derfor cand. juris, med laud.; for den praktiske prøve 10. jan. 1843 fik han haud illaud., men tok den om igjen 6. juli 1843 med laud. Høsten 1840 blev han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Østre Nedenes og fra 1. januar 1842 hos byfoged Thrup i Christiania. Med utmerkede anbefalinger fra alle foresatte blev han 19. april 1847 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift, med bopæl i Christiania, hvor han erhvervet sig en utmerket praxis og megen anseelse som en mere end almindelig dygtig og tillidvækkende jurist med særlige administrative evner. Under 18-jan. 1854 blev han *amtmand* i Nordland og valgtes herfra som stortingsmand i 1857 og 1858. Amtmand i Buskerud 6. febr. 1858; hadde indtil høsten 1867 sin bopæl paa Strøm i Skoger og siden paa Tangen i Drammen. Fra Drammen—Randsfjordbanens aapning i 1868 var han siden formand i banens direktion og fra 1. april 1874 formand i fællesdirektionen for Vestbanerne. I aarene 1869 til 1872 var han forlikskommisær i Drammen og fra 1873 til 1884 medlem av bankadministrationen; repræsentant i Det kgl. Selskab for Norges Vel, stortingssuppleant 1868—69. I 1874 mottok han under en større festlighet i Hallingdal en prægtig æresgave i sølv, bestaaende i kniver og frugtopsats, inskribert: «for nidkjær og gavnlig embedsvirksomhet»

P. P. W. BREDER.
Efter fot.

fra endel gaardbrukere i Hallingdal. Efter et fra alle hold erkjendt initiativrikt og fortjenstfuldt virke nedla han amtmansembedet og utnævntes 14. oktbr. 1882 til *toldkasserer* i Drammen. — Ridder av St. Olavs orden 21. aug. 1863, kom. av dansk Dannebrogns orden 21. novbr. 1872 og kom. 1. kl. av St. Olav 4. aug. 1873.

Gift 3. april 1845 i Aker med sin kusine *Fredrikke Sophie Hesselberg*, f. 27. mai 1818 i Grue og død 9. mars 1867 i Skoger, datter av sogneprest *Iver Hesselberg* og *Alette Preus*. Hun var med sin mor i Grue kirke 26. mai 1822, da kirken brændte og 113 mennesker omkom i luerne, men hadde sittet saa urolig at moren var gaaet ut med hende kort før branden opstod; faren, som stod paa prækestolen, reddet sig gjennom et vindu.

Breien, Hans. 1791—1843. Overretsprokurator.

Født 1791, døpt 13. febr., i Norderhov og død 29. oktbr. 1843 i Christiania, søn av brukseier paa Breien og lensmand *Michael Breien* og *Ingeborg Hauer*. Han var usedvanlig tidlig utviklet, 4 aar gammel skrev han sit første brev til en senere kollega, 14 aar gl. avholder han paa farens vegne registreringer i dødsboer og 18 aar gl. er han fogedfuldmægtig paa Ringerike. Efter halvandet aars studium ved Københavns universitet blev han *examinatus juris* 24. oktbr. 1812 med bekvem og tok *practicum* 7. novbr. s. a. med vel. Under 28. jan. 1813 fik han amtsbevilling som prøveprokurator i Buskerud og tok bolig paa fædrenegaarden i Norderhov. Hans politiske sympatier i 1814 var paa Selvstændighetspartiets side, men nogen rolle kom han ikke til at spille. Den 12. oktbr. 1816 fik han bevilling som *overretsprokurator* «for hele Norge»: for alle under- og overretter i landet, Høiesteret undtat, og samtidig overtok han sin mødrene slektsgaard Hauger i Jevnaker, som siden slutten av 1500-tallet var gaat i arv fra far til barn. Under Hauger brukte han senere sin naboeiendom Opperud og eiet tid efter anden flere jord- og særlig skogeiendommer i Jevnaker, Gran og Hadeland. Som landmand la han megen driftighet og interesse for dagen og gjennomførte bl. a. en opdyrkning av ca. 200 maal jord ved Randsfjorden.

Breien fik en betydelig saksførerpraxis i Hadeland og Land, Ringerike og Hallingdal, og der gik store ord om hans dygtighet ved tingbordet. I hine dager raadet endnu et rikt tingliv i bygderne, og om den veltalenhet, han kunde øve rent elektricerende paa tingalmuen, foreligger fra slutten av 1830-aarene kompetente vidnesbyrd, bl. a. fra Henrik Wergeland og Jørgen Moe; der hersker ogsaa en

stemmighet om hans uegennyttighet overfor hans parter. Med datidens daarlige kommunikationer var reiserne i det store distrikt en drøi affære, fra Hauger til Aal var 15 mil (150 kilometer), og det blev paastaat at Breien mest sin halve tid sat i kariol eller spidsslæde. Paa Hauger hadde han 3 «reisehester» i spiltauget utenom gaardens 8 arbeidshester. Breien var ogsaa jevnlig beskikket til sættemdommer og forestod som saadan fra 1823 utskiftningen av Krokskogens almenning paa Ringerike. I 1824 var han medlem av den til undersøkelse av general Dunkers med flere officerers forhold nedsatte kgl. kommission, var flere ganger konst. sorenskriver i Hadeland og Land, og fra 1826 i flere aar konst. foged i Ringerike og Hallingdals dengang samlede fogderi. Fra disse for skatteoppebørslerne saa vanskelige aar hadde han senere i en aarrække opgjørsvistigheter med Det offentlige, og da myndighetene «ikke viste nogen skaansomhet» under dette opgjør — hvad Høiesteret dadlet — mistet han omtrent alt han eiet ved forhastede realisationer.

HANS BREIEN.

Da den bekjendte sorenskriver J. G. Thaulow paa Velo var medlem av den ifølge Grundloven nedsatte Lovkomité, holdt han gjerne konferancemøter om lovarbeiderne med Breien og prokurator C. M. Stenersen paa Mo. Fra dette «Hadelands juridiske fakultet» fremgik flere lovverk, saaledes bl. a. det forslag til «Lov om Formænd i Landdistrikterne», som i 1821 av Lovkomiteen blev fremsat paa Stortinget og senere — utvidet til ogsaa at omfatte repræsentationen for byerne og amterne — efter politiske brytninger blev vedtat som Formandskapsloven av 1837. Siden var Breien indtil sin død ordfører i Jevnaker, indtok paa amtstingene ved siden av Fauchald, Aabel, Nissen og Harbitz en ledende stilling, valgtes jevnlig til tingets opmand og findes i pressen betegnet som «thingets sjæl». Han var et lyst hode, et aapent og livfuldt naturel med utpræget selskabelige anlæg.

Gift 1. jan. 1822 i Jevnaker med *Johanne Stenersen Hammer*, f. 1799 paa Thorbjørnrud s.steds, døpt 3. april, og død 3. jan. 1834 paa Hauger, datter av proprietær *Lars Andreas Hammer* paa Vang og *Ingeborg Sophie Hesselberg*. Deres søn var overrettsakfører Michael A. H. Breien, og dennes søn igjen er høiesteretsassessor Haakon Hesselberg Breien.

H. F. BRINCHMANN.
Efter fot.

Brinchmann, Henning Flor. 1791–

1859. Overrettsprokurator. Skattefoged.

Døpt 7. juli 1791 paa Røros og død 3. oktbr. 1859 i Trondhjem, søn av hytteskriver *Michael Stub Brinchmann* og *Johanne Andrea Flor*, kom i 1806 paa byfoged Udbyes kontor i Trondhjem og utførte her underfogedforretningerne fra 1810 til han i 1817 gik op til præliminærexamen, den han tok med rosværdig. Den 14. septbr. 1818 blev han examinatus juris med bekvem for den theoretiske og 18. septbr. s. a. temmelig vel for den praktiske prøve, var fra høsten s. a. edsvoren fuldmægtig hos byfoged Udbye og forblev til dennes død,

da han konstituertes som byfoged, byskriver og notarius publ. paa eget ansvar fra 31. decbr. 1820 til 1823. Som saadan avsa han i 1821 dom i den i sin tid ikke ubekjendte trykkefrihetssak mot kjøbmand og publicist Matthias Conrad Peterson, som var sat under tiltale for en artikkel «Om innskærnkninger i Trykkefriheten» i «Det norske Nationalblad» og fik ham frikjendt. Brinchmanns deduktion i denne sak avgav ubestrideligt bevis paa mere end almindelig dygtighet, og hans sprog utmerket sig ved kraft og klarhet. Som prøveprokurator fra 11. juli 1820 var han begyndt at oparbeide praxis og blev med gode anbefalinger utnævnt 9. mai 1825 til *overrettsprokurator* i Trondhjem, hvor han fra oktbr. 1829 til jan. 1831 var konst. borgermester. Som søkt sakfører i et stort distrikt «erhvervet han sig alle brave mænds agtelse og tillid» og var en meget anset mand, da han 24. decbr. 1844 utnævntes til *skattefoged* i Trondhjem. «Efter foregaaende erfaringer var man ikke uten bekymring for at dette embedes regnskapsvæsen skulde overvælde en mand, der neppe var vant til deslige forretninger, selv om han hadde vist dygtighet som prokurator, hvor han, likesom gjennom sit hele liv, ikke nogensinde fornægtet den karakterens hæderlighet, som han stedse la for dagen. Efter hans død viste det sig at han skilte sig fra det besværlige embede med hæder, idet hans sidste opgjør fast ikke fik en eneste revisionsutsættelse».

Gift 15. decbr. 1825 i Trondhjem med *Anne Elisabeth Holm*, f. 4. april 1802 s.steds og død der 24. aug. 1872, datter av auktionmester *Andreas Holm* og *Anna Marie Stabell*.

Broch, Ole Christopher. 1777—1844. Overrettsprokurator. Skattefoged.

Født 6. jan. 1777 i Grytten og død 23. aug. 1844 i Trondhjem, søn av sogneprest til Stod *Ove Christian Broch* og *Elisabeth Thue Holck*, gik den militære vei i Danmark, kom tilbake til Norge som officer og utnævntes 22. jan. 1808 til kaptein og kommandant paa Vardøhus, hvor han blev til 1812. Imidlertid hadde han tat dansk ex. artium i 1802, ex. philos. i 1803 og blev cand. juris 21. juni 1805 med haud illaud. for begge prøver. Under 26. febr. 1823 blev han utnævnt til *overrettsprokurator* i Trondhjems stift og fik samtidig avsked som officer. Han nedsatte sig i Trondhjem og praktiserte her til han 9. aug. 1825 blev utnævnt til *skattefoged* og *auktionsforvalter* i Christiansand. Under 10. oktbr. 1826 forflyttedes han i samme egenskap til Trondhjem. Her blev han 5. oktbr. 1835 suspendert for kasseangel, men døde i embedet 1844. Ridder av dansk Dannebrog's orden 28. jan. 1810.

Gift 15. febr. 1802 i Overhallen med *Birgitte Marie Sommerschie'd*, døpt 7. juni 1769 s.steds og død 5. april 1839 i Trondhjem, datter av oberst *Henrik Christopher Sommerschild* og *Christence Worm Lund*.

Brodahl, Christian Bøckmann. 1811—1865. Underrettsprokurator.

Døpt 12. jan. 1811 i Tjølling og død 27. decbr. 1865 i Gran, søn av gartner i Larvik, senere kjøbmand i Christiania *Wilhelm Frederik Brodahl* og *Else Schjærven Bøckmann*, fik en rosværdig præ.ex. i 1829 og blev examinatus juris 7. juli 1831 med bekvem for den theoretiske og 11. jan. 1833 temmelig vel for den praktiske prøve, hvorefter han i et aars tid arbeidet paa Jarlsberg og Larvik amtskontor. Fra 1832 til 31. mars 1839 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg og derefter fra 1. mai 1839 fuldmægtig hos prokurator Schrøder i Larvik, indtil han 9. mai 1842 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Hedemarkens amt med bopæl i Nordre Østerdalen. Fra Hasle i Jarlsberg søkte han 20. mars 1844 om forflyttelse «fra dette isolerte distrikt, hvor saagodtsom ingen forretninger falder og hvor det derfor er ganske umulig at erhverve det fornødne selv til den tarveligste underholdning»; han hadde da hustru og fem barn. Det virker til dette noget besynderlig at amtmanden ved paategning av 23. april næstefter opplyser at Brodahl endnu ikke hadde tiltraadt posten i Nordre Østerdalen, men anbefaler ham til forflyttelse. Under 14. juni 1844 blev Brodahl forflyttet til underretts-

prokurator i Jarlsberg og Larvik amt. Herfra blev han efter ansøgning entlediget 12. juli 1850 og bosatte sig i Gran paa Hadeland.

Gift 1. gang omkring 1834 med *Martha Helene Olsdatter*, f. 5. juni 1805 i Botne og død 6. febr. 1851, datter av *Ole Jacobsen* og *Thale Halvorsdatter*.

Gift 2. gang 10. juli 1855 i Gran med *Anne Marie Johannesen*, f. 7. oktbr. 1831 i Christiania og død her 20. oktbr. 1896, datter av møllearbejder, senere bakermester *Andreas Johannesen (Johansen)* og *Marthe Marie Svendsdtr. Amundsen*.

Bruun, Eskild. 1804—1877. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 21.

J. P. BRUUN.
Efter maleri.

Bruun, Johan Peter. 1810—1843.
Overretsprokurator.

Født 16. oktbr. 1810 i Christiansand og død 12. juni 1843 i Christiania, søn av købmand *Arnt Bruun* og 2. hustru *Johanne Louise Askildsen* og saaledes fuldbor av høiesteretsadvokat *Eskild Bruun*. Dimittert fra sin fødebys kathedralskole tok han ex. artium 1828 med haud illaud., ex. philos. 1829 med laud. og blev cand. juris med laud. 19. decbr. 1832; for den praktiske prøve 11. jan. 1833 fik han haud illaud., men tok den om igjen med laud. 13. jan. 1835. Fra 1833 var han derpaa edsv. fuldmægtig hos sorenskriver *Muus* i Nordre

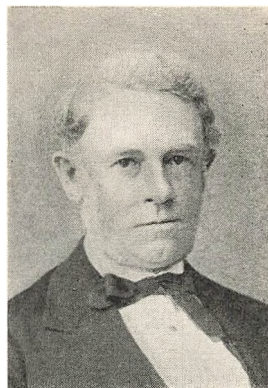
Hedemarken i 3½ aar, drev samtidig juridisk manuduktion paa *Neshaug* i Vang (!) og fik attest for at være «en duelig og talentfuld ung mand». Under 20. novbr. 1837 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift og praktiserte siden i Christiania.

Gift 24. decbr. 1839 i Vang med *Hansine Nicoline (Lina) Sibylle Juliane Stenersen*, f. 30. juni 1816 paa *Blæstad* s.steds og død 19. oktbr. 1901 i Christiania, datter av oberst *Christopher Stenersen* og *Anna Dorothea Bøgh*. Deres søn var den bekjendte folkehøiskolelærer og senere sogneprest *Christoffer Bruun*.

Bugge, Johan Nicolai. 1813—1889. Underretsprokurator. Foged.

Født 12. mars 1813 paa Langestränd, Larvik, og død 3. jan. 1889 paa Moss, søn av kjøbmand *Claus Bugge* og *Johanne Cathrine Falkenberg*, tok en rosværdig præliminæxamen i 1832, blev examinatus juris med bekvem 22. decbr. 1835 og tok den praktiske prøve først 12. jan. 1836 med temmelig vel og om igjen 10. jan. 1843 med vel. I en alder av 15 aar blev han kontorist hos amtmann Bull i Jarlsberg og Larvik og fulgte ham til Bergen da Bull blev stiftamtmand her i 1829, ialt med en tjenestetid av 4 $\frac{1}{2}$ aar. I lang tid var han derpaa ved Hallingdal sorenskriverkontor og efter examen et aars tid hos byfogden i Porsgrund, to aar hos foged Aall i Øvre Telemarken og fra 9. januar 1839 edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Anker i Øvre Telemarken. Da han herfra i 1844 søkte befordring til embede, fik han fra samtlige formandskaper de bedste skudsmaal. Ordføreren i Laardal skriver saaledes at «det var Formandskapet en sand fornøielse at gives adgang til paa en offentlig maate at bevidne denne ungemands hæderlige og uegennyttige færd, og det var endog enhver især av forsamlingens medlemmer en tilfredsstillelse at ledsage ham med de varmeste ønsker for hans fremtids held og uttale haapet om at han maatte forbli i denne egn». Av aldershensyn, han var da saavidt 25 aar, fandt han i 1838 at burde undslaa sig for at motta amtsbeskikkelse som konst. foged i Øvre Telemarken, men gik i 1839 ind i matrikelkomm. for distriktet og konstitueres 10. juni 1840 som sorenskriver i Vestfjeldene under sorenskriver Munthes suspension; bosat i Kviteseid. Faa uker før han igjen maatte avgi embedet til Munthe søkte han i febr. 1846 om embede, truet som han var med at komme paa bar bakke uten at ha formaaet at lægge noget tilbedste av sine ringe indkomster, med en mor og søster at forsørge. Under 22. decbr. 1846 blev han saa utnævnt til *underrettsprokurator* i Bratsberg. I sit gamle distrikt tilbragte han de følgende fjorten aar i nogenlunde god praxis, avholdt overalt for sit retsind og venlige imøtekommenhet i alle forhold. Det vakte derfor almindelig glæde i distriktet da han 27. oktbr. 1860 blev *foged* i Øvre Telemarken. Herfra blev han 12. oktbr. 1872 forflyttet til foged i Moss og døde i denne by 1889 som en høit anset og hædret embedsmand.

Gift 1. gang 26. juli 1853 i Seljord med *Evine Christine Tofte*,

J. N. BUGGE.
Efter fot.

f. 26. juli 1828 i Svelvik og død 7. aug. 1859 i Seljord, datter av skibsrheder *Knud Borch Toftø* og *Birgitte Andrea Nielsen*.

Gift 2. gang 5. decbr. 1867 i Larvik med *Antonette Margrethe Høyer*, f. 10. oktbr. 1823 s.steds og død 24. novbr. 1883 i Christiania, datter av løytnant *Svennik Anton Høyer* og *Margrethe Falkenberg*.

Bugge, Niels Martinus 1808–1863. Overrettsprokurator.

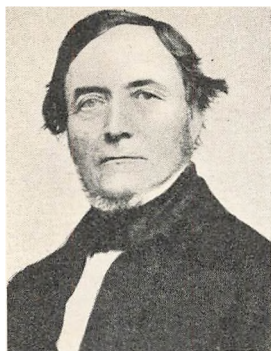
Født 19. mai 1808 i Drøbak og død 27. april 1863 i Christiania, søn av kjøbmand *Ulrik Bugge* og 1. hustru *Maren Samueline Samuelsen*, tok præliminærexamen med bedste karakter i 1825 og blev examinatus juris 10. septbr. 1828 med bekvem for den theoretiske og 18. septbr. s. a. vel for den praktiske prøve. I flere aar før examen hadde han «assistert ved juridiske embeder» og blev efter denne fuldmægtig hos byfogden i Christiania og derpaa hos advokat *Guldbrand Thesen*, hvor han var autorisert fuldmægtig fra 1830 til 1832. I 1832 til 1838 «syslet» han med adskillige saker for Christiania skifteret og blev 16. juli 1838 utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus amt. Han fik bopæl i Drøbak og aapnet her sit kontor den følgende 3. oktbr. Efter et par aars forløp fik han en haard nervesvækkelse, som tiltok med hyppige krampeanfald, forbundet med bevistløshet, og det blev nødvendig for ham at lægge sig under kyndig lægebehandling i Christiania, hvorfor han fik permission paa ubestemt tid fra embedet, i hvilket amtet under 13. juli 1841 midlertidig konstituerte examinatus juris *Herman Hoelstad* paa eget anø og tilsvar. Bugge fungerte dog i embedet til oktbr. 1841 og hadde saaledes tre aars uavbrudt tjeneste bak sig, da han med sin familie flyttet ind til hovedstaden og la sig under behandling av doktor *Egeberg*. Ved skrivelse av 5. jan. 1843 meddelte Justisdep.tet at nu kunde han ikke være fra embedet længer uten at søke fornyet permission. Han indsendte fornødent andragende 11. april samtidig med ansøking om et prokuratorembede ved Overretten, men efter diverse ventilationer blev det ved kgl. resol. av 7. febr. 1844 avslaat og Bugge tilpligtedes at vende tilbake til Drøbak, hvis han ikke foretrak at ta avsked. Endnu noget svakelig overtok han derpaa i april sit embede igjen, og da *Hoelstad* blev utnævnt til prokurator tok Bugge til fuldmægtig *Ole Ormen Hansen*, som fra sin tidligere foresatte, advokat *Lous*, var vel anbefalt og netop var blit examinatus juris med bedste karakter. Hansen skulde passe kontoret med de ordinære forretninger, men stadig konferere med Bugge, saa denne til enhver tid var fuldt fortrolig med embedets affærer og altid selv kunde gripe ind med det fulde ansvar.

Paa denne vis forrettet han sit embede i Drøbak, men vedblev at ha «sin dug og disk» i Christiania, hvor han fremdeles nød lægebehandling. Under 18. oktbr. 1844 søkte Bugge atter et embede ved Overretten og, hvis han heller ikke denne gang opnaadde dette, subsidiært sin avsked. Amtmand Møinichen skyndte sig 21. oktbr. at indstille paa det sidste alternativ, men da embedsbesættelsen trak noget ut, tilbakekaldte Bugge under 17. jan. 1845 den subsidiære del av sin ansøknings og vedblev i embedet. Da han kort efter atter søkte befordring, gav amtmand Møinichen ham attest for orden, omhu og duelighet og fortsætter saa: «Forsaavidt det iøvrigt maatte antas at der for at komme i betragtning til ansættelse som saksfører ved Christiania stiftsoverret bør utkræves en i nogen maate fremrakende duelighet, skylder jeg dog at tilføie, at jeg ikke kan andet end samstemme med, hvad der synes at være den almindelige mening om prokurator Bugge, at han med hensyn til den almindelige aandsdannelse som til specialkyndighet i det fag, han har valgt sig, ei kan sættes over mængden av dem, der som han uten egentlig videnskabelig opdragelse og uten mere omfattende forstudier har underkastet sig juridisk examen i modersmaalet. Hvad hans karakters retsindighet og paaidelighet angaar, da er den almindelige opinion ham ikke fuldkommen gunstig, men da en mindre fordelagtig opinion meget ofte kan være bygget paa aldeles ufyldestgjørende eller høist tvilsomme grunder, tror jeg at burde erklære mig av den anskuelse, at prokurator Bugge likesom hvad duelighet betræffer saaledes ogsaa med hensyn til karakteren ikke mangler nogen nødvendig egenskap for at kunne beforders til overrettsaksfører». I den almindelige opinion var Bugge noget mislikt for sit opfarende, undertiden likefrem ilske gemyt og hadde skaffet sig uvenner ved en privatsak, han anla, medens han var permittert fra sit embede. Men dette var selvsagt ikke nok til at stænge ham veien til befordring, og 17. septbr. 1845 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift. Han praktiserte siden i Christiania uten i nogen henseende at hendra opmerksomheten paa sig.

Gift 25. oktbr. 1831 i Christiania med *Victoria Marie Sommer*, f. 22. aug. 1802 i Asker og død 29. novbr. 1885 i Drøbak, datter av den tyskfødte proprietær paa Bleger *Joachim Heinrich Sommer* og hans svenskfødte hustru *Maria Kajander*.

NIELS BUGGE.
Efter maleri.

P. M. BUGGE.
Efter fot.

Bugge, Peter Mathias. 1803–1890.

Underrettsprokurator. Foged.

Født 22. septbr. 1803 paa Valle i Undal og død 18. juni 1890 paa Aunemoen i Orkedalen, søn av lodsoldermand *Amund Bugge* og *Johanne Henriette Petrine Langhorn*, blev efter fem aars kontortjeneste hos sorenskriver Rested i Mandal og en antagelig prælex. i 1825 examinatus juris med bekvem 19. decbr. 1829 og fik for den praktiske prøve 12. jan. 1830 vel. Straks efter examen kom han paa advokat Lassons kontor, blev i 1830 assistent ved Stortingets sekretariat og i 1831 edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Randulf i Østerdalen.

Kort før Randulfs død blev han i 1836 lensmand i Tønset og utnævntes 8. mai 1841 til *underrettsprokurator* i Bratsberg, 19. juni 1841 i Lister og Mandal og 17. aug. 1843 i Hedemarkens amt, hvor han i Elverum oparbeidet en god praxis og erhvervet megen anseelse som en dygtig, til det ytterste samvittighetsfuld saksfører. Han utarbeidet nye panteregistre for Søndre Østerdalens sorenskriveri, som ved Randulfs død blev fraskilt det tidligere vidtstrakte Østerdalens sorenskriveri som eget embede og var ordfører i Elverum herredsstyre 24. juli 1851 til 1853 og 18. juli 1853 til 1855. Den 6. febr. 1858 blev Bugge *foged* i Orkedalen og indehadde dette embede med hæder og ære til 1888; under 17. novbr. d. a. blev overretssaksfører J. C. F. Richter konstituert.

Gift 23. april 1835 i Christiania med *Anna Magdalena Walter*, f. 5. jan. 1806 s.steds og død 11. decbr. 1883 i Orkedalen, datter av hattemaker *Jens Jepsen Walter* og *Christine Marie Ellefsen*. Uten barn.

Bull, Jacob Christian Lindeman. 1800–1883. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 4. decbr. 1800 paa Øie i Surendalen og død 6. juni 1883 paa Opsal i Vikedal, søn av examinatus juris, senere foged *Peter Ludvig Munthe Bull* og *Dorothea Zeine Lindeman*, tok præliminærexamen i 1817 med antagelig og blev examinatus juris 30. april 1819 med bekvem. I et aars tid assisterte han sin far paa Romsdals fogedkontor og reiste derefter til Christiania, hvor han tok den praktiske prøve 1. mars 1821 med temmelig vel og i nogen tid manuducerte begyndere i den juridiske materie. I den følgende tid var han først i omtrent et aar i kondition hos sorenskriver Borchsenius i Øvre

Romerike og derpaa i henved et aar hjemme hos sin far, indtil han i 1824 tok til Christiania og underkastet sig 23. april s. a. fornyet praktisk prøve med karakteren vel. Den 28. juli 1824 blev Bull utnævnt til *underretsprokurator* i Stavanger amt og tok bopæl i Hetland, i hvis kommunestyre han i 4 aar var ordfører. Under 12. mars 1850 utnævntes han til *sorenskriver* i Ryfylke og døde i dette embede. Bull var medlem av komm. til utarbeidelse av plan for Stavanger amts landbruksskole og siden medlem av denne skoles overstyre.

J. C. L. BULL.
Efter fot.

Gift 1. gang 30. april 1828 i Stavanger med *Henrikke Marie Sundt*, f. 30. april 1804 s.steds og død 26. febr. 1854 i Vikedal, datter av kjøbmand *Herkules Weyer Sundt* og *Sibylle Sophie Helt*.

Gift 2. gang 9. novbr. 1855 i Vikedal med *Laura Brodahl*, f. 11. decbr. 1812 i Christiansand og død 27. aug. 1857 i Skjold, enke efter inf.kaptein Lars Schive og datter av toldkasserer i Egersund *Isach Peter Brodahl* og 1. hustru *Maren Arup*.

Gift 3. gang 6. oktbr. 1862 i Vikedal med *Maren Petrea Brodahl*, foregaaendes helsøster, f. 16. juli 1816 i Christiansand og død 6. oktbr. 1891 i Skaanevik.

Bætzmann, Samuel Severin. 1800–1859. Underretsprokurator. Byfoged.

Født 3. juni 1800 i Sandviken ved Bergen og død 5. aug. 1859 paa sin eiendomsgaard Kuset ved Jonsvandet i Strinden, søn av premierløytnant, toldopsynsbetjent *Ernst Gabriel Bætzmann* og *Barbara Margrethe Budde*, kom paa sorenskriverkontor i Strinden 1817 og senere i Vestre Robyggelaget, fik i 1823 en rosværdig præl. ex. og blev examinatus juris 21. juni 1825 med bekvem for den theoretiske og 27. juni s. a. vel for den praktiske prøve. I den følgende tid var han gjentagne ganger konstituert som sorenskriver i Fosen og Guldalen, som justissekretær ved Stiftsoverretten og som foged i Strinden og Selbu. Amtmand Trampe kan av langvarig kjendskap erklære (i 1831) at Bætzmann er «en forretningsdygtig, brukbar og retskaffen ung mand med berømmelige attester fra diverse konstitutioner; han er blandt tallet av meriterte, nu længe hittil forgjæves søkende supplikanter – og indstilles til den høieste naade». Mellom 1830 og 1840

S. BÆTZMANN.
Efter daguerr.

næsten stadig fuldmægtig hos borgermester Hagerup i Trondhjem overtok han i 1835 som konstituert den suspenderte skattefoged Brochs embede i Trondhjem, men da han vægret sig for at overta Brochs gamle restancerregnskaper maatte han igjen fratræde, idet Departementet blev kjed av de betænkeligheter han stadig hadde og sendte en av sine funktionærer op istedet. Den 18. mai 1836 blev Bætzmann utnævnt til *underretsprokurator* i Søndre Trondhjems amt, med bopæl i Trondhjem, befordredes 15. jan. 1842 til *politimester* og 13. febr. 1856 til *byfoged* og notarius publ. i denne stiftsstad. — Bætzmann var 1835

til 1837 kirkevæрге ved Trondhjems Domkirke, 1839 til 1857 medlem av Norges Banks repræsentantskap og fra 1857 medlem av bankens direktion. I lang tid sat han i byens kommunestyre, var ordfører i formandskapet, valgtes i 1851 til stortingssuppleant for Trondhjem og Levanger og var i 1854, 1857 og 1858 3. repræsentant paa Stortinget. Bætzmann var en usedvanlig dygtig forretningsmand med en merkelig evne til klart at gjennemskue forholdene og hurtig at træffe den rette bestemmelse, men han blev aldrig populær, maaske ikke mindst paa grund av mindre gode huslige forhold.

Gift 9. septbr. 1832 i Malvik med *Fredrikke Christiane Motzfeldt Schive*, f. 7. april 1810 paa Elgesæter og død 11 mars 1877 i Trondhjem, datter av proprietær til Elgesæter *Reinhold Johannes Schive* og *Adelgunde Christiane Gjertsen*. Deres barn var Ernst Reinhold Bætzmann, 1834—1904, cand. juris, redaktør av «Norsk Lovtidende» og «Norsk Kundgiørelsestidende», og Samuel Fredrik Bætzmann, 1841—1913, redaktør av «Aftenposten».

Bøyesen, Johan Frederik. 1807—1889. Underretsprokurator

Døpt 20. febr. 1807 i Trondhjem og død 4. april 1889 i Christiania, søn av den jydskfødte «kommissionær» *Johan Frederik Bøyesen* og 2. hustru *Sibylle Margrethe Harboe*, hadde i fem aar konditionert ved Namdalen sorenskriverkontor da han (efter en antagelig præl. ex. i 1827) 2. juli 1829 blev examinatus juris med bekvem for den theoretiske og 7. juli s. a. tem. vel for den praktiske prøve. Blev 13. aug. 1829 antat som fuldmægtig av sorenskriver Irgens i Indre Sogn, blev amtskonstituert som dennes edsv. fuldmægtig 13. oktbr. næstefter

og ved Irgens' død konstituert av amtet 27. april 1830 som sorenskriver i vacansen, idet embedets indtægter skulde tilfalde enken. Denne sidste konstitution blev imidlertid ikke approbert av Justisdep.tet, fordi Bøyesen endnu ikke hadde naaet myndighetsalderen, og han blev derfor igjen entlediget 3. aug. 1830. Under 15. april 1841 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Bergenhus og praktiserte siden i Førde til han i 1861 flyttet til Christiania, hvor han blev kasserer ved Gasverket. Som prokurator hadde han forstaat at erhverve sig en formue, av hvilken hans enke oprettet et utstyrsløst paa 80 000 kr. for embedsmænds døtre med fortrinsret for familien.

Gift 1. gang 24. juli 1835 i Solvorn med *Marthe Margrethe Fredrikke Irgens*, f. 12. septbr. 1808 s.steds og død 22. septbr. 1858 i Christiania, datter av sorenskriver, kancelliraad *Lars Johannes Irgens* og *Christiane Smith*.

Gift 2. gang 17. septbr. 1861 i Skedsmo med *Anne Cathrine Sophie Henschien*, f. 7. decbr. 1820 paa Kongsberg og død 18. jan. 1902 i Christiania, datter av overrettsprokurator, foged *Jørgen Henschien* og *Sophie Henriette Samuelsen*.

Cappelen, Christian Dorph. 1792–1875. Overrettsprokurator.

Født 16. novbr. 1792 paa Bragernes og død 4. mai 1875 s.steds, søn av brukseier *Caspar von Cappelen* og *Johanne Antoinette Dorph*, blev, privat dimittert, student i Kjøbenhavn 1812 med laud., lot sig 7. aug. 1814 immatrikulere ved det nye norske universitet i Christiania, tok her ex. philos. 1814 med laud. og blev cand. juris 3. febr. 1817 med haud illaud. og fik samme karakter for den praktiske prøve 21. febr. 1818. Under 7. juni 1818 blev han prøveprokurator i Buskerud amt og Jarlsberg grevskap og bosatte sig paa Bragernes, hvor han siden praktiserte. Han blev 13. oktbr. 1820 utnævnt til *overrettsprokurator* i riket og oparbeidet i Drammen en ikke ube-

J. F. BØYESEN.
Malt 1832 av K. Baade

C. D. CAPPELEN.
Efter fot.

tydelig forretning. I 1828 blev han bankadvokatens kommissionær for Drammen, Eker, Modum og Sigdal mot en kaution for 800 spd., var fra 20. febr. 1837 til 21. mars 1839 medlem av Drammens Sparebanks direktion og fra 1839 tillike kasserer ved Norges Banks avdeling, hvor han fungerte like til dagen før han døde.

Gift 1. gang 12. mars 1820 i Holmestrand med *Johanne Margrethe Geelmuyden*, f. 18. mai 1791 i Arendal og død 10. novbr. 1822 paa Bragernes, datter av skibsfører *Gerhard Geelmuyden* og *Elisabeth Smith Ebbell*.

Gift 2. gang 5. mai 1844 paa Bragernes med *Alvilde Mathilde Dahl*, f. 28. april 1822 i Skien og død 8. aug. 1895 i Christiania, datter av prokurator, senere byfoged *Christen Dahl* og *Ellen Pladt*. Av barnene blev *Christen Johan Cappelen* cand. juris og kgl. fuldmægtig i Revisionsdep.tet.

Cappelen, Nicolai Benjamin. 1795—1866. Overrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 15. septbr. 1795 i Skien og død der 28. jan. 1866, søn av trælasthandler *Ulrik Frederik von Cappelen* og *Benedicte Henrikke Aall*, blev, privat dimittert, student med laud. i Kjøbenhavn 1813, imatrikulert ved universitetet i Christiania 1815, tok. s. a. ex. philos. med laud. og blev cand. juris 5. febr. 1817 med laud; til practicum 18. febr. 1817 fik han haud illaud., men tok den om igjen 20. aug. 1823 med laud. Fra mars 1817 var han derefter fuldmægtig hos advokat *Hansteen*, hvad siden friet ham for at procedere paa prøve, gik høsten s. a. ind i Justisdep.tets revisionskontor som kopist og var tillike fra 1818 til begyndelsen av 1821 fuldmægtig hos stiftamtmand *Falbe*. Med de almindelige attester for duelighet og god moralskandel fik han 4. mai 1819 utnævnelse til *overrettsprokurator* og tok bopæl i Christiania med sigte paa advokaturen. Han fik ogsaa kgl. tilladelse 7. novbr. 1823 til at avlægge advokatprøven, men denne faldt ikke heldig ut, hvad Høiesteret nærmere preciserte: «naar undtages at prokurator Cappelen i den justissak, han som defensor for *Jørgen Brynildsen* procederte, undlot tvertimot den i prøvesaker sedvanlige og velgrundede praxis at dupplicere, uagtet han ved aktors utførlige replik dertil var git den bedste anledning, og at dokumentationen i den civile sak, han som citant utførte for *Erik Christensen*, ei med streng nøiagtighet og orden blev præstert, har han vel ei gjort sig skyldig i nogen væsentlig feil under proceduren, men da det er saa langt fra at han besidder veltalenhet eller endog blot lethet i sit fore-

drag at det tvertimot er forekommet Retten at hans sprog er mindre kultivert, hans tale hæsiterende og hans organ ei behageligt, saa har pluraliteten — da han ei heller under proceduren har lagt for dagen at besidde saa utmerkede juridiske kundskaper at man desformedelst burde overse disse mindre heldige naturanlæg for den mundtlige procedure — trodd ei at burde anbefale stiftsoverretsprokurator Cappelen til at antages som høiesteretsadvokat». Ved kgl. resol. av 15. mai 1824 blev Høiesterets indstilling befulgt, og Cappelen blev saaledes ikke advokat. Han utnævntes 11. aug. 1826 til *brigadeauditor* ved 2. brigade, beskikkedes 18. mai 1829 til medlem av den i anledning av «Torvslaget» 17. mai nedsatte kgl. kommission til undersøkelse av de forefaldne begivenheter, blev i jan. 1831 konst. sorenskriver i Bamle under Bredo Morgenstiernes fravær som medlem av straffelovkomm. og utnævntes 12. oktbr. 1831 til *byfoged* i Skien og Porsgrund. Efter en tids konstitution i Bratsberg amtmansembede blev han 27. jan. 1847 befordret til *sorenskriver* i Bamle og erholdt 6. aug. 1852 tilladelse til at ha sin bopæl i Skien. Fra oprettelsen i 1835 av Norges Banks afdeling i Skien var han stadig medlem av administrationen, var stortingssuppleant for Skien og Porsgrund i 1836 og repræsenterede denne valgkreds paa Stortinget i 1839. I de offentlige blad har han, for det meste anonymt, skrevet adskilligt om bank og pengevæsen. Ugift.

N. B. CAPPELEN.
Efter fot.

Cappelen, Ulrik Frederik. 1797—1864. Overretsprokurator. Amtmand.

Født 13. mai 1797 i Skien og død 24. novbr. 1864 i Larvik, søn av trælasthandler *Ulrik Frederik von Cappelen* og *Benedicte Henrikke Aall*, blev, privat dimittert, student med laud. 1814 i Kjøbenhavn, immatrikulertes i 1815 ved universitetet i Christiania, tok ex. philos. med laud. s. a. og blev cand. juris med laud. 5. febr. 1817; for practicum 18. febr 1817 fik han haud illaud. Straks efter gik han som kopist ind i Finansdep.tets expeditionskontor, men fratraadte 14. mai 1819 for at motta ansættelse paa advokat Jonas Anton Hielms kontor, hvor han saa arbeidet i tre aar, tildels som edsvoren fuldmægtig. Med de vanlige anbefalinger blev han 23. juni 1819 utnævnt til

U. F. CAPPELEN.
Efter fot.

overrettsprokurator, tok bopæl i Christiania og blev 14. novbr. 1820 og 17 aug. 1822 beskikket til aktor ved de under 6. og 17. oktbr. 1820 og 9. aug. 1822 nedsatte kommissioner i den saakaldte Bodøsak mot engælenderne C. J. Gerss, John Everth m. fl. samt mot tolder Henrik Helliesen. Under 10. oktbr. 1822 blev han *kgl. fuldmægtig* i Kirke-dep.tet, 23. mars 1825 *sorenskriver og foged* i Vest-Finmarken, 2. juni 1829 *amtmand* i Finmarken og forflyttedes 17. juni 1833 til amtmand i Jarlsberg og Larvik amt, fra hvilket embede han efter ansøgning erholdt avsked 24. septbr. 1864 efter en lang og ærefuld embedsvirksomhet.

Cappelen var medlem av kommissionen av 1840 angaaende veislovgivningen, norsk medlem sammen med provst F. Rode av den i 1843 nedsatte norsk-svenske unionelle komité om Lappeforholdene, blev 28. febr. 1846 opnævnt til fast medlem av reguleringskommissionerne ang. fisketienden og i 1853 formand i den *kgl. komm. angaaende anlæg av en kjøpstad i eller ved Horten*. — Ridder av svensk Nordstjerneordenen 26. jan. 1839; ridder av St. Olavs orden 21. aug. 1839 «for fortjenstfuld embedsvirksomhet».

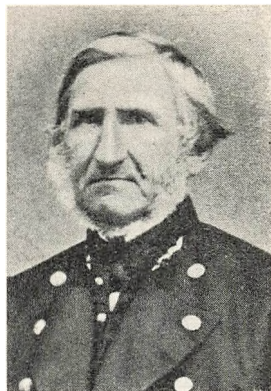
Som repræsentant for Finmarken mødte Cappelen paa Stortinget i 1833, blev her medlem bl. a. av komiteen om Bodøsaken, og valgtes som stortingsmand for Larvik og Sandefjord i 1845; i 1848 var han suppleant. Han var et arbeidsomt og dygtig medlem av Toldkomiteen, men manglet med sin svake stemme og hakkende foredrag ganske talegaver; naar han slet ikke saa sjelden grep ordet i tinget, var der næsten ingen som kunde høre hvad han sa. Dette blev almindelig beklaget, da han jevnlig hadde vektige ting at anføre. I sit yttre var Cappelen en høi, fet og mørkhaaret mand med et vakkert, godsligt ansigt.

Gift 18. juni 1831 i Hammerfest med *Anna Helene Øvre Aagaard*, f. 22. juli 1814 i Jupvik i Talvik og død 24. april 1900 i Christiania, datter av kjøbmand *Age Aagaard* og *Birgitte Marie Nørager*. Datteren Benedicte Cappelen blev gift med underretssakfører Peter Andreas Krohn.

Christensen, Christian. 1799—1895. Underrettsprokurator. Toldkasserer.

Født 25. septbr. 1799 i Bredfald paa Hjørring mark, Jylland, og

død 1. april 1895 i Kragerø, søn av gaardmand *Christen Christensen* og *Inger Christensdatter Nielsen*, kom som gut til sin morbror proprietær *Christen Nielsen* paa Aastrup og herfra i 1816 til Norge til sin anden morbror overbirkedommer *Niels Christian Nielsen* i Jarlsberg, som straks tok ham paa sit kontor og samtidig lot ham faa undervisning av rektor *Sandberg* i Tønsberg. Han viste sig som en arbeidsom og paalitelig ung mand, og morbroren skriver at han «ingensinde forvoldte ham kun et eneste ubehageligt øieblik» i de fire aar, han tjenstgjorde hos ham og bodde som søn i huset. Fra jan. 1821

C. CHRISTENSEN.
Efter fot.

studerte han ved universitetet i Christiania, fik en antagelig prælex. i 1821 og blev examinatus juris med bekvem 17. decbr. 1823; for den praktiske prøve 9. juli 1824 fik han vel. Fra jan. 1824 var han edsv. fuldmægtig hos morbroren, blev 25. decbr. s. a. av amtet konstituert som auktionsforvalter under Nielsens stortingstid og utnævntes 14. juli 1827 til *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget. Som saadan fristet han først i fire aar en i økonomisk henseende kummerlig tilværelse i Risør, men flyttet i 1831 til Arendal, hvor det gik bedre, og han fik en ganske god praxis over hele amtet efterhaanden som almuen lærte i ham at kjende en mand av grundfæstet hæderlighed og ubestikkelig retsind. I 1838 var han en tid av amtet konstituert som sorenskriver i Østre Nedenes og utnævntes 25. april 1845 til *foged* i Øvre Telemarken, hvor han for en liten opsparet kapital kjøpte og bosatte sig paa gaarden Klomset i Seljord. Under 10. mai 1860 blev han *toldkasserer* i Kragerø. Fra dette embede tok han avsked 5. mai 1880 og døde i Kragerø 15 aar senere i den høie alder av 95½ aar i avglans av en hæderfuld virksomhet. I sit lange liv hadde han aldrig smakt brændevin og heller ikke tobak i nogen form; disse forsakelser i forbindelse med et ytterst regelmæssig liv i det daglige mente han selv var aarsaken til at han blev en saa gammel mand.

Gift 13. juli 1833 i Arendal med *Elise Marie Nielsen*, f. 19. mars 1813 paa Aastrup i Hjørring og død 27. septbr. 1860 i Kragerø, datter av kjøbmand *Christen Christiansen Nielsen* og *Anne Marie Henriksdatter*.

O. H. CHRISTENSEN.
Efter fot.

Christensen, Ole Holter. 1801—1869.

Underrettsprokurator. Overretssakfører.

Født 8. mars 1801 paa Bragernes og død der 13. febr. 1869, søn av overtoldbetjent *Christen Thorsen Christensen* og *Elise Rist*, fik en rosværdig prælex. i 1820 og blev exami- natus juris 15. juli 1823 med bekvem for den theoretiske og 20. aug. s. a. vel for den prak- tiske prøve. Under 27. juli 1826 blev han ut- nævnt til *underrettsprokurator* i Buskerud og slog sig ned i Nes, Hallingdal, hvor det ikke lyk- kedes ham at skaffe sig videre praxis, skjønt han «besad flere juridiske kundskaper end de fleste i hans stilling» og fra 1828 blev

bankadvokatens kommissionær for Hallingdal; som saadan stillet han kaution for 300 spd. Han tok derfor avsked 13. mars 1839 og ned- satte sig i Drammen som *handelsmand*, men dette gik heller ikke og endte med konkurs i 1841. Efter ansøgning blev han atter utnævnt til *underrettsprokurator* i Buskerud 16. novbr. 1841, bosat i Drammen, hvor han fra 1856 var *overretssakfører*. — Her blev han i 1836 valgt til stortings-suppleant og i 1841 til stortingsmand og mødte paa thinget i 1842, men, da han efter valget var gaat konkurs (paa grund av uheldige trælastspekulationer paa Eker), blev hans fuldmagt ikke godkjendt — forøvrig under dissens baade i komité og plenum — idet hans stemmeret antoges fremdeles at være suspendert, uagtet han hadde opnaad akkord. I 1839 og 1840 var han viceordfører i Drammens bystyre. Som interessert for bank- og toldspørsmal har han skrevet adskillig i dagspressen, og i 1864 indbød han til subskription paa «Fjord og Fjeld, et Tidsskrift for den sociale Udvikling», som han selv vilde redigere, men av hvilket intet utkom.

Gift 9. mars 1832 i Christiania med *Johanne Andrea Hansen*, døpt 13. mars 1805 i Kraakstad og død 23. novbr. 1860 paa Bragernes, datter av lensmand *Carl Christian Hansen* paa Store Gryteland og *Johanne Marie Andreasdatter Braate* og saaledes søster av høiesteretsassessor Martin Hansen. Deres søn var kgl. fuldmægtig Martin Christensen.

Christensen, Peder. 1789—1840. Overrettsprokurator. Raad- mand og auktionsforvalter.

Døpt 18. mars 1789 i Søndre Bindslev i Hjørring, Jylland, og død 7. juni 1840 i Bergen, søn av gaardmand *Christen Jensen* og

Maria Christensdatter, blev examinatus juris 25. jan. 1811 med bekvem for den theoretiske og tem. vel for den praktiske prøve. Under 9. novbr. 1811 blev han prøveprokurator i Hjørring amt og kort efter for et halvt aar konstituert som branddirektør i amtet. Utnævntes 4. novbr. 1812 til *politifuldmægtig* i Bergen med en gage av 400 rdl., som blev omsat til 164 spd. aarlig, og søkte at bedre paa denne beskedne indtægt ved en amtsbevilling av 3. juni 1813 som overretsprokurator i Bergen, kgl. konfirmert 9. novbr. 1816. Skjønt han samtidig i tre aar bestyrte underfogdens forretninger og mottok forskjellige konstitutioner, saaledes fra 16. septbr. 1813 og gjentagne ganger til 1826 i politimester- og byfogedembederne, 1819 i Søndhordlands sorenskriverembede og som raadmand fandt han sin stilling saa slet avlagt, at han indgav sin ansøgning om avsked fra politiet, som blev ham bevillet 11. mai 1826, for at gaa over i embedet som *overretsprokurator* i Bergens stift, hvortil han s. d. blev utnævnt. Fra samtlige stillinger mottok han sine overordnedes uforbeholdne anbefalinger; politimesteren «vilde anse det som en vinding for magistraten at faa beholde denne værdige mand i sin midte», og amtmand Falsen erklærer at Christensen «hadde erhvervet hans udelte høiagtelse og var en mand som ved sin retskaffenhet, lovlydighet og akkuratesse fortjente at søkes». Saa var det en dag, Christensen, som rammet av lynet, opdaget en betydelig kasseangel, foregaat under hans bestyrelse av byfogedembedet. Det viste sig, at underslagene var foretat uten at han hadde nogen anelse om det, men ansvaret faldt paa ham, og ved Høiesteretsdom av 24. mars 1831 blev han tilpligtet at ansvare 7760 spd. Det var en haard skjebne for den bundhæderlige mand, og det kostet ham lange og tunge tiders arbeide at komme fri av gjælden. Under 31. jan. 1832 blev han utnævnt til *1. raadmand og auktionsforvalter* i Bergen, og i dette embede avgik han ved døden i 1840, som det blev sagt av græmmelse over den lidte skjebne.

Gift 26. jan. 1820 i Høland med *Margrethe Wiingaard Middelthon*, f. 26. jan. 1804 i Indre Holme. al og død 28. novbr. 1870 i Bergen, datter av sogneprest *Johan Schjønning Middelthon* og *Gjertud Hanne Lange*.

Christian, Thomas Joachim. 1800–1855. Underretsprokurator.

Født 5. septbr. 1800 i Rakkestad og død 2. aug. 1855 i Brevik, søn av den tyskfødte bataljonskirurg *Hans Christian* og *Marthe Marie Bassøe*, kom allerede i mai 1815 paa Nordhordland sorenskriverkontor

og forblev her til han med gode attester høsten 1820 reiste til Christiania for at forberede sig til præliminærexamen, som han tok med rosværdig i 1821. Fra 9. juni s. a. til 9. jan. 1825 var han fuldmægtig hos sorenskriveren i Eker, Modum og Sigdal, blev examinatus juris 28. febr. 1826 med bekvem og tok practicum 10. mars 1826 med tem. vel og fortsatte saa paa nævnte sorenskriverkontor fra 2. mars til 29. juni 1826 og blev anbefalt som «et meget dueligt menneske». Derfra kom han til sorenskriver Morgenstjerne i Bamle, hvor han blev til 1832, gjentagne ganger og i længere tid konstituert som sorenskriver og som fungerende lensmand, og fik attest for at være særdeles duelig i praktiske forretninger, retskaffen, ordentlig og med gode sæder. Under 21. decbr. 1832 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget, med bopæl i Risør, men forfalt her under de mistrøstige forhold, som en økonomisk yderlig tarvelig praxis medførte, til lediggang og drukkenskap. I ren desperation brøt han saa en vakker dag uten videre op og flyttet i 1836 uten at søke lovlig tilladelse til Arendal i haap om her at finde bedre fortjeneste. Han slog sig ned i Barbu, men var aandelig og legemlig kommet saa langt ned at han «i den ytterste armod og elendighet blev gjenstand for alles medynk». Det hændte ganske vist ikke at han viste sig beruset i Retten, men naar han optraadte her blev det bare til tull og snak, og ellers var han ofte mæktig fuld og lavet alskens spektakel. For ulovlig at ha fraflyttet det anviste bosted, for drukkenskap og uduelighet blev han suspendert og sat under tiltale 21. jan. 1837. Ved underrettsdom, avsagt av byfogden i Risør 13. septbr. s. a. blev han dømt fra embedet, og ved Stiftsoverrettens dom av 15. novbr. og Høiesteretsdom av 24. oktbr. 1838 blev denne dom stadfæstet. Et andragende om benaadning blev avslaat ved kgl. resol. av 1. mars 1839. Fra 7. febr. 1837 til sakens endelige avgjørelse hadde han 36 skill. pr. dag i underholdningsbidrag. Siden var han opsynsmand ved et skibsverft ved Brevik. I sin fortælling «Et Gjensyn» skildrer Camilla Collett en enkelt side av den ægteskabelige tragedie, prokurator Christians livsforhold gav til følge; han optræder her under psevdonymet Wilhelm Barth og skal ha været en likesaa vakker og indtagende ung mand som han av moral og karakter var uvederheftig.

Gift 23. juni 1829 i Brevik med *Elisabeth Antonie Scheel*, f. 28. mai 1805 paa Moss og død 21. mai 1887 i Brevik, datter av major *Hans Jacob Scheel* og *Anna Rebekka Elisabeth Sandberg*. Hans barn fik ved kgl. resol. av 25. jan. 1853 tilladelse til at anta Scheel som familienavn.

Conradi, Johan Marenus. 1812–1871. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 4. septbr. 1812 paa Fredrikshald og død 17. april 1871 i Trøgstad, søn av postmester *Johan Christian Conradi* og *Maren Cathrine Haslund*, tok, dimittert fra sin fødebys latinskole, ex. artium i 1829, ex. philos. i 1830, begge med laud., og blev cand. juris 15. decbr. 1835, likeledes med laud.; for den praktiske prøve 12. jan. 1836 og 21. juli 1840 fik han haud illaud, men da han ønsket at gaa dommerveien, tok han den om igjen for tredje gang 31. mai 1850 og fik da laud. Fra 1836 til 1840 var han edsv. fuldmægtig hos forskjellige embedsmænd og blev ved Sarpsborgs opprettelse til kjøbstad konstituert av Justisdep.tet 27. oktbr. 1840 som byfoged i denne by og var fra 1. mars 1842 tillike konst. politimester. Med attester for særdeles duelighet, orden og megen nidkjærhet i sin virksomhet fik han 14. juni 1844 utnævnelse til *underrettsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl i Sarpsborg, og blev 29. april 1854 *sorenskriver* i Øvre Telemarkens vestfjeldske sorenskriveri, hvorfra han 6. april 1867 forflyttedes til sorenskriver i Trøgstad, og i dette embede avgik han ved døden fire aar senere. — Stortingssuppleant for Sarpsborg i 1854. I «Den Constitutionelle» 1838, nr. 267 skrev Conradi «Noget om den nye Matrikul og dens Trykning», og i «Norsk Retstid.» 1846 har han en artikkel «Om de nye Panteregistres Indretning»; forøvrig foreligger fra hans pen: «Fragment» av Andreas Colbjørnsens notiser om Fredrikshalds beleiring i 1716, trykt i «Vidar», nr. 79.

Gift 28. juli 1844 i Tune med *Ingeborg Hedvig Vogt*, f. 15. april 1822 s.steds og død 21. mars 1901 i Christiania, datter av provst *Johan Nilsen Vogt* og 2. hustru *Henriette Elisabeth Lorenzine Juhl*. Av deres mange barn var byraachef i Kirkedep.tet *Johan Henrik Conradi* og en svigersøn var overretssakfører *Zackarias Backer* i Larvik.

J. M. CONRADI.
Efter fot.

Dahl, Christen. 1782–1856. Overrettsprokurator. Byfoged.

Født 15. april 1782 i Christiania og død 9. mai 1856 i Drammen, søn av *Johannes Dahl* og *Ingeborg Christensdatter*, blev examinatus juris 15. oktbr. 1813 med bekvem og tok practicum 4. novbr. 1813

med vel. Han blev prøveprokurator i Bratsberg 27. novbr. 1813, utnævntes 9. oktbr. 1815 til *stiftsoverretsprokurator* og havde sin bopæl paa Gimsø ved Skien. I 1818 var han konst. sorenskriver i Øvre Telemarken og medlem av den kommission, som fik at «regulere» det brændte sorenskriverarkiv i Bamle (se under advokat Morgenstjerne), hvorhos han fra 1828 var bankadvokatens kommissionær for Bratsberg (kaution 600 spd.). «Hittil var min livsstilling blid», skriver han i ansøgning 1831 om Drammens byfogedembede, «thi offentlig og privat tillid, usløvede arbeidsevner, en lykkelig huskreds og trangløs økonomisk forfatning har været min heldige lod». Loven om referenter ved Underretterne bevirket imidlertid ikke ubetydelige tap for saksførerne, nedgaaende konjunkturer rammet ikke mindst disse, og antallet av prokuratorer for amtet var i det senere blit forøket; derav kom større konkurrance og færre saker. «Et blik i fremtiden vilde opvække de dypeste bekymringer», hvis han ikke kunde gjøre regning paa befordring. Under 12. oktbr. 1831 blev Dahl utnævnt til *byfoged* i Drammen, befordredes 19. febr. 1845 til *sorenskriver* i Nes paa Romerike, men angret paa byttet og blev atter, 30. septbr. 1845, *byfoged* i Drammen, hvor han virket som anset og dygtig embedsmand til han efter ansøgning mottok sin avsked 29. aug. 1855.

Gift med *Ellen Pladt*, f. 20. juni 1791 paa Eker og død 13. decbr. 1866 i Drammen, datter av proprietær *Jørgen Pladt* og *Cecilie Marie Bredal*. Av deres barn blev Alvilde Mathilde gift med prokurator Christian Dorph Cappelen, Otto Martin Dahl sorenskriver i Søndhordland og Jørgen Adolph Dahl prokurator.

Dahl, Jørgen Adolph. 1810—1881. Underretsprokurator. Byfoged.

Født 3. mai 1810 i Seljord og død 12. jan. 1881 paa Moss, søn av prokurator, senere byfoged i Drammen *Christen Dahl* og *Ellen Pladt*. Etter at ha underkastet sig præliminærexamen med antagelig i 1827, tok han, privat dimittert, ex. artium i 1832, ex. philos. 1833 og juridisk embedsexamen 23. juni 1836, alle med haud illaud. Fra 15. juli til 30. oktbr. 1836 konditionerte han paa farens byfogedkontor, var derefter fuldmægtig hos sorenskriveren i Bamle til 1. septbr. 1838, da han blev fuldmægtig hos prokurator Møller i Porsgrund. Fra 21. juli 1840 til 9. oktbr. 1843 var han konst. underretsprokurator i Bratsberg, blev 4. decbr. 1843 utnævnt til *underretsprokurator* i dette amt, med bopæl i Kragerø, men da her «intet utkomme» var at opnaa flyttet han til Skien. Herfra blev han forflyttet 20. decbr. 1845 til

Stavanger amt, men angret paa den bedrift og fik 31. juli 1846 tilladelse til at flytte tilbage til Skien, skjønt ogsaa her hadde været magert nok. Han holdt saa ut i henved ni aar til han 16. mars 1855 konstitueres som *politimester* paa Kongsberg og utnævntes 30. decbr. 1857 til dette embede, som var blit oprettet ved kgl. res. av 5. jan. 1855. Under 10. juli 1862 blev han befordret til *byfoged* paa Moss og døde i dette embede 1881.

J. A. DAHL.
Elter fot.

Gift 1. gang 8. septbr. 1839 i Skien med *Sara Mariane Brangstrup*, f. 20. aug. 1811 i Gjerpen og død 4. febr. 1848 i Skien, datter av prokurator *Johan Gottfried Brangstrup* og *Inger Andrea Rougvædt*.

Gift 2. gang 18. febr. 1849 i Skien med *Juliane Johanne Plesner*, f. 26. oktbr. 1812 s.steds og død 28. juni 1893 paa Moss, datter av skibsfører *Johan Plesner* og *Juliane Marie Stub*. — Hans søn av 1. ægteskap *Gottfried Dahl* var saksfører i Holmestrand.

Dahl, Peter Andreas. 1781–1855. Overretsprokurator.

Døpt 9. oktbr. 1781 i Christiania og død 7. oktbr. 1855 paa Kongsvinger, søn av krigsraad *Andreas Dahl* og *Marthe Marie Thoresen*, tok ex. artium 3. april 1802, ex. philos. 14. oktbr. 1802, begge med laud., og blev cand. juris 17. juni 1807 med haud illaud., hvilken karakter han ogsaa fik for den praktiske prøve 9. decbr. 1815. Fra høsten 1807 konditionerte han i 7 aar som fuldmægtig hos sorenskriveren i Nedre Romerike, som med hensyn til hans kvalifikationer erklærte at han i ham saa «en vordende duelig embedsmand». Han fik amtsbevilling 8. juli 1817 som prøveprokurator i Nedre Romerikes fogderi, hvor han bodde paa Volden i Skedsmo, og utnævntes 15. novbr. 1819 til *overretsprokurator* i riket. Som saadan praktiserte han først en kort tid i Christiania og siden i Skedsmo, hvor han bodde paa sin gaard Skedsmovolden, den nuværende prestegaard, i temmelig trange kaar. I yngre alder gjaldt han for en flink mand, men var i senere tid henfalden til drik og sløvet. Efter at ha solgt sin gaard tilbragte han sine sidste leveaar paa Kongsvinger, hvor davær. saksfører, senere statsminister og stiftamtmand *Jacob Stang* drev saksførerforretninger paa den gamle prokuratorers bevilling.

Gift 21. juli 1821 i Skedsmo med *Dorthe Hansdatter Schiørn*, f. 2. mars 1785 s.steds og død 3. april 1842 paa Løken i Nittedal, begr. i Skedsmo, datter av lensmand *Hans Johnsen Schiørn* paa Tomt og 2. hustru *Mari Olsdatter Nerdrum*; hun hadde tidligere været gift 9. april 1805 i Skedsmo med lensmand *Petter Pettersen*, som døde 13. febr. 1820, 61 aar gl., s.steds.

J. C. DELPHIN.
Maleri av Stoltenberg.

Delphin, Jens Christopher. 1795—

1873. Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 13. april 1795 i Örby, Sverige, og død 30. oktbr. 1873 i Christiania, søn av häradskruckomakare i Skene *Paul Andreasson Delphin* og *Lena Jönsdotter*, kom i ti aars alderen til sin onkel stadshauptmand *Jøns Christopher Delphin* i Christiania, som besørget hans utdannelse. Dimittert fra Christiania katedralskole tok han ex. artium med haud illaud. i 1814 og ex. philos. med laud. i 1815, arbeidet derefter i Justisdep.tet fra 1816 til 1819, blev cand. juris 5. febr. 1818 med laud.; for den praktiske prøve 8. mai 1819 fik han haud illaud.

Under 1. juni 1819 blev han amtsbeskikket som prøveprokurator i Smaalenene og var fra august s. a. huslærer paa Værne kloster for amtmand *Sibberns* ældste sønner og fungerte desuten fra 1819 til 1822 som amtsfuldmægtig. Med gode anbefalinger blev han 19. juli 1820 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift og tok bolig paa *Hunztorp* i Fron. Her har der ikke faldt synderlig indbringende praxis, for i 1821 søkte Delphin om fuldmægtigposten ved *Hedemarkens* amtskontor paa de vilkaar at han foruten en aarsløn paa 200 spd. sølv og alt frit i huset skulde faa drive saa megen privatpraxis, han kunde uten forsømmelse av kontoret, og til den ende ha frit staldrum, før til en hest og remisse til en kariol og en slæde. Amtmand *Heidemann* har formentlig fundet disse betingelser for stive, for han tok ham ikke. I 1826 flyttet Delphin til Christiania og praktiserte her til han 19. mars 1829 befordredes til 2. assessor ved *Bergens* Stiftsoverret og til assessor i Politiretten med reglementert gage 780 spd. Fra 1. april 1831 til s. d. 1832 og i 3 maaneder i 1834 var han tillike fungerende brigade- og garnisonsauditør. I 1833 gik han op til 1. assessor og befordredes 8. mai 1841 til *sorenskriver* i *Romsdalen*. Som saadan bodde han først paa *Molde*, senere i nogen aar paa sin

gaard Røbæk paa Fanestranden, og da denne i 1860 blev kjøbt til kirketomt og prestegaard for Bolsø, flyttet han tilbage til Molde og bodde siden paa Elsaas utenfor byen. Under 17. aug. 1870 tok han avsked og flyttet til Christiania.

Gift 20. juni 1823 i Jevnaker med *Engel Marie Lange*, f 20. jan. 1801 s.steds og død 5. febr. 1891 i Christiania, datter av sogneprest *Johan Jørgen Lange* og *Dorothea Helene Larsen*. Av deres barn blev *Ottilia Delphin* gift med byskriver i Christiania Anton Petersen.

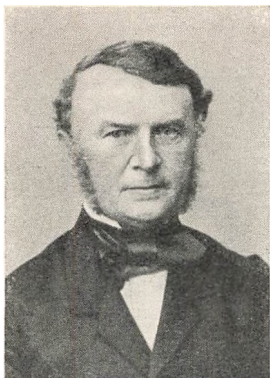
Drejer, Martinus Nissen. 1808—1872. Underrettsprokurator. Foged.

Født 3. septbr. 1808 i Trondhjem og død 15. jan. 1872 i Tromsø, søn av mægler *Peder Hind Drejer* og *Maren Nissen*, tok, dimittert fra fødebyens kathedralskole, ex. artium 1829 og ex. philos. 1830, begge med laud., og blev cand. juris 17. decbr. 1834 med haud illaud.; samme karakter fik han for den praktiske prøve 7. juli 1836. Efter et aars arbeide paa advokat Skjelderups kontor blev han i 1836 sorenskriverfuldmægtig i Orkedalen, konst. underrettsprokurator i Tromsø 1838 og fuldmægtig hos prokurator Rasmus Hansen i Skogn. Med utmerkede anbefalinger som en meget dygtig, brav og agtet mand, blev han 21. jan. 1840 utnævnt til *underrettsprokurator* i Finmarken, bopæl i Tromsø, og befordredes 6. decbr. 1854 til *foged* i Senjen og Tromsø. Baade i dette embede og som en for distriktets vel og fremgang overordentlig virksom og dygtig mand indla han sig betydelige fortjenester. Han var medlem av den kgl. komm. 1859 om sildefisket i Nordland og Finmarken og sat i styret for Norges Banks afdeling i Tromsø. Stortingsrepræsentant for Tromsø og Finmarksbyerne 1854, suppleant 1857 og for Tromsø by i 1859—60. Ridder av St. Olavs orden 25. oktbr. 1870 for fortjenstlig embedsvirksomhet. I 1878 reiste Tromsø by og amtskommunen en granitstøtte paa hans grav. Ugift.

M. N. DREJER.
Efter fot.

Dunker, Carl Christian Henrik Bernhard. 1809—1870. Overrettsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 23.

J. J. M. EGE.
Efter fot.

Ege, Joachim Jansen Møller. 1808—

1872. Overretsprokurator. Overretsassessor.

Født 4. oktbr. 1808 i Bergen og død 23. juli 1872 i Töplitz (begr. i Bergen), søn av kjøbmand *Christian Ege* og *Johanne Dorothea Rieck*, tok, dimittert fra fødebyens kathedralskole, ex. artium i 1829, ex. philos. 1830 og juridisk embedsexamen 21. juni 1833, alle med laud.; for practicum fik han 14. jan. 1834 og 11. jan. 1838 haud illaud., men tok den om igjen for tredje gang 11. juli 1838 og fik da laud. I 1833 blev han kopist i Finansdep.tet, i 1837 advokatfuldmægtig og utnævntes 24. mai 1839 til *overretsprokurator* i Akershus stift, hvor han tok

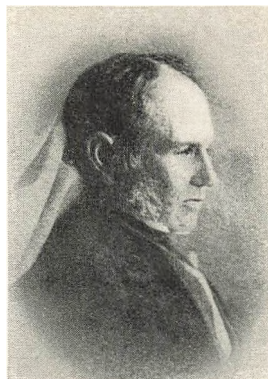
bopæl i Christiania. Nogen varigere skrankevirkosomhet hadde han imidlertid liten lyst paa og søkte sig i 1843 tilbake til Bergen som *brigade- og garnisonsauditor*, til hvilket embede han utnævntes 21. mars. Herfra befordredes han 28. oktbr. 1848 til 2. assessor i Bergens stifts-overret, hvor han i 1853 gik op til 1. assessor, og døde i denne stilling 1872. — Ege var en i kommunen meget benyttet mand, viceordfører i Formandskapet 1847, 1849—50, 1852 og 1862, ordfører 1848, 1851, 1861 og 1863—64.

Gift 3. april 1841 i Christiania med *Valborg Margrethe Smith*, f. 9. mars 1820 i Kjøbenhavn og død 2. oktbr. 1899 i Bergen, datter av vaktmester ved Hestgarden, senere kasserer *Halvor Smith* og *Ellen Margrethe Lundgreen*.

Eger, Anton Wilhelm. 1812—1862. Overretsprokurator.

Født 2. aug. 1812 i Christiania og død 30. aug. 1862 ved Trøgstad jernbanestation (begr. i Christiania), søn av stadsmægler *Ole Eger* og *Margrethe Eusabeth Meyer*, tok ex. artium 1830 med haud illaud., ex. philos. 1831 med laud. og blev cand. juris 17. decbr. 1835 med laud.; for den praktiske prøve 12. jan. 1836 fik han først haud illaud., men tok den om igjen 7. juli s. a. med laud. Fra 1. februar til juni 1836 bestyrte han prokurator Mons Lies forretning paa Eker, mens denne var konst. sorenskriver i Numedal og Sandsvær, assisterte derpaa stiftamtmand Petersen paa kontoret og kom i novbr. 1836 paa kontoret hos advokat Hielm, hvor han fra 2. jan. 1837 blev autorisert fuldmægtig og avgav som saadan møte for Hielm i processen mellem Henrik Wergeland og bokhandler Johan Dahl. Med attester for at

være en duelig mand og med anførsel av, at «hans trængende forældre stadig hadde maattet yde ham en understøttelse, som de av kjærlighet berøvet sig selv under føleligt savn», blev han 6. mai 1840 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift og praktiserte siden i Christiania. Her blev han eier av flere gaarder, saaledes av «Karpinski» i Universitetsgaten, store arealer, hvor siden Akers verksted ligger, hen mot Filipstad, Tyveholmsberget, dertil Snarøen og skoger i Hurdalen og paa Hadeland. Han ansaa fotturer som universalmiddel mot alle onder, spaserte gjerne frem og tilbake fra Snarøen til [sit kontor i byen, ja, det fortælles at han en dag gik til Drøbak og var tilbake til bal i «Foreningen» om kvelden. Paa en tur til Wien og Schweiz gik han det meste tilfods. Som meget musikalsk fik han fire nevøer med i en hornkvarter, som undertiden optraadte offentlig og deltok i Borgerkorpsets musikpræstationer; han var ivrig theatergjænger og i det hele meget kunstinteressert.

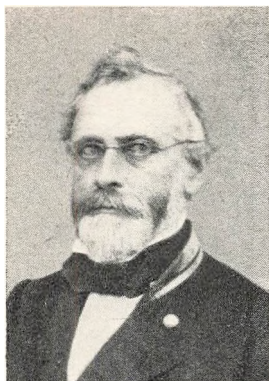

A. W. EGER.
Efter fot.

Gift 18. aug. 1854 i Christiania med *Julie Birgitte Sell*, f. 7. febr. 1827 s.steds og død der 9. april 1913, datter av kjøbmand *Johan Henrik Ditlef Sell* og *Johanne Jørgensen*; hun var tidligere enke efter proprietær *Christian Nicolai Hals* paa Snarøen.

Elieson, John Collett Posthumus. 1810—1876. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 21. febr. 1810 paa Evje i Rygge og død 27. mai 1876 paa Unnesløs paa Toten, søn av godseier, krigsassessor *Peter Elieson* og *Kirsten Kionig*, fik navn efter sin nogen uker tidligere avdøde onkel John Collett og blev nogen faa dager før sin fødsel skjænket gaarden Søndre Disen i Odalen ved gavebrev fra hans faster Martine Collett, f. Elieson. Denne gave blev merkværdig nok aarsak til at han gik konkurs endnu før han blev myndig! Paa eiendommen hvilte nemlig en pantegjeld til Statskassen paa 4250 spd. som efter giverens løfte skulde være ham uvedkommende, men som faldt tilbake paa pantets eier, da handelshuset Collett & Søn i 1821 opgav sit bo. Da Statens eiendom nabogaarden Nordre Disen var tilsalgs i 1825, og Eliesons far fandt det ønskelig at forene begge gaarder, kjøpte han den til sin søn, men efter seks aars drift viste det sig, at eiendommene ikke uten

• J. C. P. ELIESON.
Efter fot.

at ødelægge skogen kunde yde de nødvendige avdrag og gjeldsrenter til Statskassen, hvorfor Elieson overgav sit bo til skifterettens behandling. Begge gaarder blev nu solgt ved auktion i 1832 og 1835 for ialt 8010 spd. tillikemed alle hans øvrige eiendeler, selv de lærebøger som han hadde skaffet sig til det juridiske studium. Der blev imidlertid ikke nok til at dække pantegjelden, hvorfor han i 1836 søkte Stortinget om eftergivelse av restbeløpet. Saken kom først til behandling av Stortinget i 1839, og efter indstilling av Budgetkomiteen, som fandt at den høieste grad av billighet talte for eftergivelse, faldt 31. mai enstemmig beslutning for at Statskassens krav skulde frafalde; restbeløpet var 2 128½ spd.

Elieson tok, privat dimittert, ex. artium i 1828 og ex. philos. 1829, begge med laud., og blev cand. juris 17. decbr. 1832 med haud illaud., 16. decbr. 1833 med laud.; for den praktiske prøve 14. jan. 1834 fik han haud illaud., men tok den om igjen 7. juli 1835 med laud. Fra 1831 hadde han været paa auditørkontor, blev i 1834 kopist i Finansdep.tet og 1836 til 1839 konstituert sorenskriver i Øvre Telemarken. Her hadde der i længere tid været adskillig mudder i embedsførslen, sorenskriver Ole Juell var død under suspension i 1832, sat under tiltale for mangehaande misligheter, og efter embedets deling i 1833 var sorenskriver i Østfjeldske sorenskriveri L. B. Franck kommet i subus. Kort efter sin ankomst til sorenskrivergaarden i Seljord fik Elieson besøk av en bonde, som la en del pengesedler paa bordet og bad sin retssak optat og «paadømt efter ønske». Da Elieson bad manden ta pengene til sig og pakke sig paa dør blev han høist forbauset: «nei, er Du slik Du da,» sa han, «han Juell tok nok imot, han!» Under 11. septbr. 1839 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Buskerud, med bopæl i Drammen. Velustrustet, expedit og energisk fik han her stor praxis og vandt megen tillid. I mange aar var han ordfører i Formandskapet, suppleant fra 1845 og medlem 1851 til 1859 av bankavdelingens styre, stortingsmand 1845, 1848, 1854, 1857, 1858 og 1859–60; 2. suppleant 1851. I sidste tingperiode var han odelstingspræsident.

I Dahl og Løbergs «Karakterskildringer» fra Stortinget i 1845 omtales Elieson saaledes: «Som første gang medlem av Stortinget har denne representant vist en mere end almindelig virksomhet, især i

juridiske saker og saadanne, der griper ind i vore konstitutionelle forhold, og det er ikke tvil om at Drammen i ham vil faa en dygtig repræsentant for fremtiden, dersom byen vil la ute av betragtning at han maaske ikke ganske hylder dens politiske anskuelser; thi han har et let hode, gode kundskaper og vil ved fortsat stortingsvirksomhet tape det lidt knudrede, som endnu hænger ved ham. — Elieson er en mand av almindelig høide, med mørkt haar og briller. Hans maate at bevæge sig paa røber likesom hans hele antræk en viss skjødesløshet og likegyldighet for det yttre, som viser at han i almindelighet sætter sig ut over formerne og at han er sig selv nok. Hans ansigt er rødt og hvit, smukt og indtagende. Hans stemme er ren, men hans foredrag er for avmaalt og støtende til at være behageligt: det later som hvert ord er behørigen veiet, førend det kommer. I politisk anskuelse maa han regnes til de liberale.»

Under 23. april 1859 blev Elieson utnævnt til *sorenskriver* i Toten, Vardal og Biri og døde i dette embede som en høit respektert, karaktertast og dygtig mand. — Ved sin avreise fra Drammen mottok Elieson en pragtfuld gave i hamret sølv som synligt uttryk for den agtelse og hengivenhet, han hadde erhvervet sig hos byens borgere. Som velset selskapsmand deltok han med liv og lyst i den da florerende selskapelighet, men efter sin ankomst til Toten trak han sig helt tilbake, mest av misnøie med den politiske utvikling. At han i 1858 ikke blev amtmand i Buskerud, skjønt han var indstillet av Regjeringen som nr. 1, gjorde ham heller ikke blid i hu; Breder, som var personlig kjendt av kongen, blev utnævnt.

Gift 3. febr. 1838 i Seljord med *Ingeborg Aarhusmoen*, f. 25. aug. 1817 s.steds og død 3. mars 1902 i Lier, datter av *Eivind Haraldsen Bjørge* og *Anne Knudsdtr. Strandstøl*.

Elster, Christen Christensen. 1804—1891. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 14. mars 1804 i Trondhjem og død 19. jan. 1891 i Førde, søn av amtmand i Nordre Trondhjems amt *Christen Elster* og *Christine Fredrikke Collin*. Privat dimittert tok han ex. artium i 1824 med haud illaud. og ex. philos. i 1825 med laud. og blev cand. juris 1. juli 1830 med haud illaud.; denne karakter fik han ogsaa for den praktiske prøve 10. juli s. a. Han var derefter hjemme og hjalp sin far paa amtskontoret like til dennes død i 1833, kom saa i praxis i Trondhjem, hvor han blev fuldmægtig hos prokurator Wahl, men førte vekselvis ogsaa saker for de øvrige prokuratorer. Under 18. mai 1836

CHRISTEN ELSTER.
Efter fot.

blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Overhallen, men fik ikke synderlig anledning til at virke i privat praxis, da han fra 1838 var konst. foged i Namdalen i seks aar og utnævntes til *foged* i dette distrikt 30. septbr. 1846. Amtmand Trampe skriver i 1845 at Elster var en retsindig og vel brukbar mand og som nøie kjendt med forholdene særlig skikket til embedsmand i disse egner. Efter en veltjent virksomhet som foged blev han 26. mars 1853 utnævnt til *sorenskriver* i Søndfjord, tok avsked fra dette embede 29. novbr. 1879 og døde 19. jan. 1891 i Førde.

Gift 3. septbr. 1836 i Værdalen med *Elen Sophie Alstrup*, f. 11. april 1811 sammesteds og død 21. decbr. 1889 i Førde, datter av ritmester *Nils Mandrup Alstrup* og *Sophie Cathrine Schultz*. Deres søn var forfatteren *Kristian Elster*, 1841—1881.

Embretsen, Iver Neumann. 1801—1868. Underretsprokurator.

Født 19. mars 1801 i Bærum og død 26. febr. 1868 i Trøgstad, søn av forvalter *Embret Embretsen* og *Anne Cathrine Meyer*, fik i 1817 en antagelig prælex. og blev examinatus juris 7. mars 1826 med bekvem for den theoretiske og 20. septbr. s. a. vel for den praktiske prøve. Han var derpaa i to aar edsv. fuldmægtig hos overbirke dommeren i Jarlsberg, saa paa Akers sorenskriverkontor og sluttelig fuldmægtig hos prokurator Randklev indtil han 18. juni 1831 blev utnævnt til *underretsprokurator* i Smaalenene, med bopæl først i Eidsberg og derpaa i Trøgstad.

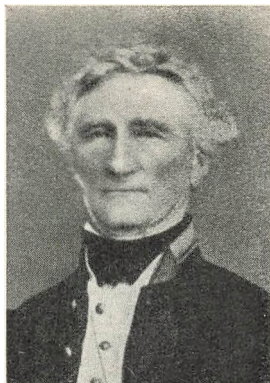
Gift med *Caroline Mathilde Winther*, f. 8. decbr. 1809 paa Kongsberg (døpt 5. april 1810 i Biri) og død 12. oktbr. 1864 i Trøgstad, datter av ritmester *Jens Christian Winther* og 2. hustru *Anne Margrethe Prom*.

Engelschiøn, Erik Andreas. 1796—1892. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 6. decbr. 1796 i Christianssand og død 17. febr. 1892 i Nordre Aurdal, søn av glasmester *Peder Torstensen Engelskjøn* og

Gunhild Hansdatter, tok, dimittert fra sin fødebys kathedralskole, ex. artium i 1815 med non cont., ex. philos. med haud illaud. i 1816 og blev cand. juris 28. april 1819 med haud illaud. for den theoretiske og 8. mai s. a. non cont. for den praktiske prøve. Under 2. mars 1822 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Stavanger amt, med bopæl i Stavanger, og erhvervet sig megen anseelse som en «fortrinlig, theoretisk og praktisk duelig jurist, utmerket ved ædel uegennyttighed mot de trængende og humanitet mot enhver, med en mere ønskelig end almindelig simpelhet og dog tillike fuldstændighet i sin procedure». Væsentlig paa grund av et uheldig fald i april 1829, som satte ham ut av stand til at foreta reiser, søkte han forflyttelse til Christiansand som overretsprokurator, og da det blev betydet ham, at den daarlige practicumskarakter kunde virke hindrende for snarlig befordring, androg han om av helbredshensyn at maatte underkaste sig ny prøve i stiftsstaden. Dette sidste blev imidlertid avslaat, men han mottok forflyttelse som underretsprokurator til Christiansands by og Lister og Mandal amt 6. mars 1830, hvorefter han underkastet sig ny practicumsprøve 10. juli s. a. og fik da haud illaud. Under 31. jan. 1831 blev han *overretsprokurator* i Christiansands stift, erhvervet sig ogsaa i denne stilling almindelig anseelse og befordredes 14. decbr. 1840 til *sorenskriver* i Vestre Robyggelaget. Herfra blev han 28. aug. 1851 *sorenskriver* i Valdres og tok avsked fra dette embede 3. decbr. 1870.

Gift 7. decbr. 1821 i Christiansand med *Grethe Bessesen*, f. 11. septbr. 1798 s.steds og død 3. aug. 1877 i Nordre Aurdal, datter av skipper *Besse Bessesen* og *Maren Olsdatter Foss*. Deres søn læge C. A. Engelskjøn gjenoptok denne skrivemaate av slegtsnavnet, idet dette er dannet av lokaliteten Ingolfstjern i Østre Moland.

E. A. ENGELSKJØN.
Efter fot.

Engelsen, Hans Jensenius. 1816–1880. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 14. aug. 1816 i Trondhjem og død 16. mai 1880 paa Stenskjær, søn av kjøbmand *Bertram Engelsen* og *Anna Cathrine Gadebusch*, tok, dimittert fra sin fødebys kathedralskole, ex. artium i 1836, ex. philos. i 1837, begge med laud., og blev cand. juris 10. juli 1840, likeledes med laud.; for den praktiske prøve 21. juli s. a. fik han

HANS ENGELSEN.
Efter fot.

haud illaud. Fra 2. septbr. 1840 var han i fire aar paa kontoret hos sorenskriver Timme i Strinden og Selbu, den meste tid som edsv. fuldmægtig, og i et par maaneder konst. i embedet. Med amtmandens attest for at være en duelig, flittig, retskaffen og vel fortjent ung mand blev han 26. febr. 1847 utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl paa Levanger, oparbejdet en god praxis og erhvervet megen anseelse. Under 3. aug. 1859 blev han utnævnt til *sorenskriver* i Søndre Helgeland, blev herfra 9. april 1870 forflyttet til sorenskriver i Inderøen og døde i dette embede som en for sin dygtighed og

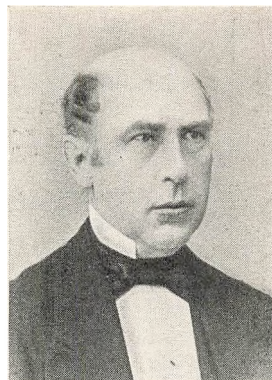
tiltalende karakter meget avholdt dommer, «en uforsonlig motstander av den nye tids ideer i politisk og social retning».

Gift 29. decbr. 1844 i Trondhjem med *Elisabeth Gunnerus*, f. 29. decbr. 1820 paa Fredrikshald og død 5. decbr. 1900 i Christiania, datter av auditor *Hans Henrik Gunnerus (Schaar)* og *Anna Gotharda Gadebusch*.

Falsen, John Collett. 1817—1879. Underretsprokurator. Statsraad.

Født 9. septbr. 1817 i Aker og død 2. septbr. 1879 i Christiania, søn av stiftamtsskriver *Hagbarth de Falsen* og *Alhed Alette Fleischer*, tok ex. artium i 1835, ex. philos. i 1836, begge med laud., og blev cand. juris 25. juni 1841 med laud.; for den praktiske prøve 9. juli 1841 og 10. jan. 1843 fik han hver gang haud illaud., men opnaadde laud. 6. juli 1843. Fra 1. aug. 1841 til 31. decbr 1844 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveneren paa Hedemarken og derefter fra 4. april 1845 hos prokurator Midelfart i Drammen. Med særdeles fordelagtige attester blev han 22. decbr. 1846 utnævnt til *underretsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget, med bopæl i Grimstad, men da saksførselen blev frigit ved lov av 12. aug. 1848 tok han avsked fra dette embede 1. mars 1849 og nedsatte sig med autorisation av 3. mars s. a. som *overretssaksfører* i Trondhjem. Herfra flyttet han allerede samme aar til Drammen, hvor han oparbejdet en meget betydelig praxis, særlig efter at han var blit sekretær i Drammens Tømmerforening og som dennes juridiske konsulent og saksfører fik vidtløftige forretninger. Under sin virksomhet i Drammen mottok han talrike kommunale hverv, han var

saaledes byens ordfører 1853 til 1859 og i 1861 og valgtes til stortingssuppleant 1857 og til stortingsrepræsentant 1859–60. Han deltok paa Stortinget som medlem av Justiskomité nr. 2 i mange meget vigtige lovarbejder og hadde en væsentlig andel i loven av 16. mai 1860 om tvungen avstaaelse av grund, som under de kommende jernbaneanlæg fik en utstrakt anvendelse. Som medlem av jurylovkomm. 1860 indla han sig megen fortjeneste. Med sine administrative evner, solide dygtighet og personlige anseelse faldt det naturligt at anbringe Falsen i et amtmandsembede, og da Nordre Bergenhus blev ledig, utnævntes han til *amtmand* i dette 2. mars 1861.

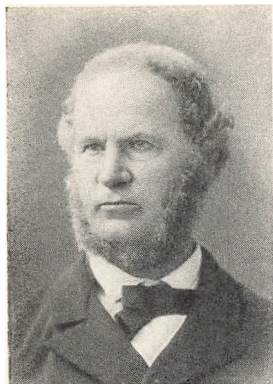
J. C. FALSEN.
Efter fot.

Herfra valgtes han til 2. repræsentant paa Stortinget 1865–66 og 1868–69 og var da stadig medlem av Justiskomité nr. 2. Som saadan hadde han betydelig indflydelse bl. a. paa de ændringer i humanere retning, som blev foretat i den kriminale lovgivning, men var en motstander av loven om indførelse av aarlige storting. Efter statsraad Møinichens avgang kaldtes Falsen til *statsraad* 26. novbr. 1869. Bortset fra perioden oktbr. 1872 til 29. septbr. 1873, da han bestyrte Indredep.tet, var Falsen chef for Justisdep.tet og som saadan døde han 2. septbr. 1879 paa statsraadens kontor; en av byraacheferne fandt ham liggende paa gulvet, rammet av hjerteslag. Falsens ordnende og styrende haand var merket ut i ytterste periferi, og mange av de fremskridt som er kommet justislovgivningen og fængselsvæsenet tilgode skyldes hans initiativ og forstaaelsesfulde medvirkning. — Ridder av St. Olavsorden 21. aug. 1866 og komm. av 1. kl. 10. juli 1873 for fortjenstfuld embedsvirkosomhet; storkors av svensk Nordstjerneorden, dansk Dannebrog og av østerriksk Frantz-Josephs orden. Dr. juris ved Upsala universitets 400 aars fest 1877.

Gift 24. juli 1848 i Christiania med *Henriette Falch Muus*, døpt 11. jan. 1820 s.steds og død 15. oktbr. 1902 i Christiania, datter av sorenskriver *Abraham Falch Muus* og *Dorothea Antonette Kauffeldt*.

Fleischer, Carl Johan. 1816–1897. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 20. aug. 1816 i Holmestrand og død 31. mai 1897 i Leikanger, søn av sogneprest *Isach Wilhelm Fleischer* og *Christine Calmeyer*, tok,

C. J. FLEISCHER.
Efter fot.

privat dimittert, ex. artium i 1833 og ex philos. i 1834, begge med haud illaud, og blev cand. juris med samme karakter 3. juli 1838; for den praktiske prøve 27. jan. 1840 fik han non cont., men tok den om igjen 13. jan. 1841 med haud illaud. Fra 19. febr. 1839 var han i 2^{1/2} aar kopist i Revisionsdep.tet, blev 15. aug. 1841 fuldmægtig ved Hedemarkens amtskontor, herfra 30. septbr. 1842 edsv. fuldmægtig hos byfoged Messell i Holmestrand og fik 11. aug. 1846 utnævnelse til *underrettsprokurator* i Nordre Bergenhus, med bopæl i Vik, fra 1849 i Sogndal. Han fik attester for at være et godt hode med gode

kundskaper, velskikket for skranken og exemplarisk i sine private forhold. Utnævntes 12. novbr. 1864 til *sorenskriver* i Yttre Sogn og sat med hæder og værdighet i dette embede til sin død, idet den av ham begjærte og 8. mai 1897 meddelte avsked var at regne fra 31. aug. s. a. — Fleischer var ordfører i Sogndal 1854 til 1864, amtsrevisor 1855, og blev meget benyttet til kommunale hverv. Han var medlem av den kgl. komm. 1859 om utskiftning av jordfællesskap i Vik og medlem 1858—77 av direktionen for Nordre Bergenhus amts dampskibsselskap; 4. stortingssuppleant for amtet 1859—60. Som prokurator kom Fleischer til Sogn i en heldig stund, faa aar før de uværdige prokuratorer Juells og Lunds avsættelse, og han fik her en efter forholdene meget betydelig praxis. Det blev derfor en tilbagegang i indtægter, da han blev sorenskriver. I hans tid var det ikke skik at sælge sin praxis; det var endnu ikke opfundet. Da han sluttet som prokurator, overdrog han sin forretning til eftermanden uten vederlag. I Sogn var der egne og vanskelige forhold, trangt og avsides med en stridbar, selvbevidst befolkning, anlagt for indbyrdes rivninger, ikke uten et stænk av smaalighet over det hele. Han kom dog godt ut av det med folk, men holdt dem kanskje noget paa avstand, og blev omfattet med høi respekt for sin retsindighet og karakterfasthet; stillfærdig og rolig, nærmest faamælt og lavmælt, men bestemt og altid slagfærdig i replik og gjerning. Da nævnte dampskibsselskap, i hvis start og virksomhet Fleischer hadde betydelig andel, skulde begynde, maatte Amtet først procedere med nogen skatydere, som bestred dets ret til at sætte skib igang. Og da selskapet for at la sine skib anløpe Sogndal forlangte at bygden skulde opsætte og passe en lygt paa Nordnes ved indløpet til Sogndalsfjorden,

nægtet bygden at gaa med paa dette, hvorpaa Fleiseher anbragte lygt og ansatte «fyrvogter» ved at utligne utgifterne paa de «konditioner». Det var dengang.

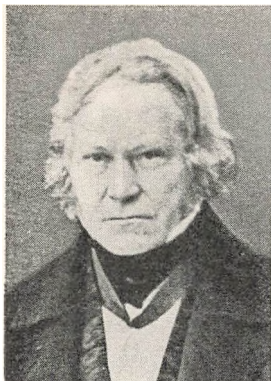
Fleischer vil erindres i Sogn som en noget tør, høi, velbygget mand, nøisom og jevn, en streng motstander av al forfængelig overflødighet. Skjønt han manglet gehør og anlæg satte han stor pris paa musik; hans hustru var meget musikalsk, og i hjemmet blev klasikerne daglig dyrket. Personlig deltok han med iver i arbeidet paa sin store og herlige frugthave, og fik tiltrods for at han var en «kontortræl» tid til saa meget til glæde og gavn for andre. Efter alment ønske foregik, mot al sædvane dengang, hans begravelse fra Leikanger kirke med gudstjeneste fra prækestolen og under usædvanlig deltagelse.

Gift 27. decbr. 1847 i Kragerø med *Helene Margrethe Castberg*, f. 19. novbr. 1822 i Land og død 16. aug. 1894 i Leikanger, datter av oberstløjtnant, senere toldkasserer i Kragerø *Christopher Castberg* og *Johanne Sophie Berg*. Hans sønner er overretssakfører i Sogndal, senere sekretær i Statsrevisionen *Carl Christopher Castberg Fleischer* og overretssakfører i Bergen, senere rettskriver i Tromsø *Johan Emil Fleischer*. Hans søstersøn var statsminister *Steen*.

Fougner, Gabriel. 1791—1863. Overretsprokurator. Sørensskriver.

Født 24. septbr. 1791 paa Hoen paa Eker og død 20. oktbr. 1863 paa Sten i Hole, søn av gaardbruker, fra 1796 paa Sten i Hole, *Simon Amundsen Fougner* og *Marie Borgersdtr. Hoen*. Han blev examinatus juris 7. novbr. 1812 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve, fik 27. jan. 1813 amtsbevilling som prøveprokurator i Buskerud og utnævntes 8. jan 1816 til *overretsprokurator* og tok bopæl paa Sten i Hole. Her fik han en meget god praxis og erhvervet stor anseelse som en særdeles duelig, solid og karakterfast mand, retlinjet og handledygtig. Efter ansøknig blev han 15. juni 1832 utnævnt til *foged* i Id og Marker, hvis embedsindtægter var anslaat til 800 spd. Det viste sig imidlertid at denne angivelse langt fra holdt stik, idet fogden ikke kunde faa nettoindtægten høiere op end til 400 spd., og for denne fandt Fougner det umulig at soutinere med hustru og barn. Han maatte lægge adskillig til av sin private formue, og under disse forhold ønsket han at komme væk. (Det blev ogsaa senere hjulpet paa embedet ved at lægge til to prestegjeld). Han søkte politimesterembedet i Christiania efter Richter og blev av Regjeringen indstillet hertil 23. febr. 1838, men fik fore-

GABRIEL FOUNGNER.
Efter fot.

løbig kun konstitution i embedet 29. mars, idet kong Carl Johan resolverte at han først skulde sættes paa prøve i nogen tid, «da H. Maj. ansaa det av særdeles viktighet ikke alene for den offentlige orden og rolighet, men ogsaa for den personlige og eiendomssikkerheten, at politimesteren, i særdeleshet i de større byer, besidder foruten de lovbestemte tillike de personlige egenskaper, uten hvilke denne embedsmand hverken til det offentliges eller egen tilfredshet i længden kan røgte sit ansvarsfulde kald. Blandt disse egenskaper henregner H. Maj. i særdeleshet en rolig, men fast og bestemt karakter, megen aktivitet, erfaring, menneske- og lokalkundskap». Fougner tiltraadte 1. juni og blev staaende som konstituert helt til 29. decbr. 1838, da han omsider mottok utnævnelse til *politimester*, en utsættelse med besættelsen som vakte adskillig forargelse inden hovedstadens oppositionelle parti. Som politimester blev han meget virksom, fik administrationen adskillig forbedret, opnaadde forhøielse av lønningerne efter adskillige basketak med kommunen og motarbeidet med held det dengang jevnlig forekommende pøbelregimente paa gaterne. Træt og sliten efter 7 aars tjeneste i dette anstrengende embede blev han efter ansøknings utnævnt 19. febr. 1845 til *sorenskriver* i Ringerike og virket siden her i sin hjemstavn med hæder og ære til han 3. mars 1860 tok avsked; avgik ved døden paa sin eiendomsgaard Øvre Sten 20. oktbr. 1863. — Medlem av den kgl. komm. 1837 ang. Sarpsborgs gjenoprettelse som kjøpstad, av komm. 1838 om Handelslovgivningen, 1838 om Skydslovgivningen, 1841 om slaveriernes arbeidsanstalter og haandverket, 1850 om kjøpstadsanlæg (Hønefoss) og 1851 om Kongsberg sølvverk. Stortingssuppleant for Buskerud 1824. Ridder av svensk Wasaorden 6. febr. 1843, ridder av St. Olavs orden 6. decbr. 1854 for fortjenstlig embedsvirksomhet.

Gift 16. oktbr. 1830 i Norderhov med *Anne Elisabeth Anker Krohn*, f. 22. aug. 1809 s.steds og død 25. decbr. 1896 i Christiania, datter av major *Johan Jørgen Krohn* paa Skjervold og 2. hustru *Anne Marie Selmer*.

Franck, Lauritz Bowman. 1784—1841. Overrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 3. mai 1784 i Larvik og død 10. decbr. 1841 paa Riks-

hospitalet i Christiania, søn av prokurator *Johannes Franck* og 1. hustru *Karen Brinck Bowman*, blev 11. oktbr. 1801 student ved Kjøbenhavns universitet, hvor han 31. jan. 1803 blev *examinatus juris* med bekvem og 25. april 1806 tok den praktiske prøve med temmelig vel. I oktbr. 1807 blev han beskikket til prøveprokurator i Holbæk amt og konstitueres i 1809 som prokurator i Sjælland. Under 25. septbr. 1810 fik han bestalling som overretsprokurator i Sjælland, Kjøbenhavn undtat, fik 22. juni 1813 denne utvidet til at gjælde alle under og overretter i Danmark, Kjøbenhavn undtat, og blev 14. april 1817 utnævnt til *overretsprokurator* i Norge; bosat i Tønsberg. Han kunde da fremlægge utmerkede attester. Saaledes erklærte amtmand Lerche til Lerchenborg, at Franck ved utførelsen av en mængde ham befalte saker hadde avlagt prøver paa særdeles fortrinlige theoretiske kundskaper og praktisk dygtighet og ved streng nøiagtighet og iver vist sig som en agtværdig sakfører. Franck slog sig ned i Tønsberg og oparbeidet sig her en god praxis, men ønsket sig stadig over i dommervirksomhet. Under 31. mai 1827 blev han derpaa utnævnt til *justissekretær* ved Christiansands overret og politifuldmægtig, fungerte siden flere ganger som konst. assessor i Overretten, saaledes fra 13. jan. til 29. septbr. 1830. Den 29. april 1833 blev han *sorenskriver* i Øvre Telemarkens østfjeldske sorenskriveri, men da det viste sig at besværlighetene ved de haarde fjeldreiser fik en ytterst betænkelig indflydelse paa et sygdomstilfælde, han stadig gik med, søkte han snart forflyttelse. Han indstilledes saaledes 5. mai 1835 av Statsraadet til justissekretær i Akershus stiftsoverret, men kongen vilde ha byraachef Johan Collett og resolverte 15. mai: «saken utsættes», hvorefter Collett saa omsider blev utnævnt 3. juli. Franck tok avsked fra sorenskriverembedet 10. decbr. 1838 med temmelig knækket helbred og døde tre aar senere. Han var i sine sidste embedsaar jevnlig i subus og ved avskeden blev derfor resolvert, at hans pension paa 400 spd. skulde indeholdes, indtil hans gjeld til Statskassen var betalt.

Gift 13. novbr. 1807 i Holbæk, Sjælland, med *Arine Christine Lüders*, f. 30. juni 1789 i Roskilde, og skilt fra hende i 1816, datter av byskriver i Roskilde, senere borgermester i Holbæk *Christian Lüders* og 1. hustru *Marthe Hald*.

Frek, Folkman. 1810–1864. Underretsprokurator.

Døpt 21. jan. 1810 i Porsgrund og død 5. decbr. 1864 i Skien, søn av toldskriver *Folkman Arnesen Frek (Frick)* og 2. hustru *Andrea Marie Rougtvedt*, blev, dimittert fra Skiens skole, student med laud. 1829,

tok ex. philos. med laud. præ ceteris 1830 og blev cand. juris 2. juli 1838 med haud illaud.; denne karakter fik han ogsaa for den praktiske prøve 11. juli 1838. Fra 1. aug. 1838 var han fuldmægtig ved Skiens byfogedkontor, autorisert som fast edsv. fuldmægtig fra 20. decbr. 1839, konst. i embedet 1. novbr. 1844 til 30. oktbr. 1845 og atter edsv. fuldmægtig til han 18. april 1846 utnævntes til *underretsprokurator* i Bratsberg, med bopæl i Skien. Han anbefaltes til stillingen som en retskaffen og uegennyttig karakter, med en flid og arbejdslyst, en orden og nidkjerhet for sit kald som hadde bragt ham like saa megen velvilje i det private liv som hans sunde judicium og erhvervede rutine i forbindelse med gode juridiske kundskaper hadde ladet ham møte velfortjent agtelse og tillid. Skiens formandskap gav ham det bedste lov for solid, elskværdig karakter, og byfoged Cap-pelen ansaa ham specielt skikket til sakfører i en egn, hvor der særlig var anledning til at behandle saker vedk. handel, sjøfart og borgerlig næringsvirksomhet. Han tilbragte hele sit liv i Skien og var en meget avholdt mand. Ugift.

Friele, Henrik Johan. 1793—1837. Overretsprokurator.

Født 5. novbr. 1793 i Bergen og død der 13 april 1837, søn av politimester *Johan Henrik Stamann Friele* og *Henriette Falkenskiold Müller*, tok ex. artium ved Kjøbenhavns universitet i 1814, ex. philos. i Christiania 1815, begge med haud illaud., og blev cand. iuris 9. febr. 1818 med non contemn., hvorfor han underkastet sig ny examen 11. septbr. s. a. og fik da haud illaud.; practicum 18. septbr. s. a. med non contemn. Under 25. novbr. 1818 blev han prøveprokurator for Bergens stiftsverret, retterne i Bergens by og Søndre Bergenhus amt. Da han 25. juni 1819 søkte Bergens raadstuskriverembede uten at kunne paaberope sig nogen fortjeneste, men i haap om Kongens landsfaderlige mildhet attesterte amtmand Christie, at han kjendte Friele som en ordentlig ung mand og intet hadde at utsætte paa hans procedure i den korte tid, han hadde hat anledning til at føre saker. Han fik naturligvis ikke embedet, men blev 6. jan. 1821 utnævnt til *overretsprokurator*, tok sin bopæl i Bergen, og der har følgelig været kræfter i bevægelse, som har bøtet paa de skrøpelige examener. Nogen videre praxis opnaadde han aldrig: «han har sjelden hat adgang til at forhverve saa meget som utfordres til et nogenlunde sorgløst utkomme», skriver han selv i 1837, «og med tiltagende familie og efter langvarig sygdom hadde han i de sidste aar ikke hat noget at leve av». Hertil føier stiftamtmand Hagerup, at Friele aldrig

opnaade nogen betydelig praxis, skjønt der i hans bedre dager ikke var noget at utsætte paa hans duelighet, og da han saaledes kun hadde hat litet at leve av, var det nok ogsaa paa grund derav at han blev betroet nogen konstitutioner i assessor-, byfoged- og sorensskriverembeder. Friele søkte dengang notariuspublicus-embedet, men Hagerup indstillet den sprogkyndige Gerhard Schnelle, som hadde været chef for handelshuset Cappe & Schnelle og nu levet i likefrem mangel. Syk og økonomisk mistrøstig døde Friele to aar senere.

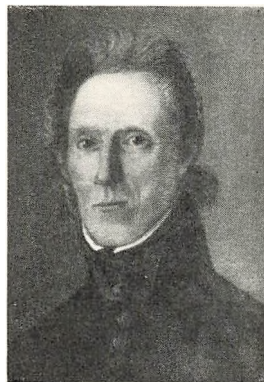
Gift 5. juni 1819 i Christiania med *Inger Christine Hansen*, f. 16. juli 1798 i Christiania og død 29. jan. 1885 i Bergen, datter av kjøbmand *Ellef Hansen* og *Magdalene Bruun*.

Frøstrup, Bror Brorsen 1774—1860.

Overretsprokurator.

Døpt 26. decbr. 1774 i Ugilt paa Jylland og død 21. april 1860 i Arendal, søn av sognedegn *Christian Frøstrup* og *Anne Marie Christensdatter*, blev examinatus juris 1799 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve. Den 20. april 1802 fik han amtsbevilling som prøveprokurator i Nedenes og Rbyggelaget og nedsatte sig i Arendal. Under 3. aug. 1815 fik han utnævne til *overretsprokurator* og flyttet da op til Kloppene utenfor byen og holdt siden kontor her, til han ved sin avsked 6. aug. 1852 igjen flyttet ned i byen. Der stod ry av Frøstrups skarpsindighet, og han var en fiks prokurator; han forstod ogsaa at ta sig godt betalt og forlangte kontanter paa bordet. En myndig herre, hvis ærgjerrighet var at være uavhengig, en interessert jordbruker; i sine sidste 18 aar blind.

Gift 31. mars 1803 i Arendal med *Marie Elisabeth Kittel*, døpt 7. septbr. 1785 s.steds og død der 21. april 1870, datter av kjøbmand *Christian Kittel* og *Maren Christensdatter Gjerup*. Deres søn var efternævnte prokurator *Edward Frøstrup*.

BROR FRØSTRUP.
Efter maleri.

Frøstrup, Edward. 1809—1866. Underretsprokurator. Foged.

Født 7. novbr. 1809 i Arendal og død 26. jan. 1866 i Evje, søn av foregaaende, tok, privat dimittert, ex. artium i 1829 og ex. philos. i 1830, begge med haud illaud., og blev cand. juris 19. decbr. 1833

EDW. FRØSTRUP.
Efter fot.

med haud illaud.; for den praktiske prøve 14. jan. 1834 fik han non contemn. Straks efter indtraadte han som fuldmægtig i sin fars forretning og fik her en god uddannelse som praktisk jurist. I 1843 var han konst. foged i Nedenes og blev 11. aug. 1846 utnævnt til *underretsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget. Han fortsatte ved farens kontor og overtok forretningen ved dennes afsked i 1852. Han havde en stor praxis, men godgjørende og medfølende, som han i høj grad var, fik han aldrig nogen økonomisk vinding av den. Som en utpræget fredens mand var han ogsaa en hjemmets mand, jovial

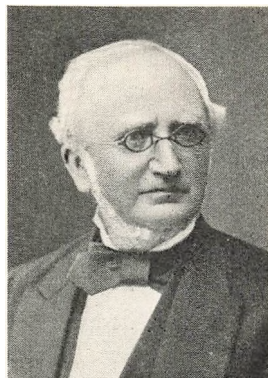
og giestfri, trodde godt om alle mennesker og var derfor meget avholdt. Under 30. septbr. 1865 blev Frøstrup *foged* i Sætersdalen og døde i det følgende aar.

Gift 28. febr. 1834 i Øiestad med *Abel Dorothea Kintzell*, f. 13. mai 1809 s.steds og død 15. april 1891 i Arendal, datter av skibsfører *Johan Melchior Kintzell* og *Gudbjørg Jensdtr. Natvig*. Av deres barn var cand. juris, fabrikkbestyrer i Christiania *Edvard Sverdrup Frøstrup* og overretssakfører i Arendal, senere byfoged i Skien *Johan Henrik Kintzell Frøstrup*.

Fürst, Johannes Ditlef. 1816–1896. Underretsprokurator. Foged.

Født 5. jan. 1816 i Arendal og død 17. oktbr. 1896 i Christiania, søn av handelsmand *Johannes Ditlef Fürst* og *Birgitte Marie Dedekam*, tok, efter tentamen fra Christiania kathedralskole, ex. artium 1833, ex. philos. 1834, begge med laud., og blev cand. juris 26. juni 1838 med haud illaud., men underkastet sig ny examen 20. decbr. 1841 med laud.; for den praktiske prøve 13. jan. 1841 fik han laud. Fra 1. septbr. 1838 var han ekstraskriver i Finansdep.tet, gik herfra 1. juni 1841 som fuldmægtig ind paa advokat Rolfsens kontor, hvor han forblev til 12. april 1842. Efter et fem maaneders utenlandsophold, hvor han «forfønmelig rettet sin opmærksomhet paa retsvidenskapsens forkjelligartede utvikling især i praktisk retning», blev han 13. septbr. 1842 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg, bestyrte dette embede som konstituert fra 29. juni til 18. juli 1844, og var atter edsvoren til 15. juli 1846, bosat paa Flaa i

Undrumsdal. Imidlertid blev han 28. mars 1846 utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus, dertil anbefalt som en meget dygtig og velanskrevet jurist, og nedsatte sig fra 1. aug. i Høland. Under 8. juni 1858 blev han *foged* i Nedre Romerike, fra hvilket embede han efter en lang og fortjenstlig virksomhet tok avsked 20. juni 1891 med 2 000 kr. i pension og tilbragte sine senere leveaar i Christiania. — Først var formand i Smaalenes og Hedemarkens amters matrikelkomm. 1870 og 1872, formand i den kgl. komm. 1869 om forpagtning av embedsgaarder og av komm. om prestegaarder i Christiania stift 1883 og medlem av den kgl. komm. 1874 om oppgjør ved Øierens regulering. Han var stortingssuppleant for Akershus amt 1857, 1862–63 og 1865–66. Ridder av St. Olavs orden 21. jan. 1875 og kommandør II kl. 21. jan. 1891 for fortjenstlig embedsvirksomhet og utførelse av offentlige hverv.

J. D. FÜRST.
Efter fot.

Gift 28. decbr. 1854 i Høland med *Juliane Charlotte Marie Nielsen*, f. 25. decbr. 1825 paa Gaasviken s.steds og død 21. septbr. 1901 i Christiania, datter av proprietær *Lars Nielsen* og *Gunhild Marie Olsen*. Av barnene var *Johannes Ditlef Først*, politimester i Aker, og *Hans Severin Først*, statssekretær.

Gaarder, Niels. 1799–1887. Underrettsprokurator.

Født 2. novbr. 1799 i Christiania og død 17. oktbr. 1887 paa Bjarke i Sørum, søn av høker i Fjerdingen *David Gaarder* og *Ernstine Elisabeth Storm*, konditionerte fra 1825 til 1829 hos fogden paa Øvre Romerike, tok i sidstnævnte aar en rosværdig prælex., blev derefter *examinatus juris* 29. juni 1835 med bekvem og tok den praktiske prøve 7. juli s. a. med temmelig vel. Denne karakter fik han ogsaa ved fornyet prøve 12. jan. 1836, men forbedret den til vel 18. jan. 1837. Imidlertid hadde han i 1836 tiltraadt som fuldmægtig hos fogden i Øvre Romerike og blev konstituert i dette embede 1839 til 1841. Fra 1. febr. 1842 var han derpaa edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver *Borchsenius* i Øvre Romerike og konstituertes ogsaa i dette embede, 5. aug. 1844 til 1. juli 1845, hvorefter han en tid bestyrte det nyoprettede Nes sorenskriveri. Under 28. mars 1846 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Akershus amt og nedsatte sig

i Sørum, hvor han siden praktiserte. Han var anset for en forretningsdygtig og samvittighetsfull mand, erhvervet under sin lange praxis et utstrakt lokalkundskap og nød megen tillid inden befolkningen. I Sørum eiet han gaarden Bjørke, var overformynder og Hypotekbankens mand. Ugift.

Gaarder, Peder Krabbe. 1814–1883. Overrettsprokurator. Statsrevisor.

Født 23. april 1814 i Alstahaug og død 5. aug. 1883 i Christiania, søn av provst *Paul Frederik Gaarder* og *Christine Helene Margrethe Heltzen*, tok, privat dimittert, ex. artium i 1831 og ex. philos i 1832, begge med haud illaud. Han blev cand. juris 20. decbr. 1837 med haud illaud., og fik ogsaa denne karakter da han underkastet sig ny examen 28. juni 1838, i hvilken anledning han 14. juli 1838 indsendte ansøknng til Kongen om at der maatte opnævnes et «dobbelt antal kyndige og upartiske mænd» til at avgi et overskjøn angaaende den karakter, han saaledes var tilkjendt. Han følte sig uretfærdig behandlet, idet baade han og de talrike tilhørere til examinationen hadde ventet et givet laud., og klaget over at de juridiske besvarelser kun var blit censurert av to universitetslærere, idet de to andre hadde hat forfald, hvorhos lektor Motzfeldt maatte ha ladet sig paavirke av sin personlige animositet overfor Gaarder, fordi denne nok hadde uttalt sig mindre fordelagtig om ham og «bevist» at den av Motzfeldt forfattede opgave i almindelig retslære var «ubesvarlig». Han anførte desuten at Schweigaard hadde stemt for laud. De herrer examinatore, som fik saken til uttalelse, erklærte i utførlige og tildels skarpe ordelag at Gaarders skriftlige oppgaver nok kunde ha staat til et laud., men at den muntlige examination tilfulde hadde godtgjort saa vidt store mangler i hans kundskaper at denne karakter ikke hadde kunnet opretholdes. I sin erklæring av 31. aug. 1838 uttalte Det juridiske Fakultet at det var ganske utelukket at der overhode kunde bli spørsmål om nogen overcensur, en saadan var uten hjemmel og vilde bli et urimelig præjudikat; hertil sluttet sig Det akademiske Kollegium 18. septbr. 1838, og ved Høieste resol. av 20. aug. 1839 blev ansøknngen avslaat. Gaarder gik saa op til juridicum for tredie gang og fik da 6. juli 1840 laudabilis; for den praktiske prøve 21. juli 1840 fik han haud illaud., men tok den om igjen med laud. 9. juli 1841.

Fra høsten 1840 arbeidet han derefter paa forskjellige prokurator-kontorer i Christiania, blev i septbr. 1841 *kopist* i Justisdep.tet og var fra april til septbr. 1843 konst. sorenskriver i Helgeland. Derefter

var han igjen paa prokuratorkontor i hovedstaden og utnævntes 26. septbr. 1846 til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal amt og blev 26. febr. 1847 *overrettsprokurator* i Akershus stift. Siden bodde han i Christiania og blev i 1848 av Stortinget valgt til *statsrevisor*, en stilling, han indehadde til sin død og som nok blev ham git efter den feide, han utkjæmpet med advokat Dunker. I 1845 utgav nemlig Gaarder sin «Fortolkning over Grundloven», et i liberal aand avfattet statsretslig kompendium, som fremkaldte den store advokats skarpt polemiske konservative motskrift «Om den Norske Constitution», hvilket igjen medførte «Modbemerkninger» fra Gaarders side. Gaarders skrifter har en viss historisk interesse, fordi de avspeiler datidens opfatning blandt den gryende bondeopposition og en viss værdi som frisindet indlæg i diskussionen om de norske forfatningsspørsmål.

Gift 8. decbr. 1853 i Christiania med *Maren Sophie Caroline Gundersen*, f. 7. decbr. 1830 s.steds og død der 17. juni 1879, datter av gaardeier *Gunder Clemetsen Alm* og *Ellen Marie Olsdatter*.

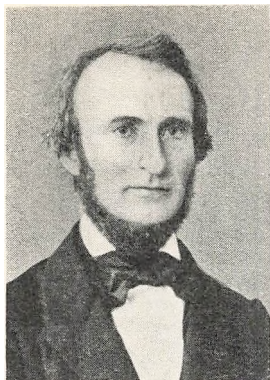

P. K. GAARDER.
Efter maleri av Harro Harring.

Gjertz, Frederik 1784—1819. Overrettsprokurator.

Født 14. decbr. 1784 paa Toten og død 27. febr. 1819 paa Fæste i Rygge, søn av lensmand *Ole Gjertz* og *Maria Nielsdatter Sogstad*, kom allerede i 1795 paa Christians amtskontor og herfra i 1800 til fogden paa Hedemarken og i 1806 til fogden paa Toten. I 1809 drog han til Kjøbenhavn for at studere, fik herunder volontørpost i Rentekammeret og blev *examinatus juris* 14. febr. 1811 med bekvem. Efter to aars arbeide som fuldmægtig ved Akershus amtskontor blev han 24. juli 1813 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Øvre Romerike; fra febr. til oktbr. 1814 var han regnskapsfører ved Trondhjemiske brigade, hvorefter han solliciterte til 1. juni 1816, da han for et aar blev konst. sorenskriver i Moss og derefter fuldmægtig ved Smaalenenes amtskontor. Under 11. septbr. 1817 blev han utnævnt til *overrettsprokurator* og tok bopæl i Rygge, hvor han allerede i 1819 avgik ved døden efter længere tids svakhet.

Gift 10. oktbr. 1818 i Rygge med *Søster Else Augusta Sibbern*, f. 10. novbr. 1786 paa Værnekloster og død 9. mai 1867 paa Moss, datter av major *Georg Christian Sibbern* og 2. hustru *Søster Huitfeldt*.

GLØER GLØERSEN.
Efter fot.

Gløersen, Gløer. 1796—1841. Underrettsprokurator.

Født 6. jan. 1796 i Land og død 20. juli 1841 paa Svenhaug i Ringsaker, søn av prokurator *Ole Gløersen* og *Marthe Christophersdatter Endrerud*, tok en antagelig præ.l.ex. i 1817 og blev examinatus juris 25. oktbr. 1821 med ei ubekvem, men forbedret denne karakter til bekvem ved ny examen 12. juli 1823; for praktisk prøve 20. aug. 1823 fik han temmelig vel. Straks efter fik han post som edsv. fuld- mægtig hos sorenskriveren i Nordre Hedemarken og forblev i denne til han 23. mars 1830 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Hede-

markens amt, hvor dengang ingen anden prokurator var end Jens Friis, som i mange aar hadde lidt under saa svakelig helbred at han personlig ikke kunde føre nogen sak. Amtmanden gir Gløersen fortrinlig attest: han var en dygtig og utrættelig mand, et utmerket subjekt med saare elskværdig karakter. Han bodde i Ringsaker og var en meget avholdt mand.

Gift 21. mai 1819 i Ringsaker med *Cecitie Cathrine Bergh*, f. 4. juli 1797 i Land og død 26. mai 1859 i Tinn, datter av sogneprest *Gerhard Gunnerus Bergh* og *Pauline Birgitte Irgens*. Av deres barn var overrettsakfører, sorenskriver i Indre Sogn *Gerhard Gunnerus Gløersen*, overrettsakfører, kæmner i Drammen *Ole Christian Gløersen* og justissekretær i Christiania byret *Paul Irgens Gløersen*.

Grundt, Lars Otto. 1806—1850. Underrettsprokurator.

Født 2. juni 1806 i Eidsberg og død 25. jan. 1850 i Kiel, søn av foged *Lars Otto Grundt* og *Helene Dorothea Roll*, tok, dimittert fra Trondhjems katedralskole, ex. artium i 1825 og ex. philos. i 1827, begge med haud illaud., og blev cand. juris 18. decbr. 1832 med non contemn., en karakter han forbedret til haud illaud. ved ny examen 17. decbr. 1834; denne sidste karakter fik han ogsaa for den praktiske prøve 7. juli 1835. Under 16. oktbr. 1841 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Bratsberg, Risør by og Østre Nedenes sorenskriveri, med bopæl i Kragerø, og tiltraadte i april s. a. «Efterat jeg imidlertid efter min ankomst derhen hadde korrespondert med distriktets embedsmænd og personlig bivaanet de thing, som jeg med hensyn til min bopæl kunde vente nogen søkning ved, blev jeg desværre altfor vel

overtydet om at det vilde være en daarskap længer end nødvendig at forbli paa det sted, hvor der ikke var den fjerneste utsigt til et noksaa tarvelig utkomme. For imidlertid ikke at paadra mig skinned av letsindigen at ha forlatt en post, som efter Amtets indstilling var oprettet, forblev jeg i denne min post til slutningen av septbr. 1842. Herved blev jeg end mere overbevist om umuligheten av at erhverve endog det allernødvendigste til livets ophold, thi først i de sidste dager av mit ophold i Kragerø hadde jeg anledning til at kjende sammes thingstue, og dog var det vel fornemmelig for dette steds skyld at prokuratorembedet sammesteds opprettedes.» Med permission av Bratsberg amt forlot Grundt sin embedsstilling for paa Østlandet og paa et billigere bosted at søke underhold for sig og familie. Han drog til Moss og var saa heldig at faa konstitution som prokurator i Smaalenene efter den til overrettsprokurator befordrede prokurator Berg. Snart fik han mere praxis og blev efter ansøknig forflyttet 8. mai 1843 til underrettsprokurator i Smaalenene, med bopæl paa Moss, og her praktiserte han til han nogen aar senere blev sindssyk.

Gift 24. mai 1842 med *Louise Fredrikke Bendeke*, f. 15. april 1810 i Stange og død 26. juli 1867 i Christiania, datter av amtmand *Claus Bendeke* og *Margrethe Cathrine Pihl*. Av deres barn blev Lars Otto Roll Grundt stiftamtmand i Trondhjem.

Grønstad, Peder Andreasen. 1805—1849. Underrettsprokurator.

Født 2. mars 1805 i Stange og død 7. febr. 1849 i Ulfsten, søn av gaardbruker *Andreas Pedersen Grønstad* og *Guni Olsdatter*, tok præl.examen i 1831 med antagelig og blev examinatus juris 1. juli 1834 med bekvem; den praktiske prøve 13. jan. 1835 med temm. vel. Den 26. jan. 1835 blev han amtskonstituert som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Hallingdal og fungerte som saadan like til 1. april 1842, bortset fra tiden 1. mai til 1. septbr. 1841, da han var konst. sorenskriver. Fra 1. april 1842 var han paany amtskonst. sorenskriver i Hallingdal under vakance i embedet til 4. febr. 1843 og atter fra 25. febr. til 14. april 1843. «I denne lange tid,» skriver amtmanden i 1845, «har jeg hat anledning til at erfare hans praktiske dygtighet og redelige vilje til at fyldestgjøre sin pligt, hvorfor han ogsaa er mødt med den største tillid fra Amtets side.» Efter et kort ophold paa Toten som fuldmægtig hos prokurator Breien blev han under 2. juni 1846 utnævnt til *underrettsprokurator* i Romsdalen, bosat paa Haagensholm i Ulfsten, og døde efter kun 3 aars forløp. Amtmand

Thesen hadde i 1846 anbefalt ham forflyttet til Mandal eller til Nordre Trondhjems amt: «han var en duelig og brukbar mand, men ikke skikket for det Romsdalske klima, da hans syn var stærkt svækket under katarralsk øienbetændelse og led under sjøreiserne; forholdene var ogsaa saadanne, at han umulig kunde klare sig økonomisk».

Gift 25. novbr. 1833 i Vang med *Martha Spaberg*, f. 4. jan. 1812 s.steds og død 18. juni 1858 paa Hamar, datter av gaardbruker *Ole Thomasen Spaberg* og *Inger Michelsdatter*.

Grøntvedt, Richard Nicolai Schjelderup. 1794—1836.

Underrettsprokurator. Foged og sorenskriver.

Født 17. febr. 1794 i Kvikne og død 29. juni 1836 paa Hammerfest, søn av proviantskriver *Lars Grøntvedt* og *Anne Margrethe Meldahl*, tok en antagelig præliminærexamen i 1817 og blev examinatus juris 13. febr. 1818 med bekvem for den theoretiske og 21. febr. 1818 vel for den praktiske prøve. Straks efter blev han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Toten, Vardal og Biri og tjenstgjorde her i tre aar til han 1. jan. 1821 fik konstitution i Solør og Odalens sorenskriverembede under indehaveren, hans senere svigerfar *Mathias Stabells* sykелighet, en konstitution som for det første varte til *Stabells* død 1. febr. 1824 og dernæst videre under vakancen og til sorenskriver *Arne Arntzen* tiltraadte embedet efter nytaar 1825. Den langvarige konstitution vilde ved sit ophør sætte ham paa bar bakke, og da der ingen ledighet blev inden amtets prokuratorstand, maatte han for at faa erhverv i det distrikt, hvor hans lokalkjendskap kunde gi utsigt til saadant, søke om at faa et nyt prokuratorembede i fogderiet. Amtmanden fandt dette ikke absolut nødvendig for befolkningens tarv, men dog heller ikke ganske overflødig og vilde anbefale *Grøntvedt* som en utmerket dygtig mand, fuldkommen kvalificert for stillingen. Under 22. april 1824 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Hedemarkens amt og tok bopæl paa Kongsvinger. Herfra kom han i 1826 som konstituert *foged* og *sorenskriver* i Vestfinmarken, i hvilket embede han blev utnævnt 4. oktbr. 1830. Han var en dygtig mand; i senere aar med nogen svakhed for det sterke.

Gift 8. aug. 1822 i Vinger med *Anna Lucie Stabell*, døpt 28. juli 1796 i Norderhov og død 16. mars 1882 i Christiania, datter av prokurator *Mathias Hagerup Stabell* og *Else Ridder*. Av barnene var kanaldirektør *Lars Grøntvedt*.

Gude, Ove Christian. 1795—1860.

Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 30. decbr. 1795 i Nittedal og død 22. septbr. 1860 i Lillesand, søn av provst *Hans Gude* og *Helene Dorothea Høegh*, kom i 1811 paa biskop Bechs kontor for at assistere ham i Stiftsdirektionens arbeide og blev der i ni aar, derav i de seks sidste som «fuldmægtig og amanuensis». Imidlertid fik han en antagelig prælexamen i 1816 og blev examinatus juris med bekvem 30. jan. 1819; for den praktiske prøve 9. septbr. s. a. fik han temmelig vel. Fra sommeren 1820 fungerte han med magistratens besikkelse som underfoged i Christiania og utførte i denne egenskap som aktor og referent alle byens justissaker. Under 1. aug. 1822 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* og 24. jan. 1825 til *overrettsprokurator* i Akershus stift, med bopæl i Christiania, hvor han fortsatte som underfoged til han 22. juli 1833 blev utnævnt til *skattefoged*. Som saadan hadde han den tort at opdage utroskap inden sit personale og maatte ansvare det underslagne beløp, saa han siden slet med gjæld i mange aar. Han hadde erhvervet sig megen tillid og anseelse som en dygtig og velrangert jurist og var bankadvokatens kommissionær for Smaalenes og størsteparten av Buskerud amt, mot 600 spd. kaution, men det stillesittende liv, han stadig hadde været henvist til, paadrog ham legemlige plager, som alene kunde fordrives ved motion i fri luft. Han søkte derfor et embede i landdistriktet og utnævntes 28. juni 1842 til *sorenskriver* i Hallingdal. Herfra forflyttedes han 18. septbr. 1852 til sorenskriver i Sand og døde i dette embede som en meget anset, samvittighetsfuld mand.

Gift 17. april 1821 paa Fredrikshald med *Marie Elisabeth Brandt*, f. 25. febr. 1794 i Christiania og død 25. decbr. 1880 i Levanger, datter av snekkermester *Ole Olsen Brandt* og *Maren Sophie Green*. Av deres barn var maleren, professor *Hans Gude* og sorenskriver i Karmsund *Ove Høegh Gude*.

OVE GUDE.
Efter tegning.

Gullichsen, John. 1793—1840. Underrettsprokurator.

Døpt 22. juni 1793 i Borge og død 18. juli 1840 i Skien, søn av gaardmand paa Grimstad i Torsnes *Niels Gullichsen* og *Christine Johnsdatter Tafteberg*, kom som faa aar gammel til Fredrikstad, hvor

faren døde i 1809 som snekker og glasmester i trange kaar. Kjøbmand Jochum Mossin, som senere blev kærner og postmester og gift med Johns eneste søster, Grethe, har rimeligvis taget sig av ham og bekostet hans uddannelse. Han blev *examinatus juris* ved Københavns universitet 29. oktbr. 1813 med bekvem for den theoretiske og 4. novbr. s. a. temmelig vel for den praktiske prøve. Straks efter blev han fuldmægtig hos byfoged Heiberg i Fredrikstad og konstitueredes i embedet under Heibergs ophold som medlem av Riksforsamlingen paa Eidsvold og likeledes ved hans død i 1815. Under 28. aug. 1815 fik han amtsbevilling som prøveprokurator i Smaalene og 29. oktbr. 1816 i Bratsberg og Larviks amter, hvor han tok bopæl i Skien, og fik 17. septbr. 1819 fornyet bevilling indtil videre. Den 7. febr. 1824 utnævntes han til *underretsprokurator* i Bratsberg og praktiserede i Skien til sin død, fraregnet aarene 1832 til 1833, da han som konstitueret bestyrte Øvre Telemarkens sorenskriveri efter den suspenderte sorenskriver Ole Juell og under distriktets paafølgende deling i to embeder, det østfjeldske og det vestfjeldske sorenskriveri, i henhold til kgl. resol. av 21. decbr. 1832; i denne tid bodde han i Seljord. Gullichsen blev i 1827 stortings-suppleant for Skien og Porsgrund og i 1836 og 1837 repræsentant for disse byer. — Han var en hissig og paagaende prokurator, somlet og uordentlig, især i pengesaker; han døde som en sterkt forgjældet mand efter faa dages haarde lidelser.

Gift 26. febr. 1817 i Glemminge med *Alette Sophie Schioldborg*, døpt 15. decbr. 1795 i Fredrikstad og gjengiftet 5. septbr. 1841 i Borre med brigaderegnskapsfører Englebret Daniel Bronn; datter av kjøbmand *Christian Anker Schioldborg* og *Alette Sophie Hammond*.

Hagemann, Frederik Christian. 1809—1863. Underretsprokurator.

Født 8. oktbr. 1809 i Nes, Hallingdal, og død 16. mai 1863 i Bergen, søn av major *Bernt Anker Hagemann* og 1. hustru *Benedicte Catharine Flinck*. Da baade hans far og stedmor paa samme dag, 23. novbr. 1814, bukket under i den tyfusepidemi, som dengang herjet blandt tropperne i Hallingdal, kom Frederik Hagemann som fem aars gut sammen med sin fire aar ældre bror, den senere kaptein og slotsforvalter Ole Christopher Flinck Hagemann til major Thomas Rogneby paa Modum, som var hans stiftmors far. «Ingen av familien Hagemann bekymrer sig om dem», klaget Rogneby, «saa jeg alene maa bære byrden med deres underholdning og klæder, hvad ofte bringer mig

til at maatte savne det nødvendige». Gutterne maatte tidlig merke livets alvor, og Frederik Christian kom paa kontoret hos sorenskriver Nielsen i Jarlsberg, hvor han arbeidet med saadan flid og paalidelighet at grev Wedel Jarlsberg gav ham midler til at studere til norsk juridisk examen. Han blev examinatus juris 5. jan. 1832 med bekvem for den theoretiske og 11. jan. s. a. temmelig vel for den praktiske prøve. Kort efter blev han fuldmægtig hos sorenskriveren i Nordhordland, som hadde sit embedskontor i Bergen, og tjenstgjorde i vel syv aar; i to vacanser konstituert sorenskriver. Skjønt han her hadde pynteligt levebrød ivret han sterkt for at komme i embede og fik 24. mai 1839 bestalling som *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelagets amt med bopæl i Risør, hvorhos han fik ret til at procedere ved Kragerø byting og ved bygdetingene i Sannikedal, Drangedal og Bamle av Bratsberg amt. At indtægterne ved dette embede ikke kunde være rare hadde han nok faat begrep om, da de tidligere prokuratorer Christensen og Arveschoug hadde søkt sig forflyttet kort efter deres ansættelse, og den sidste endog hadde foretrukket et ubetydelig lensmandsombud paa østlandet. Men han kunde paa den anden side vanskelig anta at en embedsmand blev ansat uten sandsynlighet for ialfald at kunne ernære sig selv, og anstillet derfor ikke nærmere undersøkelser om embedets indtægter gik op til de 400 spd. (1 200 kr.), som det efter indskuddene i Enkekassen var beregnet til at indbringe. Han var heller ikke blit gjort bekjendt med at distriktets sorenskriver hadde indsendt til amtet en erklæring om at det var umulig for en prokurator at klare sig saaledes som forholdene laa an. Dette fik han i sin nye stilling dog snart sande. Efter en kostbar reise med familien fra Bergen kom han til den lille kystby, hvor der dengang var dyrt at leve og hvor der ingen anledning var til extrafortjenester ved arbeide hos andre embedsmænd. Praxis blev yderlig kneben, og i bekymring for den fortvilede skjebne søkte Hagemann sig hurtig forflyttet. Først fem aar senere opnaadde han dette ved forflyttelse 14. aug. 1844 til Lister og Mandal amt, med bopæl i Lyngdal, og her tilbragte han de følgende fem aar i noget leveligere kaar, tok avsked fra embedet 6. juni 1849 og blev s. a. autorisert som *overretssaksfører* i Bergen, hvor han siden praktiserte til sin død, jevnlig i de sidste aar avbrudt av tildels meget

F. C. HAGEMANN.
Efter fot.

smertefuld sygdom. — Hagemann var en samvittighetsfuld, arbeidsom og beskeden mand, som i Bergen fik lov for retsind og dygtighed og var avholdt for sin elskværdige hjælpssomhet. — I Risør var han ordfører i formandskapet 1841 til 1844 og blev valgt til stortingssuppleant 1845; i Bergen var han blandt stifterne av Det norske Theater, som i 1858 overtok Ole Bulls Bergens Theater, og sat siden i dets styre.

Gift 12. septbr. 1839 i Bergen med *Marie Hedeveg Holm*, f. 17. jan. 1815 s.steds og død der 26. decbr. 1913, datter av kjøbmand *Dankert Krohn Holm* og *Karen Dorothea Dahl*. Av deres mange barn er byskriver i Bergen Bernt Anton Hagemann.

Hagerup, Niels Johan. 1799—1847. Underrettsprokurator.
[Sorenskriver]

Født 4. aug. 1799 paa Giske i Borgund og død 1. mai 1847 i Biri, søn av proprietær *Christopher Abelsest Hagerup* og *Anne Christine Danholm*, kom allerede i 1813 som kontorbetjent til postmester Tonning i Borgensund (Aalesund), hvis hustru var en slegtning av hans far, og fortsatte ved postkontoret til høsten 1817, da han kom paa Romsdals amtskontor. Her blev han til 1. aug. 1821 og var samtidig huslærer for nogen av amtmand Hilmar M. Krohgs barn. Han studerte derefter ved universitetet, tok en rosværdig prælexamen i 1822, blev 9. juli 1824 *examinatus juris* med bekvem og tok den praktiske prøve med vel 16. juli s. a. Straks efter blev han fuldmægtig først hos byfogden paa Fredrikshald og fra 1. decbr. 1828 edsvoren hos sorenskriveren i Nordre Søndmør. Med utmerkede attester fra alle hold fik han 23. mars 1830 utnævnelse til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Biri. Herfra blev han utnævnt 5. mai 1847 til *sorenskriver* i Guldalen, men hadde da været død i fire dager.

Gift 12. oktbr. 1829 i Borgund med *Marie Krogh*, f. 19. septbr. 1798 i Ullensaker og død 7. juli 1865 i Skien, datter av prokurator, senere sorenskriver *Knut Carl Krogh* og *Karen Tauland*.

Hagerup Peder. 1794—1874. Underrettsprokurator.

Født 2. mars 1794 paa Giske i Borgund og død 4. decbr. 1874 paa Teigene i Hareid, søn av proprietær *Christopher Abelsest Hagerup* og *Anne Christine Danholm*, fik i 1810 kondition hos postmester Randulff paa Borgensunds (Aalesund) postkontor og kom herfra i 1813 paa Søndmør fogedkontor, hvor han blev i fire aar. Fra 10.

jan. 1817 var han derpaa ekstraskriver i Finansdep.tet, fik en antagelig præliminærexamen i 1818, og var fra 1. oktbr. 1818 til 30. juni 1820 kopist i nævnte departement. Examinatus juris 19 mars 1822 med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 20. decbr. 1822; fik temmelig vel for den praktiske prøve 31. jan. 1823. Foged Landmark erklærte i 1815 at: Hagerup var en ung mand av utmerkede sæder og god forstand, ordentlig og uegennyttig og førte en skøn haand; han vilde vinde yndest og velvilje, hvor han kom. Amtmanden tilføier at han meget gjerne vil faa ham til prokurator i sit distrikt. Under 28. juni 1823 blev Hagerup utnævnt til *underretsprokurator* i Romsdals amt, med bopæl paa Brandal i Hareid. Som saadan fik han adskillig praxis i Nordre Søndmør og blev anset som en dygtig og retskaffen mand, men da han fra høsten 1829 til 1831 var konstituert som foged i Søndmør kom han i kasse-mangel. Han fik rummelig tid til at beriktige det underslaatte beløb, men det lykkedes ham ikke, og den endelige behandling av saken med de forhold, som den bragte frem, førte til hans avskedigelse ved dom 23. mai 1846.

P. HAGERUP.

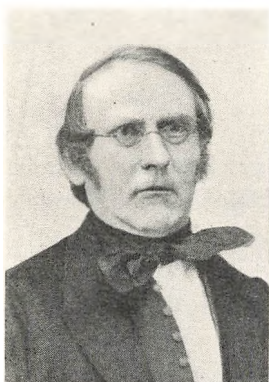
Gift 1823 i Ulstein med *Andrea Nordløv Landmark*, f. 7. septbr. 1798 i Borgund og død 13. aug. 1891 i Volden, datter av prokurator, senere foged *Andreas Landmark* og *Jacobine Caroline Wind*.

Hamre, Bernt. 1802—1878. Underretsprokurator. Byfoged.

Født 8. mars 1802 i Nedre Kvinesdal og død 10. juni 1878 i Molde, søn av sergeant *Samuel Berntsen Hamre* og *Rakel Ommundsdatter*, kom i 1816 paa Jæderen og Dalenes sorenskriverkontor og drog herfra i 1823 til Christiania universitet, hvor han i 1824 tok en rosværdig præl.examen og 21. juni 1825 blev examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 27. juni s. a. fik han vel. Fra juli 1825 var han derefter fuldmægtig hos sin tidligere principal i Jæderen og Dalene uavbrudt til han 1. april 1828 blev fuldmægtig ved amtskontoret i Christiansand. Fra 1830 assisterte han samtidig prokurator H. A. Hielm i dennes forretninger. Med gode anbefalinger som en praktisk dygtig jurist, vel skikket til sakfører, retskaffen og uegennyttig, blev Hamre 15. jan. 1831 utnævnt til *underretsprokurator* i

Stavanger amt. Han praktiserte siden fra Stavanger indtil han 15. septbr. 1849 blev utnævnt til *byfoged* og *postmester* paa Molde, fra hvilket embede han tok avsked 20. febr. 1875.

Gift 1831 ved Stavanger med *Guri Kittelsdatter*, døpt 26. septbr. 1801 i Helleland og død 5. juli 1838 i Stavanger, datter av gaardbruker *Kittel Torkelsen Ivesdal* og *Malli Hansdatter*. Deres datter *Rakel Marie Hamre* blev gift med *byfoged* paa Molde *Bendix Martin Matthiessen*.

AMBROSIUS HANSEN.
Efter fot.

Hansen, Ambrosius. 1812—1870.

Underrettsprokurator. Foged.

Født 9. juni 1812 i Farsund og død 7. juni 1870 i Stavanger, søn av lensmand *Jørgen Frederik Hansen* og *Christiane Severine Lund*, tok præliminærexamen med rosværdig i 1831 og blev examinatus juris med bekvem 26. juni 1833; for den praktiske prøve 1. juli 1833 fik han vel. I aarene 1827 til 1831 var han paa Jæderen og Dalenes sorenskriverkontor og fra 1. april 1834 til utgangen av 1845 edsv. fuldmægtig ved samme. I 1839 var han medlem av matrikelkommissionen for distriktet. Efter Egersunds brand 14. septbr. 1843 fik

Hansen det hverv at maale op den avbrændte bys grunder og utarbeide planer til ny gateregulering etc. Hans planer blev antat av kommissionen og endnu i 1843 vedtat av Justisdep.tet. Ved den følgende utstikning viste det sig at alle maal var optat paa det nøiagtigste, og Hansen tilkommer en stor del av æren for at byen fik saa god regulering som skeet. I 1843 gjennemgik han et kursus i dobbelt italiensk bokholderi hos læreren i dette fag ved Stavanger borgerskole og blev s. a. bankkommissionær for Jæderen og Dalenes distrikt. Fra alle stillinger fik han attester for rosværdig karakter, flid og dygtighet, «navnlig viste han i behandlingen av justissaker større fasthet og mere alvor end man efter hans alder var berettiget til at vente» (1840). Under 30. septbr. 1845 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Levanger, men da her paa forhaand var 7 prokuratorer i landdistriktet og desuten 5 overrettsprokuratorer i Trondhjem, som konkurrerte haardelig paa markedet, fandt han utsigterne til et endog tarveligt levebrød saa bekymringsfulde og mangelen ved en ordentlig skole i Levanger, hvor

hans barn kunde faa undervisning, saa følelig at han straks søkte forflyttelse og da tilbake til Stavanger amt. Dette opnaadde han ved utnævnelse 13. novbr. 1846 og tok bopæl i Stavanger. Under 10. decbr. 1860 befordredes han sluttelig til *foged* i Jæderen og Dalene, var tillike magistrat i Sogndal og Sandnes, og døde i embedet. Medlem av Stavanger bystyre 1849—55 og fra 1869, gjentagne ganger valgmand og stortingssuppleant i 1854 og 1857.

Gift 24. septbr. 1834 i Egersund med *Ida Caroline Tohrsen*, f. 1. jan. 1811 i Egersund og død 27. mars 1886 i Bergen, datter av foged *Børge Hveding Tohrsen* og *Ingeborg Kielland Bahr*.

Hansen, Frederik Christian. 1799—1864. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 26. decbr. 1799 i Christiansand og død 6. novbr. 1864 i Eidsvold, søn av stiftsfuldmægtig, senere raadmand *Henrik Frederik Hansen* og *Jessine Marie Løfting*, tok, dimittert fra sin fødebys kathedralskole, ex. artium med haud illaud. 1817, ex. philos. med laud. 1818 og blev cand. juris 19. juni 1821 med haud illaud.; for den praktiske prøve 26. aug. 1824 fik han non cont., men tok den om igjen med haud illaud. 16. juni 1827. Fra aug. 1821 var han i to aar fuldmægtig hos stiftamtmanden i Christiansand og sekretær i Stiftsdirektionen, blev i aug. 1823 konst. adjunkt i græsk og latin ved byens Kathedralskole og arbeidet samtidig paa politimester Lahns kontor for at faa praktisk øvelse. Efter en tid at ha været amtsbeskikket politifuldmægtig sammesteds blev Hansen 5. mars 1825 utnævnt til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Christiansand. Her var han i 1827 konst. justissekretær i Stiftsoverretten, blev i 1828 konst. sorenskriver i Flekkefjord og fungerte ved flere leiligheter som sættestemmer i Mandals sorenskriveri, likesom han gjentagne ganger var konst. overretsassessor. Under 8. april 1829 blev han befordret til *foged* i Vesteraalen, Andenes og Lofoten, forflyttedes til foged i Larvik 2. juli 1834, var i 1838 til 1839 konst. amtmand i Bratsberg og utnævntes 27. juli 1842 til *sorenskriver* i Helgeland, hvilket embede han tiltraadte i 1843. Efter at der underhaanden var ymtet om misligheter ved hans befatning med overformynderiet lot Justisdep.tet høsten 1851 foreta en undersøkelse som førte til at Hansen ved høieste resol. av 14. april 1852 blev suspendert og sat under tiltale for underslag av umyndiges midler m. v. og ved diverse efterskudsordre tillike for uriktige forklaringer i hensigt at skjule underslagene og for falsk regnskapsførsel m. v. Ved under-

retsdom av 15. april 1856 blev han dømt til embedsavsættelse og strafsarbeide i 3 aar og 2 maaneder, hvorhos han tilpligtedes at erstatte omtr. 6 000 spd. (ca. 24 000 kr.), som utgjorde summen av de underlaatte midler. Ved Trondhjems stiftsoverrettsdom 18. aug. s. a. blev straffetiden sat til 3 aar 6 maaneder, og Høiesteret stadfæstet denne dom 8. decbr. 1857. Det bør til dette nævnes at Hansen ved overtagelsen av embedet forefandt overformyndervæsenet og mere til i saa forvirret uorden at et bekosteligt kontorhold blev nødvendig. I 1833 var Hansen stortingssuppleant for Nordlands amt. Han utgav Femaarsberetningen om Bratsberg amt 1836–40.

Gift 30. juli 1823 i Christiansand med *Albine Elise Fougner*, f. 27. febr. 1801 i Fron og død 27. juli 1846 paa Helgeland, datter av landhandler og gaardbruker *Simon Fougner* og *Maren Wang*. Hans søn var folkehøiskolelærer Frits Hansen og hans svigersønner foged Ole Amble og overretssakfører i Stavanger Johan Thulin Johansen.

Hansen, Hans Gottfried. 1749–1824. Underrettsprokurator.

Døpt 10. oktbr. 1749 i Christiania og død 5. mars 1824 i Vaage, søn av skomaker *Herman Hansen* og *Anne Marie Coppi*, blev examinatus juris med bekvem 24. jan. 1777 og utnævntes 2. decbr. 1785 til *underrettsprokurator* i det Søndenfjeldske Norge. Han praktiserte i Gudbrandsdalen til 1789, da han mottok konstitution i Nordre Gudbrandsdalens sorenskriverembede under sorenskriver Pløyens alderdomssvakhet, hvilket varet til Pløyens død i 1799 og til Bjerregaard overtok embedet i 1800. Da sorenskriver Halvor Heyerdahl i Søndre Gudbrandsdalen tok avsked i decbr. 1805 blev Hansen konstituert i dette embede, som han forestod til Møinichens ankomst sommeren 1806; i 1816 og 1817 var han konst. foged i Gudbrandsdalen. Imidlertid hadde han ved skjøte av 14. juni 1790 kjøpt Sandbu i Bredenbygden, Fron, og derfor «i haap om uten embede at kunne forsørge sig og sin familie» indsendt sin prokuratorbestalling til Kancelliet, «men det haap slog feil; ved mislige aaringer og ved pengereduktionen led han saa betydelige tap at han ikke saa sig istand til at soutinere», og ønsket derfor igjen at komme i embedet. Sorenskriver Møinichen erklærte at Hansen var noksom bekjendt som en indsigtfuld og duelig mand, og alene hans fortjeneste var det at embedets panteregistre og overformynderiet «var bragt av kaos i nøiagtig riktighet», og amtmanden tilføier at hans procedure bar umiskjendeligt præg av talent, kundskap og flid, og anbefalte denne

dygtige og nu aldrende mand «til Kongens naade». Den 6. juni 1822 blev saa Hansen atter utnævnt til *underretsprokurator*, denne gang i Christians amt, med bopæl i Vaage, og her døde han to aar senere paa Sandbu, hvilken gaard fremdeles er i efterslegtens besiddelse.

Gift 1. gang med *Anna Dorothea Pløyen*, døpt 7. septbr. 1748 i Christianssand og død omkr. 1799 i Fron, datter av auditor, senere sorenskriver i Nordre Gudbrandsdalen *Henrik Pløyen* og *Ottilie Mørch*.

Gift 2. gang med *Marthe Elisabeth Bull*, døpt 22. septbr. 1775 i Christiania og død 19. jan. 1823 i Vaage, datter av overhofretsprokurator, senere overinspektør over Jarlsberg grevskap *Henrik Bull* og *Louise Borch*.

H. G. HANSEN.

Hansen, Rasmus. 1797—1861. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Døpt 8. juli 1797 i Opdal og død 12. mai 1861 i Vaage, søn av gaardmand *Anders Olsen Snorroseggen* og *Mette Christophersdatter*, hadde fra 1819 været kontorist og fra 1820 fuldmægtig hos foged Aarestrup i Sogn, da han i 1821 tok en rosværdig præliminærexamen og blev examinatus juris 26. juni 1822 med bekvem; for den praktiske prøve 5. juli 1822 fik han vel. Straks efter blev han fuldmægtig hos sorenskriveren i Inderøen og var i 1826 konst. i embedet. Under 22. jan. 1827 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Skogn, og befordredes med attester for nidkjærhet og kollegial uegennytte til *sorenskriver* i Nordre Gudbrandsdalen 30. mars 1848. Som saadan bodde han paa Lyen i Vaage, og Elise Aubert fortæller i sin bok «Fra de gamle Prestegaarde» at han var en klok, grei og expedit forretningsmand, som ikke vilde vite av somleri, men forlangte strengt precist fremmøte, til stort gavn for Lomværingerne, som var sene i vendingen. Baade sorenskriveren og fruén var svakelige av helbred og levet derfor stille og regelmæssig, men juleballet paa Lyen var dog selskabelighetens glanspunkt. Han var en mand med liten krop, men aandelig kraftig og livlig; hun var en meget elskværdig dame. — Hansen var Skogns første ordtører; stortingsmand fra Nordre Trondhjem 1839, 1842 og 1848. I 1838 utgav han en brochure om

«Fattigvæsenet paa Landet i Trondhjems Stift» og i 1848 nogen blad om bøndernes utredslser til stat og kommune.

Gift 7. oktbr. 1824 i Levanger med *Maren Magdalene Grøn*, f. 13. novbr. 1794 s.steds og død 6. jan. 1871 i Skogn, datter av markeds-
handler *Peder Nielsen Grøn* og *Elisabeth Grønsæt*. Sønnen Hans Peter Grøn Hansen var saksfører i Drøbak.

A. T. HARRIS.
Efter fot.

Harris, Anton Theodor. 1804—1866.

Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 5. juli 1804 i Larvik og død 6. mars 1866 paa Høiendal i Sande, søn av skibs-
fører *Niels Boesen Harris* og *Anne Henricha Schwingel*, tok, dimittert fra Christiania kathe-
dralskole, ex. artium med haud illaud. 1822, ex. philos. med laud. 1826 og blev cand. juris med laud. 1. juli 1829; for den praktiske prøve 7. juli 1829 og 11. juli 1831 fik han hver gang haud illaud., men opnaadde laud. 11. jan. 1832. Straks efter examen i 1829 blev han fuldmægtig hos amtmanden i Jarlsberg og Larvik, herfra i 1831 konst. sorenskriver i

Nordre Jarlsberg og høsten s. a. antat til ekstraskriver i Justisdep.tet. I begyndelsen av 1832 mottok han konstitution som protokolsekretær i Høiesteret, overtok efter fire aar i denne stilling bestyrelsen av Kirkedep.tets kontor for det beneficerte gods i beg. av 1836 og blev 23. juni s. a. utnævnt til *byraachef*. Hans hu stod imidlertid til en friere og selvstændigere virksomhet, hvorfor han efter ansøknig utnævntes 18. jan. 1839 til *overretsprokurator* i Akershus stift, og herfra befordredes han 13. septbr. 1841 til *stiftamtmand* i det nyoprettede Tromsø stift og *amtmand* i Finmarken. Efter tolv aars initiativrik og dygtig virksomhet i dette embede forflyttedes han 5. aug. 1853 til amtmand i Stavanger og blev sluttelig 24. oktbr. 1863 *sorenskriver* i Nordre Jarlsberg. Harris viste i sine forskjellige embedsstillinger en nidkjær virkelyst, som i forening med et let grep paa forretningerne fik en mangesidig gavnlig indflydelse paa forholdene i de egner, hvori han hadde sit virke. Ridder av St. Olavs orden 6. aug. 1866 for for-tjenstfuld embedsvirksomhet. — Stortingsmand fra Tromsø 1848 og fra Tromsø og Hammerfest i en del av sessionen 1851. Han var sekretær i den kgl. kommunekomm. 1833 og medlem av komm. om Bergverkslovgivningen 1837, av komiteen om Departementslokalerne

1838 og av komm. 1843 ang. jurisdiktionsinndelingen mellem Christiania og Aker og komm. 1852 ang. forføininger i Finmarken i anl. av grænsespærringen. Fra hans pen foreligger de vanlige 5-aarsberetninger fra Finmarkens og Stavanger amter.

Gift 4. febr. 1833 i Christiania med *Petronelle Cornelia Rye*, f. 25. septbr. 1812 i Kjøbenhavn og død 30. mars 1876 i Christiania, datter av byskriver *Johan Henrik Rye* og *Jacobine Ulrike Alstrup*. Av barnene blev Adele Harris og Milla Cornelia Harris begge gift med borgermester i Drammen Roald Rynning.

Hauge, Erik. 1799—1863. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 1. jan. 1799 paa Sjulstad i Strøm, Odalen, og død 28. juli 1863 i Gjerpen av tyfus under et besøk hos sin ven foged Borchsenius paa Mæla'; søn av landhandler *Ole Hauge* og 1. hustru *Olava Mathea Stenersen*, kom i 1811 som kontorist til sorenskriver Kjøning i Østerdalen og i 1814 til foged i Solør og Odalen Dines Høegh, som blev et av de mange ulykkelige ofre ved Grue kirkes brand 26. mai 1822. «For at opnaa sin bestemmelse som menneske og borger» tok han jussen fat, fik en antagelig prælexamen i 1819 og blev examinatus juris med bekvem 20. mars 1822 og fik vel for den praktiske prøve 25. mars s. a. Efter i nogen tid at ha været fuldmægtig hos advokat Jonas Anton Hielm kom han som edsv. fuldmægtig til sorenskriver Borchsenius paa Øvre Romerike og utnævntes 9. aug. 1825, med gode anbefalinger fra alle hold, til *underrettsprokurator* i Akershus amt, hvor han i de sidste 2¹/₂ aar hadde været antat til inkassator ved de fleste auktioner paa Øvre Romerike og derved var kommet i saa mange regnskapsforhold at det vilde medføre megen ulempe for alle parter, om han ved at fraflytte distriktet maatte bringe disse til hurtig avgjørelse. Han bodde paa Plogstad i Ullensaker, fik en god praxis og blev meget avholdt, ikke mindst for sin store hjelpsomhet og sit menneskevennlige sind. Under 27. novbr. 1833 blev han utnævnt til *foged* og *sorenskriver* i Østfinmarken og bodde i Vadsø til han 21. jan. 1840 befordredes til *foged* paa Øvre Romerike. Saa var han da kommet tilbake til sin ungdoms virkekreds, og det gode gamle forhold mellem ham og befolkningen befæstedes ytterligere gjennom et halvt snes aars utmerkede embedsvirksomhet. Paa sit mønsterbruk, fogedgaarden Haug i Ullensaker, førte han et meget giestfrit hus, var en saare tiltalende jovial herre og en forstaelsesfuld og villigt ydende onkel for mange i slekten. Den 19. mai 1858 blev han efter ansøking befordret til *sorenskriver* i Nordre Jarlsberg og døde i dette

ERIK HAUGE.
Efter fot.

embede. Ridder av St. Olavs orden 8. novbr. 1851 for fortjenstlig embedsførsel. — Medl. av den kgl. «skattekomm.» av 1843, av komm. 1852 om grænseespærringen i Finmarken og av komm. 1857 om øls og maltbeskatningen. Stortingssuppleant for Akershus 1833 og 1. repræsentant for Finmarken 1839.

Gift 1. gang 10. oktbr. 1826 i Ullensaker med foged Peter Herman Petersens enke *Rebekka Angell Blytt*, f. 26. aug. 1793 i Trondhjem og død 28. april 1831 i Ullensaker, datter av resid. kapellan *Hans Blytt* og *Karen Riber Lund*.

Gift. 2. gang 19. april 1834 i Eidsberg med *Fredrikke Dorothea Christiane Rasch*, f.

13. juli 1813 paa Mustorp s.steds og død 11. jan. 1835 i Ullensaker, datter av ritmester *Michael Rasch* og *Edle Valentine Heyerdahl*.

Hegermann, Cai Ditlef. 1799—1885. Underrettsprokurator.

Foged.

Døpt 4. oktbr. 1799 i Trondhjem og død 7. mars 1885 i Kjøbenhavn, søn av generalmajor *Frederik Christian Otto Hegermann* og *Johanne Monrad*, tjenstgjorde under sin studietid som ekstraskriver i Finansdep.tet i henved to aar, blev examinatus juris med bekvem 20. juni 1825 og tok den praktiske prøve 27. juni s. a. med temmelig vel. Han hadde tidligere været paa kontoret hos prokurator Lysholm i Trondhjem, kom derefter til sorenskriver Timme i Strinden og Selbu og var fra 26. mai til 10. juli 1827 amtsautorisert som fungerende sorenskriver i Vesteraalen, Andenes og Lofoten. Med gode attester fra alle hold blev han 20. septbr. 1828 utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordlands amt, hvor der i længere tid kun hadde været en eneste i Salten praktiserende prokurator, hvorfor hele den sydlige halvdel av det svære distrikt hadde været henvist til retshjelp i Trondhjem, en yderst langtækkelig, besværlig og bekostelig affære. Hegermann fik bopæl i Helgeland og trivedes vel her i tretten aar. Den 15. april 1841 befordredes han til *politifuldmægtig* paa Fredrikshald og 4. febr. 1850 til *foged* i Søndmør, hvor han bodde paa Nørve i Borgund. Han tok avsked fra dette embede 27. mars 1869 og tilbragte sine senere aar i Kjøbenhavn.

Gift med *Marie Bjørgan*, f. 2. febr. 1806 paa Røros og død 14. aug. 1882, datter av *Halvor Henriksen Bjørgan* og *Marie Johannesdatter*.

Heiberg, Andreas Danchertsen.

1773—1833. Overrettsprokurator.

Født 26. novbr. 1773 paa Kvalvaag i Lindaas og død 16. novbr. 1833 paa Rikheim i Lærdal, søn av proprietær *Danchert Danchertsen Heiberg* og 2. hustru *Dorothea Margrethe Finde*, blev examinatus juris ved Kjøbenhavns universitet 1792 og overtok straks efter bestyrelsen av en del av sin fars eiendommer under dennes langvarige svakhet. Ved farens død i 1795 kom han i besiddelse av et fiskeleie og nogen gaarder, som han siden drev til 1801. Under 29. mars 1797 beskikkedes han til den første forlikskommisær i Lindaas og indehadde dette ombud til vaaren 1801, da mislykkede fiskerier og en stadig økende barneflok nødte ham til at opgi eiendom og søke anden levevei. Han blev 8. juli 1802 prøveprokurator i Bergen og Søndre Bergenhus amt og praktiserte siden fra Bergen i 19 aar uten at søke kgl. bestalling, «idet økonomiske hensyn ikke tillot ham at utrede de dermed forbundne utgifter». Imidlertid fik han 11. decbr. 1807 bestalling som *auditor* og adjutant ved Bergens borgerlige Artillerikorps, hvad forøvrig ingen penge indbragte, da han forrettet uten gage helt til korpset i 1814 blev slaat sammen med det borgerlige infanteri under en fælles chef. Samtidig var han auditor ved Bergens Sjødefension fra 1. oktbr. 1811 og til dens ophør i 1815 og fungerte en tid som konst. brigadeauditor i Bergen. At procedere alene med en amtsbevillet prøveprokuratorbestalling i lommen kunde imidlertid ikke gaa i det uendelige, og i 1821 søkte han da omsider utnævelse. I den anledning skrev amtmand Christie at han kjendte Heiberg nøie fra sin tid som sorenskriver i Nordhordland og kunde derfor bevidne at «han var en god, praktisk jurist, en meget uegenlyttig sakfører og en veltenkende mand». «Hadde han kun den fornødne virksomhet vilde han efter min overbevisning være en meget god prokurator, men han har undertiden vist sig skjødesløs i at utføre dels offentlige, dels private saker. Da han imidlertid har lidt og lider for denne feil, da han er i besiddelse av saa mange andre gode egenskaper, da han har utført adskillige offentlige forretninger uten at forlange godtgjørelse herfor, og da han er far for en stor barneflok, hvilken han som brødløs mand ei er istand til at forsørge, saafremt han ikke kan vedbli advokaturen», anbefalte amtmanden

ANDREAS HEIBERG.

ham til kgl. bestalling. Under 10. mars 1821 utnævntes Heiberg til *overretsprokurator* og praktiserte siden i Bergens stift.

Gift 17. juli 1796 i Fresvik, Leikanger, med *Cathrine Marie Lem*, f. 31. jan. 1778 s.steds og død 9. febr. 1853, datter av proprietær til Frønningen *Hans Lem* og *Elisabeth Marie Hess*. Av barnene var Claus Finde Heiberg cand. juris og postmester i Drammen.

Heiberg, Edvard Christie. 1801–1872. Underretsprokurator. Byskriver.

Født 17. mars 1801 i Aabenraa og død 20. mars 1872 i Bergen, søn av handelsmand paa Grønland, senest utnævnt overvraker i Trondhjem *Edvard Christie Heiberg* og *Eleonore Cornelia Castonier*, fulgte i 1808 med sin far paa reisen fra Kjøbenhavn til Trondhjem, hvor faren skulde overta embedet som overvraker, men de kom ikke lenger end til Christiania, hvor faren blev syk og døde paa et hotel i Toldbodgaten. I den straks foretagne skiftebehandling heter det: «den unge Heiberg oplyser» etc.; det var den da 8 aar gamle Edvard, som gav Skifteretten opplysninger! Daværende toldprokurør og prokurator Omsen, som bodde i Toldbodgaten og hadde gaat paa samme skole som overvrakeren, tok sig nu av gutten og hjalp ham frem til studeringerne. Han tok præl.examen i 1816 og var derefter kopist i Statsrevisionen til han 29. april 1819 blev examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 7. febr. 1825 fik han vel. Fra mai 1819 var han fuldmægtig hos byfoged Wulfsberg paa Moss, var i 1820 en tid amtskonstituert i dette embede og fra novbr. 1822 til 1825 edsv. fuldmægtig baade ved byfoged- og sorenskriverkontoret; var konstituert i disse embeder fra febr. til aug. 1824. Wulfsberg gav ham det vidnesbyrd at han var «en særdeles flittig og retskaffen mand, som saavel i judicielle som extrajudicielle forretninger hadde git prøver ikke alene paa utmerket gode theoretisk-juridiske kundskaper og et hurtig overskuende blik, men ogsaa paa megen praktisk brukbarhet». Under 28. juni 1825 blev han, med udmerkede anbefalinger fra alle sine tidligere principaler, utnævnt til *underretsprokurator* i Smaalenene, med bopæl paa Moss; i 1825 og fremdeles fra febr. til aug. 1827 og fra april til juli 1828 var han her atter konst. byfoged og sorenskriver og erhvervet sig megen anseelse som utmerket dygtig jurist og expedit administrator. Den 30. decbr. 1830 blev han konst. av departementet og 15. jan. 1831 kgl. konstituert som sorenskriver i Bamle under cancelliraad Morgenstiernes ophold i Christiania som medlem av Lovkommissjonen, og beskikkedes til

medlem av den kommission som blev nedsat til undersøkelse m. v. av de av sorenskriver i Øvre Telemarken Ole Juell begaaede misligheter, som 1. septbr. 1829 hadde medført dennes suspension. Efter 4. aug. 1837 at ha overlevert Bamle sorenskriverembede til dets nye indehaver, sorenskriver Krogh, blev Heiberg 10. septbr. 1837 utnævnt til *sorenskriver* i Nordre Østerdalen, hvor han bodde i Tolgen, og befordredes herfra 22. decbr. 1858 til *byskriver* i Bergen. Heiberg var en eiendommelig personlighet, en skarpsindig jurist og høit anset dommer.

Gift 28. oktbr. 1827 paa Moss med *Engel Arentz Scheel*, f. 21. febr. 1801 i Stavanger og død 31. juli 1866 i Bergen, datter av byfoged *Anton Wilhelm Scheel* og 1. hustru *Engel Arentz Kielland*. Av barnene blev Edvard Omsen Heiberg assessor i Christiania stiftsverret, Anton Vilhelm Heiberg, $\frac{1}{2}$ Fridtjof Rosing Heiberg og Thorvald Emil Bing Heiberg advokater.

E. C. HEIBERG.
Efter fot.

Heidenreich, Nicolai Frederik.

1791—1876. Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 12. aug. 1794 i Trøgstad og død 23. jan. 1876 i Christiania, søn av provst *Adolph Carl Heidenreich* og *Sophie Rasch*, kom i 1807 paa Heggen og Frølands sorenskriverkontor, blev examinatus juris med bekvem 19. jan. 1812 ved Kjøbenhavns universitet og vendte saa tilbake til sorenskriverkontoret som fuldmægtig. Her forblev han til decbr. 1813, da han fik bestalling som maanedsløitnant ved Akershus skarpskytterregiment og stod som saadan til mai 1814. Derefter fungerte han som underretsprokurator i Smaalenene og Akershus amter med beskikkelse av 3. aug. 1815 som prøveprokurator for alle retter undtagen Høiesteret, var i 1½ aar edsv. fuldmægtig hos byfogden i Christiania, bestyrte en kortere tid i 1817 Heggen og Frølands sorenskriverembede, i 1818 byfogedembedet i Christiania og utnævntes 11. septbr. 1817 til *overretsprokurator* i riket efter at ha mindet kongen om det løfte paa fortrinsvis at komme i

N. F. HEIDENREICH.
Efter fot.

betraktning, han var git ved majestætens ophold i Christiania 1815. Med utmerkede anbefalinger som en i alle stillinger meget velrangert mand med solide kundskaper og særdeles fordelagtig optræden befordredes han 20. juli 1824 til *sorenskriver* i Salten, kom herfra som *byfoged* til Christiansand 19. juni 1841, befordredes 3. febr. 1847 til *sorenskriver* i Nordre Jarlsberg og blev efter den ved kgl. resol. av 17. juli d. a. iverksatte omregulering av de Jarlsbergske sorenskriverier utnævnt til *sorenskriver* i Søndre Jarlsberg 29. oktbr. 1847. Fra dette embede fik han efter ansøgning avsked 14. septbr. 1866.

Gift 23. mars 1824 i Bodin med *Anna Erika Schytte Berg*, f. 26. mai 1805 i Bodø og død 24. mai 1866 i Tønsberg, datter av foged, senere amtmand *Johan Ernst Berg* og *Sara Schytte*. Deres søn var cand. juris. Nicolaus August Heidenreich, kopist i Indredepartementet.

Henschien, Jørgen. 1789—1864. Overretsprokurator. Foged.

Født 6. mars 1789 paa Haug, Eker, og død 13. septbr. 1864 i Skedsmo, søn av stiger *Hans Jørgen Henschien* og *Gjertrud Jørgensdatter*, kom i 1810 til Holmestrand til kjøbmand Thomas Christensen, «hvis krambod og videre handel han forrettet til fornøielse, og opførte sig som et skikkeligt og agtværdigt ungt menneske». Med bistand fra denne principal begyndte han i 1812 at studere jus, blev examinatus juris med bekvem 19. april 1814 og tok den praktiske prøve 26. april s. a. med vel. Han var derefter fuldmægtig hos *sorenskriver* Koren paa Romerike og blev prøveprokurator i Buskerud 26. decbr. 1815. Koren gav ham en god anbefaling, og regjeringsadvokat Morgenstjerne meddelte ham fuldmagt til i sit forfald at utføre regjeringsadvokatsaker paa Kongsberg og i denne bys omegn og skriver i 1817 at han hadde hat fuld anledning til at fatte gode tanker om Henschiens duelighet og retskaffenhet, om hvilke egenskaper amtmand Collett heller aldrig hadde hørt delte meninger. Under 12. febr. 1818 blev Henschien utnævnt til *overretsprokurator* og tok bolig paa Kongsberg, hvor han dengang var eneste praktiserende, kom sig meget godt ivei, og som medlem av og formand i den av borgerskapet 12. septbr. 1823 nedsatte komité til imøtegaaelse av den indstilling om Kongsbergs ophævelse som kjøpstad, som en kgl. komm. hadde avgit 26. mai næstfør, indla han sig overmaade stor fortjeneste av at bergstaden fik beholde sine kjøpstadsrettigheter. Borgerskapet viste Henschien sin erkjendtlighet ved at vælge ham til stortingsmand for 1827 og 1828.

Under 16. jan. 1833 utnævntes Henschien til *foged* i Nedenes og forflyttedes ti aar senere, 16. febr. 1843, til foged i Nedre Romerike, fra hvilket embede han tok avsked 22. mars 1858.

Gift 8. april 1819 paa Kongsberg med *Sophie Henriette Samuelsen*, døpt 23. aug. 1798 s.steds og død 7. febr. 1861 i Skedsmo, datter av bergrevisor *Jørgen Henrik Samuelsen* og *Anne Cathrine Povlsdatter Hupman*. Av deres barn blev datteren Anne Cathrine Henschien gift med prokurator Johan Frederik Bøyesen.

Hielm, Henrik Andreas. 1799—

1847. Overretsprokurator.

Født 12. jan. 1799 i Christiansand og død der 17. septbr. 1847, søn av auditor *Børge Hielm* og *Hulleborg Abel*, maatte ved farens død i 1810 slutte paa Latinskolen og arbeidet fra 1813 til 1820 paa kontoret hos sin ældre bror, høiesteretsadvokat Jonas Anton Hielm, først i Kjøbenhavn og senere i Christiania. Han fik en antagelig prælexamen i 1816 og blev examinatus juris 15. febr. 1818 med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 14. septbr. s. a.; for den praktiske prøve 17. jan. 1820 og paany 20. aug.

H. A. HIELM.
Efter maleri,

1823 fik han temmelig vel. Fra mars 1820 var han i to aar fuldmægtig hos sin senere svigerfar sorenskriver Irgens i Indre Sogn, fik i 1821 myndighetsbevilling for selv at styre med de efter faren arvede midler paa 3000 rdl., som nu var skrumpet ind til 100 spd., og var fra april 1822 til decbr. 1823 amtsbeskikket til utførelse av flere offentlige og private saker i de Sognske sorenskriverier. Med anbefalinger som indsigtfuld jurist med særdeles godt moralsk forhold blev Hielm 7. novbr. 1823 utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Bergenhus amt, med bopæl i Solvorn, var fra 4. mai til 1. novbr. 1825 konst. sorenskriver i Indre Sogn og i 1826 beskikket 2. kommissær til behandling og paadømmelse av en der verserende kommissionssak. Med amtmand Falsens attest for at ha vist baade kyndighet og erfaring i sin embedsvirksomhet blev han 20. aug. 1827 befordret til *overretsprokurator* i Christiansands stift og hadde siden sin bopæl og praxis i stiftsstad.

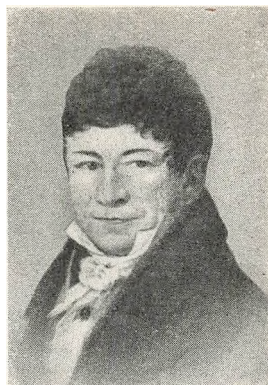
Gift 23. aug. 1822 i Hafslo med *Christiane Louise Marie Irgens*, f. 25. aug. 1801 i Kjøbenhavn og død 28. juni 1876 i Christiansand,

datter av Eidsvoldsmanden sorenskriver *Lars Johannes Irgens* og *Christiane Louise Smith*. Deres søn var cand. juris, revisor Børge Hielm.

Hielm, Peter Pavels. 1781–1846. Underrettsprokurator.

Født 21. septbr. 1781 i Stavanger og død 2. april 1846 i Gjerpen, søn av kjøbmand *Arnt Olsen Hielm* og *Anne Marie Vauvert*, maatte paa grund av forældrenes trange kaar allerede i 11-aaersalderen ut at tjene sit brød og var først i $\frac{3}{4}$ aar hos proprietær Kølle paa Snarøen i Bærum, derefter i et aars tid hos en slegting Vauvert i Porsgrund og kom i 1794 som kontorist til sorenskriver Wessel i Nedre Telemarken. Her blev han i ti aar uten egentlig at være besjelet av nogen lyst til juridisk virksomhet, men la sig efter levende sprog, særlig fransk og engelsk, og fik i 1804 post som korrespondent og handelsfuldmægtig hos grosserer Diderik Cappelen i Skien. «Skjønt overflod var ham fremmed, kjendte han dog heller ingen mangel», forinden gagen blev for liten for en raskt økende barneflokk; han opsa da engagementet hos Cappelen og etablerte i 1815 en liten handel i Skien. I forbindelse med den løn han samtidig oppebar som administrator for det Adellerske fideikommis' eiendom Gimsø klostergoods, tjente han det nødtørftige, men blev av de svigtende konjunkturer nødsaget til at opsigte sit borgerskap i 1817, og i 1820 mistet han ogsaa posten ved fideikommisset. Brødløs med hustru og syv barn stod han foran en fortvilet situation, da hans venner slog sig sammen og skaffet midler til ophold i Christiania for at han kunde faa juridisk examen. Efter seksten maaneders forløp var han paa sine læreres utsagn meget vel rustet for examen artium, men uforutsete omstændigheter rev det hele istykker, og han maatte nøie sig med en rosverdigg præl.examen i 1822. Saa kom den ulykkelige beskyldning at han var implicert i broren Jonas Anton Hielms fortvilede trykkefrihetsproces og endog forfatter av den paatalte brochure, en beskyldning som berodde paa en forvexling med broren Hans Hielm og følgelig var ganske grundløs, men som hensatte den i forveien prøvede mand i likefrem aandelig depression. Under følgerne av denne og knuget av næringssorger slet han sig frem til avslutningen av sine studier. Den 17. april 1823 blev han examinatus juris med bekvem og fik temmelig vel for den praktiske prøve 20. aug. s. a., og 10. jan. 1824 fik han utnævnelse til *underrettsprokurator* i Bratsberg amt, med bopæl i Kragerø. Lykkelig ved utsigten til at gjenvordigheternes tid endelig skulde være forbi drog han til sit nye arbeidsfelt og fik saa

erfare at leveomkostningerne i Kragerø langt vilde overstige hans økonomiske evne. Han indsendte straks, 21. febr., andragende om enten at faa sit distrikt utvidet med Akershus stift eller tilholdet om bopæl i Kragerø ophævet, idet han ønsket at bo i Skien, ikke mindst av hensyn til døtrenes skolegang paa det derværende pikeinstitut. Ved kgl. resol. av 2. oktbr. 1824 blev det første avslaat, men det sidste bevillet, og Hielm hadde siden sin bopæl og praxis i Skien, hvorhos han 9. febr. 1829 fik sit distrikt utvidet med Jarlsberg overbirkkeret. Da Hielm i 1825 søkte befordring til overrettsprokurator,

P. PAVELS HIELM.
Efter maleri.

erklærte sorenskriver Juell i Telemarken at han var «en mand av mange indtagende talenter, rosværdig duelighet og streng nidkjærhet for sine parters tarv», sorenskriver Wessel henstillet at en mand med Hielms «utmerkede evner» maatte anfortroes en større virkekreds, og amtmanden fremholdt hans «utrættelige arbeidsomhet og varmtbesjelede følelse for sit kald, men hvorvidt han, sit lyse geni uagtet, besidder den modne duelighet og erfaring, som bør forutsættes hos en overrettsprokurator, kan Amtet ikke avgi sig med at bedømme». Skjønt hans evner gjorde ham likesaa anbefalelsesværdig som hans store barneflokk gjorde ham trængende, opnaet han ikke befordring, vel væsentlig fordi han paa denne tid var gjenstand for et angrep paa en viss side av moralen, for hvilket han maatte retslig fri sig. — Hielm var en lyrisk begavet natur, som har forfattet adskillige leilighetsdigt og selskapssanger, av hvilke hans saakaldte norske nationalsang «Grib, Skjald, i de tonende Streng» en tid var meget yndet. I Nationalbladet findes adskillige sørgedigt av ham over fremskudte personer paa hans hjemsted.

Gift 11. novbr. 1803 i Solum med *Ellen Jensine Saxild*, f. 28. febr. 1782 s.steds og død 12. septbr. 1838 i Skien, datter av forvalter *Hans Saxild* og *Anna Catharine Blutd*. Av hans barn blev *Annine Marie Hielm* gift med prokurator *Simon Thorbjørnsen* og *Hansine Arntine Wilhelmine Hielm* gift med cand. juris, kgl. fuldmægtig *Halvor Arnt Robarth*.

Hindrum, Johan Arnt. 1800–1855. Underrettsprokurator.

Født 13. jan. 1800 i Christiania og død 1. novbr. 1855 i Vaage, søn av premiervalthornist *John Arntsen Hindrum* og *Fredrikke*

Augusta Mortensdatter, kom i 1817 paa kontor, var i to aar kommandoskriver ved Generalstabens byraa, derfra i to aar ved Solør og Odalens sorenskriveri, saa ved Akers sorenskriverkontor i tre aar, og tok en antagelig prælexamen i 1819. Fra 1. septbr. 1824 til 31. aug. 1827 tjenstgjorde han i Justisdepartementet med rosværdig flid og nøiagtighed, først ved revisionskontoret og fra 1. oktbr. 1825 ved expeditionskontoret. Samtidig hørte han forelæsninger ved Universitetet, blev examinatus juris 4. mars 1826 med ei ubekvem, hvorfor han gik op igjen og fik bekvem 11. septbr. 1826; tok 20. septbr. s. a. den praktiske prøve med vel. I 1827 og 1828 var han konstitueret i Rakkestad sorenskriveri under sorenskriver Smiths ophold ved Stortinget og utnævntes 23. mars 1830 til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Vaage. Han fik vidnesbyrd for at være en duelig og retskaffen mand, «hvis tænkemaate og stilling som husfar vil beskytte ham for handlinger som kunde berøve ham den medborgerlige tillid og yndest, han hadde erhvervet sig i distriktet».

Gift 1. gang 10. mai 1824 i Asker med *Anna Larsdatter Grav*, f. 11. april 1801 paa Haslum s.steds, skilt ved kgl. resol. 23. mai 1844; datter av gaardbruker *Lars Larsen Grav* og *Marthe Torstensdatter*.

Gift 2. gang 22. aug. 1844 i Faaberg med *Maria Magdalena Landgraff*, f. 21. mars 1809 s.steds, datter av *Johan Landgraff* og *Birthe Simonsdatter*.

GEORG HIORTH.
Efter fot.

Hiorth, Georg Martin. 1796–1877.

Underrettsprokurator. By- og raadstuskriver.

Født 4. decbr. 1796 paa Ogne ved Egersund og død 21. juni 1877 i Christianssand, søn av proprietær *Lauritz Smith Hiorth* og *Johanne Christine Abel*, kom i 1814 paa kontoret hos sorenskriveren i Jæderen og Dalene, herfra i febr. 1819 som fuldmægtig til foged Eichhorn i Mandal og beskikkedes til ved dennes død i 1823 at gennemgaa regnskaperne. I 1824 tok han præliminærexamen med rosværdig, blev examinatus juris 5. septbr. 1826 med bekvem for den theoretiske og 5. septbr. s. a. vel for den praktiske prøve og fungerte derefter som sorenskriverfuldmægtig ved Søndre Jarlsberg til han 5. decbr. 1831 utnævntes til *underrettsprokurator* i Søndre Bergenhus amt, med bopæl i Kvinherred. Her var han fra 1833 til 1836 tillike

forvalter og fra 1841 foged over Rosendal gods. Med meget gode anbefalinger som en dygtig og i alle henseender velanset mand blev Hiorth 8. oktbr. 1850 utnævnt til *sorenskriver* i Ytre Sogn, befordredes 2. juli 1864 til *notarius publ.* i Bergen og 12. juli 1866 til *by- og raadstuskriver* i Christiansand. En vel begavet, elskværdig og human mand, som var meget avholdt baade som embedsmand og i det private liv. — Medlem av den kgl. kommission ang. sildefiskerierne 1850; stortingsmand fra Søndre Bergenhus 1839.

Gift med den i 1834 avdøde skibsrheder i Aasgaardstrand Nicolaj Endresens enke *Christine Sophie Smith Petersen*, f. 28. juni 1792 i Slagen og død 12. febr. 1875 i Christiansand, datter av sogneprest til Sem *Morten Smith Petersen* og *Antonette Augusta Krog*.

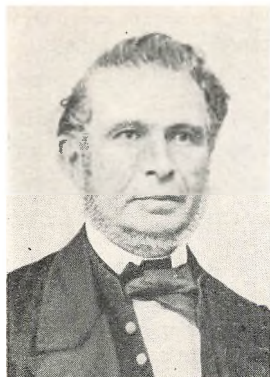
Hoelstad, Herman Olrik. 1807—1866. Underretsprokurator. Underretssaksfører.

Født 21. mars 1807 i Vestby og død 18. aug. 1866 i Vaage, søn av lensmand *Hans Hoelstad* og *Maren Jacobsdatter Skydsjordet*, fik en antagelig præliminær-examen i 1830 og blev examinatus juris 4. juli 1832 med bekvem; for den praktiske prøve 10. juli s. a. fik han temmelig vel. Straks efter blev han fuldmægtig hos sorenskriver Engelsen i Follo, herfra fuldmægtig fra 1. jan. 1837 hos foged Gjerdrum i Aker og Follo og fik 13. juli 1841 amtskonstitution som underretsprokurator under N. M. Bugges sygdom; bosat i Drøbak. Med ætsester for praktisk duelighet, retsind, god konduite og akkuratesse blev han 4. oktbr. 1844 utnævnt til *underretsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Drøbak, tok avsked fra dette embede 11. jan. 1851 og praktiserede siden som *underretssaksfører* i Vaage, hvor han var meget vel anskrevet.

Gift 21. oktbr. 1841 i Drøbak med *Johanne Annette Nordbye*, f. 20. decbr. 1817 s.steds og død 19. mai 1874 i Christiania, datter av lensmand *Johan Nordbye* og *Andrea Jacobsdatter Skydsjordet*. Hans datter Marie Louise blev gift med litteraturhistorikeren Henrik Jæger.

HERMAN HOELSTAD.
Efter fot.

CHRISTIAN HOLM.
Efter fot.

Holm, Christian Lerche Dahl.

1812—1889. Underretsprokurator. Raadstuskriver.

Født 24. jan. 1812 i Bergen og død der 9. mai 1889, søn av kjøbmand *Dankert Krohn Holm* og *Karen Dorothea Dahl*, tok, privat dimittert, ex. artium i 1830, ex. philos. 1831, begge med laud., og blev cand. juris først 26. juni 1838 med haud illaud. og derpaa 4. jan. 1839 med laud.; praktisk prøve 16. jan. 1839 med haud illaud. Fra mars til novbr. 1839 var han amtskonst. underretsprokurator i Søndre Bergenhus, fra 1. jan. 1840 til 28. febr. 1846 edsv. fuldmægtig hos sorenskri-

veren i Nordhordland og en kort tid konst. sorenskriver; utnævntes med attester for duelighet, orden og retskaffenhet og for at være meget velanskrevet i amtet 7. aug. 1847 til *underretsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Vestre Toten. Herfra befordredes han 18. mars 1857 til *sorenskriver* i Øvre Telemarkens østfjeldske sorenskriveri, med bopæl først i Seljord og senere i Sauland, forflyttedes herfra til Nedre Telemarkens sorenskriveri 28. juli 1866, med bopæl paa Gvarv, til Nordhordland 7. febr. 1873, med bopæl i Bergen, og befordredes sluttelig til *raadstuskriver* i Bergen 18. oktbr. 1879. Holm var kjendt for at være en dygtig jurist og en til det ytterste retfærdig dommer, men streng og derfor i visse kredser frygtet. Han var en vel tre alen høi, blond mand, sterkbygget og med svære legemskræfter, musikalsk, med megen humoristisk sans, specielt anlagt for det satiriske vidd, men et utpræget stemningsmenneske, undertiden munter og morsom næsten til løssluppenhet, til andre tider grættten eller heftig. Hans ualmindelig smukke haandskrift var præget av den punktlighet og akkuratess som var ham egen.

Gift 12. jan. 1843 i Bergen med *Caroline Marie Bredal*, f. 24. april 1812 i Bergen og død 29. mars 1892 i Haa prestegaard, datter av skibsfører *Niels Thomas Bredahl* og *Wilhelmine Marie Surman*.

Holm, Ole. 1790—1862. Underretsprokurator. Foged.

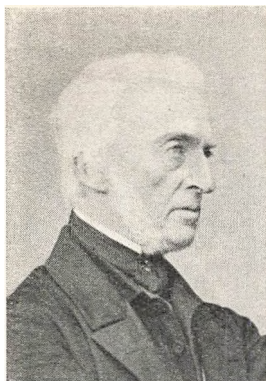
Født 30. jan. 1790 i Værdalen og død 21. juni 1862 i Christiania, søn av *Anfin Olsen Haugsholm* og *Gurine Larsdatter*. I 18 aar nød han opdragelse hos sin pleiefar presten Eiler Hagerup i Værdalen, som i 1807 skaffet ham plads hos fogden Barth i Inderøen, hvor han blev i

10 aar til 1818, i de fire sidste aar som fuldmægtig og da tillike i et aars tid paa amtskontoret, idet Barth var konst. amtmand. Sommeren 1818 drog han til Christiania og blev kort efter ekstraskriver i Finansdep. tet med kopistgage, men fik en langvarig gigtsvakhet, som tvang ham til at opgi denne post. Først 13. mars 1822 blev han examinatus juris med ei ubekvem, — «paa grund av hans totale ukyndighet i statistikken trodde censorerne ikke at kunne tilkjende ham høiere karakter» — men tok examen om igjen 20. decbr. 1822 med bekvem og fik for practicum 31. jan. 1823 karakteren vel, hvorefter han 6. mai 1823 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl paa Frøset i Sparbu. Fra trange kaar strævet han sig frem og vandt under en mere end tyveaarig praxis særdeles agtelse ikke alene for dygtighet og strengt retsind, men tillike for sin elskværdige og blide forekommenhet og for «aldrig at ha vist ubillighet i sin procedure». Han var konst. foged et par aar i Inderøen efter foged Barth, flere ganger beskikket sættdommer og medlem av Sparbu herredstyre i en aarrække fra 1837. Under 10. jan. 1845 blev han utnævnt til *foged* i Ryfylke og tok fra dette embede avsked 8. juni 1858 med anerkjendelse av en pletfri og veltjent virksomhet.

Gift med *Anne Birgitte Bertelsdatter*, døpt 25. decbr. 1802 i Bakke, Strinden, datter av sjømand *Bertel Hansen Holm* og *Maren Lorentz datter*.

Holmboe, Joachim Godsche. 1796—1876. *Underrettsprokurator*. Sorenskriver.

Født 3. mai 1796 paa Ervig i Trondenes og død 14. novbr. 1876 i Borgund, søn av foged *Jens Holmboe* og *Anne Margrethe Irgens*, blev høsten 1813 huslærer for amtmand Hilmar Krohgs barn paa Nøisomhed og fik ved sin fratrædelse i 1817 «det velfortjente vidnesbyrd at han med utmerket flid hadde utført sin tjeneste». Efter i 1818 at ha tat prælminærexamen med rosværdig for alle fag blev han examinatus juris med bekvem 1. septbr. 1819 og fik temmelig vel for den praktiske prøve 17. jan. 1820. Amtsbeskikket 11. jan. 1821 til forstander for Reknes hospital fik han bestall. som saadan 10. mars næstefter, blev prøveprokurator 14. mai 1821 og utnævntes 6. mai 1823 til *underrettsprokurator* i Romsdals amt, med bopæl i Molde. I 1824, 1826 og 1830 var han konst. amtmand i tilsammen to aar, derav otte maaneder paa eget ansvar i 1826. Med meget gode vidnesbyrd om alle forhold blev han 23. mars 1830 utnævnt til *byfoged* og postmester i Molde, et litet bysamfund som dengang var i jevn tilbake-

JOACHIM HOLMBOE.
Efter fot.

gang, og da erfaringen viser, at offentlige saker tiltar med armoden, fik Holmboe stor praxis uten tilsvarende indtægter. I 1835 opgir han disse saaledes: gage som byfoged 40 spd. og uvisse indtægter 250, løn som postmester 102 og som hospitalsforstander 136, tils. med gebyrer 588 spd.; naar herfra trækkes kontoristløn 200 spd., husleie 50, skatter etc. 182, tils. 382, hadde han 206 spd. at leve av! Presten Deinboll i Molde erklærer samtidig at Holmboes økonomiske forfatning var saa daarlig at «denne gudfrygtige, nøisomme, arbeidsomme og retsindige mand, hvis værd som familiefar er vel kjendt i denne kreds, kjæmper med næringsssorger». Endelig lysnet det noget op, da han 22. mars 1837 blev *sorenskriver* i Nordre Søndmør, med bopæl paa Fredsberg ved Aalesund, i hvilket embede han virket med hæder og ære til han 18. febr. 1876 tok avsked.

Gift 11. jan. 1821 i Molde med *Anna Johanna Øvre*, f. 22. mai 1801 s.steds og død 5. mai 1887 i Aalesund, datter av hospitalsforstander *Andreas Blom Øvre* og *Anna Helsing Paus*. Av deres barn var Maren Johanne Holmboe gift med underrettsakfører Elling Vaagaard i Norderhov og Jens Holmboe sakfører paa Hønefoss.

Holmsen, Clemet. 1796—1862. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 9. novbr. 1796 i Sørum og død 30. novbr. 1862 paa «Rolighed» i Eidsvold, søn av proprietær *Kjeld Holmsen* paa Borgen og *Anna Sophie Heyerdahl*, konditionerte fra 1809 i ni aar, derav i de fire sidste som fuldmægtig hos sorenskriveren i Nedre Romerike og drog i 1818 til Christiania for at studere jus. Medens han, fra høsten 1818, arbeidet i Justisdep.tet og der avancerte til kopist, tok han en rosværdig præliminærexamen i 1819, læste jus med advokat Sørenssen og blev examinatus juris med bekvem 15. mars 1822; for den praktiske prøve 25. mars s. a. fik han vel. Med særdeles hædrende vidnesbyrd blev han 2. oktbr. 1824 utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Sørum, hvor han paa forhaand hadde mange forbindelser og hvor baade sorenskriver og amtmand gjerne saa en ny prokurator anbragt, da der dengang paa Romerike var liten retshjelp at faa og folk derfor blev henvist til

idelige byreiser til tids- og pengetap. Ved første leilighet søkte Holmsen imidlertid befordring i Justisdep.tet, blev her utnævnt 11. jan. 1826 til *kgl. fuldmægtig* og 11. aug. 1831 til *byraacheff* og befordredes sluttelig 3. april 1849 til *sorenskriver* i Eidsvold. Fra dette embede fik han efter ansøgning avsked 12. aug. 1862 og døde fire maaneder senere.

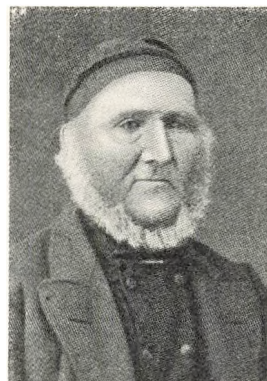
Gift 23. aug. 1830 i Sørum med *Nicoline Caroline Nilson*, f. 23. aug. 1807 s.steds og død 24. jan. 1854 i Eidsvold, datter av sorenskriver justisraad *Nils Nilson* og *Karen Lemmich Dorph*. Av barnene blev *Anna Holmsen* gift med sakkfører, senere statsminister *Jacob Stang*, *Nils Holmsen* byraacheff, *Kjeld Holmsen* *kgl. fuldmægtig*, *Paul Holmsen* sakkfører, senere politiadjutant i Christiania, *Carl Holmsen* sakkfører og *Caroline Holmsen* gift med sorenskriver *Albert Blix*.

C. HOLMSEN.
Efter fot.

Holst, Christian. 1797—1892. Underretsprokurator.

Født 10. novbr. 1797 i Alstahaug og død 5. oktbr. 1892 paa Sømnaes i Vik (Brønnøy), søn av sorenskriver i Helgeland *Alexander Hansen Holst* og *Anne Marie Bech*, fik en rosværdig prælexamen i 1819 og blev examnatus juris med bekvem 20. decbr. 1822 og fik vel for den praktiske prøve 31. jan. 1823. Derefter var han fuldmægtig hos sin far til han 8. decbr. 1829 utnævntes til *underretsprokurator* i Finmarkens amt, hvilken post han dog ikke tiltraadte, idet han ved sin fars avsked fra embedet fra 1. jan. 1830 blev konstituert sorenskriver i Helgeland og derpaa blev forflyttet 21. decbr. 1832 som underretsprokurator til Christians amt. Dels ved sygdom og dels paa grund av restanceopgjøret fra sin fars tid og boets avvikling efter dennes død 1. aug. 1831 kom han heller ikke til at tiltræde denne stilling, idet han efter faderen var tilfaldt en del jordeiendommer i Nordland og tillike ønsket at forbli i sin familiekreds i Brønnøy, hvorfor han efter ansøgning erholdt avsked fra embedet 14. januar 1837. Under 10. novbr. 1842 lot han sig atter utnævne til under-

CHR. HOLST.
Efter fot.

retsprokurator og nu i Nordlands amt, hvor han siden praktiserte fra sin gaard Sømnaes i Vik annex til Brønnøy, men dog væsentlig var optat med sit gaardsbruk, som han forstod at drive paa utmerket maate. Ved sin død i 1892 var han med sine 95 aar landets ældste jurist og embedsmand; «en ved ædelt sind, human tænkemaate og venlig imøtekommenhet utmerket mand, som like til de sidste leveaar hadde bevaret sin legemskraft og aandsfriskhet».

Gift 1. gang med *Marie Eriksdatter Lund*, døpt. 11. jan. 1813 i Brønnøy og død der 11. juni 1837, datter av handelsmand *Erik Lund* og *Kirsten Lind Knoph*.

Gift 2. gang 24. septbr. 1838 i Velfjorden med *Anna Thomasine Knoff*, f. 5. septbr. 1812 s.steds og død 10. juni 1892 i Brønnøy, datter av proprietær *Thomas Hans Henrik Knoff* paa Stor-Hegge og *Anna Susanna Ørfeldt*.

Holst, Hans. 1794—1878. Underrettsprokurator. Foged.

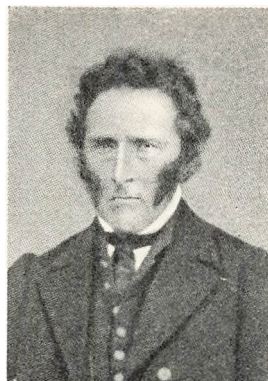
Født 22. aug. 1794 i Alstahaug og død 10. oktbr. 1878 i Bodin, søn av sorenskriver *Alexander Holst* og *Anne Marie Bech*, fik en rosværdig prælex. i 1816, blev examinatus juris 13. febr. 1818 med bekvem for den theoretiske og 21. febr. s. a. temmelig vel for den praktiske prøve og kort efter konst. sorenskriver i Helgeland under sin fars ophold ved Stortinget i 1818. I 1822 blev han faren adjungert i embedet og fungerte til han i 1829 for sykелighet efter anstrengende sjøreiser med kuldseiling og haard medfart maatte søke lægebehandling og rekreation i Christiania. Efter et fireaarigt ophold her kom han sig nogenlunde og blev av amtmanden i Nordland konstituert som prokurator til utførelse av saavel civile som offentlige saker og til at assistere sorenskriveren i Helgeland i dennes embedsforretninger. Under 25. oktbr. 1837 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Nordlands amt og tok ophold paa Offersø i Tjøtta, en gaard han overtok efter sin far, men som kort efter brændte ned med alt, som deri fandtes, bl. a. ogsaa biskop Krogs bibliotek, som der var bragt i forvaring. Holst opførte nye hus paa en tidligere ubebygget del av eiendommen og bodde her til han 14. juli 1842 blev utnævnt til *foged* i Salten. Efter sin far og svigerfar hadde han arvet flere gaarder i Brønnøy, som han efterhaanden solgte til bygslerne, og i 1855 blev ogsaa Offersø solgt til utparcellering. Som foged bodde han paa Kvalvaag i Bodin, hvor han tok avsked fra embedet 18. decbr. 1869; han flyttet da til Rønvik i Bodin, hvor han hadde bebygget en liten eiendom, og her døde han i 1878. — Holst var en

meget dygtig og avholdt embedsmand med mange interesser. Særlig ivret han for jordbruket og utgav i 1829 en «Juridisk Haandbog for den norske Landalmue», som siden er kommet i mange oplag; i samme aar utgav han ogsaa «Lovgivningen ang. Tyendvæsenet i Norges Byer». I flere aar var han kasserer for Nordlands Medicinalfond og valgtes i 1848 til 2. stortingsrepræsentant for amtet. Rask og uforfærdet før han med sin «husbaat» paa mangan haard embedsreise mellem Helgeland og Ofoten og nyttet i magsveir tiden til kontorarbeide i sin lille agterkahyt. Likesaa djærv og tryg han var paa sjøen, like saa ængstelig var han paa landeveien, og den 5-kvart mils vei han jevnlig maatte kjøre fra Kvalvaag til Bodø, hvor han fungerte som byfoged, var ham immervæk en skræk. Ved sin fra-træden fra fogedembedet blev han komplimentert av høie og lave.

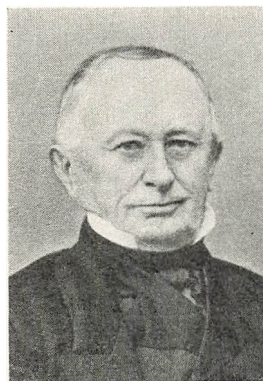
Gift 23. aug. 1832 i Herøy med *Johanna Severine Brodtkorb Walnum*, f. 14. juli 1807 paa Nord-Herøy og død 12. aug. 1901 i Bodø, datter av proprietær *Jonas Greger Walnum* og *Else Marie Hersleb*. Av deres barn blev Marie gift med saksfører i Bodø Nils Engelbregt Boye.

Holst, Jan. 1799–1868. Underrettsprokurator.

Født 16. mai 1799 i Holmestrand og død 12. septbr. 1868 s.steds, søn av skibsreder *Frantz Caspar Holst* og *Else Cathrine Backer*, tok en rosværdig prælexamen 1821 og blev examinatus juris med bekvem 11. juli 1823; for den praktiske prøve 10. mars 1826 fik han vel. Fra høsten 1823 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Bamle i tre aar, var fra jan. 1827 i to maaneder konst. sorenskriver i Nordre Jarlsberg og blev med særdeles anbefalende attester for duelighet, nøiagtighet og retskaffen vandel utnævnt 20. septbr. 1828 til *underrettsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt; hertil føiedes ved resol. av 11. oktbr. 1832 tillike Jarlsbergs overbirkeret. Han hadde sin bopæl

HANS HOLST.
Efter fot.

JAN HOLST.
Efter fot.

i Holmestrand og praktiserte til sin død, ikke altid uten bistand av familien til dækning av smaa kassemengler.

Gift 1. gang 10. april 1830 paa Bragernes med *Anne Cathrine Blom*, f. 8. april 1807 i Hurum og død 14. oktbr. 1842 i Holmestrand, datter av amtmand *Gustav Peter Blom* og 1. hustru *Anne Cathrine Müller*.

Gift 2. gang 6. mai 1843 i Holmestrand med *Fredrikke Juliane Blom*, f. 6. mai 1811 i Vaale og død 2. jan. 1873 i Drammen, fuld-søster av foregaaende. Av hans barn var sønnen *Gustav Blom Holst* sakfører paa Kongsberg.

Homan, Peter Jacob. 1816—1868. Overrettsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 44.

Horn, Adolph Denis. 1794—1850. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 9. febr. 1794 i Drøbak og død 14. juni 1850 i Tingvold, Nordmør, søn av sorenskriver, kancelliraad *Erik Horn* og *Marie Adrienne Adolphine Martin*, kom som forældreløs i 1809 i saa yderlig trange kaar at han i lang tid ikke hadde raad til at bruke strømper i støvlerne, forsøkte sig meget motvillig ved handelen, men befandt sig som fisken i vandet, da han fik volontørplass paa advokat J. A. Hielms kontor. I 1819 tok han en rosværdig prælexamen og blev examinatus juris med bekvem 24. oktbr. 1821; for den praktiske prøve 6. novbr. s. a. fik han vel. Fra 7. mars 1822 var han fuldmægtig og fra 4. april næstefter edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Irgens i Indre Sogn og bestyrte i de følgende tre aar næsten uavbrudt dette embede under sorenskriverens stadige sygdom. Fra denne virksomhet fik han utmerkede vidnesbyrd om dygtighet og uegenlytlig fremfærd og utnævntes 27. aug. 1825 til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Mandal. Som saadan førte han i 1826 aktoratet i den vidtløftige og indviklede sak mot den uværdige sogneprest Dyrborg i Hægebostad, som blev fradømt embedet, og fik i det hele en god praxis, «en saare dannet ung mand», som han var, «av høistagtværdig karakter og de reneste sæder». Under 6. mars 1830 blev han befordret til *overrettsprokurator* i Christiansand, erhvervet sig megen anseelse som en dygtig, raptænkt, noget vel rapt talende, expedit jurist og utnævntes 30. decbr. 1843 til *sorenskriver* i Nordmør, hvilket embede han indehadde til sin død. En

meget smuk mand, med sort krøllet haar, gnistrende øine og livlige bevægelser. — Som stortingssuppleant for Christiansand møtte han paa tingene i 1836, 1837 og som valgt repræsentant i 1842. I «Christiansands Adr. Contors Efterretn.» skrev han i 1834, 1835 og 1838 en del polemiske artikler om skatteligningen og førte i 1837 en polemik med byfoged, tidligere høiesteretsadvokat Thesen.

Gift 26. septbr. 1828 i Lyngdal med *Marie Louise Cathrine Barth*, f. 17. juni 1810 s.steds og død 3. mars 1887 i Christiania, datter av prokurator, senest sorenskriver i Moss *Ulrik Frederik Jonstrup Barth* og *Johanne Elene Cathrine Røyem*. Blandt deres barn var den

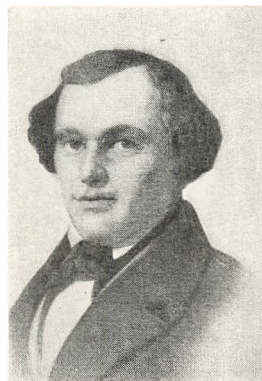

ADOLPH HORN.
Efter maleri.

bekjendte garnisons-

Horneman, Robert Nicolai. 1815—1889. Underrettsprokurator. Justitiarius.

Født 17. mars 1815 i Kragerø og død 5. mai 1889 i Trondhjem, søn av byfoged, senere assessor *Christian Hersleb Horneman* og *Fredrikke Horneman*, tok, dimittert fra sin fødebys Kathedralskole, ex. artium i 1832 og ex philos. 1833 og blev cand. juris 27. juni 1838, alt med laud.; for den praktiske prøve 30. juli 1838 fik han haud illaud., men tok den om igjen 13. jan. 1841 med laud. Fra jan. til aug. 1839 var han konst. assessor i Trondhjems stiftsoverret, fra jan. 1840 til høsten 1841 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg, studerte retsvidenskap ved Berlins universitet vinteren 1841—42 og tilbragte sidste halvdel av 1842 paa reiser i Tyskland, Schweiz og Italien. Fra jan. 1843 opholdt han sig i Paris i fem maaneder, resten av aaret i England og vinteren 1844—45 atter ved Berlins universitet. Den 10. jan. 1845 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Nedenes, med bopæl i Risør, hvor han erhvervet stor sympathi og valgtes til stortingsmand 1848. Under 10. decbr. 1850 tok han avsked fra dette embede og autoriseres samtidig som *underretssakfører*; han flyttet da til Reinskloster i Rissen, som

R. N. HORNEMAN.
Efter maleri

han kjøpte av sin far og hvor han siden bodde til han 6. mai 1861 blev utnævnt til *assessor* i Trondhjems stiftsoverret, i hvilken han 31. juli 1869 befordredes til *justitiarius*. I Trondhjem bodde han i sin statelige gaard «Hornemansgaarden» og avgik her ved døden i 1889. Ridder av St. Olavs orden 19. juli 1873 for førstjenstfuld embedsvirksomhet; medlem 3. april 1862 av Videnskaps-selskapet i Trondhjem, i hvis styre han sat fra 11. mars 1867 til 10. juni 1874.

Gift 18. febr. 1851 i Larvik med *Marie Augusta Hofgaard*, f. 14. aug. 1828 i Christiania og død her 1. mai 1923, datter av toldkasserer *Ambrosius Hofgaard* og 2. hustru *Helene Andrine Berg*.

GEORG HOUGE.
Tegn. efter fot.

Houge, Georg Høyer. 1803–1879.

Underrettsprokurator. Raadmand.

Født 10. oktbr. 1803 i Bergen og død der 18. jan. 1879, søn av student og klokker ved Hospitalskirken *Gunnar Houge* og *Maren Malene Myhre*, blev i aug. 1813 antat som gratist i Bergens kathedralskole og fik i 1818 den Tankske præmie for flid og sædelighet. I 1819 til 1824 arbeidet han paa Bergens stifts-kontor, tok en antagelig præl.-examen i 1824 og var fra 1. septbr. s. a. til 30 april 1828 kopist i Finansdep.tet. Den 15. decbr. 1827 blev han *examinatus juris* med bekvem og fik vel for den praktiske prøve 10. juli 1832.

Fra 22. mai 1828 var han konst. fuldmægtig ved Bergens stiftskontor, fra 1832 til 1841 konst. skattefoged i Bergen og blev 25. aug. 1841 med gode anbefalinger fra alle hold, specielt for at føre en god procedure, utnævnt til *underrettsprokurator* i Søndre Bergenhus amt og Bergens by, hvor han siden hadde en ganske god praxis. Fra 1. jan. til 31. juli 1846 var han konst. raadmand i Bergen, blev befordret til *overrettsprokurator* s.steds 30. mars 1848 og utnævntes til 1. raadmand 25. jan. 1853. I 1842 var han byens ordfører og i 1848 viceordfører. Han døde i embedet som en meget anset, praktisk dygtig og behagelig mand.

Gift 30. mai 1836 i Bergen med *Jacoba Blaauw Lieske*, f. 22. novbr. 1814 s.steds og død der 5. febr. 1896, datter av kjøbmand *Johan Nicolaj Lieske* og *Maria Blaauw*.

Hvoslef, Jacob Lerche. 1793–1861. Underretsprokurator.

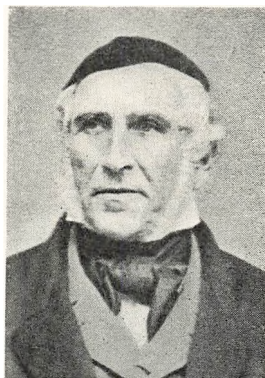
Født 1. novbr. 1793 i Slagen og død 28. septbr. 1861 i Tønsberg, søn av bokholder ved Vallø saltverk *Johan Christian Hvoslef* og *Kirsten Lerche*, fik en antagelig præliminærexamen i 1821, blev exami-natus juris med bekvem 16. juli 1823 og tok den praktiske prøve 20. aug. 1823 med vel. Fra 1813 var han først kontorist hos sorenskriveren i Eker, Modum og Sigdal og derpaa i syv aar fungerende bokholder, skifte- og auktionsforvalter ved Vallø saltverk under farens svakhed. Efter examen var han i tre aar edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Tune og Vembe og bestyrte Rakkestad sorenskriveri paa eget ansvar i otte maaneder av 1827. Med gode anbefalinger fra alle hold blev han 20. septbr. 1828 utnævnt til *underretsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl paa Fredrikshald, hvor han praktiserte til han med kgl. tilladelse av 17. juni 1833 ved bytte med prokurator B. N. Knap flyttet til Fredrikstad. Sine sidste leveaar tilbragte han i Tønsberg. Han var ugift og velstaende.

Hybert, Johan Malthe. 1797–1870.

Underretsprokurator.

Født 21. mai 1797 i Christiansand og død 14. decbr. 1870 i Mandal, søn av guldsmed *Gottfried Engelhart Hybert* og *Anna Margrethe Malthe*, arbeidet efter endt skolegang i nogen aar ved embedskontorer i fødebyen, tok her i 1816 privatmanuduktion i de juridiske fag, fik en antagelig prælexamen i 1817 og blev exami-natus juris først 9. juni 1820 med ei ubekvem og derpaa 20. mars 1822 med bekvem; for den praktiske prøve 23. april 1824 fik han temmelig vel. Han fik i 1822 en volontørpost hos høiesteretsadvokat Aars, kom i 1824 som edsv. fuldmægtig til foged Malthe i Øvre Romerike og derpaa til fogden i Mandal. Med gode anbefalinger for duelighet og retskaf-fenhet blev han 6. oktbr. 1827 utnævnt til *underretsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Mandal, hvor han siden prak-tiserte.

Gift 2. novbr. 1828 i Mandal med *Sophie Margrethe Knutzen*, døpt 22. aug. 1799 i Mandal og død 8. aug. 1838 sammesteds, datter av konsul *Mathias Christian Knutzen* og *Mary Ainsley*.

JOHAN HYBERT.
Efter fot.

Hygen, Hans Frederik. 1807—1897.

Underrettsprokurator.

H. F. HYGEN.
Efter fot.

Født 4. novbr. 1807 paa Melland i Strøm og død 8. aug. 1897 i Norderhov, søn av forvalter ved Odals verk *Bernt Mathias Hygen* og *Helle Christine Stampe*, var en tid i boktrykkerlære i Christiania, tok en antagelig præliminær-examen 1824, blev examinatus juris 15. decbr. 1827 med bekvem og fik vel for den praktiske prøve 29. juli 1829. Efter i flere aar at ha levet som en dygtig og meget søkt juridisk manuduktør i hovedstaden og samtidig fra 1829 som fuldmægtig hos regjeringsadvokat Lasson, blev han i 1834 edsv.

fuldmægtig hos sorenskriveren i Solør og utnævntes 18. mai 1836 til *underrettsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl i Norderhov. Hygen erhvervet sig et meget anset navn som skarpsindig prokurator og fik en betydelig praxis, grundig og indsigtfuld som han var ikke mindst i den landboforholdene vedkommende juridiske materie. Særlig paa dette felt besad han omfattende viden og betragtedes som autoritet inden sin stand. Ved delingen av Ringerike og Hallingdals fogderi i 1856 var Hygen konst. foged, og det blev almindelig beklaget at han blev forbigaaet ved besættelsen av Ringerikes fogedembede. Hygen nød som den mest gennemførte ordensmand den ubetingede tillid hvad enten det gjaldt pengeaffærer eller praxis. Det blev ogsaa sagt til ham ved 50-aars jubileet i 1886 «at Ringerike gjorde de ord til sine som engang var uttalt av en gammel kommunemand, da herredstyret stod foran et vanskeligt spørsmål: vi spør Hygen — han har aldrig narret os». Ved jubileet overrakte amtmand Vogt ham en kostbar gave i guld fra sig og 30 jurister, og en deputation fra Ringerikes befolkning bragte ham et sølvservice. Med usvækket aandskraft fortsatte han sin praxis like til faa aar før sin død. Han indehadde efterhaanden omtrent alle kommunale hverv i Norderhov, var formandskapets ordfører i 1846 og 1847, men frabad sig da gjenvalg, dels av hensyn til sin praxis og dels fordi han fandt det usmakelig at kommunen ved at vælge jurister til denne stilling gratis skulde tilsnike sig den juridiske bistand, som dengang trængtes mere end nu. Da den gamle herre hadde lukket sine øine i 1897 var dermed den sidste av de praktiserende, embedsmæssig utnævnte prokuratorer vandret bort. For den yngre slekt stod Hygen ved sin avmaalte høflige fremtræden, sin store hensynsfuldhet

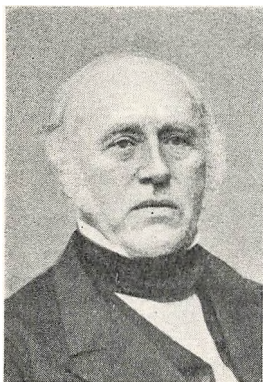
i omtalen av alle mennesker og sin ubestridelige upartiskhet, parret med den gamle dannelses venlige forekommenhet, som en utpræget repræsentant for en svunden tid og type paa en klasse mennesker som nutiden med sin partisyke og sine hensynsløse motsætninger ikke mere synes at kunne frembringe. Han besad et aapent øie for naturens skjønhed, var ivrig jæger og friluftsmænd og førte et nøgternt og nøisomt liv. Han har æren for, sammen med sine sønner Bernt og Bernitz Hygen, at ha opdrættet den utmerkede harehundrace, som efter dem har faat navnet «Hygenhunden». Ved en række artikler i «Morgenbl.» gav han i sin tid støtet til oprettelsen av «Centralforeningen for Udbredelse av Legemsøvelser og Vaabenbruk».

Gift 9. april 1838 i Gamle Aker med *Alette Sophie Gjerdrum*, f. 15. juli 1815 i Brandval og død 30. juni 1904 i Norderhov, datter av gaardbruker *Ole Johannessen Gjerdrum* og *Anne Simonsdatter*. Deres søn var cand. juris, konst. byraachef *Bernt Johan Gjerdrum Hygen*.

Hygen, Hans Jacob. 1787–1852. Overretsprokurator.

Født 1. febr. 1787 i Vinger og død 12. decbr. 1852 i Ullensaker, søn av gaardbruker *Hans Jacob Hygen* og 2. hustru *Anne Clarine Bernitz*, konditionerte paa Akers sorenskriverkontor, inden han drog til Kjøbenhavn paa studering. Her kom han med under bombardementet, blev puttet ind i studenterkorpset og gjorde vakttjeneste paa voldene. Den 20. april 1808 blev han examinatus juris med bekvem og for den praktiske prøve 28. april s. a. fik han vel. Fra 1809 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Solør og var her i længere tid konstituert i embedet til utgangen av 1811. I 1812 blev han prøveprokurator i Hedemarkens amt og utnævntes 12. jan. 1815 til *overretsprokurator* i Akershus stift med gode anbefalinger som en habil jurist. Hygen var en praktisk særdeles dygtig jurist, som fik stor søkning og tjente gode penge, men da han hadde kjøpt gaarden Tronbøl i Brandval bidrog det indryk og selskabelige liv, som her utfoldet sig, i forbindelse med uheldige økonomiske forhold i familiekredsen til at det gik ut med ham. Han var en nobel og meget godgjørende mand, som ofte procederte gratis for ubemidlede og tillike var avholdt for sit straalende humør: «der blev aldrig nogen moro paa thingene, før Hygen kom». Da han mistet sin eneste søn ved vaadeskud paa jagt henfaldt han i uhjælpeligt mismot, solgte Tronbøl og bosatte sig paa Gjerstad i Ullensaker. Motgang og legemsskrøpeligheet hindret ham i de sidste aar fra embedspraxis.

Gift 11. mai 1811 i Grue med *Alette Marthea Gjerdrum*, døpt 6. mai 1792 s.steds og død i Brandval, datter av klokker *Johannes Gjerdrum* og *Anna Halvorsdtr. Tronbøl*.

H. A. IRGENS.
Efter fot.

Irgens, Henrik Anker. 1805–1871.

Underrettsprokurator. Justissekretær.

Født 12. oktbr. 1805 i Sogndal i Sogn og død 7. mai 1871 i Bergen, søn av Eidsvoldsmannen, sorenskriver *Lars Johannes Irgens* og *Louise Smith*, tok en antagelig prælex. i 1828 og blev examinatus juris 22. decbr. 1830 med bekvem; for den praktiske prøve 12. jan. 1831 fik han temmelig vel. Fra april 1831 var han fuldmægtig og fra høsten s. a. edsvoren hos sorenskriveren i Aker og kom herfra i 1835 i samme egenskap til sorenskriver *Borchsenius* i Øvre Romerike, under hvis stortingsophold han var konstituert i embedet i 1836

og 1837. Han fortsatte derefter som edsvoren til han med gode anbefalinger 14. juli 1841 utnævntes til *underrettsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Skedsmo. Efter 22 aars praxis i dette distrikt blev han omsider 12. septbr. 1863 befordret til *justissekretær* ved Bergens stiftsoverret og døde i dette embede.

Gift 15. mars 1833 i Christiania med *Sophie Catharine von Schlanbusch*, f. 6. septbr. 1804 i Skien og død 21. mars 1881 i Bergen, datter av by- og raadstuskriver *Frederik Leegaard von Schlanbusch* og *Birgitte Marie Eydorff*.

Isaachsen, Daniel Peter Christian. 1802–1882. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 16. januar 1802 i Christiansand og død 23. mars 1882 i Oddernes, søn av kjøbmand, konsul *Isaach Isaachsen* og *Hedvig Christiane Hansen*, tok, dimittert fra Trondhjems kathedralskole, ex. artium med haud illaud. 1819, ex. philos. med laud. i 1820 og blev cand. juris 17. decbr. 1824 med haud illaud.; for den praktiske prøve 1. septbr. 1828 fik han samme karakter. Straks efter blev han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Lyngdal og administrerte jevnlig i

dennes forfald saavel justis- som andre ting- saker; en tid var han konst. justissekretær ved Christiansands overret og assisterte i et aars tid overretsprokurator Hielm i dennes forretning. Da han med gode anbefalinger i 1829 søkte prokuratorembede i distriktet, erklærte amtmanden at der paa forhaand var 5 prokuratorer i stiftsstadene foruten 2 i Mandal og 2 i Farsund, som alle hadde adgang til at procedere i amtet, hvorfor utkommet var tarvelig nok. Departementet indstillet derfor ansøkingen til avslag, men regjeringen utnævnte ham 6. mars 1830 til *underretsprø- kurator* i Lister og Mandal amt. Med kontor i

D. P. C. ISAACHSEN.
Efter fot.

Christiansand bosatte han sig paa eiendomsgaarden Kjos i Oddernes. Under 18. septbr. 1852 blev han *sorenskriver* i Sætersdalen og tok avsked fra dette embede 21. jan. 1867. — Frihetsluftningen fra den franske revolution hadde med behag været indaandet i forældrehjemmet, og faren hadde tidlig overført paa sin søn Daniel meget av det frisind og trang til uavhengighet, som utviklet ham til en viljesterk og selvstændig karakter, med en viss foragt for autoritetsgiven vedtægt. Han besad dertil et ubetaleligt humør, som i forbindelse med et betydeligt fortællertalent gjorde ham til en ypperlig og vittig causeur, og særlig gav han sine beretninger og historier fra praxis og tingfærder i en godmodig form og med et smittende lune som aldrig forfeilet sin uimotstaaelige virkning. Han moret sig ofte med at karrikere sig selv og sin nonchalante paaklædning: rundtrøie med «forstknapper» og en gammel uniformshue; hat og frak iførte han sig kun paa byturer. Paa sin gaard Kjos ivret han som dygtig snekker, holdt fuldt verksted og forarbeidet endnu i syttiarsalderen en liten firehjuls vogn til eget bruk, idet en nævedygtig søn bistod med smedarbeidet. Hans private værelse var et høist eiendommelig domæne, præget av spartansk pensonlige bekvemheter, men gjennomført praktisk. Under det lave bjælketak hadde han paa spikere hængende sine remedier, som den høivokste mand med lethet naaet op til. Han var meget musikalsk og levet i et meget lykkelig ægteskap.

Gift 2. mai 1833 i Mandal med *Cecilie Marie Watne*, f. 12. juli 1811 i Mandal og død 19. mars 1895 i Oddernes, datter av handelsmand, konsul *Tobias Watne* paa Malmø og *Kirstine Dorothea Collin*.

J. F. JEBE.

Jebe, Johan Frederik. 1792–1839.

Underrettsprokurator.

Født 1. juli 1792 paa Langeland i Vinger og død der 6. april 1839, søn av regimentskirurg *Werner Gabriel Jebe* og *Lorentze Floriana Robsahm*, gjorde fra 1806 kontortjeneste hos auditøren paa Kongsvinger og konditionerte fra aug. 1811 til novbr. 1814 hos sorenskriveren i Solør og Odalen, Mathias Stabell. Han laa derefter ved Universitetet, fik en antagelig præliminær-examen i 1816 og blev examinatus juris med bekvem 4. aug. 1817; for practicum 28. aug s. a. fik han vel.

Under 3. oktbr. 1817 fik han amtsbevilling

som prøveprokurator i Hedemarken og ventet efter det forløbne to-aar at faa indvilget sin ansøgning om prokurorembede i amtet. Ved høieste resol. av 1. oktbr. 1819 blev imidlertid bestemt at hermed skulde foreløbig bero, da Jebe hadde været saa uheldig at komme op i en injurieproces med kvartermester og auditor Preus, av hvem han trodde sig fornærmet og derfor berettiget til retorsion. Den 6. oktbr. 1818 forfulgte han Preus gennem Kongsvinger gater med de ærerørige skjeldsord at han var «en ussel, nederdrægtig skurk, ja en stor skurk». Preus anla proces, Jebe fik beneficium paupertatis til sakens utførelse og hans prøvebevilling blev prolongert 14. oktbr. 1819. Ved dom av 29. septbr. 1819 blev ytringerne mortificert og Jebe ilagt en bod paa 50 spd., medens omkostningerne blev hævet; han appellerte dommen, men ved Stiftsoverretten 30. septbr. 1822 blev den stadfæstet. Ved foged Høeghs død i 1822 — han omkom ved Grue kirkes brand 26. mai — blev Jebe konstituert foged i Solør og Odalen, og bestyrte dette embede i 11 maaneder. Fra alle hold berømmes han som en utmerket retskaffen og duelig mand, med ganske særlige anlæg for saksførselen, og under 1. juli 1824 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Hedemarkens amt, med bopæl paa Svenhaug, senere paa Langeland i Vinger. Som saadan fik han god praxis og var meget velanskrevet i distriktet. Han døde som konst. foged. Fra 1828 var han bankadvokatens kommissionær for Solør og Odalen og stillet som saadan kaution for 400 spd.

Gift 1. gang 22. oktbr. 1823 i Grue prestegaard med *Helene Nicoline Høegh*, f. 2. mars 1802 paa Strudshavn, Askøen, og død 30. aug. 1824 i Grue, datter av foged *Dines Guldberg Høegh* og 1. hustru *Susanne Louise Riis*.

Gift 2. gang 23. juni 1828 i Høland med *Juliane Caroline Heyerdahl*, f. 16. aug. 1807 s.steds og død 1. mai 1869 i Christiania, datter av oberstløjtnant *Haagen Heyerdahl* og *Oline Elisabeth Gill*.

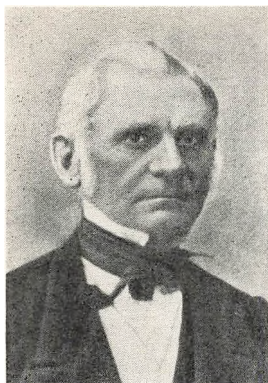
Jordhøy, Jørgen Peter. 1796—1873. Underrettsprokurator.

Født 19. decbr. 1796 i Lesje og død 22. mars 1873 i Frøenen, søn av sogneprest *Peder Alstrup Jordhøy* og *Sophie Amalie Nielsdtr. Brandt*, blev handelsbetjent og tok i 1822 kjøbmandsexamen i Christiania, gik over til juridisk studium, fik en rosværdig præloex. i 1823 og blev examinatus juris med bekvem 11. septbr. 1826; for den praktiske prøve 20. septbr. s. a. fik han temmelig vel. Hans manuskriptør, byraachef, senere byfoged i Stavanger H. O. Christensen gav ham den attest at han var et godt hode og besad gode juridiske kundskaper, og gaardeier Søvig hadde intet at utsætte paa hans forhold som leieboer. Efter examen var han fuldmægtig hos prokurator Delphin og fra septbr. 1827 hos fogden i Østerdalen, hvor han en tid ogsaa var konstituert i embedet. Begge erklærte sig meget tilfredse med ham baade som duelig jurist og som bra mand i sin vandel. Fra 1831 slog han sig ned i Christiania, optat med literære arbeider, og 31. jan. 1832 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Romsdalen, med bopæl i Akerø. Kort efter gjorde hans optræden samlivet umulig for hans hustru, og i de følgende aar førte han et lidet tiltalende levnet. Han viste efterhvert en brutalitet som i sine utrolige utslag likefrem grænset ind paa det abnorme. I 1856 blev han sat under tiltale for mishandling av sin konkubine, og ved sætters dommers dom fik han 88 dager paa sedvanlig fangekost, hvad Overretten forhøiet til 96 dager, og av Høiesteret blev han 30. septbr. 1857 dømt fra embedet og ilagt alle sakens omkostninger. Siden levet han i trange kaar i Vaagø, Frøenen, og døde her paa gaarden Sylte som fattiglem.

I 1831 utgav Jordhøy «Forsøg til en juridisk Haandbog for norske ulovkyndige Kjøbstædsindvaanere, i Særdeleshed Kjøbstædsborgere», i 1832 «Den norske Lensmands vigtigste Pligter og Rettigheder», som siden kom i ny utgave og flere oplag, og i s. a. «Den norske Præsts vigtigste Embedspligter». Han var «redaktør» av «Despoten eller den offentlige Myndigheds Misbrug i Norge. Et Blad formentlig for Ret og Sandhed», I. 1846 (Molde),

Gift 16. oktbr. 1826 i Christiania med *Fortuna Johanne Christiane Berger*, f. 24. juni 1804 s.steds; skilt 1833; datter av buntmaker *Christian Gottlob Berger* og *Elisabeth Sophie Christiansdtr. Jørgensen*.

F. C. JUELL.
Efter fot.

Juell, Frederik Christian. 1804—

1881. Underretssakfører.

Døpt 4. april 1804 i Flatdal og død 15. novbr. 1881 i Aker, søn av sorenskriver *Ole Juell* og *Caroline Cathrine Bremer*, tok en ros-værdig prælexamen i 1825 og blev exam-natus juris 6. juli 1826 med bekvem; for den praktiske prøve 20. septbr. s. a. fik han vel. Fra jan. 1827 var han fast kopist i Kirkedep-tet og manuducerte 3 til 4 timer daglig stude-rende saavel til norsk som til latinsk juridisk examen. Fra jan. 1832 var han konst. kgl. fuldmægtig i samme departement, hvor avan-cementsforholdene paa denne tid var saa be-drøvelige, fordi der ved vakancer stadig blev indtat folk utenfra, at han blev gaaende i denne stilling i seks aar, tiltrods for utmerkede atter-ster for «juridisk kundskap, duelighet i expeditions- og revisions-forretninger, flid og godt moralsk forhold». Fra 1827 til 1836 var han samtidig og efterhaanden med fast engagement «assisterende sak-fører ved skriftlig procedure» hos advokat Arntzen og overrets-prokuratorerne David Vogt og John Randklev og fik av disse attest for «mere end almindelig flid, orden, tænk-somhet, praktisk duelighet og theoretisk indsigt». Under 26. april 1838 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Bergenhus amt, med bopæl paa Stedje i Sogndal. Her varet det ikke længe før han og hans kollega proku-rator Jonas Lund kom i makkerskap til sorenskriveren, Johan Henrik Cappelen i Fresvik, hvis raaflotte levevis og overmodige utskeielser førte til voldsomme forgaaelser og de frækkeste bedragerier. Medens denne forbryder undgik en vanærende dom ved at ta en tur til Bergen og der avgaa ved døden i 1850, blev Juell som hans haand-gangne mand tat ved vingebeinet og ved dom av 4. oktbr. 1851 avsatt fra embede og fradømt ret til nogensinde at beklæde noget saadant, ombud eller bestilling. Han kom siden til Østlandet, var 1855 til 1868 bosatt paa sin gaard Sæter i Vinger og drev da trælast-forretninger paa Namdalen i forening med Thomas Schøyen paa Kirkenær i Grue. Senere bodde han paa gaarden Løkeberg i Vestre Aker.

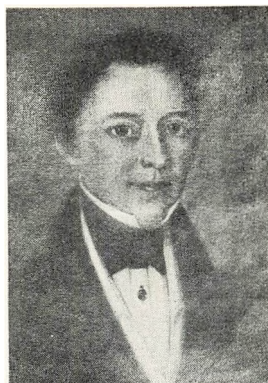
Gift 12. aug. 1831 i Christiania med *Aminda Gottliebine Collett Ramm*, f. 12. jan. 1811 i Furnes og død 30. decbr. 1894 i Chri-stiania, datter av major *Johan Frederik Ramm* og *Anne Marie Bull*. Av barnene blev Minda Ramm Juell gift med grosserer, cand. juris Carl Gulbranson.

Juell, Hans Lemmich. 1795–1868.

Underrettsprokurator.

Født 31. jan. 1795 paa Moss og død der 26. septbr. 1868, foregaaendes bror, gjorde like fra barneaarene kontortjeneste hos faren, fik en antagelig prælexamen i 1820 og blev exami-
natus juris 14. juli 1823 med ei ubekvem og 7. juli 1824 med bekvem; for practicum 16. juli 1824, 17. mars 1825 og fremdeles 20. decbr. 1826 fik han hver gang temmelig vel, og op-
naaet først fjerde gang, 16. juni 1827, karakteren vel. Indtil utgangen av 1833 var han fuld-
mægtig hos sin far, fra 1834 hos prokurator Kierulf og ved dennes død 28. juni s. a. amts-
konstituert i embedet; i 1836 og 1837 var han konst. byfoged paa Moss. Det hadde ikke været til at undgaa at han paa en uheldig maate var
blit berørt av sin far, sorenskriver i Øvre Telemarken Ole Juells mis-
lige embedsførsel, men under den kommissionssak, som herav blev føl-
gen (se under prokurator Jørgensen), fremkom intet som berettiget til
anke over Hans Juells forhold. Da han imidlertid frygtet for at det hele
kunde virke uheldig for hans karriere, utbad han sig i 1834 en erklæring
om sit forhold av auditor N. B. Cappelen, som hadde været medlem
av kommissionen, og fik da det meget forbeholdne svar at naar denne
ikke hadde reist nogen tiltale mot ham var det erklæring nok. Fra alle
hold forøvrig mottok Juell utmerkede attester; foged Sahlqvist paa Moss
erklærte saaledes at han hadde utført mange og deriblandt indviklede
og vidtløftige justissaker til største tilfredshet og som konst. prokurator
i amtet vundet tillid og agtelse som en utmerket bra og dygtig mand.
Under 26. april 1838 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Smaa-
lenenes amt, med bopæl paa Moss, og fik ved kgl. resol. av 15. juli
s. a. tilladelse til ogsaa at procedere i Follo sorenskriveris jurisdiktion.

Gift 30. april 1833 paa Moss med *Anne Dorothea Bekkevold*, f. 15. decbr. 1813 s.steds og død 7. septbr. 1889 i Christiania, datter
av kjøbmand *Frederik Bekkevold* og *Helene Margrethe Larsdatter*.
Datteren Olava Caroline Juell blev gift med cand. juris Lorentz Juhl
Vogt, toldinspektør paa Fredrikshald.

HANS JUELL.
Efter maleri.

Jørgensen, Simon. 1796–1836. Underrettsprokurator.

Født 24. juni 1796 i Gjerpen og død 24. mars 1836 i Larvik,
søn av proprietær *Elias Winther Jørgensen [Wesseltoft]* og *Georgia*

S. JØRGENSEN.
Efter maleri.

Rebekka Amalie Molberg, tok, dimittert fra Christiania katedralskole, ex. artium med haud illaud. i 1816, ex. philos. med laud. i 1817 og blev cand. juris med haud illaud. 10. juli 1823; for den praktiske prøve 19. septbr. 1823 fik han non comtemn., men tok den om igjen 13. juli 1825 med haud illaud. Under 5. septbr. 1826 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Larvik, og blev 11. mai 1827 tillike prokurator ved Jarlsberg overbirkeret. I 1828 blev han bankadvokatens kommissionær for Larvik by mot kaution for 400 spd. Jørgensen var en stilfarende, fin og

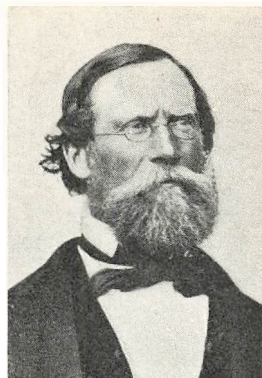
nobel hædersmand, som var meget avholdt, ikke mindst for sin varme hjertede hjelpsomhet. — Da det ved kgl. resol. av 1. septbr. 1829 var befalt anlagt sak mot sorenskriver Ole Juell i Øvre Telemarken for falsk notarialattestation, besvikelser av Statskassens intrader, ulovlig sportulering og ellers for mislig forhold som dommer, skriver, notarius publicus, auktions- og skifteforvalter samt som overformynder blev Jørgensen av Justisdep.tet 5. oktbr. s. a. beskikket til som referent at utføre kommissionssakene. Han gik til denne vidtløftige og alvorlige affære trykket av det dypeste ubehag ved at skulle gripe ind i saa megen selvforskyldt menneskelig ulykke, men ogsaa besjelet av den ærligste vilje til at løse opgaven like meget efter sit strenge retsind som efter sin humane tankegang.

Gift 1828 med *Cathrine Archer*, f. 11. mars 1811 i Perth, Skotland, og død 11. novbr. 1865 i Larvik, datter av konsul *William Archer* og *Julia Walker*.

Jørstad, Simen Arnesen. 1816—1885. Underretsprokurator. Underretssakfører.

Født 6. oktbr. 1816 i Faaberg og død der 8. decbr. 1885, søn av gaardbruker *Arne Christophersen Jørstad* og *Christine Jensdatter Fliflet*, tok, privat dimittert, ex. artium 1834 og ex. philos. 1835, begge med haud illaud., og blev cand. juris 8. juli 1840 med samme karakter, hvorfor han underkastet sig ny examen 14. decbr. 1844 og fik da laud.; for den praktiske prøve 21. juli 1840 fik han non comtemn., men opnaet laud. ved ny prøve 15. decbr. 1844. Fra 9. septbr. 1840 til 13. juli 1843 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Helge-

land og fra 1. aug. 1843 til 30. novbr. s. a. hos sorenskriveren i Mellem Gudbrandsdalen. Med gode anbefalinger for dygtighet og retskaffenhet blev han 31. juli 1846 utnævnt til *underretsprokurator* i Finmarken, med bopæl paa Hammerfest, tok avsked fra dette embede 28. aug. 1851 og flyttet til Faaberg. Her overtok han s. a. gaarden Smestad efter sin værfar og drev siden som gaardbruker. Skjønt han i 1856 hadde faat autorisation som *underretssaksfører*, optok den juridiske praxis ham stadig mindre og sygnet snart ganske hen. Han levet som bonde uten omgang med distriktets embedsmænd. — Jørstad hadde anlæg for mekanik og matematik og var alle dager interessert for disse fag. I 1875 utgav han saaledes «Vinkelens Tredeling ved Passer og Lineal», i 1876 «Circelens Kvadratur» og i 1877 (sammen med broren Christopher Jørstad) «Kubens Fordobling», saa han har ikke veket tilbake for problemerne! Han var en vennsæl mand, politisk interessert og meget musikalsk.

S. A. JØRSTAD.
Efter fot.

Gift 29. mars 1845 i Faaberg med *Ingeborg Fliflet*, f. 13. juli 1819 s.steds og død der 4. aug. 1884, datter av lensmand *Nils Fliflet* og *Mari Gulbrandsdatter*. I kirkeboken kaldes brudgommen «Candidat i Landbrugsyndighet»!

Jørstad, Østen. 1794—1882. Overretsprokurator. Foged.

Født 4. febr. 1794 i Faaberg og død 1. novbr. 1882 i Christiania, søn av gaardbruker *Torsten Thomasen Jørstad* og *Anne Østensdatter Ovren*, konditionerte fra 1811 til 1814 ved Akershus stiftsverret, fik en antagelig prælexamen i 1815 og blev examinatus juris 10. oktbr. 1816 med bekvem; for practicum 23. oktbr. s. a. fik han temmelig vel. Den 5. februar 1817 blev han prøveprokurator i Christians amt, kjøpte i 1818 gaarden Lunde i Gausdal og blev med utmerkede anbefalinger som en duelig, redelig og flittig ung mand 19. april 1819 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift. Han praktiserte fra Gausdal, blev i 1828 bankadvokatens kommissionær for Søndre Gudbrandsdalen, Toten, Vardal og Biri mot kaution for 500 spd., og fungerte fra 1830 som medlem av matrikelkommissionen for Gudbrandsdalens fogderi. Under 16. oktbr. 1841 befordredes han til *foged* i Ytre og Indre Sogn, utnævntes 2. juni 1846 til *skattefoged* og

Ø. JØRSTAD.
Efter maleri.

auktionsforvalter i Drammen og 9. juni 1854 til *foged* i Rakkestad, Heggen og Frøland, fra hvilket embede han med hæder og ære som en overmaade veltjent embedsmand fik afsked 25. april 1874 fra 1. juli s. a. at regne, med pension 700 spd. aarlig. Sine senere aar tilbragte han i Christiania.

Gift 21. decbr. 1819 i Christiania med *Berthe Marie Hansen*, f. 2. septbr. 1796 paa Oust i Bærum og død 24. aug. 1891 i Christiania, datter av gaardbruker paa Oust og Tveter *Hans Haagensen* og *Karen Petersdatter Øverland*. Deres bryllup hadde et romantisk tilsnit, idet bruden, som var «tilsagt» en anden,

blev bortført av Jørstad og viet til ham i Akershus slotskirke; hendes far, som i sit stille sind intet hadde imot byttet av svigersøn, lukket for anledningen sine øine! Parret feiret i 1879 sit diamantbryllup i Christiania.

J. F. KIERULFF.

Kierulff, Johan Frederik. 1788—1834. Underretsprokurator.

Født 20. januar 1788 i Christiansand og død 28. juni 1834 i Fredrikstad, søn av raadmand *Andreas Arntsen Kierulff* og 2. hustru *Karen Cathrine Sanne*, var fra 1802 til 1808 kontorist hos sorenskriveren i Mandal og derefter i to aar ved det kgl. danske Sødefensionskontor i Christiansand. Efter at ha studert jus i 1½ aar under assessor Thorlacius blev han *examinatus juris* 21. juni 1813 ved Københavns universitet med bekvem for den theoretiske og temmelig vel for den praktiske prøve, i 1814 fuldmægtig ved byfogedkontoret

paa Fredrikshald, forestod efterhaanden dette, byskriver og politimesterembederne i denne by og Id og Marker sorenskriveri i omtrent fire aar og var herunder i 1817 og 1818 konst. byfoged. Den 3. juli 1818 blev han prøveprokurator i Smaalenenes amt med bopæl paa Bislingen i Berg og utnævntes 23. mars 1822 til *underretsprokurator* i samme amt. Skjønt han fik de bedste attester for utmerket moral, retskaffenhet og duelighet og klaget over daarlig utkomme,

opnaadde han ikke befordring paa embedsbanen, men forblev ved sin praxis i Fredrikstad til sin død.

Gift 12. april 1821 paa Fredrikshald med *Stinchen Fredrikke Sophie Ross*, f. 6. juli 1792 i Holme ved Mandal og død 25. decbr. 1861 i Fredrikstad, datter av sogneprest *Hans Christian Ross* og *Magdalene Cathrine Edler Meyer*.

M. H. KILDAL.
Efter fot.

Kildal, Michael Heggelund. 1812–

1884. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 29. decbr. 1812 i Borgund og død 26. april 1884 i Ringsaker, søn av sorenskriver *Ole Severin Kildal* og 3. hustru *Karen Friis Wind* og saaledes bror av høiesteretsadvokat P. D. B. W. Kildal, tok, privat dimittert, ex. artium 1830 og ex. philos. 1831, og blev cand. juris 26. juni 1835, alt med haud illaud.; for den praktiske prøve 7. juli s. a. fik han samme karakter. Straks efter kom han for et halvt aar paa kontoret hos sorenskriveren i Søndmør, saa i tre maaneder paa Aker og Follo fogedkontor og utførte her hovedsagelig

de forefaldende justissaker. Den 4. septbr. 1836 tiltraadte han som fuldmægtig ved Nordre Hedemarken sorenskriveri og blev 22. oktbr. næstefter amtsbeskikket edsvoren og arbeidet som saadan til 2. aug. 1841. Utrættelig og flittig, med en for sin alder mere end almindelig saavel theoretisk som praktisk indsigt i lovkyndigheten vandt han i høi grad sine foresattes tillid og yndest, og hadde som referent og politiaktor utført en lang række offentlige saker paa fortrinlig maate, da han med utmerkede anbefalinger utnævntes 8. mai 1841 til *underrettsprokurator* i Bratsberg amt. Da han imidlertid ønsket at fortsætte i det distrikt, hvor han hadde erhvervet sig utstrakt lokalkjendskap, og dertil tilskyndedes saavel av sorenskriver som amtmand, der begge yttret ønske om at beholde ham paa Hedemarken, blev han 16. oktbr. 1841 forflyttet hit og tok bopæl først paa Svenhaug og siden paa Refling i Ringsaker. Efter tyve aars praxis, høit anset og avholdt i distriktet, befordredes han 25. jan. 1862 til *sorenskriver* i Søndre Hedemarken og 22. juni 1863 til *sorenskriver* i Nordre Hedemarken, i hvilket embede han døde som en fortjent dommer og hædret statsborger; «erkjendtlige medborgere» reiste et mindesmerke paa hans grav. — Medlem av Ringsaker herredsstyre, ordfører 1843 til 1847,

medlem av skoglovkomm. 1859, stortingsrepræsentant for Hedemarken 1848, 1854, 1857, 1858; 1859–60, 1865–66 og 1868–69, suppleant 1851; særlig som formand i Justiskom. nr. 2 nedla han et utmerket arbeide. Ridder av St. Olavs orden for fortjenstfuld virksomhet 22. juni 1863.

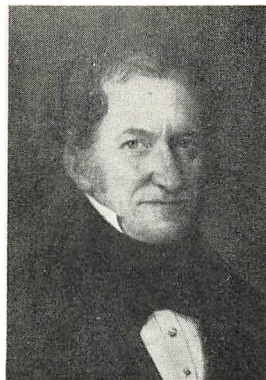
Gift 25. jan. 1843 i Ringsaker med *Eli Hansdatter Refling*, f. 28. april 1815 s.steds og død der 5. decbr. 1910, datter av gaardbruker *Hans Larsen Refling* og *Oline Gudbrandsdatter Bjørnstad*. Ved sit giftermaal blev han eier av gaarden Refling i Ringsaker. Sønnen Hakon Kildal blev advokat, senere foged og sorenskriver i Vardø.

Kildal, Peter Daniel Baade Wind. 1816–1881. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 47.

Kjørboe, Mathias Bille. 1794–1859. Overretsprokurator. Stiftamtmand.

Født 28. april 1794 paa Moss og død 29. oktbr. 1859 i Christianssand, søn av prokurator, senere sorenskriver *Andreas Kjørboe* og *Karen Marie Benedicte Bille*, tok, dimittert fra Christiansands kathe-
dralskole, ex. artium i 1811 og ex. philos. i 1812, begge med haud illaud., og blev cand. juris 14. juni 1815 med haud illaud. for den theoretiske og laud. for den praktiske prøve, alt ved Kjøbenhavns universitet. Han arbeidet derefter i et aar paa sin fars sorenskriver-
kontor i Vestre Robyggelaget og assisterte i nogen tid sin svoger overretsprokurator Isaach Willoch i dennes dengang meget utbredte praxis, blev prøveprokurator i Nedenes 10. juni 1817 og tillike i Lister og Mandal amt 25. aug. s. a., praktiserte fra Christianssand og utnævntes 28. aug. 1819 til *overretsprokurator* i stiftet. Som saadan blev han meget velanskrevet og benyttet; dygtig og expedit, gentil og behagelig i al sin optræden. Fra nytaar 1821 var han konst. sorenskriver i Vestre Robyggelaget under farens sygdom og død og fremdeles i omtrent to aar, og befordredes med utmerkede anbefalinger 19. mars 1829 til 2. assessor i Christiansands overret og 28. juni 1843 til *sorenskriver* i Lyngdal. Under 7. april 1852 blev han utnævnt til *stiftamtmand* i Christianssand og *amtmand* i Lister og Mandal amt, hvilke embeder han tidligere, i aarene 1836 til 1838 flere ganger hadde bestyret som konstituert. — Kjørboe var medlem av komm. 1828 vedk. havarilovgivning og av komm. 1839 til utarbeidelse av lov-
forslag om kirkers og kirkegaarders utvidelse, han var i 1833 til 1839

og 1857 til 1859 dels suppleant dels administrator i Norges Banks afdeling i Christianssand og valgtes til 2. repræsentant for stiftstaden paa Stortinget 1827 og 1828 og til 1. repræsentant i 1830; i 1839 var han repræsentant for Lister og Mandal amt og i 1845 2. suppleant. Medlem 1831 av Videnskapselskapet i Trondhjem; ridder av St. Olavsorden 3. mai 1853 «for statsborgerlig og embedsfortjeneste». Fra Kjørboes haand foreligger Fem-aarsberetningen for Lister og Mandal amt 1851—55 og endel artikler om skattespørsmål; han leverte forøvrig ikke faa anonyme bidrag til forskjellige aviser.

M. B. KJØRBOE.
Efter maleri.

Gift 12. august 1825 i Christianssand med *Sina Simonsen*, f. 19. septbr. 1804 paa Ormestad i Søgne og død 9. mars 1874 i Christianssand, datter av gaardbruker *Jacob Simonsen* og *Mette Marie Nicolaidatter*. Uten barn.

Klenow, Hans Adolph Ludvig. 1789—1834. Overrettsprokurator.

Født 21. aug. 1789 i Odense og død 3. mai 1834 i Larvik, søn av major *Jørgen Christopher v. Klenow* og *Anna From*, blev examinatus juris ved Københavns universitet 15. oktbr. 1811 med bekvem og fik vel for den praktiske prøve 23. oktbr. næstefter. Under 5. mai 1812 blev han amtsbeskikket prøveprokurator i Nedenes amt, med bopæl i Arendal, og fik prolongationsbevilling efter to-aarets utløp. Med sorenskriver Finnes attest for at ha «utmerket sig ved duelighet og nidkjærhet, forenet med kundskap i landets lover» utnævntes han 29. juni 1815 til *overrettsprokurator* og nedsatte sig i Larvik, hvor han blev vel anskrevet. Han hadde en daarlig helbred og døde av tuberkulose.

Gift 24. oktbr. 1813 i Herefoss med *Anne Magdalene Bryn*, døpt 30. oktbr. 1779 paa Kongsberg, datter av overstiger, bergmusikus *Thomas Thomasen Bryn* og *Anne Marie Røste*.

Klingenberg, Olaf Hannibal Sommerfeldt. 1811—1873. Underrettsprokurator. Foged.

Født 17. septbr. 1811 paa Molde og død 10. mars 1873 paa Borten i Flaa, Guldalen, søn av foged *Johan Nicolai Klingenberg* og

O. H. S. KLINGENBERG.
Efter fot.

Benedicte Sommerfeldt, tok, dimittert fra Trondhjem's kathedralskole, ex. artium med laud. i 1831, ex. philos. med haud illaud. i 1832 og blev cand. juris 6 jan. 1837 med haud illaud. saavel for den theoretiske som 18. jan. s. a. for den praktiske prøve. Den 1. mars 1837 begyndte han sin juridiske løpebane som kontorist hos prokurator Bætzmann i Trondhjem, en tjeneste som blev meget kortvarig, idet han allerede 15. juni 1837 fik konstitution som by- og raadstuskriver sammesteds og fungerte som. saadan til 31. mai 1838. Allerede 25. juli 1838 gik han over i en ny konstitution, i Strinden og Selbu foged-

embede og tillike i kobbertiendetjenesten nordenfjelds, hvilke embeder han bestyrte i nær otte aar. Disse midlertidige, men dog langvarige konstitutioner truet ved sit ophør med at sætte ham, som nu hadde stiftet familie, paa en bar bakke, mens det fortrinlige kjendskap, han imidlertid hadde erhvervet til distriktet med billighet skulde berettigge ham til en embedsutnævelse i dette. Han saa selv fremtiden imøte med bekymring, da han hadde maattet overlate alt, hvad han i aarenes løp hadde lagt tilbedste, for at hjelpe en nærstaaende slegtning, og desuten hadde han ydet bidrag til underhold av to brødre i Christiania. Med stiftamtmand Arntzens erklæring at han meget vel kjendte Klingenberg's familieforhold og ham selv som en utmerket rettænkende mand, likesaa akkurat og velbevandret i regnskapsvæsen som duelig og velvillig, utnævntes han 28. mai 1845 til *underrettsprokurator* i Nordre Trondhjem's amt med tilgrænsende amter og tok bopæl i Stenkjær. Herfra befordredes han 6. februar 1858 til *foged* i Guldalen og erhvervet megen anseelse og yndest som en dygtig, omgjængelig og særdeles forekommende embedsmand.

Gift. 10. jan. 1841 i Trondhjem med *Henriette Schönheyder*, f. 25. septbr. 1813 i Leksviken og død 19. juli 1899 i Christiania, datter av sogneprest *Carl Reinholdt Schönheyder* og *Christiane Marie Wittrup*. Av barnene blev *Sverre Olafsson Klingenberg* overrettsaksfører i Trondhjem, *Halfred Olafsson Klingenberg* advokat i Oslo og *Aslaug Olafsdatter Klingenberg* gift med overrettsaksfører paa Voss *Andreas Christian Schanke*.

Knap, Boe Nielsen. 1804—1862.

Underretsprokurator. Byfoged.

Født 13. febr. 1804 paa Fredrikshald og død 21. januar 1862 i Bergen, søn av toldinspektør *Rasmus Knap* og 2. hustru *Johanne Margrethe Harris*, var fra 1. april 1817 til 1. oktbr. 1820 elev av institutet «Prins Christian Augusts Minde» i sin fødeby og utgik som skolens bedste elev med den attest «paa ære og samvittighed» av overlærer Michael Klauen at han «ikke en eneste time, end mindre en dag, hadde manglet i den flid, orden og sædelighet, der fordres av en discipel». Siden var han kontorist paa byfogedkontoret, tok i 1824 en rosværdig prælex. og blev examinatus juris med bekvem 28. febr. 1826; for practicum 10. mars s. a. fik han vel. Han fortsatte ved byfogedkontoret, nu som fuldmægtig, var en tid konst. i embedet, og blev med utmerkede vidnesbyrd for duelighet og dyd utnævnt 21. decbr. 1832 til *underretsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl i Fredrikstad. Med kgl. till. av 17. juni 1833 byttet han bopæl med prokurator Hvoslef paa Fredrikshald og praktiserte siden fra denne by, hvor han forøvrig var konst. byfoged i 1834 til 1837, indtil han 28. febr. 1846 befordredes til *byfoged* og *postmester* paa Tromsø. Herfra blev han 23. mars 1854 forflyttet til byfoged i Bergen og døde i embedet. — Under 13. septbr. 1844 beskikkedes Knap til medlem av den kgl. komm. til undersøkelse m. v. av den skade, sagbrukene øvet paa byens havn ved ophobning av sagspaan, og ved Høieste resol. av 16. septbr. 1847 blev han medlem av Laane- og diskonteringskomm. paa Tromsø. Han var ordfører i Fredrikshalds formandskap i 1841, gjentagne ganger valgmand og byens stortingssuppleant i 1842.

Gift 7. novbr. 1828 i Christiania med sin kusine *Stephana Nicolea Rumi*, f. 14. aug. 1805 s.steds og død der 11. juni 1886, datter av kjøbmand *Stephanus Maria Nicolai Rumi* og *Marie Harris*. Av barnene var saksfører, senest overretsassessor i Christiania Johan Knap.

B. N. KNAP.
Efter fot.

Knudsen, Hans Christian. 1790—1824. Kaptein. Underretsprokurator.

Født 29. jan. 1790 i Stod og død 21. aug. 1824 i Jelse prestegaard, søn av kapellan, senere sogneprest til Jelse *Paul Knudsen* og

1. hustru *Dorothea Marie Arendrup*, blev 2. oktbr. 1808 fændrik, 12. jan. 1809 sekondløjtnant og 7. novbr. s. a. premierløjtnant i Bergenske inf.regiment, forsattes 1. juli 1810 til Bergenhuss Skarpskytterbataljon og blev 31. juli 1813 stabskaptein ved livkompaniet av Norske Jægerkorps. Paa grund av sykelighet uttraadte han surnumerær 5. septbr. 1814 og fik efter ansøknings avsked fra krigstjenesten 24. april 1815 paa grund av daarlig helbred. — Din.ittert fra Bergens kathedralskole ansøkte han 28. april 1808 om paa grund av krigsuroligheterne at faa avlægge examen artiumsprøven i Bergen, hvad Universitetsdirektionen indstillet til bifald, men det kan ikke sees at han tok nogen examen. Han blev examinatus juris med bekvem 31. aug. 1819; for den praktiske prøve 9. septbr. s. a. fik han vel. Han fik straks efter post som fuldmægtig hos advokat Hielm og 2. juni 1823 utnævntes han til *underretsprokurator* i Stavanger amt, med bopæl i Stavanger, efter først at ha søkt om at praktisere i Akershus stift, «som unægtelig er hovedsædet for videnskapelig kultur, likesom det har endogsaa uforholdsmæssig de fleste midler til at fremme denne — en meget vigtig grund for den som vil følge med tiden, uten hvilket man formentlig snart kan bli uduelig». «Svære sygdomme faldt imidlertid i hans lod», han var sterkt angrebet av brystsvakhet, og da lægen fandt det paakrævet at han kom bort fra Stavanger «til friskere og mildere luft» fik han kgl. tilladelse 20. aug. 1824 til at flytte til Jelse, hvor hans far var prest og hvor han nu var paa besøk. Inden tilladelsen naaet frem var han en død mand.

Gift 27. august 1811 i Bergens Korskirke med *Bente Meyer Svendsen*, døpt 28. juli 1787 i Bergen og død der 6. oktbr. 1839, datter av kjøbmand *Johannes Svendsen* og *Karen Sophie Buchmann*.

Knudsen, Søren. 1808—1891. Underretsprokurator. Lensmand.

Født 28. april 1808 i Christiansand og død 18. jan. 1891 i Lyngdal, søn av snekker *Knud Sørensen* og *Christine Tormodsdatter*. Efter en antagelig prælex. i 1828 blev han examinatus juris med bekvem 5. juli 1832 og tok den praktiske prøve 10. juli s. a. med temm. vel. Straks efter kom han paa Christiansands byfogedkontor, fik 10. jan. 1833 amtskonst. som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Jæderen og Dalene, blev 1. april 1833 fuldmægtig hos sorenskriveren i Lyngdal, midlertidig edsv. hos denne fra 13. mai og fast edsv. 8. juli 1833; konst. sorenskriver s.steds 20. juli 1833 i nogen maaneder. Med gode attester fik han 25. oktbr. 1837 utnævnelse til *underretsprokurator* i

Finmarkens amt. Fra 19. novbr. 1838 til 1. mars 1839 var han konst. sorenskriver i Senjen og Tromsø, og da Tromsø blev eget byfogedembede foretok han i 1839 utskiftningen av overformynderisakerne. Han hadde oparbeidet sig en god praxis da han 10. septbr. 1839 mottok amtets konstitution i Senjen og Tromsø fogedembede og hadde derfor hat sine betænkeligheter ved at gaa ind i denne, men tanken paa at det maaske kunde gavne ham paa embedsbanen overvandt hans ulyst til at lukke sit kontor. Efter kun en kort tid at ha nydt embedets fulde indtægter kom han ned paa det halve og plagedes snart av økonomiske bekymringer for fremtiden. Med utmerkede attester for exemplarisk orden, retsindighet og arbeidsive søkte han sig sydover, men blev sittende paa Tromsø til han endelig 2. juni 1846 forflyttedes til underrettsprokurator i Jarlsberg og Larviks amt, med bopæl i Holmestrand. Herfra tok han avsked 11. jan. 1853 og flyttet til Lyngdal, hvor han i 1852 hadde mottat ombudet som *lensmand* og bosatte sig paa Kjeldermoen ovenfor Skomrak. Som saadan fik han avsked 4. jan. 1876 med en aarlig pension av ombudet paa 200 kr. — En yderlig svag stemme gjorde ham uskikket til at holde auktioner og lyse fra kirkebakken; disse funktioner maatte overlates til andre og han mistet derfor flere sportler. Hans kaar blev saa kummerlige at han i sine sidste ombudsaar ikke turde betroes opkravet av matrikelskatten, og han levet efter sin hustrus død indesluttet og ensom paa gaarden Berge.

Gift 14. april 1838 i Hægebostad med *Helene Severine Bjørn*, f. 5. jan. 1813 i Christiansand og død 19. jan. 1879 i Lyngdal, datter av skibsfører *Ole Bjørn* og *Signe Christiansdatter*.

Koch, Peter Engerlaus. 1793—1859. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 13. febr. 1793 i Kjøllefjord og død 8. juni 1859 paa Støver i Bodin, søn av sogneprest *Jens Melchiorsen Koch* og *Maren Heggelund Krog*, kom i 1807 paa Salten sorenskriverkontor og la sig saavidt meget tilbedste at han i 1817 kunde reise til Christiania paa juridisk studium. I 1818 tok han en antagelig prælexamen, blev *examinatus juris* med bekvem 31. aug. 1819 og fik vel for den praktiske prøve 9. septbr. s. a. Hvad han hadde sparet strøk med til opholdet og mere til, saa han kom i gjeld og kun med strengeste økonomi og under mange savn klarte sig ut av vanskelighetene, idet han atter hadde post hos sorenskriveren i Salten, fra 1822 som edsv. fuldmægtig. Med meget gode andefalinger blev han 18. oktbr. 1823

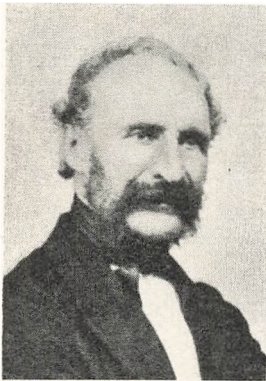

P. E. KOCH.
Efter maleri.

utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus, med bopæl i Drøbak, men fik straks efter en alvorlig nervesvækkelse, som satte ham ut av arbeide. I mars 1824 fik han tilladelse til at besøke sin familie i Nordland, og dette hadde til følge at han søkte om forflyttelse ditop, skjønt dette nok vilde betegne en økonomisk tilbakegang. Under 23. oktbr. 1826 opnaet han forflyttelsen og praktiserte siden fra Bodø til han 23. decbr. 1834 befordredes til *foged* i Salten. Herfra utnævntes han 4. novbr. 1841 til *sorenskriver* i Salten og døde i dette embede som en dygtig dommer og meget avholdt mand. — Han var i mange aar mis-

sionskasserer for Tromsø stift og i 1833, 1836 og 1839 stortings-
suppleant fra Nordlands amt. Han var gjentagne ganger utset til
repræsentant, men bad sig av embedshensyn fritat for dette hverv.

Gift 1829 i Storvaagen, Vaagan, med *Ellen Andrea Rønning*, f. 1807 s.steds og død 18. febr. 1847 i Bodin, datter av handelsmand paa Storvaagen *Erik Rønning* og *Randine Hauleiksdatter*.

A. W. KOLDERUP.
Efter fot.

Kolderup, Amund Wessel. 1797—

1864. Underrettsprokurator. Justissekretær.

Født 1. mars 1797 i Furnes og død 23. mars 1864 i Trondhjem, søn av prokurator *Eilert Christopher Kaasbøll Kolderup* og *Anna Dorph*, kom allerede i 1808 paa kontoret hos sin far, som da var sorenskriver i Valdres, og tjenstgjorde hos ham helt til 1829, bortset fra studietiden i Christiania. Efter en antagelig prælexamen i 1819 blev han *examinatus juris* 15. mars 1822 med ei ubekvem, men fik ved ny examen 2. mars 1826 bekvem og til *practicum* 10. mars 1826 temm. vel. I 1830 overtok han prokurator P. A. Krohns forretning, medens

denne sat paa Stortinget, og var i 1831 prokurator Hagerups stedfortræder under dennes reise til Nordland for at hente sin familie. Med vidnesbyrd for utmerket duellighet, streng retskaffenhet og en fortræffelig karakter blev han 21. decbr. 1832 utnævnt til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl paa Frydenlund i Nordre

Aurdal, og arbeidet sig her ut av tidligere meget trange kaar til levedige forhold, omfattet, som han blev, med megen tillid og sympathi. Efter henvend trediva aars praxis i Valdres blev han omsider befordret 31. jan 1861 til *justissekretær* ved Trondhjems stiftsoverret og døde i dette embede.

Gift 21. febr. 1830 i Nordre Aurdal med *Fredrikke Augusta Hetting*, f. 7. april 1806 i Christiania og død 24. mars 1849 i Nordre Aurdal, datter av sjøkrigskommissær *Gabriel Hetting* og *Ferdinanda Augusta Charisius*.

Koss, Peter Henrik 1795—1861. Underrettsprokurator. Byfoged.

Født 2. mai 1796 paa Bragernes og død 3. mars 1861 i Tønsberg, søn av major *Peter Falch von Koss* og *Anna Maria Josepha von Koss*, fik en antagelig prælex. i 1819 og blev examinatus juris 1. septbr. 1819 med bekvem; for practicum 9. septbr. s. a. fik han temmelig vel, men tok den om igjen med vel 16. juli 1824. Efter examen fik han fra 1820 ekstraskriverarbeide i Finansdep.tet, blev i 1823 edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg og utnævntes 5. mars 1825 til *underrettsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl paa Strømsø. I 1836 anbefalte amtmanden ham «av fuld overbevisning om hans duelighet og retskaffenhet» til befordring, da Koss med sin talrike familie og blottet for formue umulig kunde klare sig med den uvisse og ubetydelige indtægt, hans praxis indbragte. Foreløbig fik han utvidet sit distrikt med Jarlsberg overbirkeret 20. septbr. 1838 og blev saa 19. juni 1841 utnævnt til *byfoged* i Tønsberg og døde som saadan. — I 1845 blev han stortingsmand for Tønsberg og omtales i Dahl og Løbergs «Karakterskildringer» paa følgende maate: «Om Koss nogensinde blir valgt paany betviler vi meget, da han vel neppe har svaret hverken til nationens fordringer eller til sine kommittenters forventninger. Han er nok en mand med ganske gode juridiske kundskaper og muligens ogsaa med et taalelig godt hode, men ikke desto mindre maa vi aldeles fradømme ham dygtighet som repræsentant. Enten det kommer av hans ulyst til at sætte sig ind i forretningerne eller av mangel paa evner er, Koss vistnok en av de uvirkosmste av tingets medlemmer. Det kan muligens ogsaa være at han endnu ikke riktig er kommet paa det rene med selv hvorledes han skal gripe sakerne an. Han kom nok til Stortinget med et slags liberale anskuelser, men han fandt nok snart at de var ham mindre tjenlige, og efter en stund at ha prøvet dem avla han dem ganske.

P. H. Koss.
Efter fot.

Han var ogsaa saa uheldig at komme i en komité, hvor han syntes det gik altfor broget til, og følgen blev at han blev staaende ganske alene, og at gjøre sine dissenterende meninger gjældende i Stortinget formaet han ikke. Som følge herav har han været aldeles passiv. . . . Koss er av almindelig høide og en meget fet mand. Han har mørkt haar, et meget stort rødt ansigt med en krum næse og ikke uskønne træk. Hans stemme er dyp, hans foredrag er ikke aldeles daarlig. Ved sine vøteringer har han i den sidste tid sluttet sig til det ministerielle parti.» — Koss skal ha været en streng mand, like meget overfor sig selv

som overfor andre, men ogsaa altid ledet av utpræget retfærdighetsfølelse og retsind.

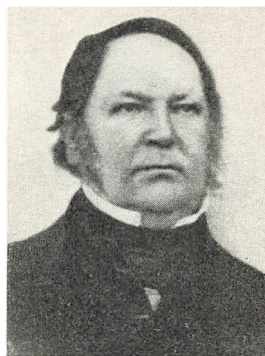
Gift med *Fredrikke Christiane Tidemand*, f. 22. juli 1802 i Kjøbenhavn, separert i 1857, og død 31. mars 1880 i Christiania, datter av dansk kaptein *Christen Tidemand* og *Fredrikke Christiane Schwenzen*. Av barnene var Peter Christian Falch Koss *examinatus juris* og sakfører i Tønsberg, og Oscar Koss *can. juris* og sakfører i Florø.

Kraft, Isaach. 1817—1898. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 51.

Krohn, Peder Anker. 1794—1857. Underretsprokurator. Byfoged.

Døpt 26. febr. 1794 i Land og død 9. april 1857 i Larvik, søn av major *Johan Jørgen Krohn* og 1. hustru *Bodil Marie Magelssen*, kom i 1813 paa sorenskriver Thaulows kontor i Jevnaker, blev her fuldmægtig i 1815, tok i dette aar en antagelig prælexamen og blev *examinatus juris* 10. oktbr. 1816 med bekvem for den theoretiske og 23. oktbr. vel for den praktiske prøve. Fra mars 1817 til april 1823 bestyrte han Valdres sorenskriverembede, i de to første aar som edsv. fuldmægtig og siden paa eget ansvar som konstituert, og blev 15. febr. 1823 utnævnt til *underretsprokurator* i Christians amt, med bopæl paa Sørum i Nordre Aurdal. Han fik ord for at være en arbeidsom og dygtig mand, «særdeles skikket for exekutive forretninger, saasom han med nøiagtighet og hurtighet utfører hvad der blir ham befalet

uten at benytte de altfor sedvanlige remonstrationer», skriver amtmanden, idet han anbefaler ham utnævnt, skjønt amtet dengang ikke manglet det fornødne antal prokuratorer. Han blev bankadvokatens kommissionær for Valdres, Hadeland og Land mot kaution for 500 spd., og 20. april 1831 suppleant i matrikuleringskomm. for samme distrikt. Under 30. juli 1836 befordredes Krohn til *byfoged* og *postmester* i Kragerø og forflyttedes 3. jan. 1846 til byfoged i Larvik og Sandefjord; som saadan døde han i 1857. — Krohn var stortingsrepræsentant fra Christiansand 1830 og som suppleant fra Kragerø i 1842 mødte han for den sykmeldte repræsentant Henrik Biørn.

P. A. KROHN.
Efter fot.

Gift 1. gang 8. novbr. 1823 i Norderhov med *Bolette Andrea Müller*, f. 24. mars 1797 i Fredrikstad og død 12. oktbr. 1838 i Kragerø, datter av oberst *Jahn Collett Müller* og *Anna Holter Dorph*.

Gift 2. gang 2. juli 1841 i Porsgrund med *Andrea Leegaard*, f. 22. septbr. 1816 i Land og død 6. septbr. 1903 i Christiania, datter av kaptein *Michael Nicolai Leegaard* og *Petronelle Margrethe Juell*. — Av Krohns barn var Jens Gram Thaulow Krohn, cand. juris, kjøbmand i Christiania.

Lambrechts, Gabriel. 1797—1850. Underrettsprokurator. Politifuldmægtig.

Født 28. oktbr. 1797 i Bergen og død 10. april 1850 paa Eker, søn av stiftamtsskriver, kammerraad *Nicolai Lambrechts* og *Else Diderikke Hjorth*, tok, dimittert fra sin fødebys kathedralskole, ex. artium i 1816, ex. philos. i 1818, begge med haud illaud., og blev cand. juris med laud. 27. april 1819; for den praktiske prøve 8. mai 1819, 18. mars 1820 og 13. juli 1825 fik han hver gang non contemn. Straks efter examen i 1819 tiltraadte han en kopistpost i Justisdep.tet, som han indehadde til utgangen av jan. 1821, idet han i decbr. 1820 hadde faat autorisation som fuldmægtig hos regjeringsadvokaten. Ved siden av denne post virket han som prøveprokurator med amtsbevilling av 1. mars 1821. Under 10. april 1826 blev han med gode anbefalinger utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus og Smaalenenes amter, med bopæl i Christiania, og befordredes 29. mars 1838 til *politifuldmægtig* i Drammen. I sin ansøknig om dette embede siger

GABRIEL LAMBRECHTS.

han at «vel er dets indtægter ringe, men da jeg som familiefar har en del barn, der trænger til skoleundervisning, vil jeg anse mig bedre tjent ved dette end ved at erholde et større embede i et landdistrikt, da utgifterne ved barneopdragelsen paa landet udfordrer at langt større pengebeløb end i en by.» Under 12. april 1845 tok han avsked fra dette embede og blev *lensmand* paa Eker, hvor han i 1850 døde paa Klommesten.

Gift 1. gang 22. novbr. 1822 i Christiania med *Johanne Fredrikke Emilie Østrem*, f. 12. septbr. 1802 s.steds, skilt 1842; datter av toldbetjent *Morten Hansen Østrem* og *Juliane Marie Falk*.

Gift 2. gang 30. septbr. 1842 i Aas med *Adolfine Sophie Gade*, døpt 28. decbr. 1802 s.steds og død 25. febr. 1866 paa Hønefoss, datter av proprietær paa Kjølstad *Paul Gade* og *Abigael Samuelsen*. — Hans søn var høiesteretsjustitiarius Morten Diderik Emil Lambrechts.

Landmark, Johan Widing Heiberg. 1802—1878. Underretsprokurator. Foged.

Født 12. april 1802 i Eid, Nordfjord, og død 16. novbr. 1878 i Balestrand, søn av sorenskriver *Nils Landmark* og 1. hustru *Barbara Henriette Rantzau Heiberg*, fik en antagelig prælexamen i 1821 og blev examinatus juris med bekvem 13. septbr. 1826; for den praktiske prøve 20. septbr. s. a. fik han temmelig vel. Han var derefter fuldmægtig hos sin far paa Søndfjord sorenskriverkontor, konst. sorenskriver i Indre Sogn 2. aug. 1830 til 18. juni 1831 og utnævntes 13. april 1833 til *underretsprokurator* i Nordre Bergenhus amt, med bopæl i Fagerviken, Ytre Holmedal. I denne anledning skriver amtmand Riis at der dengang kun var tre prokuratorer i amtet, derav to i Indre Sogn og én i Søndfjord, og denne sidste, prokurator Lind, hadde paa grund av legemssvakhet kun sjelden mødt ved tingene i løpet av de sidste aar. De forholdsvis fleste saker forefalt i Indre Sogn og vilde skaffe to prokuratorer saa meget at bestille at de ikke fik tid til at virke utenfor dette distrikt. «Mangelen paa prokuratorer i amtet forøvrig hadde medført at folk henvendte sig til personer som ved ordgyderi hadde vundet en slags renommé for mere end almindelige indsigter, uagtet de som oftest var bedragerere og vinkelskrivere. Der var flere slike personer som ikke alene paatok sig at skrive stevninger

og indlæg, men endog indbildte sig at de forstod sig paa alt og derved forleder almuen til ugrundede og falske klager». Et slikt ukrudt var nylig kommet paa tugthuset for sin befattning med falsk anklage av en agtværdig embedsmand. Amtmanden vilde derfor tilraade anbringelse av en ny prokurator og at denne fik sin bopæl i Søndfjord. Han befordredes 30. septbr. 1846 til *foged* i Sogn, med bopæl i Balestrand, og var fra jan. til aug. 1861 konst. amtmand i Nordre Bergenhus. I 1845 var han stortingssuppleant. For skogplantning og frugtavl næret han varm interesse. Landmark var anset som en meget dygtig embedsmand.

J. W. H. LANDMARK.
Efter fot.

Gift 17. april 1824 i Ytre Holmedal med *Dorothea Margrethe Finde Heiberg*, f. 28. juni 1803 i Norddalen og død 8. aug. 1863 i Balestrand, datter av provst *Gerhard Severin Heiberg* og *Henrikke Finde*. Av barnene var Gerhard Henrik Landmark underrettsakfører i Sogn, senere foged i Nordre Helgeland.

Lange, William Allan 1778—1840. Overretsprokurator.

Født 28. febr. 1778 paa Molde og død 5. novbr. 1840 i Bergen, søn av kirurg *Gottlieb Frederik Lange* og *Margrethe Hansdatter Wiinngaard*, blev examinatus juris ved Kjøbenhavns universitet i febr. 1802 med bekvem for den theoretiske og temmelig vel for den praktiske prøve, blev høsten s. a. prøveprokurator, i 1804 prokurator for alle over- og underretter i Danmark, Høiesteret undtat, og praktiserte siden for Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn. Under 21. decbr. 1814 søkte han om gratis bestalling som *overretsprokurator* i Norge og utnævntes hertil 16. febr. 1815. Han var først i nogen tid bosat i Christiania, men flyttet snart til Bergen, hvor han siden praktiserte til sin død. Lange var beskikket aktor i den vidtløftige kommissionsak mot Jacob Reinertsen, som omfattet over 50 implicerte personer og mottok fra sakens kommissarier meget rosende vidnesbyrd om sit arbeide. Amtmanden erklærer at hans procedure altid var meget tilfredsstillende.

Gift 26. mars 1805 i Helligaands kirke i Kjøbenhavn med *Elisa Cathrine Degen*, døpt 15. jan. 1786 i Viborg og død 30. oktbr. 1841 i Kjøbenhavn, datter av farver *Christian Nicolaj Degen* og *Johanne Friderica Becker*.

JOHN LARSEN.
Efter fot.

Larsen, John 1803—1897. Underretsprokurator. Overrettsakfører.

Født 1. decbr. 1803 i Østre Moland og død 1. novbr. 1897 i Christiania, søn av *Lars Johnsen Barbo* og *Mette Gundersdatter*, fik en antagelig prælexamen i 1828 og blev examinatus juris 6. juli 1830 med bekvem og tok den praktiske prøve med vel 10. juli s. a. Efter en maanedes arbeide paa Christiania byskriverkontor blev han høsten 1830 fuldmægtig og fra 9. april 1831 edsvoren fuldmægtig hos sorenskriver *Koren* i Hardanger, kom herfra 1. decbr. 1832 i samme egenskap til sorenskriver *Budtz* i Søndhordland, var konstituert i embedet i

1833, og blev 1. jan. 1836 forvalter paa Lysekloster. Med gode anbefalinger blev han 25. oktbr. 1837 utnævnt til *underretsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Ullensaker, og praktiserte i dette og tilgrænsende amter til han tok avsked 28. febr. 1855. I 1867 autoriseres han som *overrettsakfører* og hadde som saadan sin bopæl i Eidsvold, han kjøpte og brukte den store gaard Dal.

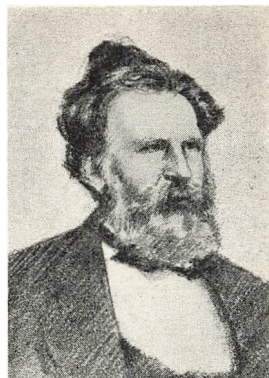
Gift 28. mars 1839 paa Kongsvinger med *Johanne Elisabeth Caroline Sissener*, f. 10. febr. 1818 i Grue og død 4. jan. 1891 i Eidsvold, datter av oberst *Wilhelm Sissener* og *Maren Hals*. Hans søn apoteker *Einar Andreas Sissener* antok ved kgl. resolution av 14. april 1891 sin mors slektsnavn.

Lasson, Peder Carl. 1798—1873. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 52.

Lerche, Frederik Georg. 1807—1883. Overretsprokurator.

Født 27. mai 1807 paa Vallø saltverk og døde 4. novbr. 1883 i Paris, søn av forvalter *Vincent Stoltenberg Lerche* og *Kirstine Friborg*, blev, privat dimittert, student i 1825 samtidig med *Welhaven* og *Wergeland*, hvilken sidste han stod nær baade i personlig venskap og i den politiske og literære kamp uten derfor at la sig beherske av ham; han følte sig aandelig bevæbnet nok til at gaa ved siden og ikke bak. Han er blandet op i *Wergelands* vildeste historier, fra *Torvslaget* til rideturen paa *Gardermoen*, og tidlig blev han en tilflugt for digteren i dennes mest betrængte aar. Det faldt naturlig,

en kjæmpeskikkelse som Lerche var, med ubændig livskraft, hensynsløs vilje og en kraftig aand. Og av alle, som stod Wergeland nær, indtok Lerche den selvstændigste politiske stilling; han blev en helstøpt demokrat; ingen vilde drive folkets selvstyre saa vidt som han, ingen vilde beskjære regjeringens magtomsraade saa sterkt som han. Men med alle sine interesser i rivende fart gik det smaat med lekser og studier. Saavel til ex. artium som til ex. philos. i 1826 og juridisk embeds-examen 2. juli 1830 fik han haud illaud., og for den praktiske prøve 11. jan. 1832 kom han ikke høiere end til non contemn. Like

FREDERIK LERCHE.

Tegn. efter fot.

fra examensbordet i 1830 tok han privat arbeide og tjente saavidt meget at han aaret efter kunde reise til «frihetens forjættede land» Frankrike paa nogen maaneder. Derfor tok han først i novbr. 1831 ansættelse hos advokat Thesen, paa hvis kontor han arbeidet til utgangen av 1832, var derefter paa kontoret hos sorenskriver Koren i Hardanger i otte maaneder og fra 1834 til vaaren 1837 engagert av prokurator Schönheyder i Christiania til at utføre hans utenbys saker, særlig i Jarlsberg og Larvik amt. Den 7. juli 1835 fik han for ny praktisk prøve atter non contemn. I 1836—37 var han konst. byfoged i Tønsberg og besluttet saa at søke forbedret sine karakterer til juridicum ved at gaa op til helt ny juridisk examen. For den praktiske prøve 19. juli 1837 opnaaet han nu haud illaud., men fik atter haud illaud. for den theoretiske 19. decbr. s. a. Med jevnt gode anbefalinger blev han 26. april 1838 utnævnt til *underrettsprokurator* i Søndre Trondhjems amt, med bopæl paa Ørlandet, og befordredes 8. mai 1843 til *overrettsprokurator* i Trondhjems stift og bosatte sig i Trondhjem, hvor han gjorde megen lykke og fik stor praxis. Han blev byens 3. repræsentant paa Stortinget i 1851, var suppleant i 1854, 4. repræsentant i 1857 og 1858. Allerede ved valget for Søndre Trondhjems amt i 1842 hadde han stemmer til stortingsmand, og i 1854 manglet kun en eneste stemme paa at han var blit valgt fra Trondhjem. I 1857 blev han valgt til medlem av Norges Banks repræsentantskap, men frabad sig den ære. Et kolerisk temperament bragte ham hyppig i hidsig og heftig strid snart med en og snart med en anden, og «Adresseavisen» indeholder massevis av opsatser om hans injuriersaker. Fra 1858 var han bosat som privatmand paa sin eiendomsgaard Kvammen i Strinden, men saa brøt han tvert av, han maatte igjen til revolutionens Frankrike,

hvertil han gjennom hele sit liv hadde higit. Han hadde lagt sig en liten kapital tilbedste, og høsten 1867 drog han til Paris og kastet av alle broer til fædrelandet. Tro mot sine frihetsidealer meldte den da 63-aarige mand sig i 1870 til republikens tjeneste og stillet sig som kanoner ved et batteri paa voldene, men det er ikke riktig, naar det siges at han deltok i kommuneopstanden i 1871 — «han ansaa anarkisterne likesom Preusserne for motstandere av friheten og civilisationen» — idet han da flyttet til London og forblev der til freden var gjenoprettet. Saa vendte han tilbake til Paris og døde i sit frivillige exil i 1883.

Fra Lerches pen foreligger en mængde avisartikler og brochyre, som nærsagt alle vidner om hans opfarende sind, men samtidig ogsaa viser hen paa en interessant herre med mange planer, ideer og kundskaper. I 1830 utgav han anonymt «Kongeriget Norges offentlige Ret» for almuen og andre ustuderte folk, i 1845 kom hans «Reformer» i retspleien, i 1847 «Bidrag til Juristeriets Karakteristik» og i 1853 «Systematisk Oversigt over constitutionel Forfatnings Væsen». I «Den Frimodige» leverte han stadig referater fra Trondhjems domstoler med kritiske bemerkninger. Av «Statsborgeren» var han medarbeider i længere tid og skrev deri bl. a. om sakførselens frivivelse; likesaa findes artikler av ham i «Nordlyset» og «Granskeren».

Gift 1. gang 30. mars 1840 i Christiania med *Susanne Fredrikke Døderlein*, f. 29. juni 1813 i Christiania og død 30. oktbr. 1841 paa Ørlandet, datter av kjøbmand, senere bankbokholder *Johannes Winther Døderlein* og *Cecilie Cathrine Tambs*.

Gift 2. gang 20. mai 1851 i Paris med *Julie Josephine Molas*, f. 23 decbr. 1823 i Montraichard, datter av sacristan *Barthélémy Molas* og *Victoire Chatelain*.

Lie, Jonas. 1776—1820. Overretsprokurator.

Født 8 decbr. 1776 i Bakke, Trondhjem, og død 27. jan. 1820 i Trondhjem, søn av politimester *Mons Lie* og 1. hustru *Dorthe Jonsdatter Vollen*, blev examinatus juris 22. juni 1798 med bekvem og fik vel for den praktiske prøve 28. juni næstefter. Under 30. juli 1800 blev han av stiftamtmanden beskikket til edsv. fuldmægtig hos sorenskriver *Strøm* i Inderøen, og 30. mai 1801 fik han bevilling som prøveprokurator i Trondhjems-amerne og i stiftets kjøpstæder, hvilken bevilling blev fornyet ad interim 10. juli 1804. Fra 20. mai 1802 var han en tid konst. sorenskriver i Inderøen, i 1805 til 1806 i Namdalens sorenskriveri og senere konst. byfoged i Trondhjem. I 1808

avla han den forordnede prøve i militær lovkyndighet med meget god karakter og blev i 1815 regimentskvartermester. Bortset fra konstitutionerne som sorenskriver var Lie den hele tid bosat i Trondhjem og hadde med øiemerke paa skrankevirkksomheten erhvervet sig megen indsigt og øvelse. Det vakte derfor en viss opsigt at han 9. mai 1816 frasa sig amtsbevillingen som prokurator, men i 1818 søkte om embede som overretsprokurator. I denne sin ansøknin g stiller han saavist ikke sit lys under en skjæppe: han tillægger sig «fortrinlig juridisk erfaring, iver, flid og sjelden duelighet» og bebreider myndighetene at han endnu ikke «har faat nogen belønning» for alle sine dyder. Men det maa lades ham at han ogsaa kan troppe op med attester som siger seks. General Krogh, stiftamtmand Moltke, baron Adeler, amtmand Ravn og generalauditør Bergh strømmer rent over av ros, og sorenskriver Hammer i Inderøen skriver: «han foræner det ædleste hjerte med en lys forstand, besidder den største virksomhet og gavnelyst og har utmerket sig som bondens ven og de fortrængtes far; intet under altsaa at saa mange ønsker opstiger for hans vel og videre forfremmelse». «Man lykønsker den almue, i hvis lod det engang vil falde at erholde denne retskafne mand til embedsmand, ven og veileder». Men saa kommer stiftamtmand, grev Trampe og gir følgende avsvalende paategning av 15. juni 1818:

«Supplikanten frasa sig sin bevilling formedelst en dom av 9. mai 1816. Denne dom var en da ergaet stiftsoverrettsdom i en justissak, ved hvilken han for en negligence i sakførslen var anset med en mulkt av 10 rdl. sølvværdi». Senere paadrog Lie sig en justisaktion for nægtelse av at utføre en sak, som var ham befalet før han frasa sig sin bevilling. Den ham herpaa overgaaede stiftsoverrettsdom blev ifl. Høieste resol. av 3. juni 1817 exekvert.

«Store er de meriter, som supplikanten tilegner sig, og i argumentation skildrer han sig som en av landets mest fortjente mænd, likesom han omstraaler sig med en glorie av blændende attester. Jeg kan for mit vedkommende alene bemerke, at min overbevisning ikke hylder mangfoldighet for tiden av hans formente fortjenester og at, efter hvad jeg kjender til hans seneste tids vandel, jeg formedelst hans hang til lediggang og svir og derav følgende skjødesløshet for forretninger meget heller nu skulde anse det embede, som blev ham konferert, at geraade i slette hænder og indstændigen i det mindste anholde om at intet gives ham i min embedsjurisdiktion. Imot at han erholder en ny sakførerbevilling har jeg imidlertid intet at erindre, thi hodet er ikke ubrukbart, og arbeide kunde muligens bringe ham tilbake fra de avveier, han nu er paa, til at fortjene tilbake gjens

vundet det gode omdømme, som jeg selv virkelig engang havde om ham. Skal han i bestillingen ha levebrød, vil nødvendighet lære ham at han kuns kan det ved at forholde sig værdig til agtelse og derved erhverve tillid. Indtil dette sker vil fra Stiftets side vel ikke bli ham betroet justissaker av nogen viktighet, men da der er mangel paa saksførere og disse er meget betyngtet medbefalte . . . . saa vil det altid være behageligt at tildele ham nogen av de forefaldende kurante». — Det var «eine grausame salbe», som uvægerligen maa ha hat sin aarsak i ubehagelige kontroverser mellem den stramme greve og den steile prokurator, men likeoverfor de enestaaende brillante attester fra alle de hold, hvor Lie hadde virket, kunde den ikke hindre at Lie 10. oktbr. 1818 blev utnævnt til *overretsprokurator* i riket. Han vedblev at ha sin bopæl i Trondhjems by. — Skjønt Lie og grev Trampe senere saavidt mulig i det offentlige og altid i det private undgik at møtes og derfor aldrig kolliderede, blev forholdet dem imellem en væbnet nøytralitet. Greven fik forsaavidt ret i sin bedømmelse som Lie i de forøvrig faa aar, han siden praktiserte, slet ikke stilet mot en slik succes som anbefalingerne hadde stillet i utsigt.

Gift 1. gang 19. mars 1801 i Inderøen med *Ida Sophie Strøm*, døpt 27. jan. 1780 i Overhallen og død 4. april 1814 i Trondhjem, datter av sorenskriver *Michael Strøm* og *Else White Thulesius*.

Gift 2. gang 30. septbr. 1814 i Inderøen med *Gurine Brantzæg*, nordlandshandler Isach Isachsen Grønbechs fraskilte hustru, f. 4. oktbr. 1773 i Sparbu og død 14. juni 1830, datter av *Peder Tørressen Brantzæg*. Fra denne sin 2. hustru blev Lie separert og skifte i denne anledning avholdt 13. aug. 1817. — Av Lies barn var efternævnte prokurator *Michael Strøm Lie* og sorenskriver *Mons Lie*.

Lie, Michael Strøm. 1807—1852. Underretsprokurator.

Født 4. mars 1807 i Trondhjem og død 10. april 1852 i Christiania, søn av ovennævnte prokurator *Jonas Lie* og *Ida Sophie Strøm*, hadde i fire aar tjenstgjort paa Inderøens sorenskriverkontor, indtil han, med en antagelig præliminær-examen i 1826, 22. decbr. 1830 blev examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 12. jan. 1831 fik han vel. Han var derefter i et kvart aar fuldmægtig ved Buskerud amtskontor, fra 1. septbr. 1831 til 31. jan. 1835 edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Arntzen i Solør og Odalen, og var siden bosat paa Kongsvinger, optat med juridiske forretninger, særlig for prokurator Schönheyder i Christiania. Under 16. juli 1838 blev han

utnævnt til *underrettsprokurator* i Nedenes og Robyggelaget og forflyttedes herfra 23. novbr. 1839 til Hedemarkens amt, hvor han siden praktiserte paa Kongsvinger for et betydelig klientel i de omliggende distrikter. Stortingssuppleant for Hedemarkens amt i 1848.

Gift 2. jan. 1833 i Faaberg med *Ingeborg Birgitte Møinichen*, f. 6. novbr. 1801 i Trondhjem og død 28. juni 1861, datter av sorenskriver *Thomas Henrik Møinichen* og *Ingeborg Birgitte Røring*. Deres barn var de bekjendte søstre pianistinderne Ida og Erika Lie, den sidste gift med læge Oscar Nissen, og Thomasine Lie, gift med sin fætter digteren Jonas Lie.

Lie, Mons. 1803—1881. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 18. febr. 1803 i Inderøen og død 3. septbr. 1881 i Christiania, søn av overrettsprokurator *Jonas Lie* og *Ida Sophie Strøm*, blev i 1819 kontorbetjent hos byfoged Carl Falsen i Trondhjem, tok i 1824 en antagelig præliminær-examen og blev examinatus juris 5. septbr. 1826 med bekvem for den theoretiske og 20. septbr. s. a. vel for den praktiske prøve, «som han med utmerket nøiagtighet og fuldstændighet hadde besvaret», en protokoltilførsel som hverken før eller senere forekommer ved denne examen. Straks efter tiltraadte han som edsv. fuldmægtig hos Falsen, som nu var blit sorenskriver i Eker, Modum og Sigdal, var konstituert i embedet under Falsens ophold ved Stortinget i 1830, og fungerte til han 21. decbr. 1832 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl paa Eker. «Ved sin uplettede vandel, en stadig og utrættelig flid, en sjelden duelighed og retskaffenhet har han i høi grad erhvervet sig min velvilje og agtelse», skriver Falsen i 1828. I 1833 var han atter konst. sorenskriver i Eker og fra 1. febr. 1836 og siden fra 15. mai s. a. konst. sorenskriver i Numedal og Sandsvær. Fra høsten 1836 deltok han som beskikket kommissær i den vidtløftige undersøkelse ang. sølvtyverierne ved Kongsberg gruber og blev medlem av den dømmende kommission. Blandt de forskjellige sættemerforretninger, han blev betroet, kan nævnes at han i 1835 var civil dommer i provsterets-saken mot presten Gottwald i Nes og som sættebyfoged paa Kongsberg behandlet justissaken mot forvalter Løberg og fabrikant Bugge.

Under 20. septbr. 1838 blev Lie befordret til *byfoged* i Tromsø, hvor han 8. aug. 1842 tillike blev *postmester*. Fra 1839 var han i over fire aar tillike *konstituert amtmand* i Finmarken og utøvet i alle stillinger en fremrakende virksomhet. «Der er kun én dom om byfoged Lie», skriver sorenskriver Trosdahl paa Tromsø 19. mars 1841,

MONS LIE.
Efter fot.

«nemlig at han som borger i samfundet er likesaa ædel som han som embedsmand har vist en mere end almindelig duelighed — men uagtet hans utmerkede evner og den bedste vilje til at virke for alt godt, er han dog høilig at beklage med hensyn til sine smaa indtægter, der er aldeles utilstrækkelige til forsorg av hans store familie». Han var overarbeidet og slidt, da han i 1843 indstændig søgte om et blidere og bedre embede, og distriktslæge Nielsen medgav en erklæring om at han allerede for halvandet aar siden havde advaret Lie mot det opsplitende aandsanstrengende arbeide, han stadig var optat

med, «fordi hans sensible og irritable konstitution, i sær følge av hans nervesvakhet i underlivets organer, nødvendigen derved vilde forværres. Min spaadom er opfyldt. Nervesvakheten er tiltat, underlivslidelserne likeledes. Medicin hjælper ikke. Han maa spare sine kræfter og undgaa anstrengelser». Endelig opnaaet han befordring ved utnævnelse 6. decbr. 1845 til *sorenskriver* i Søndhordland, blev 29. oktbr. 1859 *sorenskriver* i Mandal og tok fra dette embede avsked med pension 15. juli 1876. Ved en fest for ham i Mandal 8. septbr. blev han overrakt en sølvopsats til synligt minde om borgernes hengivenhet, og 13. septbr. flyttet familien til Flekkefjord. Sine sidste aar tilbragte han i Christiania. — Ridder av St. Olavs orden 22. aug. 1864 for fortjenstlig embedsvirksomhet. Han avgav Femaarsberetningen for Finmarkens amt 1840—45. Stortingssuppleant for Tromsø by 1842 og 1845.

Gift 24. mars 1829 med *Pauline Christine Tiller*, f. 29. novbr. 1799 i Trondhjem og død 11. mars 1877 i Christiania, datter av kjøbmand *Lars Tiller* og *Berith Pedersdatter Smith*. Deres barn var justitiarius *Carl Ludvig Lie*, digteren *Jonas Lie*, som fra 1859 til 1867 var overretssakfører paa Kongsvinger, og sakfører, redaktør *Emil Lie*.

Lind, Gunnerus Andreas. 1787—1851. Underrettsprokurator.

Født 12. mars 1787 i Jelse og død 7. juli 1851 i Førde, søn av sogneprest *Mathias Gundersen Lind* og *Wilhelmine Grønbech*, blev 23. jan. 1813 *examinatus juris* med bekvem ved Københavns universitet og fik ved Regj.resol. av 24. april 1821 tilladelse til at forfatte

det praktiske specimen under amtmandens tilsyn i Bergen efter thema fra Det juridiske Fakultet; for dette fik han vel. Efter examen i 1813 henfaldt han i en langvarig sygdom, saa han først 13. jan. 1818 fik bevilling som prøveprokurator i Nordre Bergenhus amt og nedsatte sig i Førde. Av amtet blev han konstitueret 2. novbr. 1820 som sorenskriver i Søndfjord og 24. novbr. s. a. tillike som birkedommer i Svanø birk, hvilke konstitutioner varte $\frac{3}{4}$ aar. Med gode attester for duelighet og tiltalende forhold blev han 13. april 1822 utnævnt til *underretsprøkurator* i Nordre Bergenhus, hadde saa længe han levet sin bopæl i Førde og døde som en meget anset og agtet mand, paa lidelig og nøiagtig i alt, han foretok sig. I sine senere aar led han imidlertid under saa svakelig helbred at han omtrent ikke kunde praktisere.

Gift 18. decbr. 1821 i Indre Holmedal med *Maria Caspara Berg*, f. 27. mars 1803 i Yttre Holmedal og død 24. juli 1882 i Førde, datter av sogneprest *Ole Berg* og *Andrea Birgitte Preus*.

Lous, Johan Christian Vogelsang. 1811—1895. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 55, hvor beklageligvis hans fornavn «Christian» feilagtig er blit «Christopher».

Lund, Christopher Henrik Holfeldt. 1799—1851. Underretsprøkurator.

Født 23. mai 1799 i Bakke, Flekkefjord, og død 3. aug. 1851 paa Voss, søn av sogneprest *Emanuel Lund* og *Elisabeth Sophie Holfeldt*, maatte efter 3 aars skolegang i Christiansands kathedralskole stanse op av mangel paa subsidier og tok en kontoristpost hos sorenskriver Bøckmann i Lyngdal. Her hadde han været i tre aar da han i 1820 drog til Christiania, tok s. a. præliminær-examen med antagelig, og blev 26. juni 1822 examinatus juris med ei ubekvem. Denne karakter forbedret han til bekvem ved ny examen 19. decbr. 1822 og fik temmelig vel for den praktiske prøve 31. jan. 1823. Han blev saa edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Koren i Hardanger og Voss, og herfra søkte han i 1825, med meget gode anbefalinger, om embede som prokurator i dette distrikt samt Søndhordland. Amtmanden bemerket i denne anledning, at han ikke hadde erfaret at der i disse egner var følt noget savn av prokuratorer, skjønt der ganske vist nu kun var én som foruten de i Bergen bosatte egentlig praktiserte i Søndhordland og Hardanger, nemlig prokurator Baade, og han bodde

CHRISTOPHER LUND.
Efter maleri.

paa grænsen av Søndhordlands sorenskriveri. «Men der gives adskillige med temmelig gode kundskaper utrustede mænd, der faar specielle tillatelser til at gaa i rette for dem, som har attraaet det i de forefaldende sædvanlig simple saker». Da det imidlertid nok vilde være bra at faa en prokurator til, skjønt Gud maa te vite om han kunde skaffe sig levebrød i dette distrikt, vilde amtmanden anbefale Lund til ansættelse i Hardanger og Voss, men Søndhordland var for meget at fare over, og derfor vilde han fraraade at dette distrikt kom med. Under 12. decbr. 1825 blev Lund utnævnt til *underrettsprokurator* i Søndre Bergenhus amt med

tilladelse til at drive grænsepraxis i Nordre Bergenhus og Stavanger amter — saa han fik da stort nok distrikt! Han tok bopæl paa Vossevangen og praktiserte herfra til sin død i 1851.

Gift 14. juni 1827 i Ullensvang med *Sara Cornelia Koren*, f. 2. septbr. 1799 i Klep og død 23. mars 1883 paa Onarheim i Kvinherred, datter av Eidsvoldsmanden sorenskriver *Arnoldus von Westen Sylow Koren* og *Magdalene Margrethe Christie*. Av barnene var *Arnoldus von Westen Sylow Koren Lund* *examinatus juris* og lensmand i Stryn og Indviken.

Lund, Hans Elias Wingaard. 1805—1845. *Underrettsprokurator.*

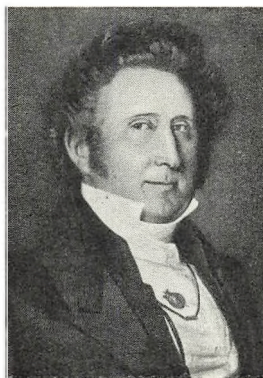
Født 6. juli 1805 i Beitstaden og død 12. juni 1845 i Overhallen, søn av oberst *Elias Heltberg Lund* og *Anne Fredrikke Schive*, var fra 16. april 1823 til 1. juli 1826 paa byfoged Falsens kontor i Trondhjem og fik den bedste attest for god dømmekraft, flid og stadighet. Efter en antagelig prælimer-ex. i 1827 blev han *examinatus juris* 23. decbr. 1829 med bekvem for den theoretiske og 12. jan. 1830 temmelig vel for den praktiske prøve. Fra 15. jan 1832 til 15. jan. 1833 var han derpaa edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Nordre Hedemarken og kom 13. jan. 1833 i samme egenskap til sorenskriver Klykken i Stjør og Værdalen, som ved hans fratræden 12. oktbr. 1839 erklærte at Lund «ikke alene hadde vist sig utmerket duelig i alle sorenskriveriet vedkommende forretninger, men endog med særdeles orden og flid pleiet enhver av ham behandlet sak, likesom hans fuldkommenheter heri stedse hadde været ledsaget av de redeligste

hensyn og den mest forekommende velvilje, hvorved han hadde tiltrukket sig alles agtelse og tillid i fuldeste maal». «Omendskjønt det vil falde tungt for mig gamle, av mange embedsaar og byrdefulde forretninger svækkede mand», skriver Klykken, «at savne min støtte i Lund, skylder jeg ikke desto mindre hans fortjenester og fremtids vel de varmeste ønsker for opnaaelse av embede». Under 15. juli 1840 blev Lund utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Levanger, og fik 28. mai 1845 ny bestalling som saadan med ret til tillike at praktisere i de tilgrænsende amter og ta bopæl i Overhallen. Her avgik han ved døden allerede i den følgende maaned.

Gift 10. novbr. 1840 i Skogn med *Elise Christine Klykken*, f. 17. april 1812 i Hadsel og død 20. novbr. 1891 i Skogn, datter av sorenskriver *Peder Danielsen Klykken* og *Maren Marie Hegge*.

Lund, Jonas. 1801–1871. Underrettsprokurator.

Født 9. septbr. 1801 i Farsund og død 11. aug. 1871 i Bergen, søn av kjøbmand, cand. theol. *Eilert Lund* og *Henriette Rampe*, var elev av Arendals skole, fik en rosværdig præliminærex. i 1823 og blev examinatus juris med bekvem 20. juni 1825; for den praktiske prøve 27. juni s. a. fik han temmelig vel. Efter at ha konditionert flere steder kom han 7. mai 1828 paa Nedenes og Rbyggelagets amtskontor i Arendal og herfra som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Indre Sogn. I sin ansøgning i det følgende aar om prokuratorembede i Nordre Bergenhus amt skriver han: «min velfærd staar paa spil, hvis jeg nødsages til at forlate et distrikt, hvor min stilling har indviklet mig i mange og forskjellige forhold». Siden han 24. septbr. 1829 hadde fratraadt som edsv. fuldmægtig var han blit overdraget ikke mindre end 19 saker til utførelse og kan paa ære og samvittighet erklære at ha avvist næsten like mange, fordi vedkommende først indfandt sig hos ham saa nær indpaa tægtetiden at der ikke blev tid til at erhverve amtets konstitution til sakernes utførelse. I alle saker hadde han maattet gjøre større eller mindre utlæg, som alle oversteg de mottagne forskud paa honorar, og disse utlæg var hvad han overhode eiet. Fogden erklærer at Lund var «en

JONAS LUND.
Efter maleri av K. Baade.

kyndig, retskaffen og uegennyttig mand», og amtmanden attesterer at han besad de forlangte egenskaper og at der i hans forhold intet var som burde hindre hans utnævnelse. Under 29. novbr. 1830 fik han derpaa bestalling som *underretsprokurator* i Nordre Bergenhus amt, med bopæl i Sogndal. Her blev han indfiltret i sorenskriver Cappelens embedsmisbruk, levet snart som denne høit over evne og kom til at dele skjebne med den forannævnte prokurator F. C. Juell. For grove bedragerier og misbruk av mange slags blev han sat under tiltale og avskediget fra embedet ved dom av 4. oktbr. 1851.

Gift 27. aug. 1830 i Hafslo med *Inger Marie Munthe*, f. 16. deebr. 1802 paa Kroken s.steds og død 5. febr. 1886 i Trondhjem, datter av major *Hartvig Kaas Munthe* og *Bolette Christine Pavels*. Av barnene var *Hartvig Kaas Munthe Lund*, borgermester i Bergen.

J. C. LUND.
Efter miniatur.

Lund, Jonas Cornelius 1781–1838.

Overretsprokurator. Sorenskriver.

Født 19. jan. 1781 i Farsund og død 4. juni 1838 i Bergen, søn av overlods *Jochum Brinck Lund* og *Inger Marichen Luth*, tok ved Kjøbenhavns universitet ex. artium i 1800, ex. philos. i 1801, begge med laud., og blev cand. juris 21. juni 1805 med haud illaud. for saavel den theoretiske som 25. april 1806 for den praktiske prøve. Fra 1805 var han derpaa volontør i Kancelliets pupilkontor til krigen med England brøt ut i 1807, blev da efter ansøknig ansat som *secondløjtnant* ved Kronens regiment tilfods og kantonerte i Helsingør. I 1810 tok han officersexamen, kom i 1811 tilbake til Norge som *secondløjtnant* ved Vesterlenske regiment og blev her *auditør* og regimentskvartermester i septbr. 1811, stationert i Christiansand. Ved arméforandringen 1. jan. 1818 blev han *brigadeauditør* s.steds og fik som saadan attest for at være «et særdeles godt, moralsk menneske, hvis vandel stedse har været den ædle mands, en særdeles duelig og retskaffen embedsmand». Under 8 mai 1819 utnævntes han tillike til *overretsprokurator* i riket og oparbeidet sig «som en utmerket strævsom, velvillig og uegennyttig og derfor særdeles paalidelig mand» et rimeligt utkomme, men stiftsstadens var et dyrt levested, «og familien tiltok aarlig», saa han søkte snart bedre embede. Først 22. mars 1837 blev han befordret til *sorenskriver* i Nordhordland, hvilket embede dengang var beheftet med to enke-

pensioner, og allerede i det følgende aar avgik han ved døden. Ridder av svensk Wasaorden 1835.

Gift 19. jan. 1815 i Farsund med *Anna Clarine Bøckmann*, f. 19. oktbr. 1795 i Kjøbenhavn og død 13. novbr. 1876, datter av sorenskriver, kancelliraad *Søren Gottfried Bøckmann* og *Anne Severine Smith*.

Lunde, Johan Peter Ernst. 1791—

1886. Overretsprokurator. Raadstuskriver.

Født 1791, døpt 14. jan. i Akershus slotskirke, og død 26. aug. 1886 i Christiania, søn av kjøbmand *Knut Gulbrandsen Lunde* og *Petronelle Jonsdatter*, blev examinatus juris 22. jan. 1813 ved Kjøbenhavns universitet med bekvem for den theoretiske og temmelig vel for den praktiske prøve. Allerede forinden examen hadde han i tre aar fungert som fuldmægtig ved Øvre Romerikes sorenskriverkontor, blev 3. jan. 1814 prøveprokurator i Smaalenenes amt og fik 20. jan. s. a. bevilling til at procedere ved underretterne i amtets tre kjøpstæder. Med meget gode anbefalinger blev han 3. febr. 1817 utnævnt til *overretsprokurator* i riket og nedsatte sig paa Fredrikshald, hvor han siden, med avbrytelse av en tids konstitution i byfogedembedet og i Id og Marker sorenskriverembede samt et aars tjeneste som auditor ved Søndenfjeldske inf.regiment, praktiserte til han 12. decbr. 1825 blev befordret til *sorenskriver* i Hallingdal, hvor han bygget sorenskrivergaarden i Nes; herfra forflyttedes han 19. decbr. 1841 til sorenskriver i Søndre Gudbrandsdalen, hvor han bygget sin embedsgaard, «Lundegaarden», paa Lillehammer, og utnævntes sluttelig 17. mai 1850 til *raadstuskriver* i Christiania, hvor han i 1855 tillike blev *auktionsforvalter*. Lunde var en til det ytterste retsindig og pligtopfyldende mand. Paa sine gamle dager kom han ut for systematisk drevet utroskap inden sit personale og maatte staa til ansvar for et betydelig underslaat beløp, hvad der tok meget sterkt paa den bundhæderlige embedsmand. Han søkte avsked, som blev ham bevillet 17. juni 1880.

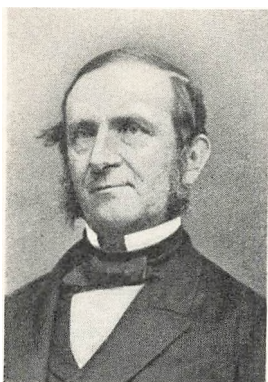
Gift 1. gang 29. oktbr. 1817 paa Fredrikshald med *Barbara Wiel*, f. 25 aug. 1788 s.steds og død 26. jan. 1837 i Nes, datter av kjøbmand, kancelliraad *Truls Madsen Wiel* og *Elisabeth Sophie Arbo*.

J. P. E. LUNDE.
Efter fot.

Gift 2. gang 12. juni 1839 i Nes, Hallingdal, med *Ragnhild Fredrikke Louise Mathilde Pullich*, f. 17. juli 1810 i Christiania og død der 5. juni 1878, datter av dansk løjtnant *Wilhelm Diderik Pullich* og *Elisabeth Castberg*.

T. J. LYCHE
Efter fot.

Lyche, Truls Johan. 1814—1894. Underrettsprokurator.

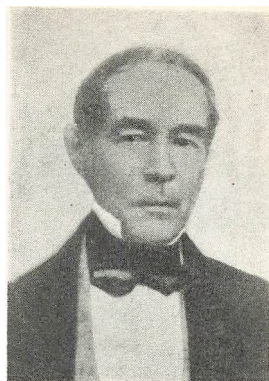
Født 6. mars 1814 paa Fredrikshald og død der 29. juli 1894, søn av kjøbmand *Christen Lyche* og *Susanne Margrethe Wiel*, tok, dimittert fra sin fødebys latinskole, ex. artium i 1831 med haud illaud., ex. philos. i 1832 med laud. og blev cand. juris med laud. 10. jan. 1837; for den praktiske prøve 18. jan. s. a. fik han haud illaud. Efter examen var han i tre aar fuldmægtig ved brigadeauditor Dahls kontor paa Fredrikshald, var i 1837 konst. i dette embede, senere konst. politifuldmægtig og konst. prokurator sammesteds. Under 2. juni 1846 blev han med gode anbefalinger utnævnt til *underrettsprokurator* i Smaalenenes amt og praktiserte paa Fredrikshald med et ganske utbredt og godt klientel. Han var i mange aar bestyrer av Norges Banks afdeling der i byen og nød anseelse som en særdeles dygtig og rettænkende mand.

Gift 29. decbr. 1840 paa Bragernes med *Adolphine Christine Lyche*, f. 29. decbr. 1820 s.steds og død 10. oktbr. 1893 paa Fredrikshald, datter av sin mands farbror kjøbmand, senere undertoldbetjent *Paul Frederik Lyche* og *Bente Thomine Cathrine Borthig Hagerup*. Av barnene blev *Susanne Margrethe Wiel Lyche* gift med borgermester *August Hansen* og *Paul Lyche* cand. juris, død som sorenskriverfuldmægtig.

Lysholm, Henrik. 1790—1860. Overrettsprokurator. Borgermester.

Født 22. oktbr. 1790 i Trondhjem og død der 26. mai 1860, søn av handelsmand, senere veier og maaler *Johan Mølmann Lysholm* og *Cecilie Catharine Fabricius*, tok, dimittert fra sin fødebys Cathedral-skole, ex. artium ved Kjøbenhavns universitet i 1811 og blev cand. juris 14. april 1815 med laud.; for den praktiske prøve 25. april næst-

efter fik han haud illaud. Efter i et aars tid at ha været edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Strinden og Selbu fik han 22. novbr. 1816 bevilling som prøveprokurator i Søndre Trondhjems amt samt for Trondhjems byret og utnævntes 27. decbr. 1818 til *overretsprøkurator* i riket. Han forblev bosiddende i Trondhjem, konstitueres fra 1819 som forstander for de Angellske Stiftelser og blev samtidig konst. overretsassessor; fra 1820 fungerede han derhos som regnskabsfører for Kathedralskolen. Under politimester Lies svakelighet besørget han i længere tid dennes forretninger og var i $\frac{3}{4}$ aar konst. byfoged og

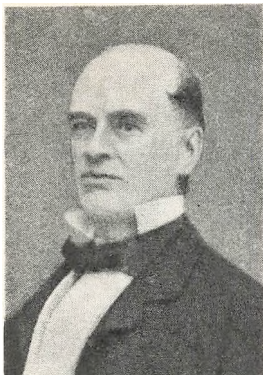
HENRIK LYSHOLM.
Efter fot.

byskriver. «Det er mig en kjær pligt», skriver byfoged Falsen i 1826, «at bevidne at Lysholm stedse har utvist en likesaa utmerket sakkundskap og flid som exemplarisk opriktighet og retskaffenhet, hvorhos jeg i særdeleshet skylder at bemerke at han med sandhetskjærlighet og fasthet og uten digressioner har bidraget til sakens riktige oplysning. Jeg bevidner ham min sande høiagtelse og min varme tak for den tid, vi har arbeidet sammen». Under 29. juli 1829 blev han befordret til *politimester* i Trondhjem, til *byfoged* s.steds 3. septbr. 1840 og til *borgermester* 20. septbr. 1848. Fra sidstnævnte embede tok han avsked 10. mai 1860 og døde seksten dager senere, efterlatende mindet om en human, veltænkende og retsindig embedsmand, som offentlig og privat var i høi grad anset og avholdt. Ridder av svensk Wasaorden 28. juli 1829. Sekretær i Norges Banks direktion fra banken begyndte sin virksomhet i 1817 og til 1849, var fra 1827 suppleant i og fra 1849 til 1860 medlem av dens direktion. Han var i mange aar medlem av Trondhjems bystyre og stortingsmand 1839; i 1833, 1836, 1842, 1845 og 1848 var han stortingssuppleant.

Gift 12. mai 1819 i Trondhjem med *Louise Augusta Hundewadt*, døpt 21. mai 1789 i Vor Frelzers kirke paa Christianshavn, Kjøbenhavn, og død 4. novbr. 1873 i Trondhjem, datter av kjøbmand *David Hundewadt* og *Christiane Dorothea Sprunck*.

Major, Harald Emil. 1809—1907. Underretsprøkurator. Sorenskriver.

Født 29. decbr. 1809 paa Kongsgaard i Oddernes og død 18. april 1907 i Christiania, søn av den av Wergeland besungne irlænder

HARALD MAJOR.
Efter fot.

Robert Gonsalvo Major, som i 1799 flyttet til Norge under den uheldige irske reisning og ^{før}anla store garverier i Christianssand, og *Sophie Benedicte Weidemann*. Privat dimittert tok han ex. artium i 1829, ex. philos. i 1830, begge med haud illaud., og blev 18. decbr. 1834 cand. juris med samme karakter; for den praktiske prøve fik han 11. jan. 1835 non contemn., men forbedret den 16. jan. 1839 til haud illaud. Fra 1. april 1834 til 21. juni 1838 hadde han været ekstraskriver og kopist i Kirkedep.tet og arbeidet samtidig fra 1836 til 1839 paa advokat Hielms kontor. Fra 21. juni 1838 til 30. juni 1839 fungerte

han som konst. kgl. fuldmægtig i nævnte departement, blev 1. juli 1839 konst. underrettsprokurator i Nedenes og Robyggelaget, med bopæl i Arendal, og fungerte til han 15. jan. 1842 konstitueres som foged i Robyggelaget. Under 7. mai 1845 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal, med bopæl i Flekkefjord, og befordredes 16. juni 1848 til *overrettsprokurator* i stiftet, men nogen varigere privatpraxis blev det fremdeles ikke, idet han med fortrinlige anbefalinger som dygtig og vel rangert mand konstitueres 25. jan. 1853 og 16. april næstefter fik utnævnelse som *sorenskriver* i Namdalen. I længere tid hadde Major lagt sig penge op for at kunne følge sin reiselyst, og med et aars permission fra embedet drog han i 1856 ut paa sin lange færd til Amerika og China, paa hvilken han mottok indtryk og hadde oplevelser, som siden formet sig i hans erindring som vidunderlige minder. Den 11. juli 1860 fik han efter ansøgning det stiltfærdige *byfogedembede* i Porsgrund og utnævntes sluttelig 3. jan. 1870 til *sorenskriver* i Søndre Østerdalen, med bopæl i Elverum. Fra dette embede tok han avsked 1. novbr. 1879 og var senere med avbrytelser av talrike og længere ophold i Italien, Lissabon og Paris bosat i Christiania.

Major var anset som en meget dygtig og human dommer. Han besad sjeldne sprogkundskaper og megen evne til pointrik, skarp fremstilling av forhold og begivenheter. Han var av de faa som oplevet baade 1814 og 1905, og like til sine sidste dager beholdt den gamle herre sin aandelige og legemlige vigør. Ved sin avsked kjøpte han i en alder av 70 aar en meget stor livrente, som han siden nød godt av i 26 aar. Ugift.

Maribo, Vilhelm Adelsten. 1814–

1901. Overretsprokurator. Overretsassessor.

Født 3. januar 1814 i Østre Aker og død 22. februar 1901 paa Nordstrand i Østre Aker, søn av kaptein, brukseier *Ludvig Mariboe* og *Ragna Huvald*, tok fra Møllers Institut i Christiania ex. artium i 1832, ex. philos. i 1833 og blev 6. juli 1837 cand. juris, alt med laud.; for den praktiske prøve 16. jan. 1839 fik han haud illaud., men forbedret denne karakter til laud. ved ny prøve 27. jan. 1840. Efter at ha været sorenskriverfuldmægtig i Aker 1837 og prokuratorfuldmægtig fra 1838 blev han 26. jan. 1843 utnævnt til *overretsprokurator* i Christiania stift og fik en meget betydelig praxis i hovedstaden; 6. mai 1861 konstitueres han som 3. assessor i Overrettens 1. afdeling og blev 24. septbr. 1864 befordret til 2. assessor. Efter ansøgning fik han avsked fra dette embede 31. juli 1875, efter eget ønske uten pension, for at ofre sig for privat virksomhet og private interesser. Fra 1859 hadde Maribo været direktør i Christiania Sparebank og sat i denne stilling like til 1898, i de nær 40 aar levende interessert for bankens vel og fremgang. I de senere aar deltok han anonymt i den offentlige pressediskussion, navnlig ved artikler i «Morgenbladet» om sparebanker og laaneindretninger. Det var dog særlig til kunst og kunsthistorie Maribo like fra unge dage hadde følt sig draget, og paa mangfoldige utenlandsreiser, især til Italien, gjorde han studier, som siden levende optok ham og stadig utvidet og utviklet hans kunstneriske skjøn og forstaaelse. Sammen med rektor Frederik Ludvig Vibe gav han i 1869 støtet til oprettelsen av Skulpturmuseet i Christiania, som, ikke mindst takket være Maribos stilling i Sparebanken, kunde aapne sin egen bygning paa Tullinløkken 6. decbr. 1881; han var ogsaa bankens repræsentant i byggekommissionen og formand i komiteen for gipsavstøpningernes anskaffelse og opstilling og indtraadte fra samme tid i museets direktion. For fortjeneste av Skulpturmuseet blev han utnævnt til ridder av St. Olavs orden 21. jan. 1882. Han legerte 150 000 kr. til fordel for husarme i Christiania og forøket det av hans far i 1810 stiftede legat under «Selskabet for Norges Vel» med 40 000 kr. I «Morgenbl.» 1881 nr. 294, 333 og 334 har han skrevet om dette museum, men forøvrig forefindes i literaturen med hans signatur kun «En merkelig Justitssag», meddelt av ham, som defensor, i Norsk juridisk Tidsskrift 1. s. 56 flg.

VILH. MARIBO.
Tegn. efter fot.

Gift 9 aug. 1843 i Wien med sin kusine *Hedvig Theresia Francisca Sonnleithner*, f. 4. oktbr. 1814 s.steds og død 9. febr. 1891 i Christiania, datter av regjeringsraad *Joseph Sonnleithner* og *Wilhelmine Mariboe*.

J. C. MATZAU.
Efter daguerr.

Matzau, Joachim Christian. 1795—

1864. Underrettsprokurator. Notarius publicus.

Født 6. oktbr. 1795 i Bergen og død der 14. april 1864, søn av vævermester *Ole Grees Matzau* og *Elisabeth Margrethe Lucow*, tok præliminær-examen med antagelig i 1819 og blev examinatus juris med bekvem 21. juni 1821; for den praktiske prøve 3. juli 1821 fik han vel. Under 23. mars 1822 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Bergenshus amt og tok bopæl i Indviken, hvor han trodde det særlig gunstig for praxis. Nærmeste konkurrent var nemlig prokurator Lind, som bodde i Søndfjord i en avstand av 7 til 16 til-

dels søhaarde mil fra de respektive tingsteder i Nordfjord, og den anden prokurator, Schrøder i Indre Sogn, var henved 20 mil fjernet og desuten avskaaret fra at gaa Matzau i næringen, da tingene i Sogn og Nordfjord blev holdt samtidig. «Heller ikke gives i Nordfjord saadanne mænd som har den kundskap og øvelse i lov og ret at de forsvarlig kan føre en sak for Retten, hvorimot jeg i den tid, jeg har opholdt mig her, har erfaret at her gives nogen mænd av bondestanden, der tiltror sig lovkundskap og som den enfoldige almuesmand hittil har konsulert, men deres lovkundskap er saa skrøpelig at neppe nogen av dem, som betror sig til dem, kan følge deres raad uten skade». Matzau begyndte saaledes sin praxis i Indviken med gode forhaapninger, men det varte ikke længe før han maatte erfare at den ikke vilde indbringe ham selv det nødtørftigste til familiens underhold, skjønt han viste sig at være en baade strævsom og dygtig mand. Med meget gode anbefalinger søkte han sig til Bergen og blev 11. jan. 1826 befordret til *overrettsprokurator* i dette stift, hvorhos han fra 1831 tillike var underfoged i Bergen. Den 28. oktbr. 1848 befordredes han til *sorenskriver* i Øvre Telemarkens østfjeldske sorenskriveri og endelig 26. novbr. 1856 til *notarius publicus* i Bergen, hvor han døde i embedet som en meget anset mand.

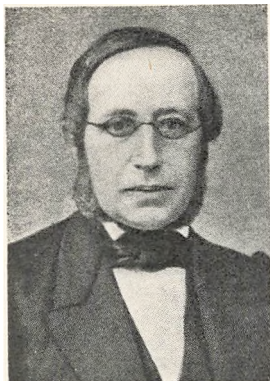
Gift 27. febr. 1822 i Indviken med *Johanne Georgine Bech*, f. 12. mars 1797 s.steds og død 14 septbr. 1889 i Bergen, datter av inf.-kaptein *Dominicus Nagel Bech* og *Kiøniche Bolette Harboe*. Av barnene blev Bolette Elisabeth Dorothea Matzau gift med Johan Diderik Behrens.

Meldahl, Hans Gerhard Colbjørnsen. 1816–1877.

Overretsprokurator. Statsraad. Høiesteretsjustitiarius.

Født 5. oktbr. 1815 i Rollag og død 25. decbr. 1877 i Christiania, søn av sogneprest *Herman Colbjørnsen Meldahl* og *Nicoline Cathrine Feltmann*, tok, dimittert fra Møllers Institut, ex. artium i 1833 med laud., ex. philos. i 1834 med laud. præ ceteris og blev cand. juris 15. decbr. 1837 med laud.; for den praktiske prøve 11. jan. 1838 fik han haud illaud., men tok den om igjen med laud. 27. jan. 1840. Efter at ha været kopist i Justisdep.tet fra 1838 og advokatfuldmægtig fra 1839 blev han 28. juni 1843 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift og fik sin praxis i Christiania til han 1. mars 1849 befordredes til *byfoged* i Trondhjem; *justitiarius* i Trondhjems stifts-overret 21. novbr. 1855. Paa Stortingene i 1854, 1857 og 1858 repræsenterede Meldahl Trondhjem og Levanger som 1. repræsentant og var i 1857 præsident og i 1858 vicepræsident i Lagtinget; han sat i Norges Banks repræsentantskap 1851 til 1861 og var suppleant i Bankdirektionen 1851 til 1860. I Trondhjem nød Meldahl overordentlig anseelse som en fra karakterens og dannelsens side like meget som for sin juridiske dygtighet og skarpsindighet fremrakende mand, og da han 6. april 1859 utnævntes til *høiesteretsassessor* og dermed skulde forlate Trondhjem blev han 8. juni hyldet med en fest i Harmonien. Det blev kun i faa aar Meldahl fungerte som assessor i Høiesteret, idet han 17. decbr. 1861 kaldtes til *statsraad* og chef for Justisdepartementet. Skjønt han som saadan øvet en ærefuld virksomhet i fjorten aar befandt han sig dog aldrig riktig vel i denne stilling, idet han meget vel forstod at han var mindre anlagt for offentlig optræden, og han hadde desuten ikke let for at gjøre sine meninger sterkere giældende. Da justitiarius Lasson var død i 1873 søkte han derfor embedet efter ham «i den overbevisning», som han selv skrev, «at hans evner i det hele passet bedre for et dommerembede end for hans daværende stilling, av hvis pligter og ansvar han jevnlig følte sig trykket». Under 8. jan. 1874 blev han utnævnt til *høiesteret sjustitiarius* og døde i dette embede i 1877, anset som en meget dygtig dommer og jurist, men besad vistnok mindre evnen

H. G. C. MELDAHL.
Efter fot.

til at lede Rettens forhandlinger. Paa Festen til Fædrenes Minde 11. febr. 1878 var han gjens-stand for særdeles hædrende omtale av riks-arkivar Birkeland. — Ridder av St. Olavs orden 6. aug. 1860, komm. 1. kl. 21. aug. 1863 og storkors 21. jan. 1876 for fortjenstfuld embeds-virksomhet.

Meldahl var medlem av komm. 1847 ang. opprettelse av et centralarkiv i Trondhjem for de nordlige landsdeler, blev opnævnt til medlem av Den parlamentariske Jurylovkomm. 1854, men blev neget permission fra sit embede og deltok derfor kun i det konstituerende møte; medlem av komm. 1859 ang. undersøkelse av

Juryens forenelighet med Grundloven, av komm. av 1858 ang. Byernes brandvæsen og av komm. 1874 ang. Sjøfartslovgivningen.

Gift 28. oktbr. 1841 i Aker med *Karen Stenette Marie Feldtmann*, f. 23. april 1816 paa Fredrikshald og død 13. decbr. 1893 i Christiania, datter av skipper *Nicolaj Feldtmann* og *Agnete Amalie Eckstein*.

P. A. MIDELFART.
Efter maleri.

Midelfart, Peter Albert. 1801—1854. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 6. oktbr. 1801 i Trondhjem og død 29. april 1854 paa Levanger, søn av senest sogneprest til Skogn *Hans Christian Ulrik Midelfart* og *Eleonore Christiane Fabricius*, fik en rosværdig præliminærexamen i 1822 og blev examinatus juris med bekvem 18. decbr. 1824; for den praktiske prøve 7. febr. 1825 fik han temmelig vel, men tok den om igjen med vel 29. decbr. 1828. Han slog sig ned i Drammen og opnaaet snart flere private poster. Som sekretær i Borgerrepræsentantskabet, inspektør ved Privilegiedirektoriet og med

kuratelet i tre vidtløftige boer skapte han sig en økonomisk betrygget stilling og vandt megen tillid ved sin dygtighet og retskafne adfærd; han var ogsaa av en beskeden, sindig og human karakter, som gjorde ham meget avholdt. Det var derfor med de allerbedste anbefalinger han søkte prokuratorembede i Drammen, hvor der ogsaa dengang var behov for et par nye sakførere, og 29. juli 1829 blev han utnævnt

til *underrettsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl i Drammen, og fik 20. septbr. 1838 sit distrikt utvidet med Jarlsberg overbirkkeret. Herfra utnævntes han 16. mai 1849 til *sorenskriver* i Stjøer og Værdalen samt byfoged og byskriver i Levanger og døde i dette embede i 1854 som en meget anset, dygtig dommer og embedsmand. — Midelfart var en tid konst. amtmænd i Buskerud og i 1848 stortingssuppleant fra Drammen.

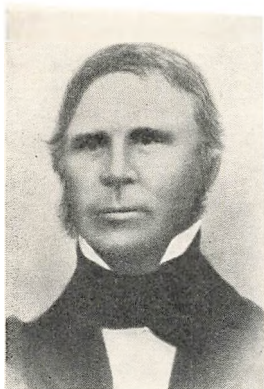
Gift 25. mai 1828 paa Strømsø med *Johanne Wilhelmine Severine Marie Unger*, f. 21. aug. 1803 paa Strømsø og død 19. april 1856 i Christiania, datter av skibsfører, senere undertoldbetjent *Hans Unger* og *Anne Sophie Preus*. Av barnene blev Lydia Christiane Midelfart gift med borgermester Thomas Cathinco Bang i Drammen.

Miøen, Ole. 1795—1875. Underrettsprokurator. Bergkasserer.

Født 12. septbr. 1795 i Opdal og død 5. novbr. 1875 paa Kongsberg, søn av gaardbruker *Halvor Jensen Miøen* og *Marthe Knutsdatter*, hadde en brændende lyst til at gaa den studerende vei, men da forældrenes formuesforhold ikke tillot dette, fik han sin første utdannelse som skriverkarl hos foged Budtz i Orkedalen, hvor han var i 7½ aar, derav de to sidste aar som fuldmægtig. «Den sjeldne flid for dannelsen til at bli et dueligt menneske i verden og den faste og urokkelige hengivenhet til dyd og gode sæder, som utmerket ham fra den tidligste ungdom», skaffet ham varm sympathy, og i sin tjeneste fik han ved fornuftig økonomi sparet saa meget sammen at han derfor kunde bestride utgifterne ved studieophold i Christiania. Han tok en antagelig præliminær-examen i 1821 og blev examinatus juris med bekvem 9. juli 1824; for den praktiske prøve 16. juli næstefter fik han vel. Den 21. aug. 1824 blev han fuldmægtig ved Kongsberg byfogedkontor, fik 29. oktbr. 1824 amtmændens autorisation som edsvoren og fungerte i 1825 som konst. byfoged. Med utmerkede attester for dygtighet, pligtfølelse og usvikeligt retsind blev han 29. juli 1829 utnævnt til *underrettsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl paa Kongsberg, og vandt i denne stilling alles tillid og agtelse, blev i 1841 ordfører i Formandskapet og sat senere en tid i Bystyret. Under 14. septbr. 1859 befordredes han til *kasserer* og *skiktmester* ved Sølvverket og fungerte med hæder og ære i dette embede til han 19. septbr. 1870 tok avsked.

Gift 9. septbr. 1835 i Christiania med *Ellen Marie Steenshorn*, f. 27. septbr. 1813 i Christiansand og død 14. decbr. 1899 i Grimstad, datter av kjøbmand *Johannes Steenshorn* og *Sophie Christiane Fordahl*.

Av deres barn døde Martin Christian Miøen som cand. juris, Sophie Miøen blev gift med overretssakfører paa Kongsberg Anders Fredrik Klem og Thomas Cornelius Rønnau Miøen blev overretssakfører i Sandefjord. — Noget portræt av Miøen har aldrig existert. Det som er indtatt i Bergwitz: Kongsberg II s. 503 forestiller ikke ham, men toldbetjent Lars Bing i Grimstad!

MATHIAS CALMEYER MOE.
Efter fot.

Moe, Mathias Calmeyer. 1802—1884. Underrettsprokurator. Foged.

Født 7. aug. 1802 i Fredriksværn og død 1. decbr. 1884 i Farsund, søn av sergeant *Anders Olsen Moe* og *Maren Pedersdatter*, fik en antagelig præliminær-examen i 1825 og blev examinatus juris 19. decbr. 1827 med bekvem for den theoretiske og 12. jan. 1831 vel for den praktiske prøve. Fra 1828 var han næsten uavbrudt i otte aar fuldmægtig hos sorenskriverne først i Heggen og Frøland, saa i Id og Marker og sluttelig hos sorenskriver Hauch i Rakkestad, som i 1845 anbefalte ham som «en dygtig saavel theoretisk som praktisk jurist,

der forener megen erfaring med den strengeste retskaffenhet». Under 21. febr. 1846 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Smaalenene, med bopæl i Eidsberg, og befordredes 6. juli 1857 til *foged* paa Lister og tillike til magistrat og politimester i Farsund. Efter tyve aars dygtig og anset virksomhet i dette embede fik han efter ansøgning avsked 22. mars 1877 med 2 600 kr. i aarlig pension.

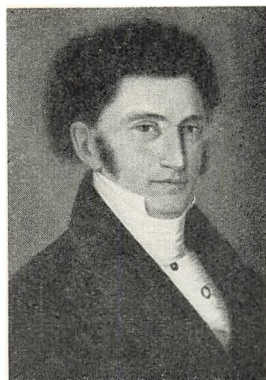
Gift 5. jan 1836 paa Fredrikshald med *Karen Jensine Svindt*, f. 4. juni 1809 paa Fredrikshald og død 23. april 1867 i Farsund, datter av kjøbmand *Jacob Svindt* og *Grethe Hygen*.

Müller, Morten. 1791—1864. Overrettsprokurator. Foged.

Født 21. aug. 1791 i Vaale og død 23. juli 1864 i Levanger, søn av sogneprest *Tobias Müller* og 1. hustru *Bodil Johanne Skjelderup*, blev examinatus juris ved Kjøbenhavns universitet 29. juni 1812 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve, blev i 1812 prøveprokurator i Jarlsberg og Larvik amt og utnævntes 9. novbr. 1816 til *overrettsprokurator* i riket. Han nedsatte sig i Holmestrand, hvor han kjøpte gaarden Bilidt, hvis bygninger han lot be-

tydelig utvide. Med gode kundskaper, lethed i at procedere, dygtig og akkurat i pengesaker blev han meget søkt og anset; dertil var han hjelpsom overfor fattige og opofrende for mange i sin slekt. Han hadde forøvrig en skarp tunge og forstod at sige bidende vittigheter i en behagelig tone. I 1814 var han konst. sorenskriver i Jarlsberg. Ved et uheldig fald i 1828 fik han en skade i sin venstre arm som trods al professor Thulstrups kunst aldrig blev helet. Under 22. jan. 1838 blev han utnævnt til *foged* i Stjør- og Værdalen, bosat paa Støp i Skogn, og virket med hæder og ære i dette embede og tillike som magistrat og politimester i Levanger til han efter ansøking fik avsked 2. mai 1855 paa grund av sykkelighet.

Gift 14. april 1816 i Christiania med *Cecilie Cathrine Frost*, f. 8. juni 1790 s.steds og død 6. april 1878 paa Vossevungen, datter av stadshauptmand, kjøbmand *Peder Frost* og *Cecilie Cathrine Sand*. Av barnene blev *Cecilie Cathrine Müller* gift med saksfører, senere foged *Sivert Andreas Gellein*.

MORTEN MÜLLER.
Efter maleri.

Müller, Nicolai Reinhold. 1811–1848. Underrettsprokurator.

Født 5. decbr. 1811 i Trondhjem og død der 26. decbr. 1848, søn av apotheker *Jørgen Carsten Müller* og *Caroline Jacobine Sylow*, tok, dimittert fra sin fødebys Kathedralskole, ex. artium 1831 med haud illaud., ex. philos. 1832 med laud. og blev cand. juris 18. decbr. 1837 med haud illaud.; for den praktiske prøve 16. jan. 1839 fik han non contemn., men tok den om igjen 22. juli 1845 med haud illaud. Fra 1. aug. 1838 var han assistent i nær to aar og for det meste edsv. fuldmægtig hos byfogden i Trondhjem, fungerte fra 1. juni 1840 som konst. byfoged og notarius publicus, og fik av byfoged Engelsen attest for at «besjæles av den for en retsbetjent saare gavnlige urokkelige fasthet i straffelovgivningens principper, uten hvilke man i vor tidsalder, da angrep paa samfundsordenen blir dag for dag mere truende, med føie kunde betvile at det gaar an at sætte en skranke for lovovertrædelser». Fra 1. mai 1842 til 30. septbr. 1844 var han derefter fuldmægtig hos prokurator Wahl i Trondhjem, og fungerte fra 15. septbr. 1843 til s. d. 1844 som konst. brigade- og

N. R. MÜLLER.
Efter maleri.

garnisonsauditor i Trondhjem, og anbefaltes fra alle stillinger som en duelig og velskikket jurist. I den av Justisdep.tet anlagte sak mot sorenskriver i Strinden og Selbu Fredrik Daniel Timme, som for misligheter i sine regnskaper ved dom av 3. aug. 1847 blev tilpligtet at betale Statskassen 536 spd. med renter fra 1840 samt 133 spd. i omkostninger, var Müller sættdommer og tilkjendtes for sit anerkjendt dygtige arbeide 60 spd. i salær. Under 22. decbr. 1847 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Søndre Trondhjems amt med tilgrænsende amter, med bopæl paa Røros, men døde i Trondhjem allerede i det følgende aar.

Gift 3. juni 1845 i Trondhjem med *Arnoldine von Westen Kjeldsberg*, f. 3. juni 1824 i Christiansund og død 28. aug. 1898 i Christiania, hvor hun 6. juni 1851 ægtet sin avdøde mands yngre bror, rektor ved Kathedralskolen *Carl Arnoldus Müller*; datter av apoteker *Peter Kjeldsberg* og *Elisabeth Cathrine Paus Sylow*.

Møller, Jens. 1804—1892. Underrettsprokurator.

Født 27. febr. 1804 paa Kongsberg og død 24. septbr. 1892 i Horg, søn av kjøbmand *Niels Møller* og *Birthe Margrethe Holte*, kom allerede i 1819 paa byfogedkontoret i sin fødeby, fik en antagelig præliminær-examen i 1826 og blev examinatus juris 23. decbr. 1828 med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 5. juli 1830; for den praktiske prøve fik han først temmelig vel 10. juli 1830 og derpaa vel 19. juli 1837. Fra høsten 1830 var han fuldmægtig hos prokurator Miøen paa Kongsberg, blev 1. juni 1831 fuldmægtig hos fogden i Øvre Telemarken, derefter amtsfuldmægtig paa Hedemarken fra 1. juli 1833 og endelig fra 1. oktbr. 1835 til 31. decbr. 1836 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Guldalen. Med gode anbefalinger fra de forskjellige tjenester blev han 26. april 1838 utnævnt til *underrettsprokurator* i Søndre Trondhjems amt og praktiserte siden fra Støren til han tok avsked 10. mai 1860. Senere var han bosat i Horg; ugift.

Møller, Ole Nielsen. 1778—1841. Overrettsprokurator.

Døpt 4. jan. 1778 i Hørve paa Sjælland og død 12. juli 1841 i Porsgrund, søn av huseier og vandmøller i landsbyen Vindekilde

Niels Rasmussen og Inger Olsdatter. Kun tretten aar gammel blev han konfirmeret i 1791, og 17. febr. 1801 blev han *examinatus juris* med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve. Like efter examen kom han som edsv. fuldmægtig til sorenskriver Wessel i Nedre Telemarken, blev 23. juni 1809 prøveprokurator i Bratsberg og 13. mai 1812 overretsprokurator i Akershus stift, hvorefter han 24. oktbr. 1816 av den norske Regjering utnævntes til *overretsprokurator* i riket. Han hadde sin bopæl i Porsgrund, men praxis blev alle dager saa knepen at han neppe kunde skaffe sin familie underhold. Skjønt amtmanden stadig paategnet hans ansøkninger om befordring til bedre embeder at «han levet i høist fattige omstændigheter» blev ethvert forsøk forgjæves, og Møller opnaet heller ikke at komme over i toldetaten, hvad han gjentagne ganger søkte om, senest i 1831, da han skriver «jeg er nu ved randen av armodens dyp». Han forblev i Porsgrund til sin død.

OLE MØLLER.

Gift 4. mai 1810 i Solum med *Christiane Albertine Preus*, f. 1. april 1785 i Bergen og død 22. septbr. 1851 i Bamle, datter av krudtforvalter, senere toldkontrollør *Johan Michael Preus* og *Anne Cathrine Strøm*.

Mørch, Ole. 1810–1850. Overretsprokurator.

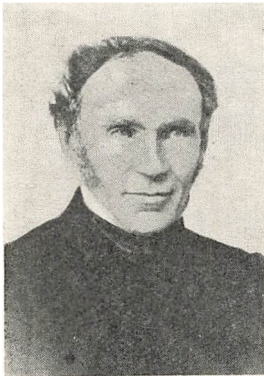
Født 30. oktbr. 1810 i Christiansand og død der 7. mars 1850, søn av Eidsvoldsmanden kjøbmand *Ole Clausen Mørch* og *Cathrine Margrethe Tobiesen*, tok, privat dimittert, ex. artium 1830, ex. philos. 1831, begge med haud illaud., og blev cand. juris med samme karakter 22. juni 1836; for den praktiske prøve 7. juli 1836 fik han non contemn., men tok den om igjen 12. juli 1842 med laud. Fra 1. juni 1837 blev han fuldmægtig hos stiftamtmanden i Christiansand og fungerte som saadan med flere avbrytelser til 31. mai 1845, og fik attest for at være en dygtig og retskaffen ung mand som forstod at expedere sig let og hurtig og altid iakttok en bestemt og rolig op-

OLE MØRCH.
Efter daguerr.

træden. I 1838 og 1839 var han en kort tid konst. 2. assessor i Christiansands stiftsverret og konst. justissekretær ved denne 16. til 26. septbr. 1838 og 22. mai til 3. juni 1840 og fik attest for som saadan at fremstille «sakens kvæstioner» med tilfredsstillende klarhet. Efter at ha været amtskonstituert fra 1. septbr. 1842 blev Mørch 4. decbr. 1843 utnævnt til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal amt med tilgrænsende amter, med bopæl i Christiansand, fik fra 3. juni 1845 konstitution som skattefoged og auktionsforvalter og utnævntes 18. decbr. 1847 til *overrettsprokurator* s.steds.

Gift 31. mai 1844 i Christiansand med sin tremænding *Ottillie Marie Mørch*, f. 10. mai 1818 s.steds og død der 1. juli 1845, datter av handelsmand, konsul *Peder Pedersen Mørch* og *Harriet Ainsley*.

E. H. NANNESTAD.
Efter fot.

Nannestad, Eiler Holtermann.

1809—1880. Underrettsprokurator.

Født 31. oktbr. 1809 paa Storfosen i Ørlandet og død 6. febr. 1880 i Rissen, søn av godseier, senere overtoldbetjent *Frederik Nannestad* og 2. hustru *Louise Christine Horneman*, tok, privat dimittert, ex. artium med haud illaud. 1830, ex. philos. med laud. 1831 og blev cand. juris først 18. decbr. 1837 med non contemn. og derefter 28. juni 1838 med haud illaud.; denne karakter fik han ogsaa for den praktiske prøve 11. juli s. a. Efter noget over et aars tjeneste som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Fosen faldt han høsten 1839 i

en langvarig sygdom, saa han først i febr. 1840 igjen kunde ta arbeide og nu hos sorenskriveren i Nordre Østerdalen, hvor han blev til mars 1841. Fra 15. aug. 1841 fik han fuldmægtigposten hos sorenskriveren i Inderøen og var her i det flg. aar konstituert i embedet i to maa-neder. Paa amtmand Trampes spæde attest for at være en brukbar og retsindig mand, godt kjendt med forholdene i distriktet, blev Nannestad 7. febr. 1844 utnævnt til *underrettsprokurator* i Søndre Trondhjems amt og praktiserte siden først i Ørlandet og senere i Rissen, hvor han bodde paa sin eiendomsgaard Aarnset.

Gift 15. septbr. 1861 i Rissen med *Frederikke Christiane Horneman*, f. 5. juli 1825 i Trondhjem og død 3. april 1909 i Rissen, datter av Eidsvoldsmænden, overretsassessor *Christian Hersleb Horneman* og *Fredrikke Horneman*.

Nergaard, Knud Hveberg. 1802—1855. Underretsprokurator. Sørenskriver.

Født 4. april 1802 i Trondhjem og død 9. juni 1855 i Bergen, søn av overretsprokurator *Ole Nergaard* og *Dorothea Christine Knudtzon*, hadde været en utmerket elev da han i 1816 forlot Trondhjems borgerlige Realskole for at gaa handelsveien. Som handelsbetjent var han i fem aar hos kjøbmand Bertram Engelsen i Trondhjem, tok 19. mars 1823 handelsexamen i Christiania og hadde samtidig arbeidet saa flittig paa sin videre utdanning at han i 1823 fik en rosværdig præ.ex. og 21. decbr. 1824 blev examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 20. septbr. 1826 fik han karakteren vel. Fra 1 mai 1825 arbeidet han derefter i 1½ aar paa magistratspræsident Bloms kontor i Trondhjem og fik av ham attest for at være et lyst hode, med gode juridiske kundskaper og exemplarisk vandel. Den 11. mai 1827 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Romsdals amt, med bopæl i Christiansund, og erhvervet sig megen tillid og anseelse, særlig under sin praxis i Nordmør, men utkommet blev knepent og bedredes heller ikke efter at han 29. aug. 1832 var befordret til *overretsprokurator* i Bergens stift, med bopæl i Bergen. «Medens jeg stedse har bestræbt mig for efter evne at opfylde mine pligter», skriver han, «og maaske ikke har været ganske uheldig i disse mine bestræbelser, har jeg høstet saa megen erfaring om de ubehageligheter, en saa prekær stilling som en sakførers medfører, at jeg intet høiere ønske nærer end at bli befordret til et andet embede. Jeg tilstaar opriktig at jeg forlængst er blit saa fuldkommen kjed av trøttevæsenet og har faat saa megen avsmak for at være prokurator at kun haapet om at bli befordret gjør min stilling nogenlunde taalelig». Idelig søkte han andre embeder, og stiftamtmand Hagerup anbefalte ham som en utmerket dygtig mand, men det trak ut. Sommeren 1842 fik han tilfælelse til at foreta en utenlandsreise for at reparere paa en medtat helse, og først 29. oktbr. 1847 opnaaet han utnævnelse til *sørenskriver* i Nordhordland, i hvilket embede han i 1855 avgik ved døden. — Stortingssuppleant for Christiansund og Molde 1833; viceordfører i Bergen 1854.

Gift 10. april 1831 i Trondhjem med *Petronelle Emilie Ramm*, f. 16. novbr. 1807 i Stange og død 26. decbr. 1875 i Christiania, datter av Eidsvoldsmanden major *Eilert Waldemar Preben Ramm* og *Petronelle*

KNUD NERGAARD.
Efter daguerr.

Elisabeth Hveberg, hvis far var prokurator Hans Hveberg. Av deres barn var Olaf Waldemar Rasch Nergaard sakfører i Bergen, senere sorenskriver i Nordhordland.

Neumann, Iver Jacob. 1804—1844. Overrettsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 65.

WILHELM. NIELSEN
Efter fot.

Nielsen, Wilhelm. 1816—1889. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 4. jan. 1816 i Holmestrand og død 4 febr. 1889 i Kragerø, søn av skibsfører *Niels Nielsen* og *Bodil Backer*, blev, privat dimittert, student med haud illaud. 1834, tok ex. philos. med laud. i 1835 og blev cand. juris med laud. 15. jan. 1840; praktisk prøve 9. juli 1841 med haud illaud. og paany 22. juli 1845 med laud. Fra 1. april 1840 var han fuldmægtig hos overbirkedommeren i Jarlsberg grevskap, blev 6. septbr. 1842 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Nordre Jarlsberg, var et par ganger konst. i embedet og arbeidet i nogen maaneder i 1842 hos prokurator Holst i Holmestrand. Anbefalt som en dygtig ung mand, uten plet paa sin moralske karakter, med streng retfærdighetsfølelse og omfattet med almuens agtelse og tillid blev han 3. oktbr. 1846 utnævnt til *underrettsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Holmestrand. Her var han ordfører i Formandskapet fra 1858 til han blev utnævnt til *byfoged* i Holmestrand 3. oktbr. 1859. Under 28. juli 1866 befordredes han til *sorenskriver* i Bamle, var som saadan bosat i Kragerø, og tok avsked fra dette embede 6. decbr. 1886 fra 1. januar 1887 at regne, med pension kr. 2 400. — Stortingsmand for Holmestrand paa alle ting fra 1857 til 1864.

Gift 1. gang 24. decbr. 1843 i Holmestrand med *Johanne Marie Fredrikke Weidemann*, f. 2. aug. 1823 paa Berg i Sem og død 25. mai 1853 i Holmestrand, datter av kapteinløytnant i marinen *Joachim Godske Moltke Weidemann* og *Maren Karine Nielsen*.

Gift 2. gang 25. septbr. 1855 med *Martha Christine Thrane*, f. 26. april 1814 i Christiania og død 4. mars 1906 i Kragerø, datter av kjøbmand *Gustav Thrane* og *Marthe Christine Christensen*. Av hans barn var Godske Joachim Weidemann Nielsen, sakfører, senere sorenskriver i Kragerø.

Nilson, Paul Christian. 1789—1841. Underretsprokurator.

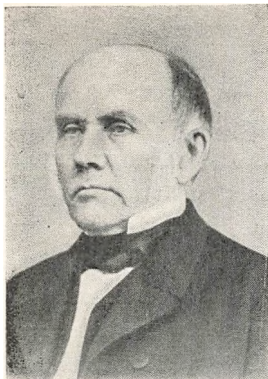
Født 8. april 1789 i Drammen og død 6. april 1841 i Sørum, søn av prokurator, senere sorenskriver, justisraad *Nils Nilson* og *Karen Lemmich Dorph*, tok, dimittert fra Christiania kathedralskole, ex. artium i 1806 ved Københavns universitet og ex. philos. i 1809, begge med laud., og blev cand. juris 17. juni 1811 med laud. for den theoretiske og haud illaud. 5. juli for den praktiske prøve. Han deltok i forsvaret av København under bombardementet i 1807, blev efter hjemkomsten til Norge i 1811 kontorist og fra 15. mai 1812 edsv. fuldmægtig hos sin far paa Nedre Romerike. Med amtmandens erklæring at være i fuldkommen besiddelse av de egenskaper som utfordredes til en duelig sakfører blev han 10. mai 1824 utnævnt til *underretsprokurator* i Akershus amt og tok bopæl i Sørum, hvorfra han siden hadde god praxis i distriktet og var anset og avholdt som en meget sympathisk, nobel mand. Han var en høi, spæd, vakker herre med blondt krøllet haar. Et melankolsk drag laa altid over hans sind siden han i tidlige aar mistet sin ungdoms elskede *Karen Grønvold*, en søster av hans senere hustru.

Gift 1825 med *Anne Elisabeth Grønvold*, f. 13. aug. 1797 paa Sem i Asker og død 27. mars 1879 i Christiania, datter av major *Frederik Helle Grønvold* paa Gullaug og 1. hustru *Anne Karine Flor*.

Norbye, Mathias. 1772—1822. Overretsprokurator.

Født 18. oktbr. 1772 paa Nordby i Berg, Smaalenene, og død 17. novbr. 1822 paa Kongsvinger, søn av gaardbruker paa Nordre Nordby i Asak, korporal *Johan Fredrik Mathiesen* og 1. hustru *Marthe Olsdatter*, blev examinatus juris ved Københavns universitet 10. april 1811 med bekvem, fik vel for den praktiske prøve 29. april næstefter og blev 11. juni 1812 prøveprokurator i Hedemarkens amt. Da han som saadan i løpet av det reglementerte to-aar hadde lagt for dagen at han var en dygtig og retskaffen jurist indstilledes han av Regjeringen 9. mai 1815 og utnævntes 25. næstefter til *overretsprokurator* i Akershus stift. Han tok bopæl paa sin gaard Søndre Nordby i Asak og var i aarene 1817 til 1820 værge for Asak kirke, i hvilken egenskap han fik anledning til at begaa et tillidsbrud, som synes at ha været aarsaken, til at han sommeren 1822 forlot bygden.

Gift 29. decbr. 1803 i Vinger med *Olia Embretsdatter Møller*, «av Grue», som overlevet ham med to døtre, der iflg. det efter hans halvbror kaptein *Jørgen Norbye* i Granvin 1844 avholdte skifte levet paa *Fredrikshald*.

JOHN NORMAN.
Efter fot.

Norman, John. 1804—1870. . Underretsp okurator. Skattefoged.

Født 5. aug. 1804 i Tranøy og død 22. febr. 1870 i Trondhjem, søn av sogneprest *Niels Norman* og *Christiane Marie Musæus*, tok en antagelig præliminær-ex. i 1823 og blev examinatus juris 13. septbr. 1826 med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 19. decbr. 1827; for den praktiske prøve 18. septbr. 1828 fik han temmelig vel. Fra høsten 1829 arbeidet han paa kontoret hos sorenskriveren i Eker, Modum og Sigdal, fra vaaren 1830 hos sorenskriveren i Stjør- og Værdalen og fungerte fra 1. aug. 1830 til 30.

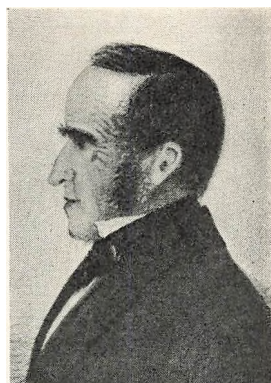
septbr. 1833 som edsvoren fuldmægtig hos sorenskriveren i Inderøen. Fra 1. oktbr. 1833 var han konstituert sorenskriver i Namdalen og vandt i denne virksomhet megen anerkjendelse som en dygtig og samvittighetsfuld dommer, idet alle de av ham avsagte dommer blev stadfæstet av Overretten paa en eneste undtagelse nær, men da denne blev appellert til Høiesteret blev Underrettens dom kjendt ved magt at stande. I 1835 opholdt han sig hos sin far, som da var prest i Asker, og klager i sine embedsansøkninger over trange kaar. Under 18. mai 1836 utnævntes han til *underretsprokurator* i Søndre Trondhjems amt, med bopæl i Melhus, men fik ved kgl. resol. av 25. oktbr. 1837 forflyttelse til Romsdals amt, med bopæl i Christiansund, hvor han praktiserte til han 10. novbr. 1858 blev befordret til *skattefoged* og *auktionsforvalter* i Trondhjem. I dette embede avgik han ved døden i 1870 efter nogen tids sygdom.

Gift 19. febr. 1838 med *Maren Maria Musæus*, f. 21. novbr. 1814 i Nissedal og død 13. juli 1887 paa Ljan i Østre Aker, datter av sogneprest *Carl Frederik Musæus* og *Maren Marie Mesch*.

Ohlsen, Ole. 1795—1854. Underretsprokurator. Foged.

Født 8. febr. 1795 i Trondhjem og død 2. mars 1854 i Larvik, søn av forvalter ved Arbeidsanstalten *Gudmund Olsen* og *Marie Cathrine Nielsdatter*. Da kancelliraad S. G. Bøckmann i 1810 flyttet fra Trondhjem til Farsund for at overta Lyngdals sorenskriverembede fulgte der med ham to unge mennesker, som 7. juli 1807 var optat i hans familie som barn i huset, og som han ønsket at perfektionere til kontorister ved embedskontoret. Det var brødrene Peter Christian

og Ole Ohlsen, som i mange aar kom til at bo og arbeide hos kancelliraaden, den første til han i 1816 nedsatte sig som kjøbmand i Farsund, og Ole til han blev prokurator i samme by. Efter en antagelig præliminær-ex. i 1818 blev Ole Ohlsen examinatus juris med bekvem 30. april 1819 og tok den praktiske prøve 8. mai s. a. med temmelig vel. Fra 1. juni 1819 var han i tre aar edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Bøckmann og under dennes stortingstid i 1821 konstituert i embedet. Med utmerkede anbefalinger som en dygtig, stø og paalitelig ung mand blev han 17. juni 1822 utnævnt til *underretsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Farsund.

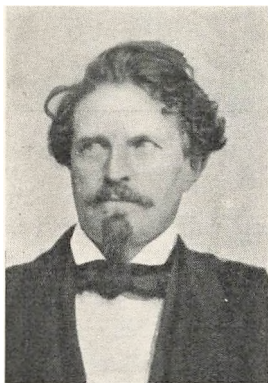
OLE OHLSEN.
Efter tegn.

Da han i 1825 søkte befordring til overretsprokurator beklaget han at han ikke hadde bedste karakter til den theoretiske examen, «men før loven av 2. juni 1821 blev hertil ikke tat mindste hensyn ved befordringer, thi ellers vilde vistnok hans bestræbelse ha gaat mere ut paa erhvervelsen derav, hvortil han nu saagodtsom er spærret adgang formedelst sine mange forretninger som f. t. eneste prokurator i Lyngdals og Flekkefjords sorenskriverier, der gjør det aldeles umuligt for ham paany at underkaste sig examen». Stiftamtmand Schouboe anbefalte ham som en retskaffen mand, der ogsaa som konst. sorenskriver hadde vist utmerket flid, orden og kyndighet. Under 27. august 1825 blev Ohlsen befordret til *overretsprokurator* i Christiansands stift. Som saadan hadde han den utaknemmelige opgave at forsvare den for sin ryggesløse og usædelige vandel herostratisk bekjendte sogneprest i Hægebostad Peder Dyrborg, som av Høiesteret i 1828 blev dømt fra embede og «fra geistlig habit». Da Lyngdals sorenskriverembede blev ledigt ved Bøckmanns død i 1841 opnaet Ohlsen konstitution i dette efter en pussig konkurrence med prokurator Abel. Begge sendte nemlig sine stafetter til stiftamtmanden i Christiansand, disse blev enige om at reise i følge og kom om aftenen til Mandal, hvor de tok ind i hvert sit logi for at overnatte. Kl. 11 banket imidlertid Ohlsens stafett paa vinduet hos konkurrenten og opfordret til at fortsætte reisen, men fik avslag og drog derfor avsted alene. Da Abels stafett den følgende dag kjørte ind i Christiansand mødte han Ohlsens, som viftet til ham med bestallingen! Under 1. april 1844 blev Ohlsen utnævnt til *foged* i Larviks fogderi, hvis embedsindtægter var anslaat til 910 spd., hvorav kun de 402 spd. var fast gage. I dette

embede avgik han ved døden som en for dygtighet og ubestikkeligt retsind anset Statens tjener.

Gift 20. jan. 1831 i Farsund med *Andrea Margrethe Sundt*, f. 24. april 1806 s.steds og død 10. juli 1901 i Christiania, datter av handelsmand, postexpeditør *Lars Mortensen Sundt* og *Karen Bing Drejer*. Av deres barn var overretssakfører i Christiania *Hjalmar Ohlsen*.

CHR. OLAFSEN.
Efter fot.

Olafsen, Christian. 1811—1872.

Underrettsprokurator. Underrettsakfører.

Født 24. april 1811 paa Kongsberg og død 25. mars 1872 i Biri, søn av lektor ved Bergs seminaret, titul. professor *Olav Olavsén* og 2. hustru *Birgitta Margareta Willeman*, tok, privat dimittert, ex. artium 1829 med haud illaud., ex. philos. i 1830 med laud. og blev cand. juris 21. decbr. 1835 med haud illaud.; for den praktiske prøve 21. juli 1840 og 22. juli 1845 fik han hver gang non contemn., men opnaaet haud illaud. 9. juli 1846. Imidlertid fik han ved sin fars død en ekstraskriverpost i Finansdep.tet. fra 1. febr. 1832 og gav ved siden

herav artianere privatinformation, saa han blev istand til at hjelpe en yngre bror frem paa skolen. Efter examenen i 1835 fortsatte han i departementet som kopist, men da her var sterk konkurrance og flere laudabilister som laa paa vakt efter stillingerne, søkte han ved at ta en kontorpost hos advokat Frederik Stang at erhverve sig praktisk iuridisk øvelse. I mars 1841 sa han farvel til departementet og fik en bedre avlønnet post som fuldmægtig først hos prokurator Elieson i Drammen og derpaa hos advokat Lous og utnævntes, med gode attester, 19. mai 1847 til *underrettsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Farsund; fra dette embede fik han efter ansøknings avsked 3. aug. 1850 og nedsatte sig som *underrettsakfører* i Stavanger. Fra 1863 praktiserte han i Biri og siden fra 1866 paa Gjøvik.

Olafsen utgav anonymt i Drammen i 1847 en pudsig liten bok «Hougsunds Mysterier»; i «Den Constitutionelle» leverte han i 1840 en anmeldelse av H. Ø. Bloms «Den hjemkomne Søn», og i 1852 utgav han i Stavanger «Veiledning i Loven av 1851 om Vaarsildfisket».

Gift med *Nicoline Hasberg*, f. 3. septbr. 1814 paa Kongsberg og død 20. oktbr. 1851 i Stavanger, datter av bergmedicus og landfysikus *Bernt Jørgen Hasberg* og *Anne Marie Henrichsen*.

Ottesen, Diderik Zacharias Seve-
rin. 1792–1827. Overretsprokurator.

Født 5. juni 1872 i Høiland og død 13. novbr. 1827 i Drammen, søn av provst *Otto Ottesen* og *Christine Boyesen (Ording)*, blev examinatus juris ved Københavns universitet 28. oktbr. 1813 med bekvem for den theoretiske og fik temmelig vel for den praktiske prøve 4. novbr. næstefter. Han blev amtsbeskikket prøveprokurator i Smaalenene 31. mars 1815, bosatte sig i Rakkestad og var her i 1816 et aars tid konst. sorenskriver. Som en meget velanbefalet, dygtig og retskaffen ung jurist blev han 7 august 1817 utnævnt til *overretsprokurator* i riket, nedsatte sig i Drammen og var her i nogen tid adjungert byfoged. Han døde allerede i 1827 og fik i «Rigstidende» nr. 101 en meget hædrende gravskrift, i hvilken det heter: «han var retskaffen og redelig borger, kjærlig familiefar, trofast ven, den trængendes hjelp, den fattiges forsvar, den forladtes trøst . . . , med glæde antok Du dig den fortrængte, og med retfærd og glad vilje søkte Du at lindre andres sorg, saaledes eier Du den godes erindring og den sørgendes velsignelse».

Gift 1. gang 16. april 1818 i Rakkestad med *Margrethe Magdalene Torgersen*, døpt 15. jan. 1794 i Aas og død 20. juli 1820 i Christiania, datter av *Arne Torgersen*.

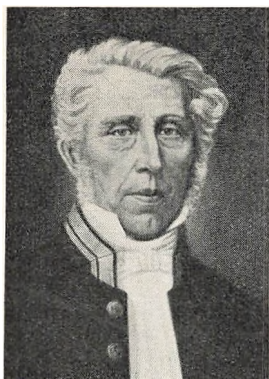
Gift 2. gang 21. mai 1821 i Sande med *Olea Thoen Bergh*, f. 28. jan. 1794 paa Moss og død 24. jan. 1875 i Drammen, datter av kjøbmand *Christian Bergh* og *Olea Mathea Koch*.

Paus, Henrik Johan. 1799–1893. Underretsprokurator. Foged.

Født 3. oktbr. 1799 i Skien og død 21. juli 1893 i Gjerpen, søn av skibsfører *Ole Paus* og *Johanne Cathrine Plesner*, som ved sit første ægteskap med kjøbmand *Henrik Ibsen* blev bestemor til dr. *Henrik Ibsen*. Fra 1815 var han kontorist hos fogden i Nedre Telemarken, indtraadte 1. oktbr. 1819 som ekstraskriver i Finansdep.tet, tok en antagelig præliminær-ex. i 1820, blev kopist i 1822 og 19. decbr. 1822 examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 16. juli 1824 fik han vel. I 1823 blev han amtsfuldmægtig paa Hedemarken med 140 spd. i aarlig løn, fik i 1824 lensmandsombudet i Hof i Solør og

D. Z. S. OTTESEN.
Efter maleri av Fr. Vogt.

H. J. PAUS.
Efter maleri.

utnævntes, med utmerkede anbefalinger som en dygtig og sindig jurist, til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt 23. mars 1830. Som saadan tok han bopæl paa Skanshagen i Elverum, senere paa Taarnborg, og kjøpte i 1834 gaarden Østerhaug for 5000 spd. Under 20. oktbr. 1842 befordredes han til *foged* i Larvik, men da de for dette embede opgivne indtægter langt fra svarte til de virkelige indkomster, fik han statholder Løvenskiolds tilsladelse til at utsætte med tiltrædelsen i paavente av bedre befordring. Den 17. aug. 1843 blev han saa utnævnt til foged i Østerdalen og forblev boende paa Østerhaug. Som den sidste

foged i dette vidtstrakte, dengang endnu udelte distrikt hadde Paus «baade langvarige og besværlige tingreiser, som særlig i vintertiden kunde være haarde, men hvad der behageliggjorde dem var den venlige motagelse, han overalt mødte hos dalens befolkning». Orden og punktligheit blev nøie overholdt paa hans kontor, og selv var han en til det ytterste samvittighetsfuld og retsindig mand, hvorfor han ogsaa nød megen anseelse og hengivenhet. Da han 10. novbr. 1858 befordredes til foged i Øvre Romerike og flyttet til Ullensaker, mottok han en stor sølvvase som erindringsgave fra hele Østerdalens befolkning. Nærmest paa grund av tiltagende daarlig hørsel søkte og mottok han 25. febr. 1860 avsked som embedsmand og flyttet til Gjerpen, hvor han kjøpte gaarden Lille Follestad og døde her i den høie alder av henvend 94 aar.

Gift 20 oktbr. 1826 i Stange med *Sophie Lintrup*. f. 21. april 1806 s.steds og død 24. febr. 1899 i Gjerpen, datter av amtsfysikus *Christian Olaus Lintrup* og *Johanne Margrethe Holfeldt*. Paus og hustru oplevet sit jernbryllup og hadde 13 barn.

Petersen, Jacob. 1782—1843. Underretsprokurator.

Født 9. decbr. 1782 i Angeln og død 14. juli 1843 i Tønsberg, søn av landmand *Jacob Petersen*, blev 18. juni 1813 *examinatus juris* ved Kjøbenhavns universitet med bekvem og fik temmelig vel for den praktiske prøve saavel 6. novbr. næstefter som 30. april 1814. I 1816 kom han til Norge og blev kontorist og fra 1. aug. 1818 fuldmægtig hos advokat J. A. Hielm. Da han i 1819 søkte posten som edsv. fuldmægtig hos sorenskriver og byfoged i Larvik Thomas

Bryn, bad denne sig nærmere underrettet om Petersens kvalifikationer og fik følgende interessante svar fra den celebre advokat: «Petersen har været min medhjælp i 3 aar. Han har arbeidet med makeløs flid, og altid har jeg mødt ufortrødenhet og velvilje hos ham. Jeg har fundet ham at besidde almindelig brukbarhet i forretninger. I hans forrige stilling ved kontoret kunde jeg ikke ønske mig nogen bedre. Da nuværende prokurator Vogt 1. aug. f. a. forlot mig, sukcederte han ham som fuldmægtig, i hvilken egenskap han av Regjeringen er autorisert. Denne post fordrer mere end almindelige evner, da fuldmægtigen, der egentlig er et vidtløftig kontors chef, maa foruten arbeide i det enkelte ha oversigt over og lede det hele, thi advokatens hele tid er besat med konsultationer, læsning av de saker, der staar for turen til foretagelse og gjennomgaelse av hvad fuldmægtigen foreligger. Dette var over hans kræfter og paaførte ham i forbindelse med nogen familieubehageligheter en nervesvækkelse, hvorav han dog er helbredet. Disse aarsaker i forbindelse med utsigter til forbedrede kaar maatte naturligvis gjøre det saare ønskeligt for ham at opnaa den hos Dem begjærte fuldmættigpost. Jeg deler dette ønske med ham, da hans vel vil være mig meget kjær, og jeg tror at han meget tilfredsstillende vil kunne præstere hvad der i almindelighet utkræves i de enkelte deler av et embede som Deres og hos en mand som Deres Velbaarenhet, der selv tar haand i med de vanskeligste tilfælde; jeg tror endog at han godt vil kunne forestaa det hele, naar ikke mængden av forretninger, der paa én gang skal oversees, er altfor stor».

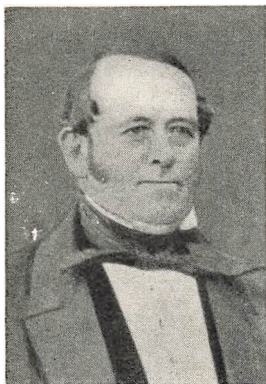
Petersen blev 29 april 1819 edsv. fuldmættig hos sorenskriver Bryn, som blev meget fornøiet med ham, da han viste sig som en dygtig, retsindig og veltænkende mand. Han forblev i denne post til Bryns død 16. septbr. 1827, var derefter konst. sorenskriver og byfoged i Larvik til 20. oktbr. 1828 og fortsatte som edsv. fuldmættig helt til 1836, med avbrydelse av en konstitution i embedet fra 28. april 1831 til 13. febr. 1832. «Hans mange trældommens tjenestear», skriver amtmand Wedel Jarlsberg i nævnte aar, «hans fremrykkede alder og mange indskrænkninger for at kunne soutinere» berettiger ham til at komme i embede, «og jeg har aldrig hørt andet end godt om ham». Under 10. novbr. 1836 blev Petersen utnævnt

JACOB PETERSEN.

til *underretsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Tønsberg, og her omkom han under badning i Aulielven 1843. Skiftet i hans bo sluttedes først 9. aug. 1847, med aktiver paa 2 207 spd. og gjeld og utgifter paa 2 531, saa det blev til fallit paa 324 spd., og hans eneste barn, datteren Jacobine Christine Wilhelmine Petersen, f. 11. juni 1814, sat tilbage uten existensmidler.

Gift i Danmark med *Christine Marie Torning*, som døde av apoplexi i Larvik 27. mars 1835, 52 aar gl.

M. S. PETERSEN.
Efter fot.

Petersen, Morten Smith. 1797—

1872. Underretsprokurator. Foged.

Født 1. novbr. 1797 i Stavanger og død 8. mars 1872 i Inderøen, søn av resid. kapellan *Børge Petersen (von Fyhren)* og *Anne Christiane Kamstrup*, var fra 26. febr. til 31. decbr. 1814 maanedsløitnant i Bergenske infanteriregiment, derefter paa flere embedskontorer, saaledes hos sin bror fogden *Børge Petersen* i Vesteraalen fra 1. decbr. 1821 til han i 1824 tok en antagelig præliminær-examen. Den 18. septbr. 1826 blev han *examinatus juris* med ei ubekvem og forbedret denne karakter til bekvem ved ny examen 19. decbr. 1827; for den praktiske prøve 18. septbr. 1828 fik han *immaturus*, men opnaet temmelig vel 11. jan. 1833. Fra 1828 var han fuldmægtig ved Stavanger amtskontor og fik herfra attest for «sjelden duellighet og konduite, forenet med retskaffenhet og utrættelig arbeidsstyrke», hvorefter han 16. oktbr. 1833 blev utnævnt til *underretsprokurator* i Lister og Mandal amt, med bopæl i Mandal. Under 24. decbr. 1844 befordredes han til *foged* i Senjen og Tromsø, forflyttedes 8. juli 1853 til foged i Inderøen og fik ord for at være en dygtig embedsmand. Efter hans død opdagedes en kasseangel paa 5 780 spd., dels for amtskommunen, dels for herredskommunerne.

Gift 27. mars 1835 i Bakke, Trondhjem, med *Anna Hansine Kierulff Müller*, f. 6. oktbr. 1812 i Skogn og død 22. april 1889 i Kjøbenhavn, datter av ritmester *Lauritz Müller* og *Rebekka Dorothea Stalin*. Av barnene er fru Laura Kieler.

Pettersen, Georg. 1803–1879. Underrettsprokurator. Byfoged.

Født 1. septbr. 1803 i Flensborg og død 24. juni 1879 i Christiania, søn av *Georg Pettersen* og *Christiane Hansen*, kom i 1810 som pleiesøn til sin onkel krigskommissær Holm paa Gimle ved Christiansand, hvor han gik paa skole og blev konfirmert 3. oktbr. 1819. Efter en antagelig præliminær-examen i 1822 blev han examinatus juris med bekvem 22. juni 1825 og fik temmelig vel for den praktiske prøve 27. juni 1825. I seks aar hadde han derefter engagement paa forskjellige juridiske embedskontorer og blev 31. jan. 1832

GEORG PETERSEN.
Efter fot.

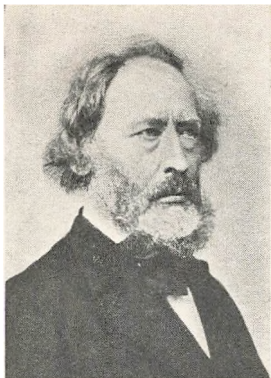
utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordre Bergenhus amt, hvilket embede han dog ikke kom til at tiltræde, idet han ved kgl. resol. av 6. juli s. a. ved bytte med prokurator Schwabe blev forflyttet til Bratsberg amt, med bopæl paa Midtsund i Kviteseid. Her vandt han yndest som en uegennyttig mand, der med iver og dygtighet røgtet sin gjerning og førte et rosværdigt privatliv, «men stationert i en ytterst besværlig egn led hans helbred saadant skaar at han rimeligvis aldrig vilde forvinde det». Lægerne fandt det i 1841 paakrævet at han og familien kom til et sted, hvor der var adgang til stadig at benytte sjøbad, og ved kgl. resol. av 8. mai d. a. blev det tilladt ham at flytte sin bopæl til Skien. Med amtmand Falsens erklæring at han i sin juridiske praxis hadde lagt ualmindelige kundskaper for dagen blev han derpaa befordret til *byfoged* og *postmester* i Sarpsborg 15. septbr. 1849. Fra dette embede fik han efter ansøgning avsked 4. febr. 1871 og flyttet til Christiania.

Gift 7. april 1833 i Bø, Telemarken, med *Thora Resch*, f. 12. decbr. 1813 i Gjerpen og død 18. juni 1894 paa Kongsberg, datter av amtsfuldmægtig *Henrik Resch* og *Maren Garmann*. Deres svigersøn var overretssakfører Julius Marinius Jensen paa Hamar.

Plathe, Christopher. 1803–1887. Underrettsprokurator. Justissekretær.

Født 29. oktbr. 1803 i Sande, Jarlsberg, og død 29. aug. 1887 i Christiansand, søn av inderst *Lars Østensen Helgestuen* og *Gjertrud Mortensdatter*, antok fra sin konfirmation 11. oktbr. 1818 navnet Plathe efter sin pleiefar klokker Friedrich Christian Otto Plathe i

CHRISTOPHER PLATHE.
Efter fot.

Sande, fik en antagelig præliminær-ex. i 1826 og blev examinatus juris med bekvem 15. decbr. 1827; for practicum 22. decbr. s. a. fik han temmelig vel. Fra 13. mars 1828 var han assistent hos sorenskriver Bonnevie i Numedal og Sandsvær, som noksom berømmer hans utmerkede rutine og moralske forhold, var fra 13. jan. 1829 kontorist og fra 6. april 1829 edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Søndre Gudbrandsdalen, hvor han «utførte alt til største tilfredshet, viste god lovkundskap og megen øvelse, bestyret viktige, vidtløftige og tildels indviklede kriminelle saker med nøiagtighet og skjønsomhet

og var en mand av god konduite og streng retskaffenhet». Med amtmandens anbefaling som en «ualmindelig duelig jurist, specielt fortrinlig i vidneexamination» blev han 13. april 1833 utnævnt til *underrettsprokurator* i Romsdals amt, med bopæl i Christiansund, men forflyttedes efter ansøgning til Christians amt 14. febr. 1837, med bopæl i Valdres eller Land, hvad 10. april s. a. blev forandret til Faaberg. Herfra praktiserte han i Christians og tilgrænsende amter indtil han 6. juni 1861 befordredes til *justissekretær* ved Christiansands stiftsoverret. Fra dette embede tok han avsked 16. febr. 1878 fra 1. febr. s. a. at regne, med 1 600 kr. i aarlig pension.

Gift 1. gang 8. juli 1833 i Faaberg med *Margrethe Birgitte Bredal Møinichen*, f. 1. juni 1794 i Trondhjem og død 21. mai 1839 paa Onsum i Faaberg, datter av byfoged, senere sorenskriver *Thomas Møinichen* og *Birgitte Røring*.

Gift 2. gang 3. april 1839 i Christiansund med *Claudine Nicoline Marstrand*, f. 25. septbr. 1808 s.steds og død 23. jan. 1893 i Christiania, datter av kjøbmand *Claus Nicolaj Marstrand* og *Marie Margrethe Dorothea Thiel*. — Navnet Plathe er av efterslegten skrevet Plahte.

Ploug, Henrik Gyntelberg. 1790–1822. Overrettsprokurator.

Født 25. mai 1790 i Stavanger og død der 6. oktbr. 1822, søn av kjøbmand *Ole Smith Ploug* og *Henrika Maria Frantzen*, blev examinatus juris med bekvem 2. juli 1812 ved Københavns universitet, men hans far hadde ikke da raad til at holde ham i længere tid ved

dette, og først 18. febr. 1817 tok han derfor den praktiske prøve med temmelig vel ved Universitetet i Christiania. Den 29. septbr. 1817 blev han prøveprokurator i Stavanger amt og by, og i de følgende to aar «erhvervet han sig», skriver amtmanden, «ved sine gode juridiske kundskaber, retskaffenhet, flid og nøiagtighet, ved sit rosværdige forhold og sin redelighet enhver brav mands agtelse og tillid». Under 30. septbr. 1820 blev han derefter utnævnt til *overretsprokurator* og vedblev som saadan at ha sin bopæl i Stavanger. Paa denne tid fandtes ingen examinert prokurator i hele Stavanger amt, og folk hadde derfor været henvist til at søke retshjelp fra Christiansand eller de tilgrænsende amter, hvad naturlig blev en dyr affære.

Gift 24. novbr. 1819 i Stavanger med *Anna Fredrikke Margrethe Terchelsen*, f. 1794 og død 17. febr. 1821 i Stavanger, datter av generalkrigskommissær *Paul Terchelsen* og *Sophie Christine Hansdatter Dreyer*.

Poppe, Johan Herman. 1795—

1881. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 24. febr. 1795 paa Kongsberg og død 27. febr. 1881 i Christiania, søn av gardein *Hartvig Christopher Poppe* og *Karen Arntsdatter Zimmermann*, var fra 1810 til 1815 i kondition hos sin onkel forvalter Poppe paa Hollen jernverk og fra 1816 til 1823 hos sorenskriver Wessel i Nedre Telemarken. I 1824 tok han en antagelig præliminær-ex. og blev examinatus juris 15. septbr. 1826 med bekvem; for den praktiske opgave 20. septbr. næstefter fik han vel. Fra 1. novbr. 1826 var han edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Solør og Odalen, blev i 1827 og 1828 konstituert i dette embede, og utnævntes derpaa med erklæringer om «fra enhver side betragtet at være værdig til befordring» 18. juni 1831 til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt, med bopæl først i Løiten og siden, med till. av 28. novbr. 1836, i Hof i Solør. Under 25. ian. 1853 befordredes han til *sorenskriver* i Hallingdal. Fra dette embede tok han avsked 28. oktbr. 1876 fra 31. decbr. at regne, med 700 spd. i aarlig pension.

Gift 22. jan. 1833 paa Kongsberg med sin kusine, Mads Madsens enke, *Karen Christine Poppe*, f. 29. april 1804 s.steds og død 22. oktbr. 1876 i Christiania, datter av markscheider *Knut Severin Poppe*

JOHAN HERMAN POPPE.
Efter fot.

og *Maren Malene Hertel*. Av barnene blev Hartvig Poppe saksfører i Nes, Hallingdal, og Kaja Poppe gift med saksfører Oscar Koss paa Stord.

Poppe, Peter Otto Knoph. 1805—1850. Underrettsprokurator.

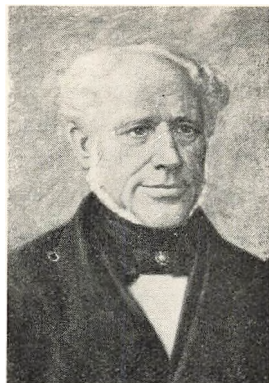
Født 26. decbr. 1805 paa Kongsberg og død 23. jan. 1850 i Gran, søn av markscheider *Knut Severin Poppe* og *Maren Malene Hertel*, blev allerede i aug. 1820 kontorist hos lensmand Gjørup i Ullensaker og kom fra ham i febr. 1825 paa Nedre Romerikes sorenskriverkontor, hvor han blev til han i 1831 fik præliminær-examen med antagelig. Han blev examinatus juris 22. decbr. 1835 med bekvem, tok den praktiske prøve 12. jan. 1836 med vel og kom straks ind i Justisdepartet som kopist. Det stillesittende arbeide, han her blev henvist til, svækket hans helbred, og med meget gode anbefalinger søkte han derfor at komme i virksomhet paa landet, hvilket lykkedes ham da han 13. novbr. 1843 blev utnævnt til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Gran paa Hadeland, hvor han siden praktiserte til sin død.

Gift 1840 med *Hedvig Nilson*, f. 8. mars 1811 i Molde og død 13. mars 1875 i Christiania, datter av toldinspektør *Haagen Nilson* og *Hedvig Abelsted*. Deres søn var kgl. fuldmægtig, cand. juris *Severin Poppe*.

Praëm, Jens Obel. 1796—1870. Underrettsprokurator. Byfoged.

Født 6. jan. 1796 i Øsløs i Jylland og død 28. decbr. 1870 i Kjøbenhavn, søn av den i 1802 avdøde sogneprest *Oluf Bagger Praëm* og *Sophie Tanche Obel*, blev examinatus juris med bekvem ved Kjøbenhavns universitet 16. jan. 1816 og tok den praktiske prøve med vel 27. jan. næstefter. I samme aar drog han til Norge som fuldmægtig hos byfoged Lyche i Drammen, men kunde ikke komme paa nogen god fot med ham og tok i 1817 til Christiania, hvor han var saa heldig at faa en fuldmættigpost hos advokat Morgenstjerne; i 1819 blev han edsv. fuldmættig hos sorenskriver Borchsenius paa Øvre Romerike. Om sin ungdomstid skriver Praëm at han som fattig, forældreløst barn tidlig maatte erhverve sit ophold hos fremmede, «uten ringeste kjærligt tilsyn», og i disse faa ord gir han selv nøklen til forstaaelsen av sin karakter, som den utvikledes i et saart barnesind,

kjærlighetsforladt, git fremmede i vold. Han blev den kolde, haarde natur, som aldrig gav prutningsmon, men ogsaa med den vilje til dygtig arbeide, som spores av trangen til økonomisk uafhængighet, naar den aandelige utrustning er i behørig orden. Og Praëm var en velutrustet mand, klok og vittig, om ikke veltalende, saa ialfald altid virkningsfuld i det mundtlige foredrag, og førte en meget god pen, men han var ofte opfarende heftig og altid skygget av passionen for penge.

JENS PRAËM.
Efter maleri.

Hadde forholdet mellem Praëm og Lyche været mindre behageligt, gik det til gjengjæld saa meget bedre hos Borchsenius, hos hvem han blev i to aar og som gir ham den ganske betegnende karakteristik: «han er et av de faa mennesker, hvilket det er givet at kunne i et øieblik fatte, beslutte og utføre». Sorenskriveren tilføier at den unge mand «altid var beskeden, tjenstvillig og behagelig, med en ved læsning dannet forstand og et muntert sind og anbefalte sig baade fra hodets og hjertets side». Det vil forekomme besynderligt at Praëm har været i besiddelse av en munterhet, som endog fortjener et nævnes i en offentlig attest, naar der gjennem hans senere liv spores saa litet til den, men hertil maa paa den ene side erindres at Praëm, som han selv fortæller, hadde ført et viltert ranglerliv i Kjøbenhavn med moro og tilgivelige excesser, mens paa den anden side de begivenheter, hvori han kom til at spille en hovedrolle, blev alvorlige nok til at jage munterheten paa porten. Sin opfatning av Praëms hjertelag fik Borchsenius snart god grund til at revidere eftersom besværingerne begyndte at indløpe over den unge jurists haardhændte utnyttelse av sporteløven. Første gang disse besværing blev offentlig antydet var paa intet ringere sted end i Norges Storting i 1821 under behandlingen av Praëms andragende om naturalisation som norsk borger, da præsident C. M. Falsen lot falde haarde ord om hans egennytte. Skjønt Konstitutionskomiteen hadde indstillet paa avslag, med bl. a. den begrundelse at den mængde danske jurister, som var her i landet, ved at naturaliseres vilde kunne fortrænge landets egne barn fra levebrød, blev andragendet dog indvilget 10. aug. I det flg. aar fik Praëm kgl. tillatelse til ved norsk juridisk examen kun at underkaste sig mundtlig prøve og godtgjorde ved denne 16. decbr. 1822 at besidde tilstrækkelig kundskap i norsk lovkyndighet. Under 15. febr. 1823 blev han derpaa utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus amt, med bopæl paa Heiret i Eidsvold.

«Da jeg betraadte saksførerbanen», skriver Praëm senere, «skapte jeg mig ogsaa et ideal, saaledes som det hos enhver i hvilkensomhelst stilling i livet maa utdanne sig, som et maal, hvortil man vil og bør trakte, . . . men likesom et ideal maa opstilles saa høit som muligt for at længselen efter at naa dette for sin egen skyld kan slaa dype røtter i sindet og saaledes kan være uopnaaeligt, endskjønt det ikke er noget hjernesvind, saaledes kan det vel og hænde sig — og desværre det er nok saa — at det ikke har lykket mig at naa det av mig foresatte maal». At Praëm i sin juridiske praxis har søkt at handle efter denne forestilling og ogsaa i flere henseender har opnaaet det, vil vanskelig kunne betviles. Saavel Borchsenius som stiftamtmand Sibbern erkjender uforbeholdent hans særdeles dygtighet, orden og nøiagtighet, og den sidste skriver i 1826 at der «ingen anledning har været til at betvile hans retskaffenhet som saksfører». Senere som kasseembedsmand viste Praëm en exemplarisk nøiagtighet, og han blev i embedsveien altid omfattet med fuldkommen og vel begrundet tillid, men sympathi formaaet han ikke at vinde.

Allerede 5. april 1823, endnu ikke to maaneder efter sin bestalling, sendte Praëm Justisdep.tet en forestilling om den nedarvede utiladelige slendrian at privatpersoner og tildels ogsaa lensmænd optraadte som selvbestaltede prokuratorer: «Den enfoldige almue kalder som oftest enhver person utenfor bondestanden — især den som har en slags examen —, der fisker paa juridiske forretninger, prokurator, og det er noksom bekjendt at almuen er saare tilbøielig til at dømme en hel stand efter enkeltes handlemaate, som den tror hører til standen». At han her spesielt vil søke at ramme den forslagne vinkelskriver, forvalter og justisbetjent Johan Hjort paa Risebrobakken, som gik ham i næringen, er naturlig nok. Med flytende galde gjorde Hjort prokuratoren al den skade han bare evnet og kom til at spille angiverens uværdige rolle under de oprevne forhold i Eidsvold, som nedenfor vil omtales — Sammen med prokuratorerne Gude og Randklev indgav Praëm 13. oktbr. 1824 et andragende til Kongen om tilladelse for underrettsprokuratorerne til at anlægge uniform. Ved kgl. resol. av 1. aug. 1820 var en saadan tilladt for overrettsprokuratorers vedkommende, men da senere loven av 2. juni 1821 om prokuratorers ansættelse hadde indført en distinktion mellem over- og underrettsprokuratorer som ikke existerte in praxi dengang den kgl. resolution utkom, hadde de sidstnævnte ikke adgang til at bruke uniform, hvad de efter herrens mening burde ha billigt krav paa i egenskap av embedsmænd. Da nu de to prokuratorer hadde rang med henholdsvis premier- og secondlønntanter i arméen kunde uniformens distinktioner anordnes

i overensstemmelse hermed, saaledes at underretsprokuratorerne fik sine distinktioner anbragt paa uniformskravens øverste rand til forskjel fra overretsprokuratorerne, som bar sine paa dens nederste. Stiftamtmand Sibbern anbefalte andragendet, men departementet fandt det saa langt fra heldig at indføre flere uniformer at det tværtom var tilbøielig til at tilraade indskrænkninger, og ved kgl. resol. av 16. novbr. 1826 blev det derfor avslaat.

I 1827 anbefalte Sibbern en ansøgning fra Praëm om at befordres til justissekretær ved Christiansands stiftsverret, men han var for ung examinat til at faa dette embede. Hadde han faat det, vilde visselig en stor mands skjebne blit anderledes. Praëm fortsatte at praktisere fra Eidsvold, og i 1828 begyndte den uhyggelige kamp mellem ham og Henrik Wergeland, som førte denne i tragedien. I Eidsvold hadde det nære naboskap bragt Henrik Wergelands forældre og Praëms svigerforældre oberstløitnant von Kroghs paa en fortrolig fot, og Praëm var blit den unge Henriks «kjæreste omgang», trods den store aldersforskjel og skjønt prokuratorens regjeringsloyale politiske standpunkt langt fra stemte med Henrik Wergelands anskuelser. Det blev da ogsaa i politikken kaardene først krydsedes, idet Praëm i sin ærgjerrighet var sterkt opsat paa et stortingsmandat, og snart gik det paa ære og værdighet løs. Som fortryktes uegennyttige og frygtløse ven blev den unge digter jevnlig søkt av bygdefolk, der mente sig forurettet, for hos ham at finde raad og forsvar. Paa denne maate blev han ogsaa indviet i de formentlige utsigelser og uretfærdigheter, de var gjenstand for fra prokurator Praëms side, og den ovennævnte forvalter Hjort blæste til ilden av et oprigtig hjerte, hærdet ved tugthusdom. I spidsen for klagerne angrep Wergeland, men Praëm blev ikke svar skyldig, og saavel ved enhver mundtlig anledning som i de offentlige blad tærger de hinanden op. Efter Wergelands ytterst uheldige optræden 20. septbr. 1828 paa Gardermoen, hvor han fik sabelrappet av overjæger Lie og under den paafølgende retssak ser Praëm som Lies forsvarer, antar striden den uhyggelige form, og da Wergeland i hissighet og i tillid til de bevisligheter, klagerne hadde bragt ham, i et avertissement i «Morgenbladet» kvalificerer Praëm som en forbryder mot stat og menneskehet hadde han i virkeligheten beseglet sin skjebne. Ved Høieste resol. av 6. mai 1831 blir Praëm paalagt ved dom at fralægge sig beskyldningerne og tildeles fri sakførsel; Wergeland faar beneficium paupertatis, og advokat Thesen beskikkes til hans defensor. Saa fulgte den nærsagt uendelige proces, under hvilken det viste sig at de av Wergeland fremlagte «bevisligheter» røk ved nærmere prøvelse; klagerne selv trak sig undav og

lot Wergeland i stikken. Ganske vist havde Praëm engang mottat en skrape av sorenskriver Borchsenius for sine høie salærer, og han hadde ogsaa hat den forsmædelse at der fra folk i hjembygden var indleveret to klager over ham direkte til Kongen. Ganske vist hadde Praëm forstaat at anvende Sportelloven til ytterste grænse og vist en egen evne til at bebyrde sine klienter med usandsynlige ømkostninger, men over den lovlige grænse hadde han ikke begivet sig. Ved underrettsdom av 7. april 1834 blev parternes gjensidige injurier mortificert, sakens ømkostninger paalagt Statskassen og Wergeland dømt til at betale en mulkt paa 300 spd. Begge parter appellerte. Wergeland tilbød rigtignok straks efter at akkviescere ved dommen, men Praëm var aldeles ikke tilfreds dermed, han vilde nu engang sin motstander tillivs, og avslog. Saa gik saken sin langsomme gang for Akershus stiftsoverret, indtil denne ved dom av 27. april 1840 stadfæstet mortifikationsdommen og nedsatte Wergelands mulkt til 100 spd., men samtidig paala ham 500 spd. i salarier og desuten de øvrige ømkostninger ved Underretten, som om saken ikke hadde været beneficert; ømkostningerne for Overretten blev ophævet. Praëm appellerte videre til Høiesteret, hvor advokat Frederik Stang førte hans sak, men da denne skulde foretages 21. septbr. 1843 anmeldte advokaten at der var indgaat forlik. Den følgende dag indkom paategning paa forliket: Wergeland gik ind paa at betale saksømkostningerne med noget over 800 spd. For Wergeland blev processen en stærkt medvirkende aarsak til at han aldrig fik sine ansøkninger om geistligt embede imøtekommet og dermed til det mismot, som la sin tunge haand paa ham og knækket hans kræfter. For Praëm blev en virksomhet i Eidsvold en umulighet. Allerede i 1835 søkte han om tilædelse til at flytte til Christiania og praktisere her: «fleraarig sykelighet og ved tilstødte omstændigheter aldeles nedbrudt helbred fornødiget forandrede forhold under en læges tilsyn». Departementet anbefalte ham til befordring og forflyttelse, «baade fordi han var en duelig mand og fordi han i de sidste aar ved injurier er haardt krænket og stanset i sin virksomhet i den egn, hvor han bor». Under 14. febr. 1837 befordredes han til *overretsprokurator*, med bopæl i hovedstaden, og utnævntes 18. jan. 1839 til *foged* i Østerdalen, hvor han i de fire aar, han der kom til at virke, vandt megen tillid og respekt som dygtig og nøiagtig embedsmand. Den 8. mai 1843 forflyttedes han til foged i Nedenes og befordredes 28. juli 1849 til *byfoged* i Arendal. Ogsaa her blev han stærkt respektert, men hans alvor og strenghet holdt folk paa avstand, hans gemyt blev stadig dystriere og virket ikke indbydende paa sørlændingen, som er tilbøielig

til at ta tingen som det kan falde sig. Sluttelig blev han byfoged i Drammen 21. decbr. 1855, tok avsked fra dette embede 6. april 1861 og drog uten at efterlate noget savn til Kjøbenhavn for at leve sine gjenværende aar i fædrelandet.

Gift 1. gang 1825 med *Hedvig Augusta von Krogh*, f. 29. juni 1805 i Eidsvold, datter av oberstløjtnant *Christian Georg Frederik von Krogh* og *Elisabeth Dahr*; efter tre aars separation blev ægteskapet opløst i 1838, hustruen giftet sig paany 28. decbr. s. a. med sin tremænding ritmester *Henrik von Krogh* og døde 7. jan. 1889 i *Christiania*.

Gift 2. gang 18. septbr. 1844 med sin kusine *Cecilie Onse Bolette Obel*, f. 20. juli 1809 i Gudum ved Aalborg og død 8. april 1874 i Kjøbenhavn, datter av sogneprest *Ole Frederik Obel* og *Fredrikke Sophie Magdalene Pontoppidan*. Begge ægteskaper var barnløse.

Preus, Johan Caspar. 1786—1863. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

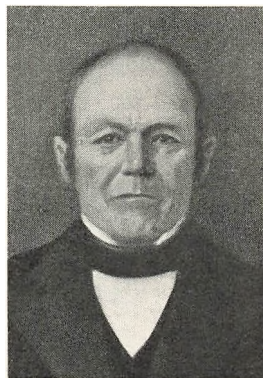
Født 13. novbr. 1786 paa Kongsberg og død 8. mars 1863 i Bergen, søn av hytteskriver ved sølvverket *Johan Caspar Preus* og *Karen Eilertz*, «var fra sin tidlige ungdom forberedt for høiere studier», hvad han imidlertid ved sin velgjørers død maatte opgi, og fik i 1806 kontorplass hos byfogden i Stavanger. Her blev han til 1807 og siden til 1809 hos byfogden i Fredrikstad. Han drog da til Kjøbenhavns universitet, hvor han blev examinatus juris 13. oktbr 1810 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve og tok straks efter kondition som fuldmægtig hos byfogden paa Fredrikshald, som tillike var sorenskriver i Id og Marker. I 1811 overtok han bestyrelsen av Solør og Odalens sorenskriveri for den bedagede sorenskriver *Scheel* og vandt i de to aar, dette varte, megen tillid og yndest, hvilket førte til at prins *Christian Fredrik* i 1813 gav ham tilsagn om den snart ledigblivende regimentskvartermester- og auditørpost ved *Akershus Skarpskytterregiment*. Til denne blev han da ogsaa utnævnt 6. mai 1814, men tiltraadte først i mars 1817, dels fordi han i hele 1814 var konst. sorenskriver i Solør og Odalen, hvad han forøvrig ikke fik en skilling for, og dels fordi han fra 1815 til mars 1817 var kgl. beskikket til bestyrende medlem av et par meget vidtløftige kommissionssaker. Under 1. septbr. 1817 blev *Preus* entlediget fra sin civil-militære stilling fra 1. jan. 1818 at regne, med paalæg indtil videre at fungere som auditør ved *Kongsvinger fæstning*, med vartepenge 378 spd. aarlig, hvilket blev fornyet ved kgl. resol. av 4. aug.

1823. Fra 1817 til 1821 var han igjen beskikket som kommissionsmedlem i diverse justissaker, som medførte reiser paa ialt 500 mil og saa store utgifter for hans private pung, at han satte til alt hvad han eiet. For en av sakerne fik han et honorar paa 75 spd., og mere saa han intet til! Han hadde imidlertid slidt haard i det og hjulpet søskende i deres trang og sat nu selv i gjæld og mangel. Generalauditor Bergh anbefalte ham som en ualmindelig brukbar og i enhver henseende vel kvalificert jurist, og med utmerkede attester fra alle hold (cfr. prokurator Jebe) blev Preus 18. oktbr. 1823 utnævnt til *undersretsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl i Drammen, befordredes allerede 11. aug. 1826 til *sorenskriver* i Ryfylke og forflyttedes 29. juli 1841 til *sorenskriver* i Vestre Nedenes og byfoged i Grimstad. Her kom han paa sine gamle dager op i et uføre som fik hans avsked tilfølge. For tilføielser og forandringer i underskrevet protokoltilførsel og for tilsvarende forandring og bekræftelse av beskrevet akt, alt i ellers uskadelig hensigt, nemlig for at rette feil og dække midlertidig forsømmelse, blev han ved kgl. resol. av 7. juli 1849 beordret sat under tiltale. Ved Underretten fik han en bot paa 250 spd., men ved Overretten og sluttelig ved Høiesteretsdom 11. septbr. 1851 blev han dømt til embedsfortabelse, men fik dog avsked i naade 13. jan. 1852. I anledning av denne strenge dom uttalte advokat Dunker, da Preus i 1857 søkte Stortinget om pensjon, at «ingen av de handlinger, som tiltalen gjaldt, karakteriserte den dømte som den der ved ulovlige midler eller misbruk av embede vilde skaffe sig selv fordeler eller tilføie andre nogen skade. Det var en sykkelig bestræbelse efter i al sin embedsvirksomhet at vise den høieste grad av orden, korrekthet og punktlighet, som hadde bragt ham til at ville rette paa feiltagelser og forglemmelser, der var altfor ubetydelige og ham personlig altfor litet tilregnelige til at de med rette kunde kaldes embedsbrøde». Væsentlig under hensyn til at Preus' tidligere embedsfærd ikke alene hadde været ordentlig, men ogsaa til gagn for vedkommende distrikt, og til den pekuniære hjelp, han hadde ydet flere unge mennesker til studieophold samt til at den formue paa 4000 spd., han eiet, vanskelig vilde for nogen aar kunne skaffe ham sorgfrit utkomme, bevilget Stortinget ham 23. april 1857 en aarlig pensjon paa 120 spd. Han led nu under sykelighet og var begyndt at bli sløv. Sine senere leveaar tilbragte han i Bergen og døde her i 1863, ugift. — Paa hans grav paa Assistent kirkegaard ved Stadsporten ligger en jernplate, hvis inskription begynner saaledes: «Aanden opsteg til sit Hjem, og her nedlagdes dens jordiske Hylster, det nedbrudte Leer af en i Livet haardt prøvet og derfor saare træt Vandrer».

Preus testamenterte sit av Reusch i 1832 malte portræt til proprietær Hjalmar Løberg paa Solheim ved Bergen. Ved dennes død var der ingen som hadde interesse av billedet, og det blev derfor brændt!!

Randklev, John Iversen. 1796—1859. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

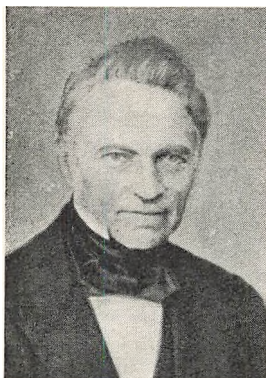
Døpt 7. febr. 1796 i Ringebu og død 8. febr. 1859 i Fron, søn av lensmand og gaardbruker *Iver Johansen Gundstad (Randklev)* og *Anne Arnesdatter*, tok en rosværdig præliminær-ex. i 1819 og blev examinatus juris med bekvem 21. juni 1821; for den praktiske prøve 6. novbr. næstefter fik han vel. Fra 25. juni til 25. oktbr. 1821 var han volontør paa Akers sorenskriverkontor, derefter fuldmægtig hos advokat Arntzen og fra 15. oktbr. 1824 hos advokat Petersen. Da han i 1823 søkte prokuratorembede i Christians amt erklærte faged

JOHN IVERSEN RANDKLEV.
Efter maleri.

Kahrs i Gudbrandsdalen at han personlig kjendte Randklev som en ung mand «med sædelig moralsk karakter og eiendommelige, gode og utmerkede sindets gaver» (!). Amtmand Heidemann henstiller til departementet selv at avgjøre «om flere prokuratorer kunde finde anstændigt levebrød i amtet uten personlig formue», naar tilfældet er at der i 1822 har været 8 prokuratorer, prøveprokurator Sommerfelt medregnet, om 193 saker, derav de 25 i Nordre Gudbrandsdalen, 50 i Søndre Gudbrandsdalen, 32 i Toten, Vardal og Biri, 46 i Valdres og 16 i Hadeland og Land; forøvrig beneficerte saker og tingsvidner. Departementet fandt at dette ikke var noget at dele paa, og Randklev blev 28. juni 1823 utnævnt til *underrettsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Christiania. Herfra blev han 6. mars 1830 befordret til *overrettsprokurator* og erhvervet megen anseelse som dygtig og grundig jurist, besindig og retskaffen. Han var i 1828 blit bankadvokatens kommissionær for Akershus amt mot kaution for 600 spd. Fra 1839 sat han i en del aar i Christiania Formandskap og var ordfører i 1839 og 1842, midlertidig ordfører i 1840 og viceordfører i 1841. Under 29. decbr. 1841 utnævntes han til *sorenskriver* i Mellem Gudbrandsdalen og døde i dette embede i 1859. — I «Samlinger til det norske Folks Sprog og Historie» V s. 180 flg. skrev han: Nogle Bemærkninger, om Længdemaalet «Røst» og om «Hvide Søndag».

Gift 30. oktbr. 1824 i Vestre Aker med *Anne Olsdatter Høistad*, f. 20. decbr. 1791 i Fron (kirkeboken er brændt) og død 7. mars 1881 paa Huntorp i Fron.

LARS RASCH.
Efter fot.

Rasch, Lars. 1797–1864. Underrettsprokurator. Overrettsprokurator.

Født 24. mai 1797 i Ullensaker og død 12. jan. 1864 i Christiania, søn av bruksfuldmægtig *Jonas Larsen Rasch* og *Kirsti Jacobsdatter Ihle*, blev fra sin tidlige ungdom vænnet til arbeidsomhet og kom i sit trettende aar paa postmester Schmidts kontor paa Moss, hvor han var i seks aar, til han i 1817 tok til Christiania paa studering samtidig med at han her underholdt sig ved kontorarbeide hos byfogden. Efter en rosværdig præliminær-examen i 1818 blev han *examinatus juris* med bekvem 14. mars 1822 og tok *practicum* med vel 25. mars næstefter. Han hadde den hele tid fortsat arbeidet paa byfogedkontoret og blev her edsv. fuldmægtig 1. april 1822; et par ganger var han konstituert i dette embede, saaledes fra 23. mai 1823, med kgl. resol. av 28. juni, for 2 maaneder. Med utmerkede attester fra sin omtrent syvaarige uavbrudte tjeneste hos byfogden for «sin særdeles duelighet i inkvisitoriske sakers behandling» og i det hele for sin fuldkomne skikkethet for skranken blev han utnævnt 2. juni 1824 til *underrettsprokurator* i Akershus amt, med bopæl i Christiania, og befordredes 31. jan. 1831 til *overrettsprokurator*. Rasch fik en meget betydelig praxis i Christiania og blev den første prokurator som drev forretning i egenskap av mellemand ved eiendomshandler — naar bortsees fra en del lignende foretagender som den gamle prokurator Edvard Røer drev i sin sidste tid. I 1840-aarene var Raschs kontor likefrem en slags børs for gaardhandel, og han erhvervet ved disse forretninger en betydelig formue, som dog gik tapt ved uheldige kautionsforpligtelser. Han skjænkete Trefoldighets kirke to kostbare alterstaker, hvorav den ene siden blev stjaalet, men heldigvis gjensundet ubeskadiget i tyvens besiddelse. Rasch sat i styret for Eugenia Stiftelse fra 1839 til 1863 og fungerte den hele tid som formand; medlem av Christiania Formandskap 1842 til 1852, ordfører 1845, 1847–52 og viceordfører 1842–46. Ridder av St. Olavs orden 3. mai 1853 for fortjeneste som ordfører.

Gift 20. oktbr. 1829 i Lyster med *Anne Sophie Fleischer*, f. 7. septbr. 1810 paa Grønland og død 31. decbr. 1838 i Christiania, datter av missionær, senest sogneprest til Sørum *Christian Frederik Fleischer* og *Ingeborg Marie Heiberg*. — Av deres barn var Jonas Rasch cand. juris, kgl. fuldmægtig.

Rested, Hans Peter. 1800—1879. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 18. mai 1800 paa Kongsberg og død 10. juli 1879 i Mandal, søn av byfoged, senere sorenskriver *Frederik Hansen Rested* og *Marthe Bassøe*, tok, dimittert fra Christiansands kathedralskole, ex. artium 1819 med non contemn., ex. philos. 1821 med haud illaud. og blev cand. juris 2. juli 1830 med haud illaud.; for den praktiske prøve 10. juli 1830 fik han non contemn., men tok den om igjen 19. juli 1837 med haud illaud. Fra examensbordet i 1830 kom han som fuldmægtig til sorenskriveren i Mandal, var her konstituert i embedet 7. septbr. 1831 til 31. juli 1832 paa eget ansvar og siden fra 1. juni 1834 til 31. mai 1835 og fra 25. mai 1839 til 31. juli 1840 paa sorenskriverens. Under 18. jan. 1839 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Tønsberg, og tiltraadte stillingen i septbr. 1840. Han var konst. byfoged i Tønsberg mai til septbr. 1841 og konst. overbirkedommer i Jarlsberg fra 20. jan. 1842 til 25. decbr. 1842. Med erklæringer for at ha vist sig som en duelig og høist retsindig mand blev han 2. mars 1844 utnævnt til *byfoged* i Sarpsborg og befordredes 17. juli 1847 til *sorenskriver* i Vinger og Odalen, fra hvilket embede han tok avsked 3. mars 1866. Ugift.

Richter, Andreas Boghart. 1795—1868. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 6. mars 1795 paa Sundalen i Aasen, Frosten, og død 7. febr. 1868 i Orkedalen, søn av brukseier *Jonas Christian Richter* og *Christine Aschlund*, blev undervist av en dansk student C. Pestel, som senere blev klokker i Frosten, og kom i 1808 paa kontoret hos foged Berg i Strinden og Selbu, efter hvis død i 1813 han i et aars tid var konst. foged. I 1814 blev han bokholder og revisor ved Provianteringskommissionen i Trondhjem og i 1816 paany konst. foged i Strinden og Selbu, hvorefter han drog til Christiania, tok en antagelig præliminær-ex. i 1817 og blev examinatus juris med bekvem 30. jan.

A. B. RICHTER.
Efter fot.

1819; for den praktiske prøve 6. febr. næst-
 efter fik han vel. Like efter examen blev
 han kopist og straks efter konstituert kgl.
 fuldmægtig i Finansdep.tet, men mottok i 1820
 en privat ansættelse som bestyrer av Gimsø
 Klosters gods og fik 26. april s. a. amtsber-
 villing som prøveprokurator i Bratsberg. Med
 gode anbefalinger blev han 14. novbr. 1822
 utnævnt til *underretsprokurator* i Bratsberg
 amt og befordredes 18. juli 1825 til *overs-
 retsprokurator* søndenfjelds. Han praktiserte
 fra Skien til han i 1829 konstituertes som
 sorenskriver i Øvre Telemarken og utnævntes
 12. oktbr. 1831 til *politimester* i Christiania.

Blandt de mindeværdige begivenheter, han her fik at gjøre med,
 var mestertyven Ole Høilands indbrud i Norges Bank 1. jan. 1835
 og «Campbeller-slaget» i Christiania Theater 20. jan. 1838. Som
 chef for hovedstadens politikorps arbeidet han ivrig for forhøielse av
 betjentenes løn, men mødte stadig motstand i borgerrepræsentationen;
 da han 4. novbr. 1834 i en borgersamling paa Børsen foreslog at
 saken skulde avgjøres i et møte ikke blot av repræsentationen, men
 av byens samtlige skatteborgere, blev det til et voldsomt sammenstøt,
 hvorefter 80 borgere demonstrativt forlot salen, og de 30, som blev
 tilbake, dekreterte at politiets lønninger var kommunen uvedkom-
 mende! Da Formandskapsloven var traadt i kraft 1837, og byen
 hadde faat et nyt kommunestyre, fik Richter en god del av sine krav
 igjennem, og politistyrken blev adskillig forøket, men klager over dens
 uformuenhet til at holde orden og justis vedblev ikke desto mindre
 fremdeles at indløpe. «Statsborgeren» var stadig ute med sine spydig-
 heter: «Politimesteren er overmaade snil, som hver mand vet, ja, jeg
 (∴ Wergeland) vet endog at han staar særdeles høit anskrevet hos
 høie vedkommende, og dette har ei litet at betyde; politiadjutanten
 forstaar sig omtrent like godt paa at omgaaes folk som hans herre . . .
 Jeg derimot, som har set bonden miste sin tegnebok ved høilys dag
 og det midt paa torvet, jeg, som snese ganger har set Glaciet dag ut
 og dag ind beleiret av lurvede kortspillende gutter, jeg tar mig den
 frihet at opkaste det spørsmal: sover politiet?» — Under 20 novbr.
 1837 blev Richter befordret til *sorenskriver* i Orkedalen og gjorde sig
 i denne stilling meget yndet av befolkningen. I Orkedalen kjøpte
 han gaarden Hof, som han drev ypperlig op, og anla betydelige og
 kostbare forbygninger for at hindre flombrud i den mægtige Orkla-

elv; derved reddet han store jordarealer baade for sig og naboerne. Ved hans død lød dommen om ham saaledes: Der gaar i denne stund en tung stemning gennem de almuer, hvor Richter nu i 30 aar har virket som sorenskriver. Det var ikke blot hans milde forsonende vandel som dommer i almuens retslige tvistigheter, der gjorde ham saa elsket og agtet . . . , men fremfor alt hans faderlige omhu for folkets fremgang i økonomisk velvære. Foruten at flere av de nyere veianlæg for en stor del skyldes hans utholdende og energiske optræden, har han tillike store fortjenester av jordbrukets opkomst. Selv en ivrig jordbruker uten at være svindler arbeidet han utrættelig paa at slaa fast i almuens bevidsthed at tidens tyngsler ikke vilde falde som nogen svær byrde, naar bonden med kraft og utholdenhet vilde tilegne sig de tidsmessige forbedringer i husstel og gaardsdrift. Man behøver ikke at færdes meget i Richters distrikt for at bli var, hvorledes man næsten overalt praktiserer en eller anden anvisning av ham. Han hadde altid for skik om kvelden at samle tingalmuen omkring sig for at drøfte forbedringer i dyrkning og fjesstel og medbragte undertiden endog modeller til et eller andet redskap. Ivrig opfordret han til husflid og da særlig til træ- og kurvarbeider. Men saa folkelig en mand Richter end var, populær i den forstand at han valgtes til offentlige hverv blev han ikke. — Fra Richters pen findes i «Morgenbl.» en række, som oftest anonyme, artikler særlig om landbruk og veivæsen, saaledes i 1841, 1854 og 1855; ogsaa «Aftenbl.» 1856 og 1857 og «Trondhjems Adresse=Contors Efterretn.» 1854 har artikler av ham. Han utgav ogsaa, i 1836, en samling av de for tjenere gjældende bestemmelser. Ridder av svensk Wasa orden 1834.

Gift 26. septbr. 1821 paa Lysholmsminde ved Trondhjem med *Ellen Sophie Bernhoft*, f. 6. decbr. 1795 i Værdalen og død 30. oktbr. 1866 i Orkedalen, datter av ritmester *Johan Christopher Bernhoft* og *Johanne Cathrine Schultz*. — Av deres barn var *Johan Christopher Fredrik Carl Richter* saksfører og senere sorenskriver i Orkedalen.

Rogstad, Niels Wisløff. 1814—1880. Overretsprokurator. Foged.

Født 14. aug. 1814 i Christiansand og død 11. septbr. 1880 paa Hamar, søn av overretsprokurator, senere justitiarius i Christiansands stiftsoverret *Thor Torkelsen Rogstad* og *Maren Margrethe Gjertsen*, tok, dimittert fra Trondhjems kathedralskole, ex. artium i 1832, ex. philos. i 1832 og blev cand. juris 16. decbr. 1837 med praktisk prøve 12. aug. 1839, alt med laudabilis. Fra jan. 1838 var han

N. W. ROGSTAD.
Efter fot.

fuldmægtig hos stiftamtmanden i Christiansand, fra 3. mars 1840 til 15. mars 1841 konst. politifuldmægtig og administrerte i denne tid alle ved jurisdiktionen optagne saavel justis- som politiforhør og utførte som aktor alle offentlige politisaker. Samtidig assisterte han justissekretær Hansson, som da var konst. assessor i Overretten, i hans embedsforretninger. Fra 15. mars til 30. oktbr. 1841 var han ater fuldmægtig hos stiftamtmanden og derefter hos prokurator Horn, under hvis stortingsophold i 1842 han var konstituert i embedet. Jevnlig var Rogstad ogsaa konstituert som byfoged, assessor i Overretten og fra 1. mai 1842 som brigadeauditør. Da han i dette aar søkte embede mottok han særdeles hædrende vidnesbyrd fra alle vedkommende, og justitiarius Falch uttaler at han fortjente fortrinlig at komme i betragtning som prokurator i stiftsstaden: «jeg har ved umiddelbar konferance med flere av byens betydeligste handlende bragt i erfaring at Rogstad allerede i den korte tid, han har praktisert som konstituert sakfører, har i høi grad erhvervet sig disses saavel som almindelig agtelse og tillid». Under 30. aug. 1842 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i Christiansands stift, befordredes 29. mars 1854 til *brigade- og garnisonsauditør* i Christiansands brigade, 21. decbr. 1855 til 2. assessor i Stifts-overretten, 12. septbr. 1863 til *amtmand* i Nedenes og Robyggelaget, og 22. mai 1868 til *foged* paa Hedemarken. Fra dette sidste embede tok han avsked 13. mars 1880, anset som en fremrakende dygtig embedsmand, som overalt hvor han hadde virket hadde sat betydelige spor. Han var en type paa den med overlegen administrationsevne fast og bestemt virkende statens tjener, som med grundig indsigt fuldhed og solide kundskaper forvaltet sine embeder under det ene hensyn at tjene fædrelandets vel. — Rogstad var i flere aar ordfører i Christiansands kommunestyre, i 1848, 1857 og 1858 byens stortingsmand og suppleant 1851, 1854, 1859—60 og 1862—63.

Gift 16. febr. 1843 i Christiansand med *Marie Birgitte Bessesen*, f. 9. jan. 1815 s.steds og død 7. aug. 1905 i Christiania, datter av skibsfører *Besse Bessesen* og *Maren Foss*.

Rogstad, Ole. 1805—1876. Underretsprokurator. Justissekretær.

Født 25. mars 1805 paa Aaker i Sandsvær og død 9. aug. 1876 i Trondhjem, søn av lensmand *Torkel Timandsen Rogstad* og *Anne*

Margrethe Olsdatter Eid [Wessel], var fra 1822 til 1826 paa kontoret hos sorenskriveren i Numedal og Sandsvær, fik en antagelig præliminær-examen i 1826 og blev examinatus juris 23. decbr. 1828 med bekvem for den theoretiske og 29. decbr. s. a. vel for den praktiske prøve. Fra 1. april 1829 var han fuldmægtig hos foged Hofgaard i Østerdalen, en tid konst. foged, og fulgte med som fuldmægtig, da Hofgaard 2. juni s. a. blev skattefoged i Drammen, hvor Rogstad særlig fik bestyrelsen av auktionsvæsenet og flere gange var konstitueret i embedet. Fra 11. mai 1830 tok han engagement hos byfoged Koefoed paa Kongsberg og utnævntes 25. oktbr. 1837 til *underretsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Søndre Land. Fra sine principaler fremla han fortrinlige vidnesbyrd om dygtighet, flid og retskaffenhet; hans blide karakter og rene sæder hadde vundet ham varmt venskap, og ved sin elskværdige hjælpsomhet hadde han været embedsmændene til uvurderlig bistand. Under 2. juli 1864 utnævntes Rogstad til *justissekretær* ved Trondhjems stiftsoverret og døde i dette embede som en fra alle hold høit anset og avholdt mand.

Gift 7. aug. 1838 paa Kongsberg med *Anne Cathrine Møller*, f. 20. jan. 1807 s.steds og død 18. juli 1889 i Christiania, datter av kjøbmand *Niels Møller* og *Birthe Margrethe Holte*.

Rogstad, Thor. 1808—1886. Underretsprokurator. Foged.

Født 26. aug. 1808 paa Aaker i Sandsvær og død 6. oktbr. 1886 i Christiania, søn av lensmand *Torkel Timandsen Rogstad* og *Anne Margrethe Olsdatter Eid [Wessel]* og saaledes foregaaendes bror, fik en antagelig præliminær-ex. i 1828 og blev examinatus juris først 21. decbr. 1832 med ei ubekvem og derpaa 21. decbr. 1833 med bekvem; for den praktiske prøve 14. jan. 1834 fik han vel. I 1833 blev han fuldmægtig hos sorenskriveren i Jarlsberg, var derpaa hos byfoged Blom i Drammen og sluttede sig hos sorenskriver Thaulow paa Velo i Jevn-

OLE ROGSTAD.
Efter fot.

THOR ROGSTAD.
Efter fot.

aker og mottok fordelagtige vidnesbyrd om duelighet og retskaffen vandel fra samtlige principaler. Under 4. oktbr. 1844 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt, men forflyttedes 20. decbr. 1845 til Akershus amt, med bopæl i Drøbak, og befordredes 28. septbr. 1860 til *foged* i Nordre Gudbrandsdalen. Fra dette embede fik han efter ansøgning avsked 26. juli 1880 fra 1. septbr. at regne, med 2 800 kr. i aarlig pension, og tilbragte sine sidste leveaar i hovedstaden.

Gift med *Elise Larsen*, f. 26. decbr. 1836 i Christiania og død 23. novbr. 1898 paa Nordstrand i Aker, datter av buntmaker *Iver Larsen* og *Ellen Marie Olsdatter*. Som barnløs oprettet hun kort før sin død et legat paa 38 000 kr. til fordel for embedsmænds døtre i Christiania og Aker.

Rolfson, Ole Hansen. 1808—1874. Underretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 80.

Rubach, Gert Henrik. 1804—1848. Overretsprokurator. Overretsassessor.

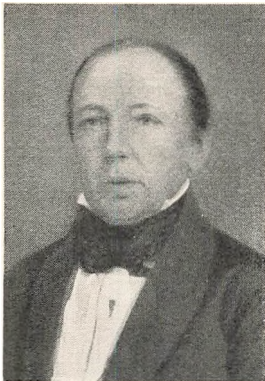
Døpt 7. oktbr. 1804 i Bergen og død der 9. aug. 1848, søn av kjøbmand *Jacob Rubach* og *Dorothea Vedeler*, tok, dimittert fra fødebyens Kathedralskole, ex. artium i 1823, ex. philos. i 1825, begge med haud illaud., og blev cand. juris med laud. 2. juli 1830; for den praktiske prøve 10. juli 1830 og 11. jan. 1832 fik han hver gang haud illaud., men opnaaet laud. 10. juli 1832. Fra 1. aug. 1830 var han fuldmægtig hos advokat Arntzen, fra høsten 1832 hos prokurator Randklev i Christiania og fungerte i fire maaneder av 1832 som edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Jæderen og Dalene. Under 6. mai 1834 utnævntes han til *overretsprokurator* i Bergens stift og befordredes 6. juni 1840 til *auditor* i Bergenske brigade og ved Bergenhus fæstnings garnison. Da han i 1842 ansøkte om det da ledige assessorat i Bergens stiftsverret erklærte justitiarius Riis: «der vil neppe melde sig nogen, der efter min formening skulde kunne foretrækkes for Rubach ei alene med hensyn til hans examen og embedsaar, men især til hans grundige juridiske kundskaper, skarpsindige dømmekraft, mangesidige praktiske øvelse og retsindighet. . . . Det vilde være mig meget kjært at faa denne sjelden dygtige og derhos i sit hele forhold hyggelige mand til kollega, som jeg selv har opmuntret til at søke denne post, der saa vist ikke er saa indbringende som den embedsstilling, hvori

han nu for tiden befinder sig». General Holck tilføier at Rubach som auditor var like utmerket ved orden og nidkjærhet som ved duelighet. Under 20. oktober 1842 blev han derpaa utnævnt til assessor i Bergens stiftsoverret og virket her til sin død seks aar senere. Han var fra 1837 i flere aar kommunerevisor i Bergen og senere i en række aar medlem av Bystyret. Ugift. — Han hadde en søn konst. byfoged i Porsgrund Gerhard Henrik Rubach, f. 17. oktbr. 1837 i Hosanger og død 13. juni 1909 i Christiania.

Rye, Mathias Andreas. 1814—1878. Overrettsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 82, hvortil kan føies at han i 1862—63 var suppleant og i 1868—69 repræsentant paa Stortinget fra Buskerud amt. Ridder av sachsiske Albrechts orden.

Ræder, Severin Henrik. 1800—1878. Underrettsprokurator. Født 15. juli 1800 i Grytten og død 27. septbr. 1878 i Christiania, søn av oberstløytnant *Johan Georg Ræder* og *Cathrine Margrethe Lind*, tok en antagelig præliminær-ex. i 1818 og var derefter paa Akershus Stiftsdirektions kontor i et aars tid og siden paa Hedemarkens amtskontor til han blev examinatus juris 22. decbr. 1824 med bekvem; for den praktiske prøve 7. mars 1825 fik han vel. Efter examen var han fuldmægtig hos sorenskriveren i Hedemarken og fra 1. juni 1827 engagert som fuldmægtig av prokurator Gude for at utføre dennes forretninger paa Hedemarken. Under 16. jan. 1828 blev han med meget gode anbefalinger utnævnt til *underrettsprokurator* i Nordlands amt, men kom ikke til at tiltræde denne stilling, dels fordi han ikke kunde gaa fra endnu ikke avsluttede affærer paa Hedemarken og dels fordi han hadde faat underretning om at det vilde bli umulig for ham at skaffe sig leveligt ophold i Nordland. Han mottok derfor Finansdep.tets konstitution av 30. mai 1829 som foged i Hedemarken under foged Wetlesens suspension og fik i de 5½ aar, han virket i denne stilling, meget slit og stræv under vanskelige forhold; ikke mindre end fire av distriktets lensmænd kom saaledes tid efter anden i kasseangel. Men han hadde ogsaa den tilfredsstillelse at faa embedet bragt paa fote og orden i affærene. Tiltrods for næringsløshet og trykkende pengetrang lykkedes det ham ved agtpaagivenhet og uten at vække misnøie at faa skatterestancerne, som i 1817 hadde været 28 000 spd., i 1822 33 000 og i 1828 endog 43 400 spd., reducert saa betragtelig at de i 1833 kun utgjorde 3 500 spd., og han reddet

S. H. RÆDER.
Efter illum. fot.

saaledes betydelige beløb for Statskassen. Efter med kgl. till. av 3. juli 1835 at ha foretat en to maaneders reise til Kjøbenhavn og Nord- Tyskland, blev han 17. oktbr. 1835 amtskonstituert som foged i Solør og Odalen og utnævntes, med utmerkede anbefalinger som en rutinert og velanskrevet jurist, 28. novbr. 1836 til underrettsprokurator i Hedemarkens amt, med bopæl i Romedal. Her døde han i embedet 1878.

Gift 1. gang 15. april 1834 i Løiten med *Alette Rappe Lowzow*, f. 19. oktbr. 1815 i Aamot og død 8. mars 1835 i Romedal, datter av generalmajor *Ditlev Frederik Lowzow* og *Birthe Hals*.

Gift 2. gang 6. decbr. 1839 i Trondhjem med kjøbmand *Martinus Nissens enke Ida Susanne Hagerup*, f. 23. decbr. 1808 i Kallundborg og død 23. jan. 1885 i Christiania, datter av davær. by- og raadstuskriver, senere borgermester *Caspar Peter Hagerup* og *Ulrikke Eleonore Steffens*.

Sanne, Andreas Mathias. 1809—1892. Underrettsprokurator.

Født 5. decbr. 1809 paa Molde og død 31. juli 1892 i Aalesund, søn av indlandshandler *Peder Larsen Sanne* og *Guri Christophersdr.* Allerede i trettenaars alderen henvist til at sørge for sig selv blev han i 1822 assistent paa kontoret hos sorenskriver *Møller* i Romsdalen til mai 1826, da han drog til Christiania for at studere, men mangel paa ressurcer tvang ham hjem igjen i septbr. 1827, efter at ha tat præliminær-ex. med antagelig. Han kom atter til sorenskriver *Møller* og blev paa hans kontor til nytaar 1833. — Examinatus juris 23. decbr. 1834 med bekvem; fik for den praktiske prøve 13. jan. 1835 vel og blev 14. febr. 1835 fuldmægtig hos sorenskriver *Heiberg* i Bamle, hvor han fungerte som amtsbeskikket edsvoren fra 19. mai til 23. decbr., derefter var han fra 13. jan. 1836 atter hos sin gamle principal sorenskriver *Møller* i Romsdalen, hvor han 29. jan. 1836 blev edsvoren og i 1840 til 1841 var konstituert i dette embede. Han fik adgang til at utføre private juridiske saker i amtet, deriblandt nogen sættemøderforretninger, og opnævntes til medlem av den kommission som fik at paadømme en vidtløftige justissak mot 181 personer av Søndmør. Han var 3. medlem av matrikelkomm. for Romsdals sorenskriveri og i mai

og juni 1843 konst. byfoged i Christiansund og havde rimeligt økonomisk utkomme, men som familieforsørger og med sine trængende forældre i huset fandt han at burde komme i embede, saasnart det lot sig gjøre i hjemdistriktet. Med gode anbefalinger blev han da 17. febr. 1844 utnævnt til *underretsprokurator*, med bopæl i Aalesund, hvor han forblev hele sit senere liv. Gjentagne ganger blev han konstitueret som foged og som sorenskriver, sat i Aalesunds bystyre fra 1845 til 1861, derav i 12 aar som ordfører, i Sparebankens direktion fra 1846 og fra 1868 som dens formand. Medlem av matrikelkomm. for Romsdals fogderi 1868; stortingsmand for Aalesund og Molde 1851 og 1854, suppleant 1859–60.

A. M. SANNE.
Efter fot.

Gift 14. april 1840 i Borgund med *Georgine Christiane Rønneberg*, døpt 20. aug. 1809 s.steds og død 5. oktbr. 1893 i Aalesund, datter av handelsmand, lodsoldermand *Elias Rønneberg* og *Karen Sibylle Baade*.

Saxe, Peder Laurentius. 1804–1850. Underretsprokurator.

Født 30. juli 1804 i Valle, Undal, og død 3. aug. 1850 i Nes, Hallingdal, søn av sogneprest til Undal, provst *Jens Jensen Saxe* og *Thrine Marie Mouritzen*, konditionerte i fem aar hos sorenskriver *Bøckmann* i Lyngdal inden han i 1825 absolverte en rosværdig præliminær-examen. Han blev examinatus juris 7. juni 1827 med bekvem og tok den praktiske prøve med temmelig vel 11. juni næstefter, hvorefter han fortsatte ved Lyngdals sorenskriverkontor, nu som edsv. fuldmægtig og et par ganger konstitueret i embedet under *Bøckmanns* utenlandsreiser, indtil han med gode anbefalinger utnævntes 21. decbr. 1832 til *underretsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl i Nes i Hallingdal. Her praktiserte han siden til sin død uten paa nogen maate at gjøre sig bemerket.

Gift 22. mai 1833 i Farsund med *Christine Elisabeth Winstrup*, døpt 24. novbr. 1804 s.steds, datter av organist *Thomas Winstrup* og *Anne Buchholm Urbye*.

Saxild, Jens Ludvig. 1783—1840. Underretsprokurator. Byfoged.

Født 1783, døpt 1. novbr., i Solum og død 1. april 1840 i Trondhjem, søn av forvalter *Hans Saxild* og *Anne Cathrine Bludt*, blev frikorporal 25. juli 1808, secondløytnant à la suite i Telemarkske regiment 1. jan. 1809, virk. secondløytnant 17. april 1810 og premierløytnant 19. mars 1811. Han fungerte til 1815 som adjutant og blev ved arméforandringen 1. jan. 1818 premierløytnant og adjutant ved Telemarkens nationale Jægerkorps. I 1819 søkte han i betragtning av de daarlige militære utsigter om at bytte sig ut av armeen med en av de reducirte officerer og opnaet dette 8. jan. 1820, hvorved han blev stillet paa vartpenge. Han gik saa igang med det juridiske studium, fik en antagelig præliminær-ex. i 1820 og blev examinatus juris 13. mars 1822 med bekvem; for den praktiske prøve 25. mars næstefter fik han temmelig vel. Straks efter blev han edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Gram i Ringerike og Hallingdal. Allerede i 1809, da han som regimentsadjutant sammen med regimentskvartermester, senere sorenskriver paa Eker Carl Falsen hadde i opdrag at bringe orden i de forvirrede regnskaper efter den avdøde major Heidemark, vakte han opmerksomhet ved sit nitide, samvittighedsfulde arbeide og et ganske sjeldent praktisk grep. I en embedsansøking av 1823 skriver han: «hvad der i det forløpne tidsrum har været mig anbetroet har saavel i den militære tjeneste som nu i det juridiske fag været i sin vigtighet dobbelt smigrende for mig. Imidlertid saa og talte jeg med mangan samtidig, hvem den blidere skjæbne ledet ind i embedsstilling, hvor han lønnedes med tvangfrit utkomme og glædedes som en lykkelig familiefar, medens mine bestræbelser hittil intet andet utbytte gav end arbeide i en mere og mere avhængig stilling og hvori den sparsomste økonomi ikke kunde avholde at jeg til egne absolute fornødenheters anskaffelse av opdragelsesomkostninger for 2 pikebarn maatte synke i gjeld, medens jeg følte det ublide i min stilling dobbelt, idet pligt mot selskapet paala mig endog at fortrænge enhver tanke som kunde opstaa hos mig om at se min jordiske lyksalighet grundfæstet ved at indgaa en ny ægteskabelig forbindelse. Dette er tilbageblikket om den svundne tid, og skuer jeg fremad, da tilsiger naturens orden at kun et ringe antal aar i forhold til min levealder kan være tilbage at høste blidere frugter av hvad jeg hittil utsaaet». Til dette eiendommeligt formede «tilbageblik» føier sorenskriver Gram at Saxild var like utmerket fra hodets som hjertets side, og amtmand Collett vil gjerne faa denne «med særdeles favorable attester» utstyrede mand til prokurator i Ringerike og Hallingdal, da der f. t. kun

var to praktiserende, idet den tredje, den gamle prokurator Michelsen var saa avfældig at han næsten intet kunde foreta sig. Under 29. mars 1824 blev Saxild utnævnt til *underretsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl i Norderhov, hvor han ved sin gentile juridiske praxis og store velvilje erhvervet sig en høi plass i befolkningens anseelse og særlig som retskaffen og uegennyttig raadgiver blev meget avholdt. I «Norderhov Sogneselskab» nedla han et interessert arbeide og drev med dygtighet sin gaard Gagnum. Den 15. jan. 1835 befordredes han til *justissekretær* i Trondhjems stiftoverret og utnævntes 21. jan. 1840 til *byfoged* i Fredrikstad, hvilket sidste embede han imidlertid ikke kom til at tiltræde, idet han fra decbr. 1839 hadde været fængslet til sykeleie og avgik ved døden 1. april det følgende aar.

Gift 9. jan. 1824 i Norderhov med *Maren Sabine Støren*, f. 26. jan. 1796 i Eidsberg og død 16. mars 1834 paa Gagnum i Norderhov, datter av sogneprest *Abraham Wilhelm Støren* og *Johanne Cathrine Brandt*.

Saxild, Ole. 1788—1849. Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 21. juni 1788 i Solum og død 10. jan. 1849 i Trøgstad, søn av forvalter *Hans Saxild* og *Anne Cathrine Bludt*, blev examinatus juris 12. oktbr. 1810 ved Københavns universitet med bekvem for den theoretiske og temmelig vel for den praktiske prøve. Fra 28. decbr. 1811 var han *regimentskvartermester* og *auditør* ved Telemarkske regiment indtil dettes opløsning ved arméforandringen 31. decbr. 1817, hvorved han fra 1. jan. 1818 kom paa vartspenge med 314 spd. aarlig. Da han blev forpliktet til at betale sin forgjængers enke en pension paa noget over 57 rd., forekom situationen ham saa ubehagelig, at han meddelte Justisdep.tet: «jeg trænger høilig til befordring», hvortil generalauditør Bergh føiet at han var en med juridiske forretninger vel bekjendt embedsmand, som uten skyld og brøde var kommet ut av sin vei. Han fik da i nogen tid revisjonen av militære regnskaper, blev 21. april 1818 prøveprokurator i Jarlsberg og Larvik amt, s. a. garnisonsauditør i Fredriksværn og indtraadte som acturius i den der etablerte permanente Overkrigskommission. Fra disse hverv fik Saxild vidnesbyrd om utmerket duelig het og nidkjær virksomhet. — Den 4. aug. 1823 blev han utnævnt

OLE SAXILD.

til *underrettsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Larvik, og fra 2. decbr. s. a. tillike til prokurator ved Overbirkeretten. Tre aar senere forlot han skranken, da han 3. juli 1826 blev *byfoged* i Tønsberg. Herfra utnævntes han 26. mars 1841 til *foged* i Hede-
marken, med bopæl i Romedal, og blev sluttelig 31. aug. 1847 *sorenskriver* i Trøgstad, hvor han avgik ved døden i 1849 efter længere tids svakhed. Stortingsmand for Tønsberg 1836 og 1836–37.

Gift med *Sophie Walter*, f. 11. mai 1797 i Bergen og død 17. mars 1870 i Christiania, datter av krigskommissær *Christian Frederik Walter* og *Gunhild Marie Grevle*.

F. F. SCHAANNING.
Efter fot.

Schaanning, Folkman Frek. 1811–

1895. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 25. novbr. 1811 i Gjerpen og død 22. oktbr. 1895 i Trondhjem, søn av forvalter *Peder Schaanning* og *Anne Cathrine Folkman*, blev, dimittert fra Skiens skole, student med laud. 1830, tok ex. philos. med laud. præ ceteris 1831 og blev cand. juris med laud. 16. decbr. 1835; for den praktiske prøve 9. juli 1841 fik han haud illaud. Efter at ha drevet juridisk manuduktion i Christiania var han fra 1. juni 1837 i 8½ aar fuldmægtig ved stiftamtmandens kontor i Trondhjem og fortsatte med at manuducere. I denne lange tid bestyrte han i

kortere og længere perioder forskjellige embeder, saaledes fra 1. mai til 31. juli 1839 amtmandsembedet, fungerte fra 10. decbr. 1839 til sommeren 1841 som justissekretær og var fra 20. jan. til 22. novbr. 1845 konst. borgermester i Trondhjem. Her fungerte han ogsaa fra 1. mai til 15. oktbr. 1839 som juridisk medlem av inspektionen for De Angelske Stiftelser. Fra alle vedkommende fik han særdeles rosende vidnesbyrd om at være en meget duelig, karakterfast mand av streng retskaffenhet og et varmt følende sind. Han erhvervet en høi grad av embedsmæssig rutine og var ganske særlig anlagt for dommerkaldet. Under 21. febr. 1846 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Smaalenenes amt, med bopæl paa Fredrikshald, men gik allerede 29 novbr. 1848 over i embedet som *foged* og *sorenskriver* i Hammerfest og tillike som *byfoged* i Hammerfest by. Herfra blev han 13. april 1855 befordret til 2. assessor i Trondhjems stiftsverret, i hvilken han blev *justitiarius* 22. juni 1859. Under 12. aug. 1862

utnævntes han endelig til *sorenskriver* i Strinden og Selbu, med bopæl i Trondhjem, og tok efter en fra alle hold anset og fortjent virksomhet avsked fra dette embede 21. aug. 1889, fra 1. jan. 1890 at regne. Ridder av St. Olavs orden 6. juni 1882 for fortjenstlig embedsvirksomhet; ridder av svensk Nordstjerne-orden. Han var stadig medlem av Bystyret og stortingssuppleant for Trondhjem og Levanger 1868—69; redigerte Adresseavisen 1839—41.

Gift 18. mai 1846 i Trondhjem med *Cathrine Henriette Knudtzon*, f. 30. mars 1822 s.steds og død der 14. decbr. 1905, datter av konsul *Christian Knudtzon* og *Benedicte Cathrine Knudtzon*.

Schive, Jacob Motzfeldt. 1805—1877. Underrettsprokurator. Foged.

Født 19. april 1805 paa Elgesæter i Strinden og død 6. april 1877 paa Støp i Skogn, søn av proprietær *Reinholdt Johannes Schive* og *Adelgunde Christiane Gjertsen*, kom i 1824 paa Strinden og Selbu sorenskriverkontor, var her konstituert i embedet under sorenskriver Ingelbrecht Knudssøns stortingsophold i 1824, fik en antagelig præliminær-ex. i 1825 og blev examinatus juris 14. septbr. 1826 med bekvem; for det praktiske specimen 20. septbr. næstefter fik han temmelig vel. Efter i det følgende at ha tjenstgjort som fuldmægtig dels hos byfogden i Trondhjem og dels paa stiftskontoret blev han i 1828 konst. foged i Senjen og Tromsø under foged Hofseths ophold ved Stortinget og utnævntes 9. mai 1829 til *underrettsprokurator* i Finmarken, med bopæl i Tromsø. I denne anledning uttalte amtmanden: det er i disse egner og især i kjøpstæderne ofte blit beklaget at her aldeles savnes lovkyndig mand, der kunde paata sig private sakers utførelse, hvorfor det vilde bli til gagn for distriktet at faa ansat som prokurator en mand med saa god og retskaffen karakter som Schive. Kort efter blev han konst. foged og sorenskriver i Vest-Finmarken, og fra denne stilling gik han sommeren 1831 over som konst. foged i Senjen og Tromsø, hvor foged Hofseth var suspendert for kassemangel og først i 1843 fik sin sak avgjort, «Uten Schives nærværelse i distriktet», skriver amtmand Cappelen i 1833, «vilde Amtet av mangel paa duelige subjekter været i største forlegenhet med de embeder, hvori han har været konstituert. Jeg maa derhos tillate mig at yttre at man ikke kan vente at duelige mænd, der er i besiddelse av de for juridiske embedsmænd lovbestemte egenskaper, skulde ville ta ophold i hin rikets fjerneste del — hvad der er av særdeles viktighet med hensyn i de forskjellige embeders bestyrelse i vakancetilfælde — med mindre

J. M. SCHIVE.
Efter fot.

de tages i fortrinlig betragtning ved embedsbesættelser i distriktet». Konstitutionen hadde været litet fordelagtig for Schive, men hans due-lighet og retsind hadde vakt almindelig tilfredshet inden befolkningen. Under 27. mai 1839 blev han befordret til *foged* i Fosen, hvor han først bodde paa Haarberg i Ørlandet og fra 1847 paa Brækstad, til han 29. aug. 1855 forflyttedes til foged i Stjør- og Værdalen og magistrat og politimester paa Levanger. I dette embede døde han i 1877 som en meget agtet og anset mand. Ridder av St. Olavs orden 21. jan. 1876 for fortjenstfuld embedsvirksomhet. Stortings-suppleant fra Finmarkens amt 1839.

Gift 22. oktbr. 1830 i Bodø med *Christiane Fredrikke Frisch Wille*, f. 26. decbr. 1804 i Trondhjem og død 22. juli 1887 i Tikjøb i Danmark, datter av stiftsprovst *Hans Jacob Wille* og *Anne Dorothea Walther*.

Schlanbusch, Ludvig. 1803—1856. Underrettsprokurator.

Født 22. juli 1803 i Skien og død 1. septbr. 1856 i Jevnaker, søn av byskriver, kancelliraad *Frederik Leegaard Schlanbusch* og *Birgitte Maria Eydorff*, tok en rosværdig præliminær-ex. i 1823 og blev examinatus juris med bekvem 25. juni 1833; for den praktiske prøve 1. juli næstefter fik han temmelig vel. Efter at ha tjenstgjort paa diverse juridiske kontorer blev han med gode anbefalinger som en vel utrustet og tiltalende ung mand utnævnt 26. jan. 1843 til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl i Jevnaker. Her praktiserte han siden, uten paa nogen maate at henlede opmerksomheten paa sig; ugift.

Schreuder, Otto. 1784—1835. Overrettsprokurator. Foged.

Født 3. april 1784 i Vannelven og død 19. novbr. 1835 i Farsund, søn av sogneprest *Peder Schreuder* og *Elisabeth Cathrine Blumenthal*, tok, dimittert fra Bergens kathedralskole, ex. artium i 1804 og blev cand. juris 20. juni 1809 med haud illaud., hvilken karakter han ogsaa fik for den praktiske prøve 1. juli 1809. Fra 1810 konditionerte han hos sorenskriver Irgens i Indre Sogn, fra 1811 som fuldmægtig, og blev med amtsbevilling av 29. febr. 1812 prøvepro-kurator i Nordre Bergenhus, bosat paa Lærdalsøren, og praktiserte som saadan til han 24. oktbr. 1816 blev utnævnt til *overrettsprokurator* i

riket og tok bopæl i Sogndal i Sogn. Amtmand Falsen anbefalte ham som en dygtig, praktisk jurist, den eneste prokurator dengang i amtet; ved flere vidtløftige publice saker hadde han vist sig sit metier fuldkommen voksen og ved sin gode karakter vundet almindelig og førstjentes agtelse. Men «i et amt, hvor (i 1819) næsten ingen private saker formedelst konjunkturforandringerne længer finder sted, og hvor de faa, der indtræffer, i almindelighet efter en der herskende gammel sædvane forlikes ved første retsmøte, hvortil jeg selv bidrar for at spare den fattige almue pengeutgifter», kunde han med sin store familie ikke komme

ut over næringsssorgerne. «Reiserne er desuten saa ytterst besværlige og ikke sjelden saa farlige at en mand, der i min embedsstilling i over 7 aar næsten uophørlig har maattet reise i dette sjøhaarde distrikt, synes at ha lidt nok». Han søkte indtrængende befordring, men længe forgjæves, og først 11. aug. 1831 utnævnes han til *foged* i Lister; hans helbred og kræfter var da knækket og brudt, og han døde fire aar efter.

Gift med *Anne Cathrine Smith*, f. 10. novbr. 1781 i Larvik og død 25. juni 1832 paa Kjornæs i Sogn efter 12 aars sygdom og 4 aars sengeleie, datter av amtsforvalter *Hans Paludan Smith* og *Fredrikke Perbøll*. Av barnene var den høit fortjente missionsbiskop *Hans Paludan Smith Schreuder*, 1817—1882.

Schrøder, Frederik. 1799—1858. Underrettsprokurator. Foged.

Født 17. febr. 1799 i Christiania og død 5. april 1858 i Surendalen, søn av vinhandler *Christian Frederik Schrøder* og *Maren Cathrine Torstensdatter*, blev 21. febr. 1818 secondløjtnant i Trondhjemske brigade, kom i nummer 2. juni 1821, men tok avsked med vartpenge 28. juni 1825 for at gaa den juridiske vei. Den 24. oktbr. 1821 var han blit examinatus juris med bekvem og hadde tat den praktiske prøve med vel 25. mars 1822. Fra 1822 var han i syv aar adjungert overkrigskommissær Grabow i embedet som brigade- og garnisonsauditor i Trondhjem og fik fra denne tjeneste anerkjendelse av flid og duelighet. Under 22. januar 1827 utnævntes han til *underrettsprokurator* i Søndre Trondhjems og Romsdals amter, med bopæl i Trondhjem, og befordredes 6. mai 1834 til *overrettsprokurator*. Skjønt

OTTO SCHREUDER.

amtmand Elsters opfatning var: «jo færre prokuratorer paa landet, desto bedre», maatte han gi Schröder sin bedste anbefaling som en «tjenstvillig, billig og bra mand». Da Schröder i 1844 blev indstillet til foged i Senjen og Tromsø tok «Morgenbladet» affære i anledning av en av stiftamtmand Karelius Arntzen avgit erklæring, hvori forekom den yttring at Schröder var en blodsuger, og redaktør Stabell ansaa dette at være tilstrækkelig til at hindre indstillingen. Justisdep.tet fandt sig saa beføiet til at anmode Arntzen om nærmere forklaring paa det temmelig kompromitterende uttryk og mottok herpaa et svar, som tydelig røbet at stiftamtmanden følte sig ubehagelig erindret ved at ha været noget vel rask og uoverveiet; hans skrivemaade var digtert av den opfatning «at man nødvendigvis maa ha mistillid til en sakfører av ubestridelige evner og «virksomhet», der, medens de øvrige paa stedet værende sakførere har godt, ja endog rundeligt utkomme, mangler utbredt praxis og indbringende beskæftigelse». — Samtidig tillægger han ham flere gode sider, et meget godt hode, gode kundskaper, et godt hjerte, god vilje etc., «men Schröder maa befryktes uten egentlig slet hensigt ikke altid at vælge de hensigtsmæssige midler til at naa maalet». Schröder fik først se vedkommende nummer av Morgenbl. lang tid efter, men rykket da ut i «Nordlyset» 1845, hvor han i nr. 5, 8 og 10 trykker op den lange række utmerkede attester fra alle de embedsmænd, som han i sin praxis hadde hat forbindelse med, og hvilke attester han hadde vedlagt sin ansøknig. Blandt disse kan spesielt nævnes en erklæring fra sorenskriver Klykken i Stjør og Værdalen, hvori ikke bare fremholdes Schrøders «flid, duelighet, retskaffenhet, orden og nidkjærhet», men ogsaa at han var «saare billig i sine forretninger, godmodig og tilgjængelig i sit forhold til almuesmanden og oftere med pekuniære opofrelser hadde overtat og utført de fattige betrængtes saker, og hadde erhvervet sig særdeles ægtelse og tillid.» «Morgenbladets» artikkel blev imidlertid nok til at hindre hans utnævnelse denne gang, men fire aar senere var der intet til hinder for at anbringe ham i et bedre embede. Under 5. oktober 1848 blev han befordret til foged i Nordmør, fra hvilket embede han efter ansøknig fik avsked 20. febr. 1858 og døde kort efter i Surendalen. — I «Den Nordenfjeldske Journal» 1832 skrev Schröder en anmeldelse av Hans Møllers skrift om den 17. mai; han utgav en Militærkalender for 1820 flg.

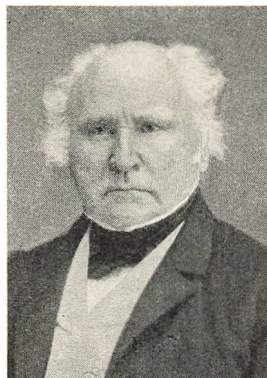
Gift 1824 med *Hermichen Margrethe Klingenberg*, f. 25. juli 1800 i Trondhjem og død 2. aug. 1862, datter av forstander *Carsten Klingenberg* og *Adelheid Smith*.

Schrøder, Hans Daniel. 1802—1875.

Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 22. mai 1802 i Sande og død 17. jan. 1875 i Tvedestrand, søn av oberst *Ole Schrøder* og *Johanne Pernille Grüner*, tok i 1820 en rosværdig præliminær-ex., var derefter volontør hos sorenskriver Jacob Wulfsberg i Eker, Modum og Sigdal og blev examinatus juris med bekvem 6. juli 1824; for den praktiske prøve 16. juli næstefter fik han vel. Fra juli 1824 var han saa edsv. fuldmægtig hos byfoged Hammer i Tønsberg og bar de fleste embedsbyrder under byfogdens langvarige sygdom, konstituertes i embedet fra Hammers avsked 1. juli 1826 og til 1. aug. s. a., fra hvilken tid han atter var edsv. fuldmægtig indtil 31. decbr. 1826. Fra 1. jan. 1827 var han fuldmægtig ved Jarlsberg og Larvik amtskontor og blev med meget gode anbefalinger utnævnt 29. juli 1829 til *underrettsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Larvik, blev 23. juli 1834 tillike prokurator ved Jarlsberg overbirkeret og befordredes 18. septbr. 1852 til *sorenskriver* i Holt. Her virket han siden som dygtig og anset dommer; vel kjendt og skattet for jovialitet og selskabelige talenter. Blandt de dygtige edsvorne fuldmægtiger, som Schrøder var saa heldig at faa i sin tjeneste, var senere advokat Ingar Nilsen og senere statsarkivar E. A. Thomle; den sidste bar embedsbyrderne som konstituert under Schrøders sykeleie fra oktober 1874.

Gift 21. mai 1851 i Tønsberg med *Elisabeth Henriette Nørregaard*, f. 2. novbr. 1807 i Soon og død 8. juni 1896 i Tvedestrand, datter av toldkasserer *Hans Nørregaard* og *Anna Sibylle v. Schlanbusch*. Deres sønner var byfoged i Arendal Ole Schrøder og chef for Christiania Theater Hans Schrøder.

D. H. SCHRØDER.
Efter fot.

Schwabe, Christian. 1787—1841. Underrettsprokurator.

Født 29. jan. 1787 i Kjøbenhavn og død 20. aug. 1841 i Sogndal i Sogn, søn av lagmand paa Oplandene, kammerraad *Johan Frederik Schwabe* og *Birgitte Henriksdatter Larsen*, tok, privat dimittert fra Christiania, en daarlig ex. artium i 1807 ved Kjøbenhavns universitet, og da faren paa grund av de ved krigen indtraadte vanskeligheter ikke fik raad til at la ham fortsætte studierne drog han hjem til Norge. Her blev han i 1808 «opsynsmand» ved den paa Oplandene nyoprettede

CHR. SCHWABE.

almuevæbning paa 300 mand og blev i denne egenskab tilkjendegit prins Christian Augusts tilfredshet. I 1809 reiste han ned igjen til Kjøbenhavn, men fik fremdeles ikke raad til en grundigere utdannelse, hvorfor han maatte nøies med at bli examinatus juris 17. oktbr. 1810; han fik karakteren bekvem for den theoretiske og temmelig vel for den praktiske prøve. Schwabe blev saaledes den eneste jurisdisk utdannede akademiske borger som ikke blev cand. juris. I 1811 fik han amtsbeskikkelse som prøveprokurator i Akershus, men meldte sig i 1815 til det militære og blev 28. septbr. d. a. underofficer paa avantage i

Norske Jægerkorps, i hvilket han utnævntes til *secondlønntant* 19. decbr. 1814. Ved arméforandringen 1. jan. 1818 gik han av paa vartpenge og tok hjem til faren, «hvis sykelige forfatning hadde krav paa hans nærværelse, og hvis ønske om at ha ham om sig den sønlige pligt bød ham at opfylde». Efter farens død søkte han diverse embeder og blev 25. aug. 1824 utnævnt til *underrettsprokurator* i Bratsberg, med bopæl i Porsgrund, men fik 6. juli 1832 tilladelse til at bytte distrikt med prokurator Georg Pettersen og forflyttedes til Nordre Bergenhus, hvor han siden bodde paa Loftenes i Sogndal. Den juridiske praxis blev alle dager ringe og bragte kun et tarvelig utkomme, saa han levet altid i smaat stel; han var en bra mand, men vistnok ringe utrustet, i ethvert fald litet foretagsom.

Gift 8. oktbr. 1822 i Rakkestad med *Marthe Dorothea Sommerschild*, som ifl. Enkekassens attester var f. 26. mars og døpt 15. april 1796 i Eidsberg og som døde 18. aug. 1887 paa Gjøvik, datter av kaptein *Hans Jacob Sommerschild* og *Else Dorothea Heyerdahl*.

Schwach, Conrad Nicolai. 1793—1860. Overrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 28. mars 1793 i Ringsaker og død 9. septbr. 1860 paa Christiansro i Solum, søn av senest sogneprest til Solum *Immanuel Schwach* og 1. hustru *Elisabeth Dorothea Nielsen*, fik den første undervisning, deriblandt ogsaa i musik, av sin far, kom 1810 i Christiania kathe-dralskole, som dimitterte ham til Kjøbenhavns universitet, hvor han tok ex. artium med perbonum i 1812 og ex. philos. med laud. i 1813; ved universitetet i Christiania blev han cand. juris med laud. 3. febr.

1817, og for det praktiske specimen fik han 18. febr. 1817 non contemn. og ved ny prøve 21. febr. 1818 haud. illaud. I 1816 blev han kopist i Justisdep.tet, men forlot dette like efter embedsexamen for at bli fuldmægtig hos advokat Aars, som efter et aars tid gav ham sin bedste anbefaling. Under 18. septbr. 1818 utnævntes han til *underrettsprokurator* i riket og nedsatte sig først i Christiania og fra 1821 i Arendal, hvor han tillike var translator. I de ni aar, han færdedes mellem Arendaliterne, befandt Schwach sig særdeles vel, han fik en god praxis og fandt gode venner, der delte hans sans og interesse for naturvidenskaper og historie.

C. N. SCHWACH.
Efter lithografi.

I sorenskriver Finnes hjem var den unge mand en stadig gjest mellem de politisk interesserte embedsmænd og byens borgere, som der regelmæssig vanket, og blev meget yndet for sin patriotiske lyrik. Under 8. juni 1830 befordredes han til *assessor* i Stiftsoverretten i Trondhjem og tilbragte her atten aar uten at finde sig rigtig tilrette mellem de stive trøndere, ja, uttrykte i flere digt sin særdeles misfornøielse med dette opholdssted. Omsider kom han da løs, da han 18. decbr. 1848 befordredes til *sorenskriver* i Nedre Telemarken, og glad i hu flyttet han til Solum ved Skien, hvor han trivedes fortræffelig i sin senere levetid. — Schwach var en uklanderlig embedsmand, men det er ikke som saadan hans minde vil leve. Sammen med Bjerregaard og Mauritz Hansen fremtraadte han som den tredje av vore første norske digtere efter adskillelsen fra Danmark, ganske vist den ubetydeligste av dem, men dog yndet i samtiden for sin eiendommelige av glad livsnydelse og graatefærdighet blandede poesi og sin hjemmekoselige jovialitet, men først og fremst for sin evne til fyndig og enkelt at gi sine lyriske sanger en bevæget patriotisk stemning. Flagsangen «Mens Nordhavet bruser» vil bevare hans navn for efterslegten. Han drysset av sig en stor mængde gravsanger, mindedig, frimurer-, selskaps- og konfirmations-sanger, kantater og drikkeviser og var følgelig en stærkt benyttet leilighetspoet. Utenfor poesien har han bl. a. skrevet om Nordens myntvæsen, Videnskabsselskabets historie, og i tidens aviser findes en mængde artikler av ham om forskjellige emner.

Gift 20. oktbr. 1820 med *Anne Margrethe Heide*, f. 5. juni 1793 i Amsterdam og død 12. aug. 1836 i Trondhjem, datter av skibsfører *Christian Christopher Heide* og hans hollandske hustru f. *Benedicks*. Hun utgav i 1835 «Gaader og Charader».

J. C. SCHÖNHEYDER.
Efter tegning.

Schönheyder, Johan Christian.

1804—1849. Overretsprokurator.

Født 8 decbr. 1804 i Kjøbenhavn og død 16. juli 1849 i Christiania, søn av cand. theol., senere sogneprest til Leksviken *Carl Reinholdt Schönheyder* og *Christiane Marie Wittrup*, tok, dimittert fra Trondhjems kathedralskole, ex. artium i 1824, ex. philos. 1825 og blev cand. juris 21. decbr. 1829, alt med laud.; for det praktiske specimen 10. juli 1830 fik han haud illaud., men tok ny prøve 11. juli 1831 med laud. Fra 1. jan. 1830 var han fuldmægtig hos advokat Sørenssen, og da han i 1833 meldte sig til embede som prokurator

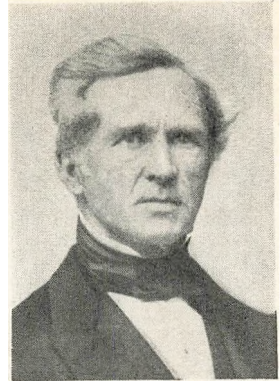
ved Overretten, erklærte denne at det vilde være «til sand fordel baade for det Offentlige og for Retten», uagtet antallet av saksførere paa forhaand maatte siges at være stort nok, «at erholde en saa duelig og retskaffen mand, hvis utmerkede evner, kundskaper og gode forhold Retten hadde hat den mest fuldkomne anledning til at lære at kjende». Han var eneste ansøker, indstilledes av Regjeringen 22. febr. og blev 13. april 1833 utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift, hvor han siden i Christiania hadde en meget god forretning med ikke ubetydelig eiendomsomsætning og utbredt praxis. Han bodde paa sin eiendom Svenengen, nu Enebakveien 29, et toetages træhus, som dengang laa i en stor have, hadde ogsaa eiendom ved Kongshavn og var interessert i et par teglverk paa de kanter.

Gift 24. decbr. 1832 i Christiania med *Emerentze Johanne Blytt*, f. 5. mai 1805 i Trondhjem og død 7. septbr. 1870 i Christiania, datter av resid. kapellan *Hans Blytt* og *Karen Riber Lund*.

Schøyen, Torkild. 1812—1897. Underretsprokurator.

Født 22. aug. 1812 i Søndre Odalen og død 27. mai 1897 i Christiania, søn av infanterikaptein *Aslak Schøyen* og *Anna Sophia Bühring*, kom tidlig paa Solør og Odalens sorenskriverkontor, fik en antagelig præliminær-ex. i 1830 og blev examinatus juris med bekvem 20. decbr. 1832; for det praktiske specimen 11. jan. 1833 fik han temmelig vel. I flere aar var han fuldmægtig ved Søndre Gudbrandsdalen sorenskriverkontor og derpaa fra 1835 edsv. fuldmægtig i nær syv aar hos sin tidligere principal i Solør og Odalen, med avbrytelse av kortere konstitution i dette og flere underdommerembeder. I 1841 og 1845

var han i nogen tid konst. prokurator i Hedemarkens amt og mottok sine derværende kollegers erklæring om at ha virket i denne stilling paa anerkjendelsesværdig vis. I 1846 og 1847 var han fuldmægtig hos prokurator Maribo, og da han i sidstnævnte aar søkte embede gav alle hans tidligere principaler ham meget gode attester, hvortil amtmand Heidemann føier at han efter saa lang tjenestetid vel fortjente at komme i særdeles betragtning. Han var nu 35 aar gammel og «snart er jeg for gammel og ubekvem til virksomhet»; det var ham som eier av gaarden Skøien, hvor han hadde sine forældre i føderaad, og tilliggende skogeiendommer av stor betydning at forbli i distriktet, og 1. septbr. 1847 utnævntes han til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt, med bopæl i Odalen. Her blev han mest optat med de til fast eiendom og trælasthanndelen knyttede forretninger. Fra 1885 var han bosat i Christiania.

T. SCHØYEN.
Efter fot.

Gift 20. febr. 1841 med *Sophie Marie Ulrikke Heiss*, f. 24. septbr. 1812 i Drøbak og død 11. novbr. 1905 paa Nordstrand i Østre Aker, datter av *Nicolaj Wolfgang Heiss* og *Maren Marie Erichsen Scheebs*. Parret feiret i 1891 sit guldbryllup.

Sebbelow, Christian August. 1805—1886. Underretsprokurator.

Født 23. mai 1805 i Christianssand og død 20. mai 1886 i Larvik, søn av politikeren, kjøbmand, senere titul. overkrigskommissær, sjø- og landkrigskommissær i Larvik *Wincentz Larsen Sebbelow*, hvis far skal ha været kong Christian VII, og *Justine Margrethe Arctander*, blev 1. aug. 1822 volontør hos sorenskriver Bryn i Larvik og drog fra denne tjeneste til Christiania i mai 1823 paa studering. Efter en antagelig præliminær-ex. i 1823 blev han examinatus juris med ei ubekvem 22. juni 1825, tok ny examen med bekvem 2. mars 1826 og fik 20 septbr. 1826 temmelig vel for den praktiske prøve. Han var derefter koutorassistent først hos den konstituerte regjeringsadvokat Aars og i et halvt aars tid i 1830 hos prokurator Klenow i Larvik, og tok siden kontorarbeide, hvor det frembød sig, indtil han med gode anbefalinger utnævntes 13. april 1835 til *underretsprokurator* i Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Larvik. Ved arv var han

CHR. AUG. SEBBELOW.
Efter fot.

kommet i besiddelse av en betydelig formue, som han meget vel forstod at forvalte, og i slutten av 1860-aarene opgav han sin praxis og bosatte sig i 1876 i Paris. I 1863 skjænkhet han 500 spd. til Blindeinstituttet i Christiania; det var det første tegn til den storartede velgjørenhet, han skulde komme til at utfolde. Næsten aarvist fulgte siden 1000 spd. til samme institution, ogsaa andre fik betydelig hjelp i sin samfundsgavnlig virksomhet, og da testamentet aapnedes ved hans død, viste det sig at den gamle herre under 20. juli 1867 hadde bestemt at der for hans efterladte formue skulde oprettes en stiftelse i Christiania,

«Sebbelows Stiftelse», som tilflugssted for ugifte mødre og deres barn før og efter fødselen. Kapitalen blev 400 000 kr., statutterne er approbert ved kgl. resol. av 7. mars 1890 og 14. novbr. 1898, og stiftelsens bygning i Løkeberggaten nr. 6, indkjøpt i 1892 for 80 000 kr., indviedes 4. oktbr. 1903. Ogsaa for trængende sjøfolk og deres efterladte oprettet Sebbelow et legat, som bærer hans søster grevinde Margrethe Trampes navn. Ridder av St. Olavs orden 14. septbr. 1878 «for fortjenstlig opofrelse for alment vel». Ugift.

Seehuus, Søren Hagerup Holck. 1802–1872. Underretsprokurator.

Født 28. septbr. 1802 paa Rørøen paa Hitteren og død 10. novbr. 1872 paa Stalsviken s.steds, søn av utliggerborger *Knut Seehuus* og *Anne Margrethe Holck*, tok en antagelig præliminær-ex. i 1826 og blev examinatus juris med bekvem 13 septbr. 1828; for den praktiske prøve 18. septbr. næsteften fik han temmelig vel. Efter at ha faat sin kontorutdannelse i privat tjeneste var han i 4½ aar regnskapsfører ved Buskerud amtssykehus og i et halvt aar konst. politimester paa Kongsberg. Med gode anbefalinger utnævntes han 14. decbr. 1840 til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt, med bopæl i Tønset, men formaaet ikke at avvinde det fattige distrikt selv det tarveligste utkomme og forflyttedes derfor 29. jan. 1842 til Bratsberg amt, hvor han fik sin bopæl først i Seljord og senere paa Kleppen i Hjartdal. Her led snart hans helbred under de strabadsøse reiser, han maatte foreta paa hesteryggen, og lægen tilraadte ham at søke sig til et mindre besværligt distrikt. Med amtmand Aalls erklæring

at være «en samvittighetsfuld og omhyggelig sakfører, skjønt neppe nogen hurtig arbeider» blev han saa efter ansøgning forflyttet tilbage til Hedemarkens amt 26. april 1848, og blev paalagt at ta bopæl i Østerdalen. Efter sakførselens frigivelse flyttet han til Vinger og sluttelig i 1862 til sit hjemsted Hitteren.

Gift med *Christiane Mathea Thorsen*, f. 22. mars 1812, konfirm. 1827 i Risør, og død 7. febr. 1882 i Christiania, datter av *Gunder Thorsen*.

Sehested, Thomas Christopher. 1783—1851. Overretsprokurator. Justissekretær.

Født 1783 — over hans fødsel synes at hvile en viss hemmelighetsfuldhet — og død 10. april 1851 i Trondhjem, sat fra 1801 i fire aar paa Akershus stiftskontor, drog i 1805 til Kjøbenhavns universitet og blev 27. oktbr. 1806 examinatus juris med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve. Derefter tjenstgjorde han hos forskjellige prokuratorer i og ved Christiania og var i et aars tid fuldmægtig ved Akershus amtskontor inden han 30. april 1813 blev prøveprokurator i samme amt og 15. febr. 1814 tillike for Christiania byting. I 1816 faldt han i en heftig nervesygdøm som tvang ham til at ophøre med enhver virksomhet. Han var imidlertid saa økonomisk velstillet, at han kunde ofre et par aar paa fuldstændig at gjenvinde sine kræfter og først i 1818 meldte han sig til embede. Med meget gode anbefalinger blev han 10. april 1819 utnævnt til *overretsprokurator* i riket og vedblev at ha sin bopæl i Christiania. Her fik han i de nærmeste aar en god praxis, men eftersom konkurrancen tiltok knep det med private saker, og det blev efterhvert næsten bare offentlige saker, han fik til utførelse. «Jeg har saaledes kun liten anledning hat», skriver han i 1840, «til at gjøre mig bemerkelig, og min nuværende stilling er saa trykket at de ringe indtægter, jeg har, kun vil levne mig liten utsigt til i mine alderdoms-aar, hvortil jeg allerede nærmer mig, at kunne leve befriet for nærings-sorger. Jeg stunder nu med længsel efter en roligere og for bekymringer for livets fornødenheter mere befriet stilling». Han hadde i sin praxis vist sig som en duelig og meget samvittighetsfuld jurist, hvis forhold stedse hadde været uklanderligt. Under 6. juni 1840 befordredes han til *justissekretær* ved Trondhjems stiftsoverret og i dette embede avgik han to aar senere ved døden. Ugift.

J. J. SELMER.
Efter fot.

Selmer, Johan Jørgen. 1815—1886.

Underrettsprokurator. Stiftsoverrettsassessor.

Født 18. novbr. 1815 i Nes paa Hedemarken og død 29. april 1886 i Trondhjem, søn av kaptein, senere overtoldbetjent *Jens Andreas Selmer* og *Marie Magdalene Gløersen*, tok ex. artium med haud illaud. 1834, ex. philos med laud. i 1835 og blev cand. juris 7. jan. 1839 med haud illaud. og 30. juli 1839 med laud.; for den praktiske prøve i 1840 fik han non cont., men tok den om igjen i 1843 med laud. I 1839 tjenstgjorde han et halvt aar som kopist i Revisjonsdep.tet, var derpaa fra 10. oktbr. 1839 til 25. aug. 1842 fuldmægtig hos sorenskriveren i

Romsdal og fungerte herunder i otte maaneder som konstituert i embedet. Efter at ha tat ny practicum i 1843 kom han paa høiesteretsadvokat *Andresens* kontor for efter et par maaneder at bli edsv. fuldmægtig fra 1. aug. 1843 hos sorenskriveren i Søndre Gudbrandsdalen. Med gode attester utnævntes han 30. septbr. 1845 til *underrettsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, forflyttedes 2. juni 1846 til Romsdals amt og blev 8. decbr. 1847 *overrettsprokurator* og referent ved Stiftsoverretten i Trondhjem. Her vandt han megen anseelse som en solid, dygtig og rettænkende mand, blev 25. aug. 1863 utnævnt til 2. assessor i Overretten og befordredes 1869 til 1. assessor. Gjentagne ganger indvalgtes han i byens Formands- og Repræsentantskap, indtraadte i 1848 som medlem av «Harmonien» og var dette selskaps præsiderende direktør i 1876 og 1878. Fra 1860 til 1864 var Selmer medlem av direktionen for Norges Bank og sat i mange aar i Sparebankens direktion.

Gift 24. decbr. 1845 paa Molde med *Cecilie Hilmar Krohg*, f. 19. jan. 1823 s.steds og død 6. mai 1909 i Trondhjem, datter av amtmænd *Hilmar Meincke Krohg* og *Edel Sophie Stub*.

de Seue, Peter Nicolaj. 1779—1824. Overrettsprokurator.

Født 17. mars 1779 i Christiania (Garnisonen) og død der 1. mars 1824, søn av generalmajor *Werner Nicolaj de Seue* og *Maren Marie Fyhn*, tok, dimittert fra Christiania kathedralskole, ex. artium i 1797, ex. philos. i 1798 og blev cand. juris 24. jan. 1803 med haud illaud., hvilken karakter han ogsaa fik for den praktiske prøve 8. febr. næstefter. I 1804 blev han garnisonsauditør paa Konsvinger og var fra 21. aug. s. a. konstituert i to maaneder som sorenskriver i Solør

og Odalen. Da han 16. mars 1815 efter ansøgning hadde tat avsked som auditor og søkte civilt embede erklærte generalauditor Bergh at han alid med ufotrøden vilje og med retsindighet hadde utført de embedet paa hvilende forretninger, og amtmanden anbefalte ham som en arbeidsom mand, der med kundskap og indsigt i lovkyndighet forenet skarpsindighet og sund dømmekraft, hvorfor han hadde billig krav paa befordring. Under 4. mai 1816 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i riket og praktiserte siden i hovedstaden, men led i den følgende tid under daarlig helbred og døde allerede i 1824.

Gift 1812 med *Anne Dorothea Borchsenius*, f. 12. juli 1780 i Nittedal, datter av sogneprest *Andreas Munch Borchsenius* og *Anna Mathea Dampe*.

Sibbern, August Mathias. 1807

—1855. Underretsprokurator.

Født 17. decbr. 1807 paa Værne kloster og død der 24. juni 1855, søn av statsraad *Valentin Christian Wilhelm Sibbern* og 1. hustru *Alette Margrethe Aagaard*, tok, privat dimittert, ex. artium med haud illaud. i 1827, ex. philos. med laud. i 1828 og blev cand. juris med haud illaud. 2. juli 1832; for den praktiske prøve 11. jan. 1833 fik han non contemn., men tok den om igjen med haud illaud. 1. juli s. a. Straks efter blev han kopist i Justisdep.tet, hvor han i 1833 konstituertes som og 5. oktbr. 1835 utnævntes til kgl. fuldmægtig.

AUG. SIBBERN.
Efter daguerr.

Ved sit ægteskap i 1836 overtok han sammen med sin yngre bror cand. juris, senere amtmand Carl Sibbern forpagtningen av Værne klostets gods av faren, og 1. jan. 1841 kjøbte han de $\frac{2}{3}$ delar av godset, mens broren overtok resten, det nuværende Carlberg; den samlede kjøpesum var 24 000 spd. Sibbern foretok en omfattende restaurering av klostrets hovedbygning, hvorved forøvrig øverste etage av fløibygningerne mot gaardsplassen blev borttat. Virksomheten som godseier gjorde det ønskeligt for ham at ombytte sit embede i departementet med en stilling i distriktet, og med gode anbefalinger som en habil jurist blev han 13. septbr. 1841 utnævnt til *underretsprokurator* i Smaalenene, med bopæl i eller ved Moss. Siden bodde han paa Værne kloster, hvis gods han drev til sin død, hvorefter det i 1861 gik over i statsminister Georg Sibberns eie. August Sibbern vil

erindres som en jovial herre, almindelig yndet og avholdt i en vid bekendtskapskreds.

Gift 5. decbr. 1836 paa Moss med *Augusta Gerner*, f. 15. novbr. 1811 s.steds og død 23. decbr. 1902 paa Baug i Rygge, datter av grosserer *Henrik Gerner* og *Johanne Brockenhuus-Løvenhjelm*.

Siewers, Carl. 1793–1843. Underretsprokurator. Overretsprokurator.

Født 1793, døpt 17. decbr., i Fredrikstad og død 18. aug. 1843 i Christiania, søn av magasinforvalter, krigsraad *Hans Siewers* og *Sophie Susanne Cathrine Huitfeldt*, skrev selv sit navn: Karl Sivers, tok ex. artium ved Kjøbenhavns universitet i 1812, ex. philos. 1813 og blev cand. juris 3. febr. 1817, alt med laud.; ved den praktiske prøve 18. jan. 1817 og 20. septbr. 1826 gik han rejekt, fik non contentm. 29. decbr. 1828 og endelig 27. jan. 1840 haud illaud. Efter at ha eiet og brukt gaarden Nygaard, nu indlemmet i Fredrikstad by, fra 1818 til 1822, var han fuldmægtig først hos sorenskriver Landmark i Søndfjord og derefter fra 1825 hos byfoged Løwold i Stavanger som edsv. i 3¼ aar til han fra 1. april 1828 blev konst. toldoppebørselsbetjent i Sogndal ved Stavanger, hvilket varet til 31. aug. s. a. Han var i den følgende tid bosat paa Christianslund i Fredrikstad forstad og søkte herfra i 1829 et prokuratorembede i Smaalenene, hvortil amtmand Sibbern anbefalte ham som en mand med solide juridiske kundskaper og uplettet moralsk vandel. Da der imidlertid paa forhaand var 7 prokuratorer som sloges om levebrødet i dette amt, fandt departementet det urimelig at forøke antallet, og ved kgl. resol. av 29. mars 1829 blev ansøkningsen avslaat. I det følgende aar androg Siewers paany om bevilling: «da jeg ingen anledning har til at tro andet end at værdigere er mig blit foretrukket, saa har jeg intet andet at gjøre end ei at trættes, men søke, søke i det haap at dog vel engang ogsaa min tid monne komme»; han hadde kjæmpet med ublide kaar og «hadde en ei ringe familie». Og denne gang lykkedes det. Han blev med utmerkede anbefalinger fra sine tidligere principaler samt fra amtmand P. M. Ottesen i Stavanger, der skriver paa fransk, 29. novbr. 1830 utnævnt til *underretsprokurator* i Romsdals amt, men tiltraadte ikke dette embede, idet han 18. juni 1831 forflyttedes til Smaalenenes amt, med bopæl i Fredrikstad. Under 19. uni 1841 befordredes han til *overretsprokurator* i Christiansands stift og forflyttedes 9. mai 1842 i samme egenskap til Akershus stift.

Gift 19. novbr. 1820 i Glemminge med *Ellen Høyem*, f. 13. april

1800 i Onse og død der 16. jan. 1858, datter av gaardbruker *Lars Johnsen Høyem* og *Maria Gudmundsdatter*. Av deres barn var den bekjendte geografilærer, cand. philos. *Hans Siewers*, 1821—1905, og cand. juris *Valentin Georg Siewers*, kopist i Postdep.tet.

Skagen, Jens Madsen. 1795—1877.

Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 11. jan. 1795 i Indre Holmedal og død 3. septbr. 1877 paa Voss, søn av gaardbruker *Mads Larsen Skagen* og *Helene Johanesdatter*, arbeidet i syv aar paa Hardanger og Voss sorenskriverkontor og et aar som extraskriver i Finansdep.tet inden han i 1823 underkastet sig en rosværdig præliminær-ex. Med støtte av baron Hoff-Rosenkrone fortsatte han studierne ved Universitetet, blev examinatus juris med bekvem 7. septbr. 1826 og tok den praktiske prøve 20. septbr. næstefter med vel, hvorefter han straks tok post som edsv.

JENS SKAGEN.
Efter fot.

fuldmægtig hos sin tidligere principal sorenskriveren i Hardanger og Voss. I denne blev han i 17 aar, til 1848, idet han dog i de mellemliggende aar 1840 og 10. febr. 1842 til 24. septbr. 1845 var konstitueret i embedet. Velanbefalt for et i alle henseender godt forhold, for indsigt og duelighet utnævntes han 26. april 1848 til *underretsprokurator* i Romsdalen, med bopæl i Christiansund, men tok ved sakførselens frigivelse avsked og drev privatpraxis til han 8. febr. 1852 befordredes til *sorenskriver* i Hardanger og Voss. Fra dette embede fik han efter ansøgning avsked 21. juli 1873 med 600 spd. i pension. Skagen nød stor anseelse inden befolkningen og var meget avholdt.

Gift 1. gang 1829 med *Maria Ulrika Bergstrøm*, f. 1. mai 1803 i Karlstad og død 21. oktbr. 1867 paa Voss, datter av raadmand *Erik Gustaf Bergstrøm* og *Magdalena Sundlin*.

Gift 2. gang 14. septbr. 1869 i Bergen med *Helene Christiane Emiche Henrichsen*, f. 24. septbr. 1821 s.steds og død 8. septbr. 1893 paa Voss, datter av postmester *Niels Olai Henrichsen* og *Sophie Hylleborg Hoff*.

Skjelderup, Jacob Worm. 1804—1863. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 85.

Solberg, Even. 1787–1874. Overrettsprokurator. By- og raadstuskriver.

Født 2. mars 1787 i Stod og død 22. novbr. 1874 i Trondhjem, søn av sergeant *Peder Hundloe* og *Guhrine Mortensdatter*, blev i 1799 optat i huset hos provst Rønnow paa Beitstadens prestegaard Solberg, hvilket navn han antok, var her til opdragelse og undervisning i fire aar og kom saa til eftermanden provst Midelfart. Med ham læste han sprog og andre fag og blev paa prestegaarden til 1814, optat med lærergjerning, baade privat og ved almueskolen. Saa blev han huslærer i halvandet aar hos overlærer Jacob Sverdrup, som dengang drev Jarlsberg hovedgaard, tok præliminær-examen med antagelig i 1816 og fik post som lærer ved Christiania Opfostringshus og ved Borgerskolen. Den 1. februar 1819 blev han *examinatus juris* med bekvem og fik temmelig vel for den praktiske prøve 8. mai s. a. Straks efter blev han først volontør og derefter autorisert fuldmægtig hos høiesteretsadvokat Morgenstjerne, ansattes i 1820 tillike som kopist i Finansdep tet for otte maaneder, beskikkedes i 1821 til prøveprokurator i Trondhjems-ammerne og utnævntes 6. mai 1823 til *overrettsprokurator* i Trondhjem. Saavel Sverdrup og Morgenstjerne som ogsaa biskop Bech gav ham utmerkede anbefalinger, og byfoged Fürst i Trondhjem skriver senere om hans praxis at Solberg viste den største nøiagtighet i behandlingen av saavel offentlige som private saker, og at den almindelige dom om ham var at han forenet utmerket duelighet med flid og strengeste retsindighet. Da det syntes som embedets indtægter befandt sig i stadig avtagende mottok han flere konstitutioner, som sorenskriver i Strinden og Selbu 1826, politimester i Trondhjem 1827, og en kort tid som amtmand. Under 6. juni 1840 blev han utnævnt til *raadstuskriver* i Bergen og befordredes herfra 21. septbr. 1853 til *by- og raadstuskriver* i Trondhjem, fra hvilket embede han tok avsked 6. juni 1874.

I Bergen deltok Solberg ivrig i arbeidet for filantropiske formaal og søkte ved foredrag og avisartikler at vække interessen for disse; særlig fortjenstfuldt for opprettelsen av Arbeiderforeningen. Efter sin avsked blev han boende i Trondhjem, «hvor han, som gjennom hele sit liv, vedlikeholdt karakterens paalidelighet og hæderlighet og derfor nød den største høiagtelse». Medlem av Videnskabsselskabet 1838.

Gift 17. april 1822 i Trondhjem med *Abel Marie Mølmann Brun*, f. 3. septbr. 1787 i Sparbu og død 8. septbr. 1840 i Bergen, datter av major *Johan Mangelsen Brun* og 1. hustru *Abel Marie Mølmann*.

Sommerfelt, David 1796–1852. Underrettsprokurator.

Sorenskriver.

Født 24. oktbr. 1796 paa Toten og død 13. oktbr. 1852 i Arendal, søn av amtmann *Christian Sommerfelt* og 2. hustru *Anne Sophie Hagerup*, tok ex. artium med haud illaud. i 1813 ved Kjøbenhavns universitet, ex. philos. med laud. i 1814 ved universitetet i Christiania og blev cand. juris med haud illaud. 5. febr. 1818; «formedelst idelige sygdomstilfælde» tok han først 28. febr. 1820 den praktiske prøve og fik non contemn. Straks efter den mundtlige examen fik han engagement paa advokat Morgenstiernes kontor og beskikkedes 15. mars 1819 til prøveprokurator i Christians amt. Som saadan blev han actor justitiæ i saken mot den suspenderte byfoged Scharre i Christiansund, hvor han i denne anledning opholdt sig i halvandet aar. Under 6. mai 1823 blev han utnævnt til *underrettsprokurator* i Christians amt, med bopæl paa sin gaard Sukkestad paa Toten, og fik i sin praxis ord for at være en meget duelig mand med en retskaffen tænkemaate og meget tiltalende karakter. I 1824 var han konst. sorenskriver i Toten, Vardal og Biri og fra jan. til juli 1831 konst. sorenskriver i Nordre Gudbrandsdalen. Overalt erhvervet han tillid og respekt og befordredes 31. jan. 1832 til *sorenskriver* i Østre Rosbyggelaget. Fra dette embede tok han efter ansøgning avsked 26. novbr. 1850 og var siden bosat i Arendal. Ugift.

Stampe, Nicolaj Brorson. 1781–1838. Overrettsprokurator.

Født 26. decbr. 1781 i Hundstrup i Jylland og død 6. aug. 1838 i Christiania, søn av sogneprest *Jørgen Berg Stampe* og 1. hustru *Anne Christine Brorson*, blev examinatus juris med ei ubekvem 5. novbr. 1807 ved Kjøbenhavns universitet og tok den praktiske prøve med vel 8. septbr. 1815. Fra 1808 var han paa forskjellige juridiske kontorer, i halvandet aar ved Akershus stiftskontor og edsv. fuldmægtig hos sorenskriveren i Numedal og Sandsvær, hvor han en tid ogsaa var konstituert i embedet. I 1815 blev han prøveprokurator i

Akershus amt og Christiania by, var en kortere tid konst. sorenskriver i Aker og blev 13. decbr. 1817 utnævnt til *overrettsprokurator* i riket og tok bopæl i hovedstaden. Stiftamtmanden anbefalte ham til dette embede

N. B. STAMPE.

som en mand med utmerket duelighet og moralsk karakter, hvad «mange agtværdige embedsmænds attester tilfulde godtgjorde». Stampe bodde i lensmand Knophs gaard paa Grønland og drev en meget god praxis. Ugift.

Steen, August Ludvig. 1818—1851. Underretsprokurator.

Født 25. april 1818 i Karlsø og død 21. juli 1851 i Førde, søn av sogneprest *Marcus Frederik Steen* og *Hanne Andrea Schjelderup*; dimittert fra Bergens kathedralskole tok han ex. artium i 1836, ex. philos. 1837, begge med laud., og blev cand. juris 29. juni 1841, likeledes med laud.; for den praktiske prøve 25. jan. og 12. aug. 1842 fik han hver gang haud illaud., men tok den om igjen i 1845 med laud. Under 22. decbr. 1846 blev han utnævnt til *underretsprokurator* i Nordre Bergenhus, med bopæl i Førde i Søndfjord, tiltraadte i midten av februar det følgende aar «og erfarte snart usandsynligheten av at kunne se endog de mest beskedne fordringer til utkomme opfyldt. Thi dels viser retsforholdene i disse egner sig at være saa yderlig simple og jevne og de opstaaende tvistemaal som følge herav av saa liten viktighet at det kun høist sjelden vil kunne svare regning at æske domstolenes avgjørelse — dels vil den uforholdsmæssige tid som maa til for at faa en sak endelig paakjendt, fordi der kun 2 ganger aarlig holdes thing i Sønd- og Nordfjord, som oftest medføre at parterne gaar til mindelig avgjørelse». Dette gjaldt private saker. Av offentlige saker hadde han i det første halve aar av sin praxis endnu ikke set spor av antydning, og den kommende velstand vilde i tilfælde bli fordelt paa 3 prokuratorer.

Gift 12. mai 1847 med *Caroline Georgine Dorothea Weckhorst*, f. 30. novbr. 1818 i Stange og død 20. mai 1888, datter av løytnant *Carl Nicolai Weckhorst* og *Anne Christine Wittkugel*.

Sørenssen, Søren Anton Wilhelm. 1793—1853. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 95.

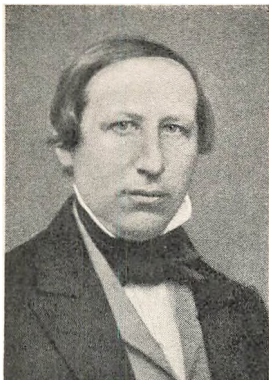
Thesen, Guldbrand. 1792—1866. Overretsprokurator. Høiesteretsadvokat; se s. 103, hvortil kan føies at det var svigerfaren som bragte ham ind i de økonomiske trængsler. Da departementet engang bebredet ham at han ved stadig at søke veiene anlagt og omlagt flatest mulig ved at gaa omkring høiderne istedetfor at gaa

over dem og paa den vis forlænget distancen, svarte Thesen at grytehanke blev like lang enten den laa nede eller blev holdt op! Denne praktiske sammenligning kom siden i høi kurs paa veikontoret.

Thomle, August. 1816—1889. Overretsprokurator. Høiesteretsassessor.

Født 6. juni 1816 i Arendal og død 24. juni 1889 i Christiania, søn av grosserer *Erik Andreas Thomle* og *Mette Marie Binnealle*, tok, privat dimittert av sin ældste bror, den senere høiesteretsjustitiarius Iver Steen Thomle, ex. artium med haud illaud. i 1833, ex. philos. med laud. præ ceteris i 1834 og blev cand. juris med laud. 16. decbr. 1837; for den praktiske prøve 11. jan. 1838 fik han non contemn., forbedret denne karakter til haud illaud. ved ny prøve 12. aug. 1839 og til laud. 27. jan. 1840. Efter et par maaneders tjeneste som kopist i Finansdep.tet var han fra 1. septbr. 1838 til 1. mars 1842 fuldmægtig hos prokurator Midelfart i Drammen, som hadde en meget betydelig og utbredt praxis og gav ham utmerket anbefaling som en særdeles duelig jurist. I nær et aars tid opholdt Thomle sig derpaa i Frankrike, hvor han i Rouen og Paris la sig efter det franske sprog, og blev kort efter sin hjemkomst utnævnt 23. septbr. 1843 til *overretsprokurator* i Christiania stift, med bopæl i Christiania. Under 26. septbr. 1846 fik han kgl. tilladelse til at avlægge advokatprøven og hadde allerede procedert flere prøvesaker, da han 11. jan. 1847 meddelte Retten at forandrede forhold og den omstændighet at han av naturen var negtet flere av de ydre betingelser, som var nødvendige for med held at fremtræde i skranken, hadde bestemt ham til at opgi sit tidligere ønske om at bli advokat. Efter at være amtskonstituert fra 1. jan. 1854 og kgl. konst. 7. oktbr. næstefter som 3. assessor i Christiania stiftsverret blev han 2. mai 1856 utnævnt til 2. assessor i Rettens 2. avdeling og rykket i decbr. 1864 op til 1. assessor. I 1858 var han konst. amtmann i Akershus. Med kgl. tilladelse av 4. novbr. 1865 avla han den for høiesteretsassessorer befalte prøve, blev 2. decbr. 1865 konstituert og 16. decbr. s. a. utnævnt til *høiesteretsassessor*. Som dommer forenet han, efter Rettens uttalelse, stor skarpsindighet med stor arbeidskraft og et varmt hjerte. Han var i besiddelse av grundige juridiske kundskaper, utpræget samvittighetsfuldhet og sjelden dygtighet, megen humanitet og ufortrøden flid. Paa grund av svækket helbred fik han efter ansøking avsked fra sit embede 1. juli 1881 med kr. 4500 i aarlig pension, som av Stortinget blev nedsat til kr. 3200. Ridder

AUGUST THOMLE.
Efter fot.

av svensk Nordstjerneorden 5. novb. 1864; ridder av St. Olavs orden 15. oktbr. 1868 for fortjenstfuld embedsvirksomhet.

Thomle var fra 27. jan. 1859 til 15. jan. 1866 medlem av inspektionen for Bods-fængslet, valgtes i 1857 til repræsentant i Den norske Creditbank, var fra 1861 forstander i Christiania Sparebank, og fra 1861 til 1884 formand i Spareskillingsbankens direktion. Fra 1857 til 1865 sat han i Christiania Formandskap, var dettes viceordfører til 1862 og ordfører i 1863; han deltok som ordførende medlem av 4. Novemberdeputationen 1864 til Göteborg. Fra 1866 til 1877 sat han i byens Repræ-

sentantskap og var stadig valgmand 1868 til 1876. — Medlem av den av norske og svenske nedsatte kgl. komm. 1855 til lov om dommes retskraft i naboriket, av den midlertidige Laanekomm. 1857, av den kgl. komm. 1858 om ordningen av det civile embedsverk i Christiania, for hvilken han utarbeidet det til grund liggende utkast, og av den kgl. komm. 1864 ang. omorganisation av byens politi. I mange aar var han interessert i de av svogeren bygmester Binneballe opførte bygninger i hovedstaden, av hvilke han i regelen stod som eier av en halvpart, saaledes i Drammensveien 21, hvor han i mange aar var bosat.

Gilt 1. gang 10. decbr. 1845 i Gamle Aker med *Helene Marie Fredrikke Binneballe*, f. 2. mai 1820 i Kjøbenhavn og død 19. decbr. 1851 i Christiania, datter av pakhusforvalter *Jens Binneballe* og *Helene Cathrine Ah-enberg*.

Gift 2. gang 28. decbr. 1860 i Christiania med *Catharina (Cathinka) Kraft*, f. 21. juni 1826 s.steds og død der 18. septbr. 1906, datter av sorenskriver *Jens Edvard Kraft* og *Henriette Rosenkilde*. — Av Thomles barn er den fortjente genealogiske forfatter, statsarkivar Erik Andreas Thomle, expeditjonschef Jens Thomle og kaptein, overretts-sakfører Carl Thomle.

Thorbjørnsen, Simon. 1807—1855. Underrettsprokurator.

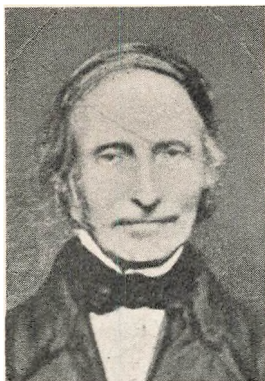
Født 11. oktbr. 1807 i Skien og død 5. aug. 1855 ved Sandefjord bad, søn av høker *Thorbjørn Torstensen* og *Thale Dorothea Simons-datter*, maatte tidlig ut at tjene sit brød og selv sørge for sin utdanneelse, da forældrene sat i trange kaar. I 1822 kom han paa Bamle

sorenskriverkontor i Porsgrund under kancelliraad Morgenstiernes fortrinlige kontormæssige opdragelse og forblev her helt til 1830, fra regnet den tid han behøvet til i 1826 at underkaste sig en antagelig præliminær-examen og $\frac{3}{4}$ aar i 1829, da han studerte ved Universitetet. Han blev examinatus juris 19. decbr. 1829 med bekvem og tok den praktiske prøve 12. jan. 1830 med vel. Fra 1831 var han edsv. fuldmægtig først hos sorenskriveren i Øvre Telemarken og fra jan. 1834 ved Skien og Porsgrunds byfogedembede, i hvilket han i 1839 var konstitueret under byfoged Cappelens ophold ved Stortinget. Samtidig var han fra 1834 kasserer ved Bankafdelingen i Skien, i $1\frac{1}{2}$ aar forlikskommisær for Gjerpen, Solum og Eidanger, likvidator, regnskapsfører og curator bonorum i de vidtløftige dødsboer efter fogederne Plesner og Poppe samt skiftekommissær i forstjunker Niels Løvenskiolds konkursbo. Med utmerkede anbefalinger som en meget dygtig og samvittighetsfuld mand utnævntes han 23. novbr. 1839 til *underretsprokurator* i Bratsberg amt, med bopæl i Skien. Thorbjørnsen fik en betydelig praxis, utstrakt over hele Telemarken, og vandt overalt anseelse som en habil og dygtig jurist. I Skien drev han i senere aar ikke ganske ubetydeligt skibsrhederi, hadde gaard og løkker i byen og var efter forholdene en velholden mand. For sin familie og mange andre var han en velgjører; hans menneskevenlighed og velvillige sind gjorde ham meget avholdt.

Gift 6. novbr. 1834 i Skien med *Annine Marie Hielm*, f. 12. aug. 1811 i Solum og død 2. novbr. 1884 i Skien, datter av prokurator *Peter Pavels Hielm* og *Ellen Jensine Saxild*. Av deres barn var cand. juris Thorvald Thorbjørnsen, sorenskriver Bredo Henrik Morgenstjerne Thorbjørnsen og Jensine Sophie Thorbjørnsen, gift med byfoged Nils Ambrosius Marius Rolsted.

Thornes, Søren Reiersen. 1783—1875. Overretsprokurator.

Født 31. decbr. 1783 paa Thornæs i Frænen, Akerøy, og død 28. jan. 1875 i Namsos, søn av jordbruker *Reier Ellingsen* og *Gjertrud Knutsdatter*, virket som lærer i Hustad i Romsdalen og embedskonstortist til han i 1816 tok en antagelig præliminær-examen og 12. juni s. a. blev examinatus juris med bekvem; for den praktiske prøve 2. juli næstefter fik han temmelig vel. Straks efter, 14. oktbr. 1816, blev han prøveprocurator i Nordre Trondhjems amt, praktiserte med bopæl i Grong i Namdalen og blev med gode anbefalinger utnævnt til *overretsprokurator* 21. decbr. 1818. Som saadan bodde han først i Grong og senere, fra 1819, paa gaarden Bjørum i Fosnes, som han i dette

SØREN THORNES.
Efter fot.

aar overtok efter svigerfaren mot føderaad. I aarene 1823 til 1824 var han konstituert foged i Namdalen, i 1826 til 1827 og vaaren 1841 konst. sorenskriver i Namdalen, hvilke funktioner som regel var en bedring i financerne. Skjønt han blev anset som en dygtig mand, rimelig i sine krav og velkjendt med forholdene i distriktet fik han aldrig synderlig praxis. Til sine tider søkte han at bøte paa dette ved at gi privatundervisning og instruere unge jurister, men det blev stadig smalhals. I 1838 deltok han med iver i arbeidet for oprettelsen av kjøbstaden Namsos, og efter i 1844 at ha solgt sin gaard Bjørum bygget han i 1854 hus

i byen og levet siden her i trange kaar; i sine sidste aar fik han bidrag av Gratificationsfondet. Han hadde ellers en liten poetisk aare, som avsatte sig i ikke uefne leilighetsdigt, og var religiøst anstrøken; en bok, han skrev med saadant indhold, blev adskillig utbredt i de Romsdalske bygder og gik der under navnet «Søren-boka».

Gift 4. novbr. 1818 i Namsos med *Karen Margrethe Bjørum*, døpt 5. april 1798 i Fosnes og død 16. septbr. 1881 i Aalesund, datter av gaardbruker *Gabriel Christophersen Bjørum* og *Ingeborg Samuelsdatter Vibstad*.

Thrap, Niels Andreas. 1793—1856. Overrettsprokurator. Byfoged.

Født 2. oktbr. 1793 paa Klep i Hornnes og død 9. novbr. 1856 i Christiania, søn av sorenskriver *Lauritz Bentzon Thrap* og *Anna Cathrine Bonnevie*, tok, dimittert fra Roskilde skole, ex. artium i 1811, ex. philos. i 1812 og blev cand. juris 12. april 1815 som den sidste nordmand ved Kjøbenhavns universitet, med laud. til alle examener; for den praktiske prøve fik han haud illaud. 21. febr. 1818 ved universitetet i Christiania. Straks efter examen i 1815 blev han prøveprokurator i Lister og Mandal amt, men indtraadte allerede 1. decbr. s. a. som kopist i Justisdep.tet. Da utsigtene til avancement her imidlertid viste sig daarligere end forutsat og han maatte understøtte sin mor og desuten avbetale paa universitetsgjæld, søkte han efter to aars forløp et prokuratorembede. I denne anledning erklærte byraachef Munthe at det var ham «en behagelig pligt at anbefale den unge mand, som paa grund av sin duelighet og videnskabelige dannelse synes at kunne

vente befordring; han havde deltat i kontorets vigtigere forretninger like med de der ansatte fuldmægtiger og utført disse forretninger med meget held». Under 24. april 1818 blev Thrap utnævnt til *overretsprokurator* i riket og mottok samtidig posten som edsv. fuldmægtig hos sin morbror sorenskriver Bonnevie i Numedal og Sandsvær, hvem han i 1820 blev adjungert i embedet. Nogen privat sakførerpraxis kom Thrap ikke til at utøve, idet han 6. mai 1823 befordredes til *auditør* og mønstreskriver ved Fredriksverns værft. Efter opfordring til at melde sig som ansøker blev han 20. septbr. 1828 utnævnt til *expeditionschef* i Finansdep.tet og gik 12. oktbr. 1831 over i Christiania *byfogedembede*, i hvilket han to aar senere avgik ved døden.

N. A. THRAP.
Efter lithografi.

Thrap var fra 6. mars 1830 medlem av Enkekassens administration og av en række kgl. kommissioner: av komm. 1843 ang. lov om Kreditvæsenet, 1844 om Formandskapsloven, 1846 ang. lov om Enkekassen og 1855 om dommes gjensidige retsvirkninger i de forenede riker; medlem av styret for Norges Banks avdeling i Christiania og av Christiania Bystyre 1851—55. Stortingsrepræsentant fra Christiania 1833, supplæant 1839, 1842, 1854, og fra Christiania og Lillehammer 1848 og 1851. Under kongens sygdom blev han 25. oktbr. 1852 tilforordnet statsraad og chef for Marindep.tet, likeledes konst. statsraad under Sylows sygdomsforfald i 1853 og Fr. Stangs i 1854. Ridder av svensk Nordstjerneorden 6. febr. 1843 og av St. Olavs orden 4. juli 1854 for for-tjenstfuld embedsførsel. — Som retsindig og dygtig mand besad Thrap i kommunen sine medborgeres tillid, og det almindelige omdømme stiller ham som dommer og embedsmand blandt de første i landet, like utmerket fra karakterens side som ved sin personlige elskværdighet.

Gift 1. gang 27. april 1821 paa Kongsberg med *Maren Christine Bonnevie*, f. 8. novbr. 1801 s.steds og død 27. oktbr. 1838 i Christiania, datter av sorenskriver *Nils Cornelius Bonnevie* og 1. hustru *Christine Lorentze Zimmermann*.

Gift 2. gang 16. novbr. 1840 med premierløjtnant Christen Arentz Segelckes enke *Sophie Tørrese Bonnevie*, f. 5. juni 1810 i Borre og død 9. febr. 1896 i Christiania, datter av *Tørris Bonnevie* paa Falkenstein og *Sophie Amalie Schlegel*. — Av Thraps barn var Lauritz Bentzon Thrap cand. juris, kasserer ved Akers Fattigvæsen, og Hanne Thrap blev gift med foged Joachim Nicolai Müller Johansen i Buskerud.

G. C. F. TIMME.
Efter fot.

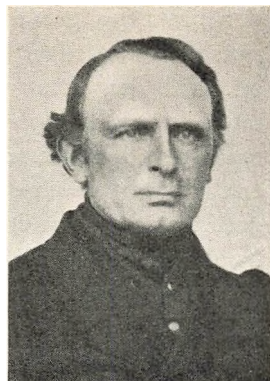
Timme, Gottfried Christian Frederik. 1815—1883. Overrettsprokurator. Overrettsassessor.

Født 6. septbr. 1815 i Farsund og død 28. juli 1883 i Trondhjem, søn av løytnant, senere sorenskriver i Strinden og Selbu, den meget avholdte *Frederik Daniel Timme* og *Christine Magdalene Halck*, tok, privat dimittert, ex. artium med haud illaud. i 1834, ex. philos. med laud. i 1835 og blev cand. juris med laud. 2. aug. 1839; for den praktiske prøve 27. jan. 1840 fik han haud illaud., men tok den om igjen med laud. 10. jan. 1843. Straks efter examen i 1840 gik han ind i Justisdep.tet som kopist, og med utmerkede vidnesbyrd utnævntes han fire aar senere, 4. aug. 1845 til *overrettsprokurator* i Trondhjems stift. Han oparbejdet sig i Trondhjem en god praxis, hvorved han blev istand til økonomisk at hjælpe sin far under dennes for en god del uforskyldte regnskapsmisligheter og efter hvis embedsfratræden han var sine forældre en opofrende elskværdig søn og sine søskende en hjælpsom bror. I 1860 tok Timme initiativet til oprettelsen av Privatbanken, hvis chef han blev og som takket være hans arbeide nød megen fremgang, men paa grund av et ved starten bestemt altfor litet interessental fik en slem konkurrent i den kort efter oprettede Kreditbank, som med sine over 100 interessenter kunde lægge sin virksomhet betydelig større an. Han var en dygtig mand og ganske ualmindelig sympathisk i al sin optræden; det vakte derfor megen tilfredshet at han 21. oktbr. 1869 befordredes til 2. assessor i Trondhjems stiftsoverret og saaledes forblev i stiftsstaden. Fra Timmes pen foreligger i uttog «Kongelige Forordninger, aabne Breve» etc. 1648—1814, utgit i 1841 og 1842, en «Juridisk Kalender», 1843, og i «Trondhjems Adr.contoirs Efterretn.» har han i 1860-aarene flere artikler om Privatbanken og dens virksomhet. Ugift.

Tohrsen, Jacob Lorentz Bahr. 1814—1899. Underrettsprokurator. Foged.

Født 6. febr. 1814 i Egersund og død 17. oktbr. 1899 paa Kongsberg, søn av foged *Børge Hveding Tohrsen* og *Ingeborg Kielland Bahr*, blev examinatus iuris med bekvem 1. juli 1836; for den praktiske prøve 7. juli 1836 fik han vel. Allerede fra 1828 kontorist hos amt-

manden i Stavanger, tok han i 1834 en antagelig præliminær-ex. og kom 12. aug. 1836 paa kontoret hos sorenskriveren i Jæderen og Dalene og fungerte her, tildels som edsv. fuldmægtig, til 30. juni 1839, hvorefter han var edsv. fuldmægtig først hos sorenskriveren i Søndre Jarlsberg og fra 15. decbr. 1839 hos byfoged Thrap i Christiania, hvor «han gav overtydende prøver paa ualmindelig dygtighet og viste sig som en for dommer- og sakførerforretninger særdeles skikket og i pengesaker punktlig mand». Herfra blev han 25. aug. 1841 utnævnt til *underretsprokurator* i Nordlands amt, med bopæl paa

JACOB TOHRSEN.
Efter fot.

Offersø i Salten. I denne stilling, som han tiltraadte 1. april 1842, var det ham ikke mulig at erhverve tilstrækkelig til utkomme for sig og familie; den faatallige befolkning i et vidtstrakt distrikt og de sjelden avholdende thing gjorde det vanskelig at drive den lille praxis som maatte forefalde, og jevnlig var den forbundet med lange og besværlige sjøreiser, som gik paa hans i forveien ikke sterke helbred løs. Han indgav derfor gjentagne ganger ansøknin om forflyttelse sydover og særlig til Stavanger amt, men først efter 17 trøstesløse aar kom han løs. Under 8. juni 1858 blev han utnævnt til *foged* i Fosen og befordredes herfra 8. juni 1870 til foged i Hallingdal. Fra dette embede tok han avsked 11. juni 1892 fra 31. juli at regne med kr. 2000 i pension. «En retskaffen, uegennyttig mand». Han var stor-tingssuppleant fra Nordlands amt i 1857.

Gift 11. febr. 1842 i Egersund med *Ragnhild Jacobine Hermana Feyer*, f. 6. aug. 1822 i Christiania og død 4. jan. 1873 i Nes, Hallingdal, datter av sorenskriver *Christian Pedersen Feyer (Tronhuus)* og *Helene Ottilia Falck*.

Torp, Christopher Gotthard. 1799–1840. Underretsprokurator.

Født 25. decbr. 1799 i Christiania og død 29. jan. 1840 paa Kongsberg, søn av parykmaker *Jens Torp* og *Marie Magdalene Hønne*, konditionerte fra 1. oktbr. 1809(1) til 30. juni 1823 hos prokurator Winther i Christiania og arbeidet i den sidste tid i sine fristunder tillike paa advokatkontor. Efter en rosværdig præliminær-ex. i 1816 blev han examinatus juris med bekvem 26. juni 1822 og fik vel for

den praktiske prøve 5. juli næstefter. Den 30. juni 1823 blev han amtsbeskikket edsv. fuldmægtig hos sorenskriver Bonnevie i Numedal og Sandsvær, som gav ham utmerket vidnesbyrd om dygtighed og moralsk vandel, hvorefter han 22. jan. 1827 utnævntes til *underretsprokurator* i Buskerud amt, med bopæl paa Kongsberg, men fortsatte endnu i et par aar som edsvoren. Paa bergstaden oparbejdet han en god praxis og vandt megen tillid ved sin uegennyttige og retsindige handlemaate; han valgtes til stortingssuppleant i 1836 og 1839 og gav møte paa Stortinget under repræsentantens sygdom i 1836 og 1836–37.

Gift 8. juni 1835 paa Kongsberg med *Ingeborg Cathrine Hannestad*, f. 20. aug. 1812 paa Voss og død 5. oktbr. 1883 i Christiania efter 15. decbr. 1842 at ha ægtet professor i matematik Bernt Michael Holmboe; datter av resid. kapellan *Hakvin Hannestad* og *Ovidia Maria Bigum*.

N. P. TROSDAHL.
Efter fot.

Trosdahl, Niels Peter. 1789–1864.

Underretsprokurator. Sorenskriver.

Født 1789, døbt 18. jan., i Lom og død 22. oktbr. 1864 paa Tromsø, søn av lensmand *Knut Trosdahl* og *Johanne Fredrikke Hvidt*, konditionerte fra 1803 ved embedskontorer paa Hedemarken, fra 1. jan. 1810 hos foged Rasmussen sammesteds, under hvis svakelighed han udførte størsteparten av forretningerne og ved hvis død han blev amtskonstituert 19. febr. 1815 i embedet. Denne tjeneste varet til 1. novbr. 1816, hvorefter han assisterte foged Lind i Østerdalen med at avlægge flere aars tilbagestaaende regnskaper. I 1817 fik han en ros-værdig præliminær-ex. og blev examinatus juris 1. septbr. 1819 med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 9. juni 1820; for den praktiske prøve 6. juli s. a. fik han vel og beskikkedes 31. juli 1820 til prøveprokurator i Hedemarkens amt fra 1. septbr. næstefter. Den 29. oktbr. 1820 mottok han amtskonstitution som sorenskriver i Nordre Hedemarken, hvilken varet til han 2. juni 1823 utnævntes til *underretsprokurator* i Hedemarkens amt, med bopæl paa sin gaard Arnkvern i Furnes. Amtmand Bendeke gav ham vidnesbyrd for utmerket dygtighed, flid og virkelyst, og foged Malthe erklærte at han i høj grad hadde vundet befolkningens tiltro; han

hadde trods ufortrøden arbeidsiver kun daarligt utkomme og hans jordbruk var ganske ubetydeligt. Under 28. april 1829 befordredes han til *justissekretær* i Trondhjems stiftsverret og 27. aug. 1834 til *byfoged* i Christiansund. Fra hans virksomhet i dette sidste embede erklærer amtmann Trampe at Trosdahl som nidkjær, duelig og nøiagtig statstjener «hadde vidst at træffe en passende middelvei, der har vundet ham mængden av indvaanernes tiltro og yndest, som det forhen sjelden har faldt i en Christiansundsk byfogeds lod». Under 20. septbr. 1838 befordredes han til *sorenskriver* i Senjen og Tromsø, og tok fra dette embede avsked 26. mars 1853 med anerkjendelse av fortjenstfuld og i alle retninger tiltalende virksomhet.

Gift 12. novbr. 1810 i Vang med *Randi Hansdatter*, f. 24. novbr. 1788 i Vang, Hedemarken, og død 14. april 1842 paa Tromsø, datter av *Hans Jacobsen Ingvoldstad* og *Eli Olsdatter*. Deres datter Emilie Trosdahl blev gift med foged i Senjen og Tromsø Nils Johan Nilsen.

Vogt, David. 1793—1861. Overretsprokurator. Byfoged.

Født 2. mai 1793 paa Bragernes og død 6. juni 1861 paa Moss, søn av trælshandler, senere sorenskriver *Nils Nilsen Vogt* og *Abigael Monrad*, begyndte i 1809 som volontør hos sorenskriver Tandberg i Lier, kom sommeren s. a. paa Nordfjord sorenskriverkontor og blev i febr. 1813 ekstraskriver i Postdirektionens revisionskontor i Kjøbenhavn. Her blev han derpaa 25. decbr. 1813 utnævnt til assistent ved Tallotteriets generalrevisjon, studerte samtidig jus og blev examinatus juris 15. april 1815 med bekvem for den theoretiske og vel for den praktiske prøve. Under 12. septbr. 1815 entledigedes han fra dansk tjeneste og fik ved sin tilbakekomst til Norge ansættelse som ekstraskriver i Finansdep.tet, hvorfra han 13. mai 1817 gik over i Justisdep.tet som konst. revisor; samtidig utførte han forretninger for advokaterne Sem og Hielm. Med gode anbefalinger utnævntes han til *overretsprokurator* i riket 12. juni 1818 og tok 12. septbr. 1819 avsked fra sin stilling i departementet. Under sin praxis i Christiania i de følgende aar fik han et meget godt renommé og oparbeidet en stor og meget indbringende virksomhet. Hans bevarede dagbok indeholder notater om et stadig reiseliv som prokurator over hele Akershus stift. Av mere celebre saker, han førte, kan nævnes at han i 1823 var defensor i justissaken mot advokat Hielm, i 1828 aktor i den store Hettingssak i Drammen og i 1829 defensor for forfatteren av en annonce i «Morgenbl.», som ikke uberettiget beskyldte høiesteretsassessor Collett for forsømmelig embedsførsel. Mest

DAVID VOGT.
Efter tegn. av Chr. Olsen.

indbringende var dog hans bobestyrrelser. Han var kurator eller kommissær i de fleste store boer i Christiania, saaledes kurator i det Anker'ske Fideikommis' og Collett & Sønns konkursboer, som kom under skiftebehandling henholdsvis i 1819 og 1826 og var landets største boer. Det lykkedes ham at bli en formuende mand.

I 1819 blev Vogt «tolvmandsskriver» i Christiania : sekretær for byens 12 eligerte mænd, som ønsket at faa en ung og kraftig jurist i denne stilling og derfor foreslog lønnen forhøiet fra 100 til 180 spd. Dette flotte forslag vakte i de daværende haarde pengetider

Magistratens ubetingede harme, og lønnen blev i 1820 sat til 120 spd.!

Under 30. mars 1831 befordredes Vogt til *byfoged* paa Moss, hvor han tilbragte hele sit senere liv, kun avbrudt av ophold ved Stortinget. Paa dette mødte han som repræsentant fra Moss i 1836, 1836—1837, 1839 og 1842 og fra Moss og Drøbak 1845 og 1848; han var regelmæssig medlem av en av Næringskomitéerne og sat i aktionskomitéen under Riksretten i 1836. I Løbergs «Karakterskildringer» fra tinget i 1845 omtales han saaledes: «Paa de mange Storting, hvorav Vogt har været medlem, har han utmerket sig ved den særdeles iver og flid, hvormed han har tat sig av alle forretningerne. Han er et middelmaadigt hode, besidder faa kundskaper, men dog utretter han meget mere end mange andre, og dette alene ved sin nidkjærhet og flid. Som formand for den ene av Næringskomitéerne har han saaledes forstaat at drive arbeidet, at det er forbausende hvormeget denne komité har præstert. Uten just at ville tillægge Vogt den hele fortjeneste maa det dog erkjendes at han har en ikke liten del av samme. Han maa altsaa under enhver omstændighet betragtes som en dygtig tingmand. Under debatterne i tinget, hvori han ikke indlater sig uten han dertil er tvungen, er Vogt mindre sin post voksen; thi likesom hans maate at skrive paa er tør og knudret, saaledes er ogsaa maaten hvorpaa han debatterer, og finder han ikke assistance under debatterne for sin mening, overlater han gjerne saken til sin skjebne. Dette var dog ikke tilfældet under behandlingen av loven om Brændevinsbrænden (1845). Der kjæmpet han, uanset han mangengang stod alene, med næb og klør, saalænge han aarket, og, indviet i alle brændevinsbränderiets mysterier, gik han som oftest av med seiren. Vogt er en liten, spæd mand med graat haar og et blegt, ikke smukt ansigt.

Hans stemme er meget svak, saa at den knap kan høres. Hans foredrag er jammerligt, uten sammenhæng og uten liv, for det meste en tør opramsning av hovedmomenterne. Hans politiske trosbekjendelse er ultra servil». Det er i denne forbindelse ikke uvæsentlig at tilføie hvad Ludvig Kristensen Daa skriver om Vogt i sit skrift om «Reformer i Stortingsvalgene» (1847): «Paa den ministerielle side var maaske Stortingets gavnligste mand den der er blit mindst fordelagtig bedømt av sit motparti, nemlig byfoged Vogt. Hans utrættelighet utarbeidet fra nyt av likesaa mange lover, som de fleste av hans medrepræsentanter skrev indstillinger om. Ved istandbringelsen av den almindelige bygningslov sparet han landet for en snes kommissioner i de forskjellige byer, og man fik istand straks et arbeide som allerede i anledning av Levangers brand har været av den høieste nytte til «at forebygge gjentagelsen av slike ulykkestilfælder». Den «ultra-servilisme», hvorfor han er blit beskyldt, bestaar fornemmeligen i at han mottar brukbare ideer fra begge kanter av salen, og at han bedømmer alt efter egen overbevisning. Man skal vist ikke kunne paa-vise nogen større monarkisme hos ham end hos de høvdinger, der er blit mest beundret endog av det motparti «der ikke delte disse deres anskuelser».

Som et kuriosum kan meddeles at den sidste gapestokstraf blev exekvert paa Moss i byfoged Vogts tid. Det var 11. oktbr. 1840. Dommen var blit avsagt av den edsvorne fuldmægtig hos sorenskriveren i Moss, cand. juris, senere høiesteretsassessor Philip Hansteen. Byfoged Vogt var saaledes uten ansvar for den, men da gapestokken stod ved Moss kirke, som var fælles for by og landsogn, blev det byfogdens ubehagelige pligt at sørge for exekutionen. Vogt søkte i det længste at skyte saken over paa landdistriktets øvrighet, men den konst. foged, senere amtmand Carl Sibbern negtet paa sin side at ha noget med den at gjøre, og tilsidst avgjorde amtmanden tvisten i fogdens favør. Dommen, som gik ut over en tjenestegut der hadde mottat fæstepenge, men uteblit fra tjenesten, vakte baade spot og forargelse, og Henrik Wergeland rykket ut i «Morgenbladet» med et satirisk eventyr, hvori gapestokdommen blev ganske eftertrykkelig haanet, og lavet desuten hele 13 epigrammer, som fulgte slag i slag i hvert nummer av bladet. De var ikke alle like morsomme; blandt de mest vellykkede var flg.:

Berømthedslystne By blandt alle i Nationen,
 det var Dig ikke nok
 imellem Dine Sagn at eie Konventionen,
 Du maatte have mer og fik en Gabestok.

Man siger Tiden gaar om allesteds med Fakler,
 men gik den gennem Moss, hvor endnu sker Mirakler,
 da blev den s'gu sat fast, fik kort Proces og Dom,
 og for Løsgjænger i Gabestok den kom.

Hansteen blev imidlertid ikke den vrede digter svar skyldig, men gjorde ham i en artikel, som noksom røber den skarpskoede jurist, begripelig at saa længe det gamle straffemiddel ikke var avskaffet, fik det ogsaa bruges naar leiligheten passet, og Stiftsoverretten stadfæstet dommen. — Vogt var medlem av den kgl. komm. 1837 ang. handelsvirksomheten i Sannesund og Sarpsborg, av komm. 1839 ang. Sarpsborgs beliggenhet og grænser, 1839 ang. Brændevinslovgivningen, 1840 ang. Sarpsborgs regulering og 1844—1847 ang. Brændevinsbrænding og beskatning.

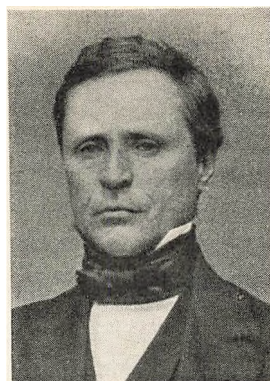
Vogt fik under sin lange virksomhet paa Moss et fortrinlig kjendskap til byens lokale historie, som ogsaa ganske særlig hadde hans interesse og i ledige stunder sysselsatte ham. Allerede i 1836 utgav han en «Beskrivelse over Kjøbstaden Moss», og av hans senere studier og optegnelser utgik i 1853 et «Tillæg» til denne; i 1856 skrev han i Illustr. Nyhedsbl. en beretning om Mossekanalen, som utkom i utvidet form s. a.

Gift 19. septbr. 1819 i Førsløv paa Sjælland med *Marie Magdalene Juhl*, f. 2. febr. 1797 i Liørslev paa Mors og død 6 april 1889 paa Jeløen, datter av sogneprest, konsistorialassessor *Lorentz Juhl* og 1. hustru *Charlotte Würzen*. Av barnene var *Lorentz Juhl Vogt* cand. juris og toldinspektør paa Fredrikshald.

Vogt, Nils. 1817—1894. Overretsprokurator. Statsraad. Amtmand.

Født 15. april 1817 i Christiania og død der 8. novbr. 1894, søn av expeditionsskretær *Peter Vogt* og *Charlotte Juhl*, blev som tidlig forældreløs opdraget hos sin farbror, forannævnte byfoged *David Vogt* paa Moss, tok, dimittert fra Fredrikshalds latinskole, ex. artium i 1835, ex. philos. 1836 og blev cand. juris 11. jan. 1839, med praktisk prøve 21. juli 1840; alt med laudabilis. Fra 1. mars 1839 var han kopist i Justisdep.tet i seks aar, fraregnet $\frac{3}{4}$ aar vinteren 1841—42, da han fungerte som konst. byfoged i Stavanger, og manuducerte samtidig viderekomne juridiske studenter. Under 24. jan. 1845 utnævntes han til *overretsprokurator* i Christiania stift, men skulde aldrig faa nogen befatning med skranken, idet han 15. mars næstefter befordredes til

byraachef i Justisdep.tet, hvor han avancerede til *expeditionssekretær* 13. jan. 1847. Det var et raskt avancement, og hans fortrinlige dygtighed og utprægede administrative evner skulde hurtigt bringe ham videre paa en hæderfuld embedsbane. Allerede 22. oktbr. 1850 blev han *amtmand* i søndre Bergenhus, 4. jan. 1860 *stiftamtmand* og amtmand i Lister og Mandal amt og 13. mai 1871 *statsraad* og chef for Indredeptet efter avdøde statsraad Bretteville. Under hele sin statsraadstid vedblev han at styre samme departement, kun avbrudt ved hans ophold som medlem av statsraadavdelingen i Stockholm juli 1875 til

NILS VOGT.
Efter fot.

aug. 1876, septbr. 1878 til aug. 1879 og septbr. 1882 til septbr. 1883. For at ha tilraadet en for utstrakt anvendelse av det kgl. veto blev han ved Riksretsdom 20. mars 1884 dømt at ha sit embede som medlem av Kongens raad forbrudt, frattraadte som statsraad ifl. kgl. resolution av 26. mars næstefter og blev 26. mai s. a. utnævnt til *amtmand* i Buskerud. Fra dette embede blev han efter ansøgning bevillet avsked 18. jan. 1890 med bevidnelse av Kongens «naadige anerkjendelse av hans lange og fortjenstfulde embedsvirksomhet og deltagelse i det offentlige liv». — Ridder av St. Olavs orden 6. aug. 1860 «for for tjenstlig embedsvirksomhet» og kommandør 1. kl. 21. aug. 1866 «for statsborgerlig og embedsfortjeneste»; storkors av svensk Nordstjerneorden 1864, ridder av Østerrikske Jernkroneorden 1. kl. 1873, storofficer av franske Æreslegion 1882; skatmester ved St. Olavs orden 21. jan. 1880 til 30. juni 1884.

Vogt var formand i den kgl. Utskiftningskomm. av 18. novbr. 1854 og medlem av komm. av 6. februar 1858 om markfredning og gjærdehold samt medlem av Unionskomiteen av 6. febr. 1865, hvis norske ordfører han blev ved præsident Harbitz entledigelse 30. aug. 1866. — Efterat ha været 1. suppleant i 1853 valgtes Vogt til stortingsrepræsentant for Bergen paa Stortingene 1857 og 1858 og var derefter repræsentant for Christiansand 1862 til 1871; Lagtingspræsident 1862–63, 1868–71 og stortingspræsident 1865–66. Medlem av komiteerne til Eidsvold og Stockholm 1864.

Han har utgit «Love og Forordninger», 1840 og 1842, «Om Utskiftning av Jordfællesskab» 1859, Femaarsberetningen om Søndre Bergenhus amt 1851–55 og i datidens aviser skrevet en del artikler om politiske og samfundsgavnligte spørsmal.

Gift 11. juli 1843 i Grue med *Karen Magdalene Arntzen*, f. 24. 1819 i Christiania og død 28. oktbr. 1870 i Christiansand, datter av sorenskriver *Arne Arntzen* og *Karen Magdalene Ancher*. Av deres mange barn var Arne Vogt høiesteretsassessor, Abigael Vogt gift med lagmand Hersleb Vogt, cand. juris Nils Vogt redaktør av «Morgenbladet», og Benjamin Vogt er norsk sendemand i London.

Wahl, Olaus. 1792–1853. Overretsprokurator. Byskriver.

Født 3. april 1792 i Trondhjem og død der 22. mai 1853, søn av forlikskommissær, rentenist *Carsten Schjødt Wahl* og *Elisabeth Juul*, tok, dimittert fra Trondhjems kathedralskole, ex. artium i 1811, ex. philos. 1812, begge med laud., ved Kjøbenhavns universitet, og blev cand. juris med laud. 17. juli 1815; for den praktiske prøve 26. juli s. a. fik han likeledes laud. Under 28. juli 1817 blev han beskikket til prøveprokurator i Søndre Trondhjems amt og utnævntes, med fortrinlige anbefalinger for kundskaper og sjelden duelighet, til *overretsprokurator* i riket 28. aug. 1819. Han nedsatte sig i Trondhjem, hvor han fik en meget betydelig praxis. Som ualmindelig dygtig sakfører blev han snart søkt av alle som hadde en vanskeligere sak at bestride, hos ham kom der straks fart paa tingene; resolut, maaske noget haardhændt og hensynsløst, men altid klart og skarpt førte han sine processer og «gav alt ufornödent snak en god dag». Et overmaade stridbart sind bragte ham imidlertid op i mange kontroverser, som tildels bød paa ganske dramatiske scener, og ved sin eiendommelige personlige skrivemaate i aviserne satte han undertiden et helt veir utover byen. Mens det nok kunde hände at baade den ene og den anden følte sig ubehagelig utryg under uvisheten om hvad der kunde komme, boltret Wahl sig i særdeles velbefindende, om bølgerne gik aldrig saa høit. Allerede i 1821 forefaldt en affære, som maaske nok blev den besynderligste av alle Wahls saker. Garver Jacob Røe hadde i «Adressekontorsæfterretninger» nr. 9 for dette aar faat ind en opsats, hvori han er nærgaaende mot Wahl i anledning av dennes salg av hans eiendommer. Det ene ord tok det andet, og det endte med at Røe likefrem undsa prokuratoren. Efter et kommissionsforlik forpligtet Røe sig som følge av denne alvorlige affære til at forlate landet eller finde sig i livsvarig arrest. Han drog ogsaa til utlandet, men kom her uten sprogkundskaper i en hjelpeless tilstand, hvorfor han vendte tilbake til Trondhjem, hvor Wahl fik ham indsat paa raadstuen paa byens bekostning, og her døde Røe i 1834. I samme avis nr. 69 for 1826 utlover en indsender en belønning paa 70 spd. til den som bedst

kunde belyse forholdet mellem Wahl og Røe, og i nr. 94 for 1827 omhandles en subskription paa 50 spd. i samme øiemed! I 1826 har han en injuriersak med general Ræder, og i 1831 findes i avisens nr. 41, 47 og 49 opsatser om herrernes regulære slagsmaal i bytinget paa raadstuen! Prokurator Wahl forstod imidlertid altid at hævde sin stilling og vedblev i henved 30 aar at drive en stor og indbringende praxis i Trondhjem. Imidlertid havde han flere ganger søkt befordring til bedre embeder i distriktet. Saaledes i 1826 da Strinden og Selbus sorenskriveri var ledigt. Da det forlød at daværende skattefoged F. D. Timme, som under kroningen 1818 hadde tiltrukket sig kong Carl Johans opmerksomhet ved sin ualmindelig vakre stemme som solosanger i en del av kantaten, hadde utsigt til at faa dette embede, drog Wahl sporenstregs til Stockholm og fremstillet sig for Kongen, men fik det litet trøsterike svar at «mon ami monsieur de Timme» skulde ha det! Under 11. aug. 1847 blev Wahl endelig befordret til *by- og raadstuskriver* i Trondhjem, og i dette embede avgik han ved døden i 1853.

Gift 1818 med *Anne Magdalene Mandahl*, f. 30. april 1798 i Romedal og død 12. febr. 1875 i Christiania, datter av kaptein *Isaac Mandahl* og *Johanne Robsahm*. Deres søn var depotforvalter, cand. juris, kammerherre Carl Julius Wahl.

Wessel, Jonas. 1781—1836. Overretsprokurator.

Født 4. decbr. 1781 i Kjøbenhavn og død 20. juli 1836 paa Bjørndalen, Porsgrund, søn av digteren *Johan Herman Wessel* og *Anna Cathrine Bukjer*, tok ex. artium ved Kjøbenhavns universitet i 1800, ex. philos. i 1801 og blev cand. juris med haud. illaud. 18. april 1807 og tok den praktiske prøve med non contemn. i juli næstefter. Under sin skolegang hadde han hat understøttelse av sin farbror generalauditør Ole Christopher Wessel, og efter dennes død i 1794 tok den senere statsraad Rosenkrantz, som ægtet Wessels enke, sig av ham. Straks efter examen i 1807 drog han til sin fætter sorenskriver Jonas Wessel (Olsen) i Nedre Telemarken som kontorist og erhvervet sig i de følgende aar megen praktisk juridisk færdighet. Under 20. jan. 1817 utnævntes han til *overretsprokurator* i riket og nedsatte sig i Porsgrund. Han var et godt hode og hadde efter faren arvet en god del av dennes vidd og lune, som gjorde ham til en meget søkt selskapsmand, men ogsaa en endnu større del av hans svagheter for stærke drikke. I sine senere aar blev han regelmæssig mægtig beruset paa alle tingmøter og tapte sin personlige værdighet. Ugift.

Wiel, Lars Mossenkroner. 1776—1821. Overretsprokurator.

Født 8. septbr. 1776 ved Helsingør og død 18. septbr. 1821 paa Moss, søn av advocatus regius, konst. landsdommer og byfoged i Christiansted paa St. Croix *Lars Madsen Wiel* og *Anne Marie Bruun*, blev examinatus juris med bekvem 25. oktbr. 1797 og tok den praktiske prøve med vel 31. oktbr. næstefter. I 1801 blev han fuldmægtig hos sorenskriver Winsnes i Tune og i 1812 prøveprokurator i Smaalenenes amt, hvorefter han 13. oktbr. 1819 utnævntes til *overretsprokurator* i riket og tok ophold paa Moss, hvor han bodde i sin gaard, nr. 64 i Verlegaten. Kun to aar senere avgik han efter længere tids svakhet ved døden. Ved det 19. febr. 1821 avholdte skifte i hans bo blev bygaarden solgt for 954 spd., aktiverne androg til 1187 spd., og gjeld og utgifter gik op i 1570, saa det sluttet med en fallit paa 383 spd.

Gift 30. aug. 1813 paa Moss med *Margrethe Magdalene Gade*, f. 2. aug. 1790 sammesteds, datter av underfoged *Erland Gade* og *Christine Melberg*.

Wiig, Paul Johan. 1795—1847. Underretsprokurator. Foged.

Født 6. jan. 1795 i Stjørdalen og død 26. oktbr. 1847 i Inderøen, søn av klokker ved Værnes kirke *Ole Wiig* og *Elisabeth Schauer Muus*, konditionerte fra 1809 hos sorenskriveren i Stjør- og Værdalen, hvor han blev amtskonstituert som edsv. fuldmægtig 16. aug. 1814 og, efter at ha tat en rosværdig præliminær^sex. 19. juni 1816, paany 5. april d. a. Da hans principal hadde understøttet ham under opholdet ved universitetet fandt Wiig sig forpliktet til efter hans ønske at fortsætte paa kontoret og blev der til 4. aug. 1823, under hvilken dato han utnævntes til *underretsprokurator* i Nordre Trondhjems amt, med bopæl i Skogn. Med amtskonstitution av 2. april 1817 utførte han i de følgende syv aar alle de forretninger, som sorenskriveren i dette vidtløftige distrikt ikke selv kunde overkomme. Han var desensor i den store kommissionssak ang. veianlægget mellem Trondhjems stift og Jemtland, hvilket medførte reiser paa over 200 mil og en saa stor masse aastedssaker at han blev nødt til gjennem Justisdepartementet at anholde om en mere likelig fordeling mellem de daværende prokuratorer. I 1824 indtraadte han som fast medlem av matrikelkommissionen for Stjør- og Værdalen. Han blev i febr. 1829 mot sit ønske konst. sorenskriver i dette distrikt og bad sig derfor entlediget, hvilket blev ham imøtekommet efter et par maaneders forløp. Wiig var en overmaade arbeidsom og dygtig mand, som blev

omfattet med megen tillid inden befolkningen, men hans praxis blev dog saa litet indbringende at han til stadighet kjæmpet med nærings-sorger. I 1823 havde han kjøpt en liten landeiendom av det benefi-certe gods og levet her yderlig tarveligt, tildels trykket av gjeld og med en svakelig hustru, som gjennem mange aar var ute av stand til at vareta husets gjøremaal. Efter forgjæves at ha søkt befordring like fra 1820 av, blev han endelig 16. febr. 1835, med utmerkede anbefalinger, utnævnt til *foged* i Fosen og forflyttedes herfra 18. jan. 1839 til foged i Inderøen, hvor han forblev til sin død.

I 1832 utgav Wiig sammen med L. Müller og P. M. Schnabel «Et Forsøg til Veiledning i nogle Dele af Jordbruget», og fra hans pen skriver sig ellers en artikkel «Nogle Ord om Brændevinssagen» i Morgenbl. 1844 nr. 361. — Han var stortingsrepræsentant for Nordre Trondhjems amt 1833 og for Søndre Trondhjems amt 1836 og 1836–37; suppleant i 1827 og 1839.

Gift 1819 med *Ingeborg Christine Gill*, døpt 15. juni 1788 i Høland og død 30. mars 1845 i Inderøen, datter av sogneprest *Jonas Gill* og *Rebekka Dorothea Petersen*. Av barnene var Laura Fredrikke Wiig gift med foged i Vinger og Odalen Peter Andreas Eidem.

Wulfsberg, Christian August. 1811–1884. Overrets-prokurator. Auditor.

Født 21 juni 1811 i Christiania og død der 15. febr. 1884, søn av daværende tredjeprest, senere overtoldbetjent *Nils Wulfsberg* og 1. hustru *Petra Elisabeth Wiinholt*, tok, privat dimittert, examen artium i 1830, ex. philos. i 1831 og blev cand. juris 23. juni 1836 med praktisk prøve 7. juli næstefter; alt med laudabilis. Ved kgl. resol. av 20. decbr. 1836 fik han bevilling til at overta det av hans far i 1807 oprettede boktrykkeri i Christiania og drev dette til han solgte det i 1860. I decbr. 1837 gik han som ekstraskriver ind i Justisdep.tet og drev samtidig i de følgende aar juridisk manuduktion, indtil han med gode anbefalinger blev utnævnt til *overrettsprokurator* i Akershus stift 16. oktbr. 1841. Som saadan hadde han sit kontor i Christiania, men var mest optat med virksomheten som landøkonomisk forfatter og utgiver av «Den norske Rigstidende». Av dette blad, hvori han tildels under merket *Spiritus asper* skrev en hel del artikler om landbo-forhold, var han medutgiver fra 1837 til 1842 og 1846 til 1847 og eneutgiver fra 1843 til 1845 og fra 30. mars 1848 til 1859. Sam-tidig utgav han «Bibliothek for den nyeste Romanlitteratur» 1842–44, «Norsk Boghandlertidende» 1849–50 og «Almindelig norsk Land-

C. A. WULFSBERG.
Efter fot.

brugs-Tidende» 1850 - 54, hvilken sidste han ogsaa redigerte fra 1853. Som levende interessert for alle landbrugsspørsaal og forbedringer i landbonæringen var han stadig paafærde baade i de av ham selv utgivne tidender og i den øvrige presse med artikler og opsæt og var i sin tid en meget paaagtet forfatter paa dette omraade. Under 8. juli 1853 utnævntes Wulfsberg til *brigadeauditør* ved 2. Akershusiske infanteribrigade og 25. aug. 1856 til *brigadeauditør* ved Artilleribrigaden, fra hvilket embede han efter ansøgning fik afsked 3 juli 1882. Fra 18. april 1864 var han referent ved Christiania stiftsoverret.

Gift 1. septbr. 1843 paa Moss med *Caroline Nerdrum*, f. 25. febr. 1822 paa Eker og død 14. juni 1862 i Christiania, datter av skattefoged *Christian Nerdrum* og *Bodil Margrethe Wulfsberg*. Deres søn *Frantz Gustaf Oscar Wulfsberg* var saksfører i Christiania.

N. YTTER.
Efter fot.

Ytter, Niels. 1788—1868. Overretsprokurator. Foged.

Født 25. novbr. 1788, ifl. tingsvidne døpt i Ottestad, Stange, og død 24. juni 1868 i Glemminge, søn av prokurator *Niels Ytter* paa Store Hverven og *Hedvig Cathrine Robsahm*, begyndte i 1802 som kontorist paa Hedemarkens sorenskriverkontor, kom i 1808 til sorenskriver Kjøning i Østerdalen og tjenstgjorde i 1811 som kopist i Kommissariatskommissionen. Den 10. oktbr. 1811 blev han *examinatus juris* med ei ubekvem, en karakter han forbedret til bekvem ved ny examen 15. april 1812 og fik vel for den praktiske prøve 8. mai

næstefter, hvorefter han 4. juli d. a. amtsbeskikkedes til prøveprokurator i Hedemarkens amt. Under 28. novbr. 1816 blev han utnævnt til *overretsprokurator* i Akershus stift, tok bopæl paa Ljøstad i Romedal, og fik saavel i Hedemarkens som Christians amt en betydelig praxis, fra hvilken han medbragte et godt renommé for uklanderligt forhold. Den 21. jan. 1840 befordredes han til *foged* i Moss, hvor han imidlertid ved embedets tiltrædelse forefandt regnskapsvæsenet

i en saa forvirret forfatning at han ansaa sin stilling som øppebørselsbetjent likefrem prekær. Dette i forbindelse med den nedgang i indtægterne, som foraarsakedes ved den nye lov om smaa gjeldsfordringers inddrivelse, bragte ham til «med bange anelser for fremtiden» at søke sig forflyttet eller helst befordret over i et sorenskriverembede paa Sørlandet. Dette lykkedes ham imidlertid ikke, og han forblev paa Moss til han efter ansøknig fik avsked fra embedet 27. mai 1854. Han var siden bosat paa sin eiendomsgaard Veum i Glemminge.

Gift 19. juni 1810 paa Vevlen i Stange med *Marie Dorothea Falck*, døpt 2. april 1786 i Løiten og død 13. juli 1867 paa Veum i Glemminge, datter av krigskancelli-assessor, oberstløitnant *Frederik Otto Falck* og *Inger Marie Margrethe Pløyen*. Av deres mange barn var exam. juris *Frederik Adeler Pløyen Ytter* sakfører i Fredrikstad, cand. juris *Herman Georg Feyer Ytter* kopist i Postdep.tet og cand. juris *Oluf Wilhelm Falck Ytter* byfoged i Sarpsborg.

Zeier, Andreas. 1799—1869. Underrettsprokurator. Sorenskriver.

Født 5. febr. 1799 i Selbu og død 20. mai 1869 paa Lillehammer, søn av jernverksbestyrer, proprietær paa Harstad i Selbu *Ole Andreas Zeier* og *Anne Christine Bredal*, kom som kontorist paa Værdalens sorenskriverkontor, tok en antagelig prælminærex. i 1819 og blev examinatus juris med bekvem 15. juli 1823; for den praktiske prøve 20. aug. næstefter fik han vel. Efter at ha været kopist i Finansdep.tet fra 1819 blev han i 1822 fuldmægtig hos sorenskriver i Ringerike og Hallingdal *Jens Gram*, under hvis sygdom i 1824 og paafølgende død 2. novbr. s. a. han var konstituert i embedet. Som saadan fungerte han til 1826, og det faldt saaledes i hans lod at foreta de praktiske anordninger i anledning av den ved kgl. resolution av 9. aug. 1825 bestemte deling av embedet i to sorenskriverier, Ringerikes og Hallingdals. Med meget gode anbefalinger som dygtig jurist, samvittighetsfuld og virksom, utnævntes Zeier 6. oktbr. 1827 til *underrettsprokurator* i Buskerud, med bopæl paa Ask i Norderhov. Her oparbeidet han en betydelig praxis, blev i 1828 bankadvokatens kommissionær for Kongsberg og Numedal og Sandsvær sorenskriveri mot kaution for 500 spd. og fik en meget omfattende sakførersforretning samtidig med at han som politisk interessert blev meget optat med kommunale anliggender; gjentagne ganger konst. amtmand. Han indvalgte i Norderhavs første formandskap, blev dettes første ordfører i 1838 og beklædte denne stilling i 1839, 1842—45 og 1850;

A. ZEIER.
Efter maleri.

samtidig fungerte han som amtskommunens revisor i 1838 og 1841 til 1844. I 1839 var han 3. stortingsrepræsentant for Buskerud amt, men frabad sig gjenvalg av hensyn til sin store forretning; i 1848 var han suppleant. Han var virksomt medlem av Norderhovs sogneselskap og deltok i opprettelsen av Sparebanken. Under 10. aug. 1850 blev han befordret til *sorenskriver* i Søndre Gudbrandsdalen og byfoged og magistrat paa Lillehammer, men fik et aars utsættelse med at tiltræde dette embede for at kunne faa avviklet sin saksførerforretning. Paa Lillehammer, hvor han hadde sin bolig paa Øvergaard, blev han administrator

i Norges Banks avdeling fra dennes opprettelse i 1861 og til sin død.

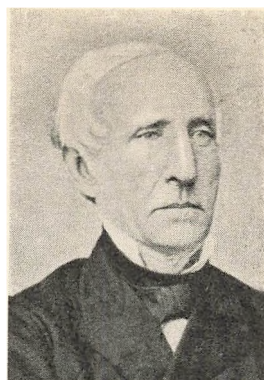
Gift 22. novbr. 1830 i Norderhov med *Margrethe Petrea Christine Gram*, f. 24 mars 1812 i Nes, Hallingdal, og død 14. decbr. 1881 paa Hamar, datter av *sorenskriver Jens Gram* og *Reinholdine Boll*. Deres søn Johan Zeier var overrettsaksfører paa Hamar og datteren Oline Zeier gift med kgl. fuldmægtig S. V. J. Seip, hvis søn var advokat Andreas Martin Seip.

Zwilmeyer, Peter Gustav 1813–1887. Underrettsprokurator. Byfoged.

Født 6. jan. 1813 i Aas og død 14. juni 1887 i Christiania, søn av sproglærer *Heinrich Carl Zwilmeyer* og *Louise Henriette Heiss*, tok, privat dimittert, ex. artium i 1830, ex. philos. i 1831, begge med haud illaud., og blev cand. juris med samme karakter 27. juni 1834; for den praktiske prøve fik han 13. jan. 1835 non contemn., men tok den om igjen med haud illaud. 21. juli 1840. Efter at ha været edsv. fuldmægtig hos *sorenskriveren* i Søndmør blev han med gode anbefalinger utnævnt 16. novbr. 1841 til *underrettsprokurator* i Romsdals amt, med bopæl paa Ørskog, men da han her ikke kunde opnaa det tarveligste utkomme og klimatet hadde en uheldig indflydelse paa hans helbred blev han efter ansøknings forflyttet 13. novbr. 1843 til Jarlsberg og Larvik amt, med bopæl i Tønsberg. Her var han en tid konst. byfoged og blev 26. mai 1846 konst. som byfoged i Brevik, hvor han fra 26. aug. 1847 tillike konstituertes som postmester. Da det ved kgl. resol. av 10. jan. 1849 blev opprettet et byfogedembede i det ved lov av 23. juni 1845 til kjøpstad ophøiede

Brevik, forenet med et postmesterembede og med magistratsforretningerne i Stathelle og Langesund, blev prokurator S. M. Blom utnævnt til byfoged, og Zwilgmeyer gik da som kopist ind i Justisdep.tet. Ved sin afreise fra Brevik 12. septbr. 1849 blev han fulgt til dampskibet av byens borgere som, med Thomas Wiborg til ordfører, bevidnet ham sin taknemmelighed for den nidkærhet og humanitet, hvormed han hadde røgtet sit embede. Under 3. aug. 1850 tok han avsked som prokurator, fik bevilling som *underretssakfører* i 1851 og utnævntes 14. aug. d. a. til *justissekretær* ved Trondhjems stiftsoverret. Herfra befordredes han 27. novbr. 1860 til *byfoged* i Risør; fra dette embede tok han avsked 15. juni 1878 og var siden bosat i Christiania. — Stortingsrepræsentant fra Risør 1865—66, suppleant 1868—69, 1871—73 og 1874—76. Han deltok i oprettelsen 1868 av Risør Sparekasse, som førte en nyttig, men kortvarig tilværelse.

Gift 25. juni 1847 i Skodje med *Margrethe Gjørvel Daae*, f. 24. novbr. 1825 s.steds og død 21. aug. 1887 i Christiania, datter av kaptein *Ludvig Daae* og *Barbara Henrikke Wind*. Av deres barn var barnebokforfatterinden Dikken Zwilgmeyer.

P. G. ZWILGMEYER.
Efter fot.

Prokuratorerne 1814–1848 efter anciennetet.

1. Overretsprokuratorer:

- Hans Jacob H y g e n, utn. 12. jan. 1815.
William Allan L a n g e, utn. 16. febr. 1815.
[Hans Tøger W i n t h e r, utn. 16. mars 1815. Se Bind 1.]
Mathias N o r b y e, utn. 25. mai 1815.
Hans Adolph Ludvig K l e n o w, utn. 29. juni 1815.
Bror Brorsen F r ø s t r u p, utn. 3. aug. 1815.
Christen D a h l, utn. 9. oktbr. 1815.
Gabriel F o u g n e r, utn. 8. jan. 1816.
Peter Nicolai de S e u e, utn. 4. mai 1816.
Hans B r e i e n, utn. 12. oktbr. 1816.
Otto S c h r e u d e r, utn. 24. oktbr. 1816.
Ole Nielsen M ø l l e r, utn. 24. oktbr. 1816.
Morten M ü l l e r, utn. 9. novbr. 1816.
Niels Y t t e r, utn. 28. novbr. 1816.
Jonas W e s s e l, utn. 20. jan. 1817.
Johan Peter Ernst L u n d e, utn. 3. febr. 1817.
Lauritz Bowman F r a n c k, utn. 14. april 1817.
Diderik Zacharias Severin O t t e s e n, utn. 7. aug. 1817.
Frederik G j e r t z, utn. 11. septbr. 1817.
Nicolai Frederik H e i d e n r e i c h, utn. 11. septbr. 1817.
Ole A r n d t s e n, utn. 13. oktbr. 1817.
Lars Mossenkroner W i e l, utn. 13. oktbr. 1817.
Nicolai Brorson S t a m p e, utn. 13. decbr. 1817.
Jørgen H e n s c h i e n, utn. 12. febr. 1818.
Niels Andreas T h r a p, utn. 24. april 1818.
David V o g t, utn. 12. juni 1818.
Andreas B a n g, utn. 9. juli 1818.
Conrad Nicolai S c h w a c h, utn. 8. septbr. 1818.

- Jonas Lie, utn. 10. oktbr. 1818.
 Søren Reiersen Thornes, utn. 21. decbr. 1818.
 Henrik L y s h o l m, utn. 27. decbr. 1818.
 Thomas Christopher Sehested, utn. 10. april 1819.
 Østen J ø r s t a d, utn. 19. april 1819.
 Søren Anton Wilhelm Sørenssen, utn. 4. mai 1819.
 Nicolai Benjamin Cappelen, utn. 4. mai 1819.
 Ulrik Frederik Cappelen, utn. 23. juni 1819.
 Olaus W a h l, utn. 28. aug. 1819.
 Mathias Bille Kjørboe, utn. 28. aug. 1819.
 Guldbrand Thesen, utn. 5. oktbr. 1819.
 Peter Andreas Dahl, utn. 15. novbr. 1819.
 Waldemar Wilhelm Bang, utn. 27. decbr. 1819.
 Christian Andersen, utn. 3. juni 1820.
 Jens Christopher Delphin, utn. 19. juli 1820.
 Henrik Gyntelberg Ploug, utn. 30. septbr. 1820.
 Christian Dorph Cappelen, utn. 13. oktbr. 1820.
 Henrik Johan Friele, utn. 6. jan. 1821.
 Gunder A a s, utn. 3. mars 1821.
 Andreas Danchertsen Heiberg, utn. 10. mars 1821.
 Ole Christopher Broch, utn. 26. febr. 1823.
 Even Solberg, utn. 6. mai 1823.
 Peder Carl Lassen, utn. 10. jan. 1825.
 Ove Christian Gude, utn. 24. jan. 1825.
 Henning Flor Brinchmann, utn. 9. mai 1825.
 Andreas Boghart Richter, utn. 18. juli 1825.
 Ole Ohlsen, utn. 27. aug. 1825.
 Joachim Christian Matzau, utn. 11. jan. 1826.
 Peder Christensen, utn. 11. mai 1826.
 Rasmus Martinus Blackstad, utn. 3. juli 1826.
 Henrik Andreas Hielm, utn. 20. aug. 1827.
 Carl Arntzen, utn. 7. decbr. 1827.
 John Iversen Randklev, utn. 6. mars 1830.
 Adolph Denis Horn, utn. 6. mars 1830.
 Lars Rasch, utn. 31. jan. 1831.
 Erik Andreas Engelschiøn, utn. 31. jan. 1831.
 Eskild Bruun, utn. 5. decbr. 1831.
 Knud Hveberg Nergaard, utn. 29. aug. 1832.
 Johan Christian Schønheyder, utn. 13. april 1833.
 Gert Henrik Rubach, utn. 6. mai 1834.
 Frederik Schrøder, utn. 6. mai 1834.

- Jacob Worm Skjelderup, utn. 11. mars 1835.
 Iver Jacob Neumann, utn. 11. mars 1835.
 Jens Obel Praëm, utn. 14. febr. 1837.
 Christian Wilhelm Andresen, utn. 14. febr. 1837.
 Johan Peter Bruun, utn. 20. novbr. 1837.
 Carl Christian Henrik Bernhard Dunker, utn. 20. novbr. 1837.
 Anton Theodor Harris, utn. 18. jan. 1839.
 Oluf Steen Julius Berner, utn. 18. jan. 1839.
 Johan Christian Vogelsang Lous, utn. 24. mai 1839.
 Joachim Jansen Møller Ege, utn. 24. mai 1839.
 Christian Julius Blich, utn. 6. mai 1840.
 Anton Wilhelm Eger, utn. 6. mai 1840.
 Ole Hansen Rolfsen, utn. 8. mai 1841.
 Carl Siewers, utn. 19. juni 1841.
 Michael Conrad Sophus Emil Aubert, utn. 29. juli 1841.
 Christian August Wulfsberg, utn. 16. oktbr. 1841.
 Niels Wisløff Rogstad, utn. 30. aug. 1842.
 Mathias Andreas Rye, utn. 26. jan. 1843.
 Niels Pedersen Berg, utn. 26. jan. 1843.
 Vilhelm Adelsten Maribo, utn. 26. jan. 1843.
 Frederik Georg Lerche, utn. 8. mai 1843.
 Daniel Nicolaj Barth, utn. 28. juni 1843.
 Hans Gerhard Colbjørnsen Meldahl, utn. 28. juni 1843.
 August Thomle, utn. 23. septbr. 1843.
 Peter Jacob Homan, utn. 4. decbr. 1843.
 Edvard Rosing Bergh, utn. 1. april 1844.
 Johan Ludvig Alsing, utn. 21. oktbr. 1844.
 Nils Vogt, utn. 24. jan. 1845.
 Peter Daniel Baade Wind Kildal, utn. 24. jan. 1845.
 Gottfried Christian Frederik Timme, utn. 4. aug. 1845.
 Niels Martinus Bugge, utn. 17. septbr. 1845.
 Isaach Kraft, utn. 17. septbr. 1845.
 Jens Johannes Abildgaard Birch, utn. 22. decbr. 1846.
 Peder Krabbe Gaarder, utn. 26. febr. 1847.
 Paul Peter Wilhelm Breder, utn. 19. april 1847.
 Johan Jørgen Selmer, utn. 8. decbr. 1847.
 Ole Mørch, utn. 18. decbr. 1847.
 Georg Høyer Houge, utn. 30. mars 1848.
 Olav Anton Bergh, utn. 30. mars 1848.
 Harald Emil Major, utn. 16. juni 1848.

2. Prokuratorer ved Jarlsberg overbirkeret:

Ole Saxild, utn. 2. decbr. 1823.

Simon Jørgensen, utn. 11. mai 1827.

Peter Pavels Hielm, utn. 9. febr. 1829.

Jan Holst, utn. 11. oktbr. 1832.

Hans Daniel Schrøder, utn. 23. juli 1834.

Peter Albert Midelfart, utn. 20. septbr. 1838.

Peter Henrik Koss, utn. 20. septbr. 1838.

Ialt 7.

3. Underretsprokuratorer:

Erik Andreas Engelschiøn, utn. 2. mars 1822. Stavanger.

Johan Frederik Kierulff, utn. 23. mars 1822. Smaalenene.

Joachim Christian Matzau, utn. 23. mars 1822. N. Bergenhus.

Gunnerus Andreas Lind, utn. 13. april 1822. N. Bergenhus.

Hans Gottfried Hansen, utn. 6. juni 1822. Christians.

Ole Ohlsen, utn. 17. juni 1822. Lister og Mandal.

Ove Christian Gude, utn. 1. aug. 1822. Akershus.

Andreas Boghart Richter, utn. 14. novbr. 1822. Bratsberg.

Rasmus Martinus Blackstad, utn. 28. jan. 1823. Romsdal.

Jens Obel Praëm, utn. 15. febr. 1823. Akershus.

Peder Anker Krohn, utn. 15. febr. 1823. Christians.

David Sommerfelt, utn. 6. mai 1823. Christians.

Joachim Godsche Holmbøe, utn. 6. mai 1823. Romsdal.

Ole Holm, utn. 6. mai 1823. N. Trondhjem.

Niels Peter Trosdahl, utn. 2. juni 1823. Hedemarken.

Hans Christian Knudsen, utn. 2. juni 1823. Stavanger.

John Iversen Randklev, utn. 28. juni 1823. Akershus.

Peder Hagerup, utn. 28. juni 1823. Romsdal.

Ole Saxild, utn. 4. aug. 1823. Jarlsberg og Larvik.

Paul Johan Wiig, utn. 4. aug. 1823. N. Trondhjem.

Peter Engerlaus Koch, utn. 18. oktbr. 1823. Akershus.

Johan Caspar Preus, utn. 18. oktbr. 1823. Buskerud.

Henrik Andreas Hielm, utn. 7. novbr. 1823. N. Bergenhus.

Christen Bentzen, utn. 2. decbr. 1823. Smaalenene.

Peter Pavels Hielm, utn. 10. jan. 1824. Bratsberg.

John Gullichsen, utn. 7. febr. 1824. Bratsberg.

Jens Ludvig Saxild, utn. 29. mars 1824. Buskerud.

Richard Nicolai Schjelderup Grøntvedt, utn. 22. april 1824.

Hedemarken.

Johan Frederik Jebe, utn. 22. april 1824. Hedemarken.

- Paul Christian Nilson, utn 10. mai 1824. Akershus.
 Lars Rasch, utn. 2. juni 1824. Akershus.
 Jacob Christian Lindeman Bull, utn. 28. juli 1824. Stavanger.
 Christian Schwabe, utn. 23. aug. 1824. Bratsberg.
 Clemet Holmsen, utn. 2. oktbr. 1824. Akershus.
 Peter Henrik Koss, utn. 5. mars 1825. Buskerud.
 Frederik Christian Hansen, utn. 5. mars 1825. Lister og Mandal.
 Edvard Christie Heiberg, utn. 28. juni 1825. Smaalenene.
 Erik Hauge, utn. 9. aug. 1825. Akershus.
 Adolph Denis Horn, utn. 27. aug. 1825. Lister og Mandal.
 Frederik Christian Thrane Abel, utn. 16. septbr. 1825. Lister og
 Mandal.
 Christopher Henrik Holfeldt Lund, utn. 12. decbr. 1825. S. Bergenhus.
 Gabriel Lambrechts, utn. 10. april 1826. Akershus.
 Ole Holter Christensen, utn. 27. juli 1826. Buskerud.
 Simon Jørgensen, utn. 5. septbr. 1826. Jarlsberg og Larvik.
 Christopher Gothard Torp, utn. 22. jan. 1827. Buskerud.
 Rasmus Hansen, utn. 22. jan. 1827. N. Trondhjem.
 Frederik Schrøder, utn. 22. jan. 1827. S. Trondhjem.
 Carsten Johannes Bay, utn. 11. mai 1827. Hedemarken.
 Knut Hveberg Nergaard, utn. 11. mai 1827. Romsdal.
 Christian Christensen, utn. 14. juli 1827. Nedenes.
 Just Johan Bing, utn. 4. aug. 1827. Smaalenene.
 Andreas Zeier, utn. 6. oktbr. 1827. Buskerud.
 Johan Malthe Hybert, utn. 6. oktbr. 1827. Lister og Mandal.
 Severin Henrik Ræder, utn. 16. jan. 1828. Nordland.
 Jacob Lerche Hvøslef, utn. 20. septbr. 1828. Smaalenene.
 Cai Ditlef Hegermann, utn. 20. septbr. 1828. Nordland.
 Jan Holst, utn. 20. septbr. 1828. Jarlsberg og Larvik.
 Jacob Motzfeldt Schive, utn. 9. mai 1829. Finmarken.
 Peter Albert Midelfart, utn. 29. juli 1829. Buskerud.
 Ole Miøen, utn. 29. juli 1829. Buskerud.
 Hans Daniel Schrøder, utn. 29. juli 1829. Jarlsberg og Larvik.
 Christian Holst, utn. 8. decbr. 1829. Finmarken.
 Daniel Peter Christian Isaachsen, utn. 6. mars 1830. Lister og
 Mandal.
 Glør Gløersen, utn. 23. mars 1830. Hedemarken.
 Niels Johan Hagerup, utn. 23. mars 1830. Christians.
 Johan Arnt Hindrum, utn. 23. mars 1830. Christians.
 Henrik Johan Paus, utn. 23. mars 1830. Hedemarken.
 Ole Siewers Arveschoug, utn. 29. juli 1830. Nedenes,

- Carl Siewers, utn. 29. novbr. 1830. Romsdal.
 Jonas Lund, utn. 29. novbr. 1830. N. Bergenhus.
 Bernt Hamre, utn. 15. jan. 1831. Stavanger.
 Johan Herman Poppe, utn. 18. juni 1831. Hedemarken.
 Iver Neumann Embretsen, utn. 18. juni 1831. Smaalenene.
 Georg Martin Hiorth, utn. 5. decbr. 1831. S. Bergenhus.
 Georg Pettersen, utn. 31. jan. 1832. N. Bergenhus.
 Jørgen Peter Jordhøy, utn. 31. jan. 1832. Romsdal.
 Amund Wessel Kolderup, utn. 2. decbr. 1832. Christians.
 Thomas Joachim Christian, utn. 21. decbr. 1832. Nedenes.
 Boe Nielsen Knap, utn. 21. decbr. 1832. Smaalenene.
 Søren Martinus Blom, utn. 21. decbr. 1832. Bratsberg.
 Mons Lie, utn. 21. decbr. 1832. Buskerud.
 Peder Laurentius Saxe, utn. 21. decbr. 1832. Buskerud.
 Christopher Plathe, utn. 13. april 1833. Romsdal.
 Johan Widing Heiberg Landmark, utn. 13. april 1833. N. Bergenhus.
 Morten Smith Petersen, utn. 16. oktbr. 1833. Lister og Mandal.
 Ove Christian Krog Bech, utn. 13. april 1835. N. Trondhjem.
 Christian August Sebbelow, utn. 13. april 1835. Jarlsberg og Larvik.
 Christen Christensen Elster, utn. 18. mai 1836. N. Trondhjem.
 Samuel Severin Bætzmann, utn. 18. mai 1836. S. Trondhjem.
 John Norman, utn. 18. mai 1836. S. Trondhjem.
 Hans Frederik Hygen, utn. 18. mai 1836. Buskerud.
 Jacob Petersen, utn. 10. novbr. 1836. Jarlsberg og Larvik.
 Hans Holst, utn. 25. oktbr. 1837. Nordland.
 John Larsen, utn. 25. oktbr. 1837. Akershus.
 Søren Knudsen, utn. 25. oktbr. 1837. Finmarken.
 Ole Rogstad, utn. 25. oktbr. 1837. Christians.
 Hans Lemmich Juell, utn. 26. april 1838. Smaalenene.
 Frederik Christian Juell, utn. 26. april 1838. N. Bergenhus.
 Jens Møller, utn. 26. april 1838. S. Trondhjem.
 Frederik Georg Lerche, utn. 26. april 1838. S. Trondhjem.
 Michael Strøm Lie, utn. 16. juli 1838. Nedenes.
 Niels Martinus Bugge, utn. 16. juli 1838. Akershus.
 Hans Peter Rested, utn. 18. jan. 1839. Jarlsberg og Larvik.
 Frederik Christian Hagemann, utn. 24. mai 1839. Nedenes.
 Ole Hansen Rølfson, utn. 11. septbr. 1839. Buskerud.
 John Collett Posthumus Eliesson, utn. 11. septbr. 1839. Buskerud.
 Simon Thorbjørnsen, utn. 23. septbr. 1839. Bratsberg.

- Martinus Nissen Drejer, utn. 21. jan. 1840. Finmarken.
 Ole Siewers Arveschoug, utn. 15. juli 1840. Buskerud.
 Hans Elias Winggaard Lund, utn. 15. juli 1840. N. Trondhjem.
 Edvard Rosing Bergh, utn. 15. juli 1840. Nedenes.
 Søren Hagerup Holck Seehuus, utn. 14. decbr. 1840. Hedemarken.
 Johan Frederik Bøyesen, utn. 15. april 1841. N. Bergenhus.
 Peter Mathias Bugge, utn. 8. mai 1841. Bratsberg.
 Michael Heggelund Kildal, utn. 8. mai 1841. Bratsberg.
 Henrik Anker Irgens, utn. 14. juli 1841. Akershus.
 Georg Høyer Høuge, utn. 25. aug. 1841. S. Bergenhus.
 Jacob Lorentz Bahr Tohrsen, utn. 25. aug. 1841. Nordland.
 August Mathias Sibbern, utn. 13. septbr. 1841. Smaalenene.
 Frederik Charlo Sophus Borchsenius, utn. 16. oktbr. 1841.
 Bratsberg.
- Lars Otto Grundt, utn. 16. oktbr. 1841. Bratsberg.
 Peter Gustav Zwillgmeyer, utn. 16. novbr. 1841. Romsdal.
 Ole Holter Christensen, utn. 16. novbr. 1841. Buskerud.
 Niels Pedersen Berg, utn. 29. decbr. 1841. Smaalenene.
 Caspar Wessel Bjærck, utn. 29. jan. 1842. Christians.
 Christian Bøckmann Brodahl, utn. 9. mai 1842. Hedemarken.
 Hans Christian Holst, utn. 10. novbr. 1842. Nordland.
 Ludvig Schlanbusch, utn. 26. jan. 1843. Christians.
 Peter Otto Knoph Poppe, utn. 13. novbr. 1843. Christians.
 Ole Mørch, utn. 4. decbr. 1843. Lister og Mandal.
 Jørgen Adolph Dahl, utn. 4. decbr. 1843. Bratsberg.
 Eiler Holtermann Nannestad, utn. 7. febr. 1844. S. Trondhjem.
 Andreas Martin Sanne, utn. 17. febr. 1844. Romsdal.
 Johan Marenus Conradi, utn. 14. juni 1844. Smaalenene.
 Olav Anton Bergh, utn. 29. aug. 1844. Nedenes.
 Herman Olrik Hoelstad, utn. 4. oktbr. 1844. Akershus.
 Thor Rogstad, utn. 4. oktbr. 1844. Hedemarken.
 Robert Nicolai Horneman, utn. 10. jan. 1845. Nedenes.
 Harald Emil Major, utn. 7. mai 1845. Lister og Mandal.
 Peter Nicolai Zernichow Arentz, utn. 7. mai 1845. Bratsberg.
 Olaf Hannibal Sommerfelt Klingenberg, utn. 28. mai 1845.
 N. Trondhjem.
- Ambrosius Hansen, utn. 30. septbr. 1845. N. Trondhjem.
 Johan Jørgen Selmer, utn. 30. septbr. 1845. N. Trondhjem.
 Folkman Frek Schaaning, utn. 21. febr. 1846. Smaalenene.
 Mathias Calmeyer Moe, utn. 21. febr. 1846. Smaalenene.
 Johannes Ditlef Fürst, utn. 28. mars 1846. Akershus.

VIII

- Niels Gaarder, utn. 28. mars 1846. Akershus.
Folkman Frek, utn. 18. april 1846. Bratsberg.
Truls Johan Lyche, utn. 2. juni 1846. Smaalenene.
Peder Andreasen Grønstad, utn. 2. juni 1846. Romsdal.
Simen Arnesen Jørstad, utn. 31. juli 1846. Finmarken.
Edward Frøstrup, utn. 11. aug. 1846. Nedenes.
Carl Johan Fleischer, utn. 11. aug. 1846. N. Bergenhus.
Peder Krabbe Gaarder, utn. 26. septbr. 1846. Lister og Mandal.
Gulbrand Gulbrandsen Balchen, utn. 26. septbr. 1846. Nordland.
Wilhelm Nielsen, utn. 26. septbr. 1846. Jarlsberg og Larvik.
John Collett Falsen, utn. 22. decbr. 1846. Nedenes.
August Ludvig Steen, utn. 22. decbr. 1846. N. Bergenhus.
Johan Nicolai Bugge, utn. 22. decbr. 1846. Bratsberg.
Hans Jensenius Engelsen, utn. 26. febr. 1847. N. Trondhjem.
Christian Olfesen, utn. 19. mai 1847. Lister og Mandal.
Christian Lerche Dahl Holm, utn. 7. aug. 1847. Christians.
Torkild Schøyen, utn. 1. septbr. 1847. Hedemarken.
Nicolai Reinhold Müller, utn. 22. decbr. 1847. S. Trondhjem.
Jens Madsen Skagen, utn. 26. april 1848. Romsdal. Ialt 165.
-

Trykfeil og rettelser til Prokuratorerne.

Side 113, linje 20: 31. oktbr., læs: 21. oktbr.

- » 126, » 27: 11. jan., læs: 11. mai
- » 151, » 13: 1832, læs: 1842
- » 218, » 2: død 14. mai 1879
- » 219, » 8 f. n.: pensonlige, læs: personlige
- » 220, » 10 f. n.: 1. juli, læs: 22. april
- » 226, » 14: Efter maleri, læs: Efter fot.
- » 240, » 20: Eidsvold, han, læs: Eidsvold; han
- » 266, » 23: 3. oktbr., læs: 26. septbr.
- » 276, » 26: 1839, læs: 1837

Til side 196 henføres hosstaaende portræt av Cai Ditlef Hegermann, som kom for sent til at indsættes paa sin rette plass.

CAI DITLEF HEGERMANN
Efter fot.

TRYKT HOS
FABRITIUS & SØNNER,
OSLO